

ஓம்

தக்ஷஸு

சந்திரபாப்ரஹ்மிணேநமஃ.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் மரபு

ஸ்வகீயாருந்தசொருபராகிய

ப. அநுணுகல சுவாமிகள்

பாதசேகரர்

காஞ்சிபுரம்

நிச்சல, இராமாநந்த சுவாமிகள்

இயற்றியருளிய

பரமார்த்த நிபாயத்திர்ப்பு.

மகாமகேசுவரர்

உ. கோ. சாமிநாதர்

இது

சென்னை-ஹிந்து தியலாஜிகல் ஐஸ்கூல்

தமிழ்ப்பாண்டிதா

புரீமத். கோ. அடிவேலுசெட்டியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது,

பிறைசை சேணியத் தெருவு

ப. சி. தவசுமுத்துநாடார் மனைவியார்

அலர்மேலம்மாள்வர்களால்

சென்னை, கோமகேசுவரன் பேட்டை,

சச்சிதானந்தம் பிரஸிஸ்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜனவரி 1913.

; இதன் விலை]

[0-12-0

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

ஓம்.
தக்ஷஸு.

ஸ்ரீசந்தநு பாப்பாஹ்மணே நமஃ.

பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்பின்

மு க வு ளை.

“தூர்லபம் பிராப்ய மாதுஷ்யம், ஜந்தூரம் நரஜம தூர்லபம்” என்றும், “அரிதரிது மானிட ராத லரிது” என்றும், “மக்க னாக்கையிற் பிறத் தலே யரிது” என்றும் கூறியுள்ளவாறு அரிபதினூரரியதாகிய மானிடப் பிறப்புடைய ஜீவர்களுக்கு முக்கியப் பிரமாணங்களாக விருப்பன வேதம், வேதாங்கம், நியாயம், மீமாஞ்சை, தருமசாஸ்திரம், புராணம் என்பனவாம். இவையே சதுர்த்தசுவீதைகளாம் இந்தசதுர்த்தச(பதினான்கு)வீததைகளும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்த நான்கினையுமடையு மார்க்கங்களை விளக்குவனவாம். இவற்றுள், “மோட்ச யேவ பரமபுருஷார்த்தம், நிதயத்வாத் நசுபுநாவர்த்தே நசுபுநாவர்த்தஇதி சுருதே” என்றபடி மோட்சமேபரமபுருஷார்த்தமாம் (புருஷணடையத்தக்க பிரயோஜனமாம்). “சித்தியத்தன்மையுடைமையால் அவ்ன்மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லை; அவன் மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லை” என்று சுருதிகள் கோஷித்து வருகின்றமையால், சித்தியமாயும் பரமபுருஷார்த்தமாயும் விளங்குகின்ற தன்னையறிந்து தன்மயமாக நின்றலே ஜன்மமெடுத்ததற்கு முக்கியப் பிரயோஜனமாம். ஆகையால், பரமபுருஷார்த்தமாகிய தன்னை யறியுமளவும் ஜன்மவடிவ துக்கம் ஈழிதமாகாதென்பது “வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திற்து, தீராத சுழல்காற் றற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப், பேராத காலகேசிப் பிரமையிற் மிரிவன் போதம், ஆராயுந் தன்னைத் தானென் றறியுமல் வளவுந் தானே” என்று கைவல்லிய நவநீதமும், “தருமம் பொருள்காமம் வீடெனு நான்கும், உருவத்தா லாய பயன்” “உடம்பினைப் பெற்றபயனாவதெல்லாம், உடம்பினி லுத்தமனைக் காண்” என்று ஔவையுறளும், “தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றார்” “தன்னை யறிவ தறிவா மஃதன்றிப் பின்னை யறிவது பேயறி வாமே” என்று திருமத்திரமும், பிறவும் கூறுவதனால் நன்கு விளங்கும். தேகேத்திரியாதி சர்வப் பிரபஞ்சங்களுக்கும் விலக்ஷணமாயிருக்குந் தன்னை அறிந்து தன்மயமாகவிருப்பதே முக்கியப் பிரயோஜனமா. மெய்நிறனாஸ் வெளியாகின்றமையால், ஜன்ம பரம்பரைக் கேதுவாயுள்ள காமிய கருமங்களைச் செய்யாது, நிஷ்காமிய கருமஞ்செய்து, சித்தசுத்தியடைந்து, சந்தருவையறித்துத் தன்னையாரென்று விசாரித்தறிந்து, தானே பொருளாயும், தானே யின்புருவாயும், தானே வீடுருவாயும் இருக்கின்றமை

யைத்தெரிந்து, தனக்கன் னியமாக அறம் பொரு ளின்பம் வீடும அவற்றை யடைபவனும் இல்லையென்றுகண்டு, பிரபஞ்சம் உண்மையில் வந்தியா புத்திரன், ககநாரவிந்தம்போலச் சொன்மாத் திரமாயுள்ளதென்று துணிந்து, சர்வாகாரமாயும் சர்வாதாரமாயும் துவிதரகிதமாயும், கர்விகாரமாயும், சர்வ பரிபூரணமாயும், சகுணநீர்க்துண விலட்சணமாயும் சர்வசாட்சியாயும், சோ தித்திரயங்களை விளங்கச்செய்யுஞ்சுயஞ்சோ தியாயும் விளங்கும் பரமாதது மாவே தானென் றிருக்கவேண்டும்; அதுவே பரம்பருஷார்த்த சாதனமா மென்பது ஆத்மாநுபவிகளுக்குக் கரதலாமலகம் போன்று விளங்குவதாம்.

“பூதலயமாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர் பொறிபுல னடங்கு மிடமே, பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலாகுணம்போனவிட மென்பா சிலபேர்; காதலடி வென்பர்சிலர் விந்துமப மென்பர்சிலர் நட்புநடு வேயிரு ந்த, நாமென்பர் சிலருருய பாமென்பர் ஸ்லாகுதி நாடிவரு வென்பர் சில பேர்; பேதமற வுயிர்க்கட்ட நிலயமென் றிகலாசிலர் பேசிலரு னென்பர் சிலபேர், பின்னுமுன் ணுங்கெட்ட குணியம தென்பர்சிலர் பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்; பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற் பரமகக நட டை பெறுமோ, பார்த்துமிட மெதமொரு நீக்கமற கிறைகின்ற பரி பூரணநத்தமே” என்று தாயுமான சுவாமிக ளருளியபடி தெய்வ நிகச யத்தை நாளவாகக் கொண்டிருக்கும் பேதமதவா திகாரின் ஆயிப்பிரா யங்களை யெல்லாம் மிதஸ்தயென்று சுழிதது, சுருதி யுத்திய னுபவங்க ளுக்கொப்ப, தேஜேந்திரியாந்தக்கரணதிச திருசிய பரபஞ்சவகளை “தேதி தேதி (இதுவல்ல, இதுவல்ல)” என்னும் மகாவாக்கியப்படி நியதிசெய்து, சாவசாட்சியாயும் சாவாத் தமாயும் விளங்கும் பரமாதமாவே தானெனவறி ந்து, அதவே தானென்று கருவுகற்ப சகஜாமநங்க சிவராஜயோக சமாதி பெற்று, சககல்பாட்சியாய்த தன்மய சுபாவமுற்ற ஜீவன் முத்தர்களின் ஒழுக்கத்தை யனுசரிதது, யாவருங் தனுக்கரண புவனபோகங்களுக்கு விலக்ஷணமாயத் தன்னை (ஆசமானை) யறிந்து பரவதக்க நவீரத்தி, பரமாதப் ப்ராப்திவடிவமான பரமபததஸை யடையகரித்தம இப்பரமார்த்த நியாயத தீர்ப்பு எழுதப்பட்டது. இதுகாறும் பெரியோர்க ளேற்படுத்தியிருந்த ஜட்ஜிமெனெடெனனும் ஆத்மாநாத் நியாயத தீர்ப்புக்களின் ரஸாயிருதமாயும், ஆங்காங்கு உபந்ததாதிப் பிரமாணங்களைன்னும் தேன்முதலியவற் றைப் புகட்டி மகாவுகந்தமாயும், சிததாந்தபிந்து வெணனு மறியதூலி னரத்தத்தை விளக்குவதாயும், பஞ்சகதி விசாரசாகர முதலிய வேதாந்ததாஸ் திரங்களை யாதரவாகக்கொண்டு விளங்குவதாயுமுள்ள இந்நூ லுக்குப் பரமார் த்த நியாயததீர்ப்பு என்று பெயரவைக்கப் பட்டது. இதில் பிரதிவா திகள் தயப்பில்சாட்சிகளாகவந்த சமயவா திகள் சாட்சைசமயடைதலும், வா துதயப்பில் சாட்சிகளாய வந்த ய்லேகஞ்ஞாநாகா சன்மானிகளைப்பெய்ததலும், சற்குரு சுவாமிகள் (ஜட்ஜி) நியாயா திபதியாக விருந்த கான், நானென்னும் ஆத மார்த்த சொதத யாவர், அதும் பொறுவென்று தீர்ப்புச்செய்வதும் எனருக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த வியாஜ்ஜியத்தில் வாதி முழுக்ஷு, வாதிவக்ஷில் அநிகுக்குமகிரா கிய ஸாத்வீகாம்ச புத்தி, வாதியின் சாக்ஷிகளவிலேகஞ்ஞதியாகன், வாதிரிகா ர்ட்டுகள் வேதாந்தாதி சாஸ்திரங்கள்; பிரதிவாதிகள் அஞ்ஞானியின் புத்தி ரர்களான பரமான், கர்மி, மூடபக்தன் என்பவர்கள், பிரதிவாதி வக்ஷில் கோர மூடபுத்தி, பிரதிவாதி சாக்ஷிகள் தனதமன், கனததிராதமன், புத்திராத் மன், தேகாத்மன் முதலியவர்கள், பிரதிவாதியின் சாஸனங்கள் ஆகமபுராண இதிகாசாதிகள், தாவாசொத்து ஆத்மார்த்தப் பொருள். இந்த ஆத்மார்த்த சொத்தயாவர்க்கும் பொதுவாயப்பாத்தியதையுடையதாயிருப்பதாம். பரமார்த்த சொத்தைச் சிலர் தமக்கேயுரியதென் றனுபவிப்பது சரியன்றென்றும், அதனையாவருமனுபவிக்கச் செய்வது முறையாமென்றும் யோசித்து, பிர மாந்தமென்னும் ராஜ்யத்தில் காயாபுரியென்னும் நகரத்தில் நவதனுவார புரமென்னும் கோட்டையில் சிதாகாசப்ரணவ மென்னும் மண்டபத்தில், மகாவந்தமாயலங்கரித்த வேதாந்தோசித பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டில் தரியிளங்காதனத்தில் அசல சொருபரபரோஷ்சாட்சாதகார மாயிலகும் ஸ்ரீ சந்த்ரு பிரபுச்சக்கிரவர்த்தியென்னு நியாயாதிபதியவர்கள் சுக்வாமதேவ பிருங்கிமார்க்கண்டேய ராதிகனென்னும் ஐடிரிகள் புடை குட, சங்கல்ப விகற்பங்கனென்னும் துவாரபாலசகும், அறிவெனனும் முனி ஷிபும், சர்வாபிமான ரஹிகனென்னும் டபேதாரும், இமையாஸட்ட மென்னும் ராயஸக்காரரும் விழிப்பாயிருக்க, தும்புருநாரதரைய மயக்கும் தசவிதநாதங்களுந் தார்தாமென்று முடிங்கக் கொலுவமந்திருக்குஞ் சம யத்தில், தாபதஜரயதுக்கமொழிய்முயலும் முழுக்ஷுவென்னும்வாதி சாத வீகாம்சபுத்தி யென்னும் வக்ஷ் மூலமாய் ஆத்மார்த்தசொத்தை அஞ் ஞானியின் புத்திரர்களாகிய எதிரிகள் அக்ஷரமமாயபகரித்துக் கொண்ட னர்; அவர்கள் அந்தச்சொத்துத் தமக்கேபாத்தியமுடையதென்றும், மற்றை யர்க் கிவ்லையென்றும் கூறித் தாங்கக்ளே யனுபவித்து வருகின்றனர்; அந்தப் பொதுவாகிய நானென்னும் ஆகமசொத்தை யாவரும் அனுப விக்கும்படி செய்யவேண்டிய; அவர்களையும் அவர்கட்கு வராசாகச் சாட்சி சொல்ல வருபவர்களையும் தக்கபடிவிசாரித்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்று பிரியாதாஜி தாக்கல் செய்வதும், எதிரிகளுக்குக் கொடுக்க அனுப்புவதும், அதற் கவர்கள் கிரமப்பிரகாரம் பிரதியாட்சேப மருவதாகக்ல் செய்வதும், கோ ர்ட்டார் பையின்டேசுகள், சங்குக் முதலியவற்றைக் கிரமமாய் நடத்திய பிறகு, நியாயாதிபதியவர்கள் தீர்மானஞ்செய்வதும், வரிசைக்கிரமமாக இதில் வெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இத்துல் மந்தாநிகாரிக்கும் கெளிவுண்டாகுமாறெழுதப்பட்டிருக் கின்றது. இதனை அவர்கள் ஆதிமோடந்தமாகப் படிப்பாராயின், சித்தசுத்தி முதலியன கிரமமாகவுண்டாக்கப்பெற்றுச் சீர்த்திரய விலக்ஷணமாயும், அவஸ்தாத்திரப சாக்ஷியுமாயும் விளங்கும் தமது க்சசொருபத்தை யுள்ளவா றறிந்து கத்தியதிருப்பி பெறுவாரென்பது இதனை யூன்றிப்படிப்பவர்க்கு

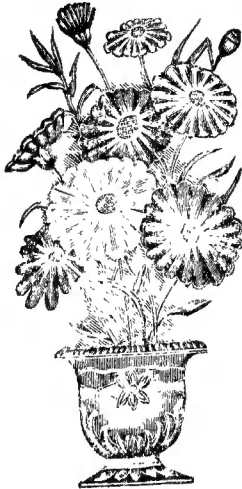
வினங்காமற் போகாது. இதில் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் வேண்டியவள வாகக்கருதிஸ்மிருதிபுராணேதிகாசகங்களும் தேவாரம், திருவாசகம், திருமத் திரம் நாலாயிரப்பிரபந்தம், திருக்குறள், கைவல்லியநவரீதம் முதலியனவும் பிரமாணங்களாயக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமார்த்த நியாயத்திரப்பென்னு மிந்நூல் அச்சுவாகனமேறி யுலவு மாறு பொருளுதவி புரிந்த, பிறமை ம-ந-ந-நூ ப. கி. தவசமுதநாடா தர்ம பத்தினியாகிய மாதாநீ அலர்மலம்மாளவர்களது நன்றியொரு போது மறக்கத்தக்கதன்றும். இந்நூலின்கண் பராகதிப் பிரமாதங்களால் பழைகளிருப்பின், அவற்றையறிவுடையோ தெரிவித்தால் மறுபதிப்பில் அப்பிழைகளைத்திருத்தி அச்சிடுவதுடன் அவர்களுக்கு வந்தனமு மளிக்கப் படும் இந்நூல் டோதோ ரிடை யுதுமினறிப் பூணமாக முற்றுப் பெறுமாறு திருவருள் புரிந்த எல்லாம்வல்ல இறைவன் இவ்வெஞ்ஞானமும் கீலைபெறு மாறும் அருள்புரிவாரெனப் பிரார்த்திக்கின்றனன். இத்திற்பழையுள தாயின் உலகம் பொறுக்க.

காஞ்சீபுரம்,

17—3—1913.

நச்சல இராமநந்தன்.

ஓம்.

தத். சத்.

பரப்பிரஹ்மணே நம

சாற்றுகவிகள்.

காஞ்சீபுரம்-பசுசையப்பன் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர் வெண்பாபுலி

புநீமந் - வேலுசாமிப்ள்ளையவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழிநெடிட்டி யாசிரியநிந்தம்.

புகலரும் வேதாத் தத்தனிப் பொருளபபுவிபுலோ ரெளிதினி லுணர்
வான், இகழ்பர மார்த்த சியாயத்தீர்ப் பெனுநா நெளிவுற. வினிதுசெய்
தளித்தான், பகரரு மோட்ச சாதன வினக்கம் பகர்த்தவன் ப்ரவுசர்க்காஞ்சி,
நகருறை மேலோ னிசசல ராமா நத்தனும் பத்தமந் தவணை

இந்தூலாசிரியரின் பாதிசேகாரும்

சென்னை-பிரசீடென்சி மாஜி. மாஜிஸ்ரோட்டுமாகிய

புநீமான் பு. இராஜரத்தின முதலியாரவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழிநெடிட்டி யாசிரியநிந்தம்

வைச்சலை யெறியுங் கடலுடை கொண்ட வசந்தரை மன்பதை போற்
று, மெச்சல மின்றி யோவங்கி முத்தி யெழிலுட னருட்பது யேழுட், கச
சியென் நெவருங் கணிகருஞ் சீர்கால் கவினுடைப் பதிதனில் வாழும், கிச
சல ராமா நத்தனென் நெவரு க்கழிக்குபேர்க் குரவனின் தம்மா. (1)

அறுசர்க் கழிநெடிட்டி யாசிரியநிந்தம்.

மணிகொண்ட முடியரவின் சுமையாகும் வசந்தரையின் மருவி வாழு,
மணிகொண்ட வெழுவகையா முயிரகனுட் காட்சிபெறு மணித ராவார்,
துணிகொண்ட தன்றெய்வ மென்றெய்வ மென்றெவருந் துணிவி னோடு,
எணிகொண்ட வழக்கதனை சியாய்வினா மையினாலே யெழிலார் கோர்ட்
டில். (2)

வரமார்த்த ஜட்ஜியின்முன் வாதிப்பாதி வாதியரை வக்கீ தம்மால்,
திரமார்த்த மொழிபலவும வினாவிடையின் வினவியதன நிண்ணை யாவும்
கரமார்த்த நெல்லியினற் கணிபோலக் கணித்தெவருங் கணிக்கும் வண்ணம்,
பரமார்த்த சியாயத்தீர்ப் பதையளித்துப் பொன்றாத பதம்பெற்றானே (3)

சென்னை-பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ஸ்ரீமத். பூ. கிருஷ்ணசாமி முதலியாவர்கள் மாணவர் விதவான் -

ஸ்ரீமான். ஆ. மே. சென்னகேசவுறு

நாயுடவர்களியற்றிய

எழுதீரீக் கழிநெடி ஸடி யாசிரியவிறுத்தம்.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ஒன்றுஞ் சுகம்பர பிராமலிங் சுப்பேர்,
மருவரும பெயர்கொண முனிவரன் ருட்குண் மன்னிய வன்புடைச் சீர்
சால், பெருவரங் கொண்ட மரபகிற் பிறங்கும பேரரு ணைசலச சாநி.கரு
வனர் வழியைக் கடிந்தருள் பெற்ற கச்சிமா கார்தனில் வந்தே. (1)

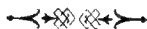
கடலுடைப் புலியிற் கற்றுணாக் தவருங் கனதவம் புரிந்தவர் தாமுங்,
திடமுடன் கடவு ளின்ன சென றரியாத் தினா தினம் பெருவழிக்குட்டே,
யடலுட நெருவர்க கொருவர்போர செய்தே யரசன்முன் முறையிட
வவணும், மடலவிட மலாமாட் கிறைபவன் றுணு மதிமருண் டிருநும்
வண்ணம். (2)

பலமத வாரி யாரையு மகூத்தி பட்சமோ டவந்தரு மொழியை, கல
முடன் வினவிக் குற்றமீ தென்று கம்படு வண்ணமே மொழிந்த, கலம
தில் லாம லீனகிநீ ரென்று கலக்குமேல் வீட்டின படைசல், பலமதா
மென்றே பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பினைப் பகர்ததான் மாதோ (3)

நிச்சல ராமா நக்சியா கிருகரண கிரந்தா மார்வமே வடிவா, யிச்சல
வாரி சூழ்புலியிற் றி விற்புடன் வந்தவ கரித்தோன், பொய்ச்சல கோபந்
குரோதமே முதலாம புலனிலாப புண்ணியச் சலனிக் சல மடியேன் னுளத
தினி லறியாய் கனறொளிர் தத்துவன் மாதோ (4)

நேரினை மொண்டா.

இதசகைய ஞானநா லீண்டாணய மில்லாமல்
மெத்தத தவிததார்கள் மேன்மை பெறப்—பிததுலகோர்
சித்த மிகத்தெளிந்து சிவகா ருண்ணியத்தால்
நித்தலும் வாழ்க் கிறைந்து

வித்வான்-ஸ்ரீமான்-மா. இராஜகோபாலபிள்ளை
அவர்களியற்றிய

எழுதீரீக் கழிநெடி ஸடி யாசிரியவிறுத்தம்.

வாய்த்தவருட் பிரகாச வள்ள லார்த மாயினிது வளரவரு மகிபன்
ஞான, மேய்த்தவருட் பிரசித்த மெயது நேய னினியதிருக கச்சிகை பேந்
தரண மேலோ, வாய்த்தசீர்ப் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பென் றறையுமொரு
நூலயற்றி யளித்தா னின்பந்,தோய்த்தவிரா மாந்த சுவாமி யென்றன் துய
ரிருட் காஞ் சுடிரிவித் துணைவன் மாதோ.

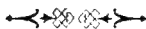

**தமிழ்ப்புலவர், கெல்லி ஸ்ரீமான்
அப்பாசாமி உடையாரவர்களியற்றிய**

பதினாறு தீர்த்துழிநெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

சீரேறு தொண்டைகள் ஞாட்டினின் மென்பாற் சிறந்தகாஞ் சிப்பதி யில்வாழ், சித்தசாத் வீசுனிறை பொறைவிரவு சாந்தமே திருந்துமா கரம தாகப்; பாரேறு ஈட்டிற் மடசுதிருந்தை வைக்கும்ருள் பரமார்தத் மிது விது வெணப், பசுராரியப் பரமார்தக் கியாயத்தீர்ப் பெனவுலகோர் பகரமா வோர்னு லினை; வாடீரறு விரிபுவனம் வளருசது ராசிரம னாணிமனை காண் றுற வினில், வருந்தலற் றோட்ச சாதன விளக்கம்மெனு மாநூல்கண முத லியவெலாம்; பேரேறு மிசையசலந் துக்கவிதல் கெடப் பிரியமெய்ச் சுத்த ஞாணப், பெயரினிச சலராமா கந்தகவா மிகன்கொடிய பேதமறசு சாற்றி னரோ.

கைலாயகிரி-பிரமீடம்

ஸ்ரீ நிஜநந்த சுவாமிகளாநினம் புலத்தியபுரம்-
சம்பத்திரி. ஸ்ரீமத் அச்சுதாநந்த சுவாமிகளாது
மாணக்கரு ளொருவராகிய வல்லநகர் வித்வான்
ஸ்ரீமான் வைத்திய லிங்கம்பிரேய யவர்களியற்றிய
அறுநீர்க் குழிநெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்

எம்மதமே னம்மதமற் றேலை யபுன் மதங்களைஞ விறுமாப் பெய்தித், தம்மதமேற் கொடுகுளிறித் தட்டழிவா ருள்தெரிந்து தலைசாயந் தைய, சம்மதமே யெனக்கொள்ளசு சுருதியுத்து யதுபவங்க டழையத் தந்தா, னம்மதமே யாயபர மார்த்தந்யா யத்தீர்ப்பே னலங்கொ ளுலே.

இத்தகையான் றனைநினைச்சுண டறைகுதுங்கேள் பசங்குதலை யுணங் குபோல்வாய், தந்தைமொழி புலையறன்முன் தகப்புரிந்த வெழிற்காஞ்சி தவப்பே றன்னு, னுத்தமமாம் பொறையறிவன் படக்கமுத லாங்குணங்கட் குறையு ளாகி, யித்தலத்தின் ஸுத்தரொலாம் மெமமவனென தம்மநனி யிய ம்பப் பெற்றேன்.

பண்ணியல் வியல்குலவப் பசுந்தமிழின் விழுத்தகைமை பாவி யோங்க, மண்ணியலு மெண்ப்போற்கன் மனத்தவழி நெக்குருகி வாழ்த்தியெங்கள், புண்ணியமே யெனலோதிப் புலையினெறி யுறவருட்பா புணந்து தந்த, கண்ணியவி ராமலிங்கக் கனகநெடுந் தருவழியிற் கவினு மேலோன்.

மெச்சபுக முருஞ்ச லாரியன்றன் கருணையினுன் விளக்க மேவி, யுச்ச ரூறு தொழுமபந்தமக் கிளங்குடிவிக் கணையமுத ஸூட்டி மாபோற், சொச்ச முறு மறைமூடிவாம் பரநிலையைத் தெரிந்தறிவார் துலங்க நாட்டு, கிச்சவரா மாந்த னிவன்பெருமை யளந்தெடுத்து நிகழ்த்தற் பாற்றே.

ஸ்ரீமான். சாமியார் குப்புசாமி அவர்களியற்றிய

பதினெனு சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிரந்தம்.

தருமார்த்த காமமோட் சங்கனே தடையின்றித் தந்திடத் தக்க தானை
தரையன்றி மேலுலகுங் கீழுலகு பெந்நாளுஞ் சார்ந்துதவ மாற்று நல்ல;
தருவார்த்த நறையாறு வயற்பாயக் கதிரோங்கு தருகாஞ்சி மாநகரினான்,
தக்கநற கல்விமுதல் யாவுமே படியாமல் சந்ததங் கலிசொல் லுவோன்;
கருவார்த்த பிறப்பிறப் பாங்கடலை யறிவெனுங் கலத்தின்வழி கரை
யேறினான், கண்டுக்கேட் டவரெலா மோட்சமெனு நியாயத்திற் கட்டுண்டு
நன்மை பெறவே, பரமார்த்த நியாயத்திற் பென்னுமோ ரரியநூல் பணித்
திடுமி லக்கண முறப், பட்சமுறு நிச்சல ராமாநந் தப்பெரியோன் பகர்ந்
தன னறிவா மமோ.

செந்தமிழ்ப் புலவர்.

ஸ்ரீமான். பொன்னுவேற்றிள்ளை யவர்களியற்றிய

அறுநீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விரந்தம்.

சீர்பூதத் காஞ்சிநகர் வந்தத்து விதமார்க்கஞ் சிறக்க வோர்ந்து
பேர்பூதத் வுலகினர்க்கிங் காதார மெனவென்றெணிப் பிரிய மாக
வோர்பூதத் புக்கப்பெருகு பரமார்த்த நியாயத்திற் பெனை வோர்நூ
றார்பூதத் ஞானவுரு நிச்சலரா மாநந்தர் நவின்னா மாதோ.

இந்நூலாசிரியரின் பாதசேகராகிய

ஸ்ரீமத். கா. சொருபார்த்தமணி அவர்கள்

இயற்றிய

அறுநீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிரந்தம்.

உலகமெலா நிறைந்தொளிர்நு முண்மையுய ருத்தமர்க ளுளத்தி லோங்
கிக், கலகமிலா வறிவாகி யறிவிற்காண் கற்பகத்திங் கனியு மாகிச், சலன
முறு வடவூச்சிற் சபைவாழுஞ் சின்மயனைத் தன்னுட் கண்டு, திலக
மார் திருவருட்பாத் திருமுறையை யாருகத் தெரித்த தீரன்.

எழநீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விரந்தம்.

அருட்பெருஞ் சோதி யண்ணலின் கருணை யகம்புற நிறைந்துநன்
மோன, குருபர னாகிக் கோதிலா வழுதைக் குவலயத் தோர்க்களித் தென்
றும், மருவிலா தோங்கு மருணை வேச மாசிலான் நிருவருட் பெருக்கால்,
நிருமல னாகு நிச்சல ராமா நந்தன மென்குரு நிமலன்.

என்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

பரமார்த்த விதுவெனவே பகுத்தறியா மாநதர் பவரோகக் கடல்கடந்
பரமபதத் தோங்கப், பரமார்த்த குரவனருட் பாதமலர் குடிப் பாசாதி
யற்றென்றும் பண்பார்ந்து வாழப், பரமார்த்த மாநதன்னைப் பகுத்துணர்வ
தென்றும் பாதாதி கேசார்தம் பரிபூர்ண மாக்கும், பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்
பாகுமிந்த னூலைப் பட்சமுடன் பரிநதளித்தான் பாரோரின் புறவே.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்த விந்நூலைச செப்பவரும் பிறைகையெனச செழிப்புற்றோங்
குத், தார்பூத்த நகரினில்வாழ் சற்குணனாந் தவசிமுத்து தனைம ணந்து, நீர்
பூத்தவருந்ததியை நிகரலர்மேல் மங்கையென நிகழ்த்து மன்னாந், பேர்பூ
தத பகருவர்க்கா யசசியற்றி யளித்தவருட் பேசற் பாற்றோ.

இந்நூலாசிரியரின் மாணுக்கருள் ஓநவராகிய

காஞ்சீபுரம்-பிள்ளைபாளையம்.

ஸ்ரீமான், ம. திருவேங்கட முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

தேயமெலாம் புழக்கச்சி நிசசலரா மாநத்தச செல்வர் வேத, நூயமெ
லாந் தெரிந்துணர்ந்து பரமார்த்த நியாயமென கலக்கத் தந்தார், நூயவே
லாந் தரும்பிறைசைத் தவசிமுத்துக் கிசைந்தமனைத் துணைவிமுத்தி, கேய
முழ மலர்மேலுந் நல்லம்மை யச்சிட்டா னிலவ மாதோ.

இந்நூலாசிரியரின் மாணுக்கரு ஓநவராகிய சித்தாதிப்பேட்டை

ஸ்ரீமான். சா. நிச்சலாநத்த சுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருவோங்கி யருட்பொழியும் வள்ளலெனப் பெயர்பூண்டு செழிப்புற
றென்றும், மருவோங்கு மருணை லேசனருட் குரவனடி மகிழப் பெற்றுக்,
நருவோங்கா தறுத்தெரிந்த நிசசலரா மாநத்த கருணைக்கோமா, னுருவோங்
கும் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பெனுமருநா லுரைத்திட் டானால்.

சென்னை-சுமரச ஞான சங்கத் தங்கத்தினரும்

வித்வான் கன்னிபுத்தூர்.

ஸ்ரீமத்-வேலாயுதமுதலியார் துமாரநுமாகிய

ஸ்ரீமான். வேதாசல முதலியார்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

திரமார்த்த நம்பொருணீ யதுவென்னுத் தெளிஞானத் திணித நன்னை, யுரமார்த்த சீவர்களிந் நசைப்பிறவிப் பிணியதனை யொருவி மேவப், பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பென்னுமொரு பெயர்புதுக்கிப் பரிவிற் றந்த, வரமார்த்த கசிகிலு நிகசலரா மாநந்தன் வண்மை நன்றே.

வித்வான் ஸ்ரீமத். ஆ. மே. சென்னகேசவுலு நாயுடவர்கள்

மாணவருள் ஒருவரும் தமிழுபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத். கோ-பாதுர்பிள்ளையவர்கள் துமாரநுமாகிய

ஸ்ரீமான். கோ. பா. தங்க சீவலுபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

வரும்பிறவித் கடன்மூழ்கி வலியவினைச சுழல்பட்டு வகுக்கு நோய்பன், னரும்பசியிந் திரியமெனு மகரதுங்க வணங்குதுமா னிடரை மோக்கப், பெருங்கரைக்க ணடைவிசுகும் வங்கமிரா மாநந்தப் பேரான் சீர்மை, பொருத்ததுவல் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பென்னுமொரு புதிய தூலே.

பொதிவக மலைச்சித்தர் பொன்னடிக் காவாகிய

ஞாநாநந்த ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ ல. நாராயண தேசிகரின்

பிரதம மாணவகராகிய

ஸ்ரீமத் - பு. ஐயராமப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

வேதமுத லாகமபு ராணயிதி காசமதன் விவரங் கண்டு எதமுற வகையருளுஞ் சுநர்முதலா மெதிகளுக்கு மிணையா யுற்ற நீதமுறு மிராமலிங்க வன்னல்புக முஞ்ஞான்று நிலையுற் றோங்கப் பாதலத்தி லெம்மதமுஞ் சம்மதமாயப் படித்து பயன் பயக்கு மாறு.

சீருற்ற ஞானவருட் பிரகாச வள்ளலடி சேர்ந்து மேலாம்
 பேருற்ற நிச்சலரா மாநந்த சுவாமியெனும் பெரியோன் தேர்ந்த
 வருற்ற சுதபோக மெவ்வுயிரு மெளிதிற்கண் டின்ப மெய்த
 நானுற்ற பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பெனுநூலை நவின்ருன் மாதோ.

ஜாகீர் ஆரணி நோட்டம் வித்வத் இரோமணி

பிரஹ்மபூநீ செல்லகுட்டி யாசாரியா ரவர்களியற்றிய

எழுதீர்கீ கழிநெடிடடி யாசிரியவிரூத்தம்.

பார்புகழுங் கச்சிடுவர் வந்துதித்த நிச்சலரா மாநந்தப் பரமயோகி, நார்
 திகழு மன்பதைக ளெவரேனு நானுமன நண்ணியிதை நனகு சுற்றின்,
 வர்திகழு முண்மைநெறி கடைப்பிடித்திங் கீறினிலை யீதெனவே யென்
 றும் வாழ்வார், சீர்திகழும் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பினிதியற்றித் தந்ததற்
 கென் செப்ப லாமே.

அங்குரகமணிகை.

பக்கம்.

1. நூற்பாயிரம்.	1
2. நூலாரம்பம்.	4
3. நியாயாதிபதி கொலுவமருந்தலமலங்கரித்தல்.	8
4. வாதிபிரியாதர்ஜி தாகல்செய்தல்.	10
5. பிரதிவாதிகளுக்கு நோடசு அனுப்புதல்.	12
6. பிரதிவாதிகளின் ஆணை.	13
7. கோர்ட்டார் கொடுத்த இஷ்டவு.	15
8. தனோதமன் விசாரணை.	16
9. களத்ராத்தமன் விசாரணை.	23
10. புத்திராத்தமன் விசாரணை.	32
11. தேகாத்தமன் விசாரணை.	38
12. பிராணாத்தமன் விசாரணை.	47
13. மனோமயன் விசாரணை.	52
14. விஞ்ஞானமயன் விசாரணை.	60
15. ஆகந்தமயன் விசாரணை.	70
16. குனியாத்தமன் விசாரணை.	73
17. சாங்கியன் விசாரணை.	76
18. சாலோககாமி விசாரணை.	77
19. விவேகன் விசாரணை.	85
20. வைராக்யன் விசாரணை.	97
21. சமனென்பவன் விசாரணை.	103
22. தமனென்பவன் விசாரணை.	106
23. உபாதிபெயன்பவன் விசாரணை.	114
24. சித்தையென்பவன் விசாரணை.	118
25. சமாதானன் விசாரணை.	125
26. விசுவாசன் விசாரணை.	130
27. பிரதிவாதி வகில் செய்யு மீரங்கி.	140
28. வாதி வகில் செய்யு மீரங்கி.	141
29. ஜட்ஜி தீர்ப்புச் சொல்ல ஆரம்பித்தல்.	145
30. முதல் பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	146
31. 2-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	147
32. 3-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	147
33. 4-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	148
34. 5-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	149
35. நியாயத்தீர்ப்பென்னுஞ் ஜட்ஜிமெண்டு	150

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
2	2	மாகாண்கள்	மகாண்கள்.
"	30	தீர்ப்பை	தீர்ப்பை
6	26	யோடு	யோடு.
7	11	விதங்களாக	விதங்களாக.
"	12	லக்ஷணங்	லக்ஷணங்.
"	13	கோர்ட்டாராகிய	கோர்ட்டாராகிய
8	11	வர்க்கிராமா	வர்க்கிராமா.
"	15	பிரகாரங்	பிரகாரங்.
"	23	மாராம;	மாராம;
10	2	சர்வஞ்ஞத்வாதி	சர்வஞ்ஞத்வாதி.
15	5	கோரடித்தி	கோரடிபுத்தி.
"	15	மெண்டும்	மெண்டும்.
16	16	தானாதம்	தானாதம்.
19	18	கிராகிய	கிராகிய.
20	26	புஜ்ஜாஃ	புஜ்ஜாஃ
"	"	ஷெஹிநா	ஷெஹிநா
23	17	தாலும்	தாலும்
25	25	ஸஹி	ஸஹி
"	"	கிஷ்டி	கிஷ்டி
"	26	வலிஷ்டி	வலிஷ்டி
"	31	வலிஷ்டி	வலிஷ்டி
36	19	பிருத்யஸ்த	பிருத்யஸ்த
27	21	சத்குணி	சத்குணி
29	19	ஸ்தபார	ஸ்தபார
"	29	ஹிஷ்டி	ஹிஷ்டி
"	"	வெஸ்டி	வெஸ்டி
30	3	ஸ்திரீயை	ஸ்திரீயை
"	4	சகத்தை	சகத்தை
"	12	மாத்ரி	மாத்ரி
"	30	நெய்தோலென	நெய்தோலென
32	29	ஜயந்தி	ஜயந்தி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
33	28	ஹுவா	ஹுவஃ
35	31	யநீஸெநு	யநிஸெநு
„	32	வாடுது	வாடுது
36	15	குருடன்	குடருண்
37	22	யனேகமாகப்	யனேகமாகக்
„	25	கோர்ட்டார்	கோர்ட்டார்
„	27	புத்திரேகை	புத்திரேகை
„	28	சர்பங்களினால்	சர்ப்பங்களினால்
38	22	எச	எஷ
39	15	தெச்சரிகை	தெச்சரிக்கை
41	27	ஸோணித	ஸோணித
„	28	வஜம்	வவஜம்
„	30	நிஜம்	நிஜம்
„	31	ஸம்மத	ஸம்ஹத
42	4	வாஸி	ஸாஸி
„	„	தேசோஹ	தேஹோஹ
„	11	பீதி	பீதி
„	12	பீதி	பீதி
„	27	ஸீஸிவாமுராரஃ	ஸீஸிவாமுரார
43	9	நியக்ஸவ	நியதஸ்வ
„	31	நெநகொநு	நெநகொஜய
„	„	வரிபுஸ்ய	வரிபுஸ்ய
44	25	தஸ்ஸைவ	தஸ்யைவ
„	28	வஜம்	வஜம்
„	29	வ்யயிவ்யம்	வ்யயிவ்யம்
45	15	நீராலம்	நிராலம்
„	16	சரணம்முபம்ய	சரணமுபகம்ய
„	18	ப்ரஹ்மைவாஹ	ப்ரஹ்மைவாஹ
„	35	தவதி	தருதி
46	9	குப்தி	குப்தி
„	11	பூஜார்க்க	பூஜார்க்க
47	7	சாட்சி	சாட்சி
48	5	ப்ராணே	ப்ராணே
„	27	ப்ராணஸஸா	ப்ராணஸஸா

பாக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
"	28	வெட்டுணை	வெட்டுணை
"	30	விஸ்வரணபுவ	விஸ்வரணபுவ
49	25	கிரங்கிய	கிரங்கிய
50	29	பிராணன்	பிராணன்
"	32	ஸ்ராரா	ஸ்ராரா
51	4	லட்சுமின்	லட்சுமின்
53	23	முனையன் றி	முனையன் றி
"	25	சென்மமதே	சென்மதே
55	5	அநியப்பட்டது	அநியப்பட்டது
56	28	வகல கோடாரா	வகல கோட்டார்
59	33	உநா	உநா
60	7	பின்னவன்	பின்னவன்
61	6	தன்மாதமாமகோபயாகி	தன்மாதமாமகோபயாகி
"	11	கோசா	கோசோ
"	12	ஸகாததி	ஸகாததி
63	27	சமான்வர்	சமான்வர்
64	34	பெரு	பெரு
65	17	புத்தத்தன்மை	புத்தத்தன்மை
66	18	பரிசின்ன	பரிசின்ன
"	31	உரு	உரு
67	17	பிழை	பிழை
"	21	சுவாசாதி	சுவாசாதி
68	13	கெவலம்	கேவலம்
69	3	வெருவிற்று	வெருவிற்று
"	9	மேததரிய	மேததரிய
73	16	சோததிருத்தல்	சோததிருத்தல்
74	10	யதுயவந	யதுயவந
75	4	மோட	மோட
"	8	ஸத	ஸத
"	30	கின்றனது	கின்றது
76	3	மென்ற	மென்ற
80	16	வேதயம்	வேதயம்
"	31	வனகெடுவாநு	வனகெடுவாநு
85	9	தாமானித்துத்	தாமானித்துத்
"	19	நெருங்கியே	நெருங்கியே

பக்கம்.	வரி.	பிணை.	நீருந்தம்
87	13	கந்திருசுதவாதி	கந்திருதவாதி
„	16	ருதுசவாதி	ருத்வாதி
„	27	கருத்	கருதது
89	21	வாசனா	வசனா
99	29	தண்டனை	தண்டனை
102	26	சமுவவ	சமுவுவ
104	15	ன்றது	கின்றது
106	7	யாலெ	யாலெ
107	8	சந்தந	சந்தந
„	16	வேததி	வேததிவேததி
„	24	நஸ்பருயாசேத	நஸ்பருசேத
111	26	பிருவணகச கந்த	பிருவணக கெந்த
115	21	மந்தயா	மந்தய
116	17	யெழநா	யெழநா
„	20	கோமவட	கோமவட
125	4	பாபலத	மாபலத
126	34	மயமாகிய	மயமாகி
127	5	பன்றி	யன்றி
„	6	இலயபபடுதல்	இலயபபடுதல்
128	17	வரின்	வரிலின்
„	23	பகத்தில	பகத்தில
131	21	ஹி	ஹி
„	31	ஹோபரி	ஹோஹி
133	19	பெயருடைதா	பெயருடையதாய
136	13	வசிப்பவா	வசிப்பா
142	10	சின்முததினா	சின்முததினா
145	18	கூறினா	கூறி
„	29	சித்தாதத	சித்தாதத
„	3	சககிரவாததித	சககிரவாததி
150	2	மெண்டி	மெண்டி
155	8	சாத்திய	சத்திய
„	17	ஸோஹமஸதவா	ஸோஹம்ஸதவா
157	26	விசிஹா	விசிஹா
164	5	பராப்தவயப்	ப்ராப்தவயம்
„	11	ஸு-கம்	ஸு-கம்

செய்யுளின் 12-ல் குறிப்பகராதி.

அகரமாயுள்	1	உததம முழுநாள்	10
அகதகிருள்கல	2	உதத1 ஞான	2
அகிலசதத்	53	உததசகழியா	101
அசலர் ஞான	89	உதது நீரககட	33
அசுத நகண்ட	2	உலவுபா மபான	112
அட்டமாசித்தி	51	உறவுடலை	53
அடை வறவரு	125	உறக கவச	113
அணியணி	60	உளானோயலலால்	129
அன்பிலா ஞான	55	உததத சீரததை	93
அறப காலத்தின	133	உவகுளது மீதக	139
அறிவுகர மென்	51	எவன : ணணியமீமா	166
அறிவுடங்கர	51	எனதுடை காட்சி	140
அறிந்துள் தெனினு	131	மபுலன் வபி	113
அறுவகையவத்தை	134	உதியபா நீ ஸவககய	116
அலையுமன ததை	129	உதய வசுணமாது	113
அழநது துரிய	137	ககைக பாறு	4
ஆகா றுனபமரும	21	கயங்கம12 தறுமலா	24
ஆசையாற் சுகிரன	101	கருதகடங்கி	128
ஆதிககமாங் உயான்	45	கருமம யறு திடிப	69
ஆகதகம் பிரம	70	கணாததலு2	113
ஆயினு உ பிரஹ்மை	3	கணாகர றுதிக்கட	165
ஆரணங்கள்	1	கல்லாமபுலை	33
ஆரண முடிவா	5	கல்லானே யா றுலும	18
ஆரியனல்லன்	49	களசுநிரதனை	23
அருத புண்ணில்	30	காபித வஸது வகரு	159
இகழுமித்து வித	159	கணகத மவண	6
இஞ்ஞானபத	135	கணாதரு மெவரும	16
இந்தக கட்டபகை	135	காகலை கா செகாய	44
இதுதனை மொழிய	133	காலகாட்டி கைகாட்டி	30
இதுதா நடுவடி	72	காமதகா பிதகாரா	101
இமமையு மருமை	103	காயக கின் வேராக	165
இருமை மென்	137	காரண நிலாகுதோ	6
இல்லாரை மெல்லாரு	19	கிடுகரு வெளுத்தது	158
இல்லையேக மெனு	75	குடிப்பாடயி வபிமான	6
ஈசனுக் கபராத	124	குணமிருந்தாலு	18
உணடுறவகி	131	குருவே சிவமெனக	123

கூடிற் கைப்பொருள்
கெடுக்கவல்லது
கையிலுறு புண்ணுக்கு
சக்கரநாடி
சடமிது கிருமிப்பை
சபதபம்
சனாதனப் பொருடா
சாக்கிரமிலை
சாதன நான்கு
சாதிகுலம்
சாத்திரம் புத்தகம்
சித்தத்திலே கின்னேரா
சிறக்குஞ் சிற்பாவம்
சினமிதகக்கற்
சீர்மலியுலக
சீரிலகு பரமார்த்த
சீரிலகு மருட்சோதி.
சீவன முததரை
சீவன் முததி
சுகரிபுவரம
சுக்கிலமு நீருஞ்
சும்மாவிருக்க
சுழுத்தியதனில்
செடமாகியறிவறழ்
சென்மாதிரிஞ்
செறியு முடிச்சு
சொன்னதன் மேல
ஞானம்போலச
தருமமதறிவிற்
தரையாதியுலக
தவயகந் தீர்த்தஞ்
தவவிய புலனைதது
தனதானியாதி
தன்னுடைய விவேக.
தனையறியு
தனையறிய
தீவகுருநாயாயாலே
தீரனும் வந்து
துப்புறு பொருளின்

30

129

71

51

36

114

52

73

3

158

116

132

136

129

1

141

166

138

55

2

44

111

70

92

91

137

138

159

122

3

68

113

95

129

138

165

76

15

21

தேனார்கமலத்

தோவிரத்தம்

நற்பொருளறத்தை

நவையுரு மோக

நளின விதயச

நாவா ரீயேண

நாற்றமிகக காட்டு

நானென ஷடலைத்

நானெனும் பொருடான்

நானெனும் பொருள்கா

நானெனமுன்

நிகழ்முறியான

நியாமஞ்ஞான

நிததன்பரவே

நிததியும் பூரணம்.

நியமலட்சணமு

நிலந்தருமுயர்

நிறைந்த விவை

பகலவனிருள் கடிந்த

படையினீதியி

பத்திகெறி

பரமார்த்த மென

பரவிபபுலனகன்

பன்னிய பரமா

பன்னு சாங்கிய

பிராணவாயவதன

பரிபுத்திக கண்டத

புகழூர்தையயாற்

புத்திரானறி

புருடார்த்தம்

புன்புலால்

புலியுருகூலமெனி

புலையறு தொழிலாற்

புழுமலக்குடருண்

புள்ளினூடிகக

புரம்புகாண்குயன்

பூசை மென்பது

பூதலயமாகின்ற

பூவிற்கும்வான்

124

43

18

135

111

101

45

166

73

165

90

79

130

70

89

49

106

138

1

6

116

8

113

3

80

47

124

123

32

2

43

95

55

36

43

81

182

158

159

பூவுலகா தியாக	145	முத்துகண்டதனை	133
பெண்ணலத்தின்	24	முன்னவர்களுளை	2
பெண்ணகி வந்தொரு	30	மேலைய பொருண்	77
பெருத்த சார்வாகராதி	118	மேவரு மறைகி	159
பொருள் கொண்ட	121	மோகத்தாற்றுவ	38
பொருளுண்டாகில்	21	யெளவன பருவத	101
பிரக்குதமென	97	வந்துறுபோதி	101
மதிலையப் பெருநாள்	36	வாக்குமௌனம்	110
மருளினுன் மயங்கி	3	வானகருதியமறை	121
மணிகை யடங்குமன	129	வான்சகலர்க்கும்	13
மாணகி வரன	53	வாதியின் ரிகார்ட்டி	12
மாதுயானத்தின்	31	விரல் கொளமன்னரி	21
முத்த வகண்டத்	131	வேகாகமங்குள	159
முதுதுயர் பூட்டார்	30		

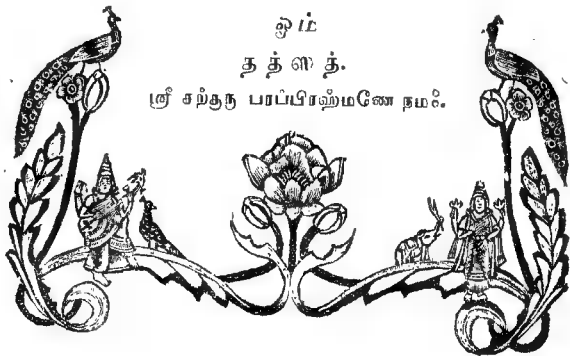
கலோகங்களின் முதற் குறிப்பகராதி.

கவிலியா	42	வணதஸ்யுபுராண	50
கவிலிஸூனா	41	வணஷாஸ்யுபுராண	93
கவெதாநாயம்	66	கவெபுநியெ	50
கயபுஜாநிலிபு	20	காஸிஸூகஸ்யு	52
கயபுலாநிவா	156	கெஸகஸ்யுபா	28
கயபுலாநாஸிபு	20	காஸிபு	106
கஹாஸெநெநவ	44	காஸிபு	123
கமெகஸிபு	115	காஸிபு	128
கமெநாநாஸா	47	காஸிபு	79
கமெநாஸாஸா	115	காஸிபு	17
கமெநாஸிபு	71	காஸிபு	112
கஸிபு	8	காஸிபு	26
கஸிபு	72	காஸிபு	38
கஸிபு	35	காஸிபு	23
கஸிபு	118	காஸிபு	119
கஸிபு	74	காஸிபு	119
கஸிபு	49	காஸிபு	91
கஸிபு	156	காஸிபு	99
கஸிபு	33	காஸிபு	110
கஸிபு	69	காஸிபு	108
கஸிபு	66	காஸிபு	94
கஸிபு	35	காஸிபு	44
கஸிபு	38	காஸிபு	107
கஸிபு	163	காஸிபு	72
கஸிபு	119	காஸிபு	52
கஸிபு	4	காஸிபு	71
கஸிபு	84	காஸிபு	33
கஸிபு	155	காஸிபு	24

நெடுவொலி	41	நீஜை	131
நெடுவொலி	112	நெடுவொலி	65
நெடுவொலி	17	நெடுவொலி	84
நெடுவொலி	163	நெடுவொலி	24
நெடுவொலி	68	நெடுவொலி	53
நெடுவொலி	68	நெடுவொலி	53
நெடுவொலி	4	நெடுவொலி	127
நெடுவொலி	161	நெடுவொலி	17
நெடுவொலி	116	நெடுவொலி	20
நெடுவொலி	157	நெடுவொலி	43
நெடுவொலி	80	நெடுவொலி	161
நெடுவொலி	75	நெடுவொலி	134
நெடுவொலி	29	நெடுவொலி	156
நெடுவொலி	88	நெடுவொலி	84
நெடுவொலி	163	நெடுவொலி	25
நெடுவொலி	17	நெடுவொலி	83
நெடுவொலி	163	நெடுவொலி	55
நெடுவொலி	120	நெடுவொலி	127
நெடுவொலி	72	நெடுவொலி	54
நெடுவொலி	107	நெடுவொலி	92
நெடுவொலி	91	நெடுவொலி	154
நெடுவொலி	120	நெடுவொலி	18
நெடுவொலி	128	நெடுவொலி	61
நெடுவொலி	50	நெடுவொலி	119
நெடுவொலி	48	நெடுவொலி	119
நெடுவொலி	33	நெடுவொலி	121
நெடுவொலி	111	நெடுவொலி	161
நெடுவொலி	43	நெடுவொலி	82
நெடுவொலி	4		

ஓம்
த த ன த்.
ஸ்ரீ சந்திர பரப்பிரஹ்மணே நமஃ.

பரமார்த்த நிபாயத் தீர்ப்பு.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஆரணங்கள் போற்றவொளி ரற்புதனா யெப்பொருட்குங்
காரணனாய் நின்றான்றாட் காப்பு.

அகர மாபுல காதிபா யற்றென்றும்
பகரொ னாதருட் பான்மைபெற் றேவனார்
சுகர நிட்கள தேஜோம யத்தனை
நிகரி லாதான் னெஞ்சி னிறுத்துவாம்.

சீர்மலி யுலக மெல்லாந் திகழ்சயஞ் சோதி யாவ
னேர்மலி மறைய னந்த மியம்புமா புருடன் யாவன்
பேர்மலி யகில நாமம் பெற்றெனா மாகான் யாவ
னேர்மலி யவன்றா னெஞ்சி னிணையா மனினைதல் செய்வாம்

பகலவ னிருள்க டுந்த பான்மைபோன் ஞான மோனப்
பகலவன் குருவாய்ச் செய்த பரமார்த்த நிபாயத் தீர்ப்பைச்
சுகலரு மறிந்தா நந்தஞ் சாருமா றிங்கியா னோக
வகலங்க சொருப னாகு மண்ணலை யகத்துட் கொள்வாம்.

மாகாங்கீள் வணக்கம்.

சுகர்ரிபு வாம தேவர் துருவாசர் வசிட்ட ராதி
யிகமதிற் பிரம ஞான மெய்தினே ரடிகள் வாழ்த்திப்
புகல்பவக் கடல்க டத்தும் புணையென மக்க னுக்குத்
திகழ்பர மார்த்த நியாயத் தீர்ப்பினைத் தெளிவிப் பாமால்.

பரம துருஸ்துதி.

உத்தர ஞான சித்தி புரந்தனை யுகந்தெஞ் ஞானனுஞ்
சித்திர விளக்கீ தென்னத் திகழ்நிரு விகற்ப மெய்திச்
சத்திய ஞான நந்தந் தாவருட் பாவு மீந்த
முத்தன்புநீ ராம லிங்க முதல்வனரு தெித்து வாழ்வாம்.

சுந்தருஸ்துதி.

புருடார்த்தம் பலவாப் மாந்தர் புகல்பேதந் தமக்கெட் டாது
புருடார்த்த மெவைக்கு முன்னுப் பொலிபரி பூர்ணமோனப்
புருடார்த்தப் பொருணீ யென்று புகலரு ணை லேச
புருடோத்த மன்றுள் சென்னிப் பொலிந்திடப் போற்றி செய்வாம்.

ஆக்கியோன் மரபு.

அச்சுத னகண்ட மோன வருடிர காச வள்ள
அச்சுத மரபில் வந்திங் கொளிரரு ணை லேச
னச்சமில் லாம லென்று மதுக்கரஞ் செய்யப் பெற்ற
நிச்சல ராமா நந்த னிகழ்த்தினு நியாயத் திரப்பே.

இந்நூற்று முதலு லிதுவேனல்.

அகத்திரு ளகல வன்பர்க் கத்வைதா நந்த மீந்த
சுகக்குரு பகவத் பாச சங்கரா சாரி யாசான்
வகுத்தருள் தசகந் தன்னில் வழங்கிய இவோகத் தீர்ப்பைச்
சுகத்தினி நியாயத் தீர்ப்பாய்ச் சாற்றினு ரனந்த மேலோர்.

முன்னவர் கருணை யாலே மொழிந்தவே தாந்த சார
மின்னிய தீர்ப்பிற் றன்னை விசாரித்தும் விளங்கா தார்க்குத்
தன்னிக ரில்லா தோங்குஞ் சற்குரு தயவா லெற்குச்
சொன்னதோ ருத்திக் கொண்டு சொல்கின்றேன் நியாயத் தீர்ப்பை

இந்நூல் பெயர்க் காரணம்.

பரமார்த்த மெனப்பி ணங்கும் பலபேத மதத்தர் கொள்கை
பரமார்த்த மன்று மோனப் பண்புபெற் றெங்கு மோங்கும்
பரமார்த்த மதுநீ யென்று பன்னுமிந் தூற்கு நாமம்
பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பாய்ப் பகர்வநல் லறிவின் மிக்கார்.

இந்நூல் பயன்.

தரையாதி யுலக மெல்லார் தனிச்செங்கோல் செலுத்து கின்ற
குருவாகுங் கோமான் வந்து கொலுவமர்ந் திருந்து நோக்கி
வெருவாம லுலகோர்க் குண்மை விளங்குமா றுகச் செய்த
பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பைப் பகருவ னுலகின் மாதோ.

மருளினை மயங்கி நானா மதவாத மேற்றுப் பேத
விருளிலே தியங்கி வாடு மேழைமா னுடர்க டானும்
பொருளினே வழக்காற் காணப் புகல்பர மார்த்தத் தீர்ப்பைத்
தெருளினு லுணரின் மௌனச் சித்திபெற் றுய்வர் தாமே.

இந்நூல்க்காரி இவரெனல்.

சாதன நான்கு நன்றிச் சாதித்த வதிகா ரிக்குப
போதமுன் வடிவ மென்னிற் பூரணப் பொருடா னுவன்
வேதனை மனத்தி னுர்க்கு விளங்கிடா விந்நான் மாட்சி
சாதன முடைபோர் காணிற் தனைக்கணித் தன்ப ராவார்.

அவைமூலக்கம்.

பன்னிய பரமா நந்த பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பைத்
தனனையே சிவமாயக கண்ட தலைவர்முன் கல்லை னேதல்
பொன்னின்முன் காக்கைப் பொன்று பொலிவது போலும் பானு
முன்னர்மின் மினிதான் விரிவிலை மொய்யொளிகாட்டல்போலும்.

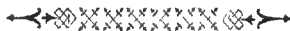
ஆயினும் ப்ரஹ்மை வாக வர்த்தமாய் கின்ற மேலோர்
தாயினு மெரிய ராகிச் சாற்றிய முதலூற் கொண்டு
சேயனைன் வழிநூ லாகச் செப்பியிந் நியாயத் தீர்ப்பைத்
கிபன வில்லா னேடுபஞ் செறிதலாற் கொள்வர் மேலோர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

௨

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

ஸ லா ர ம் ப ம்.

கலிவிருத்தம்.

கங்கை யாருங் கடல்வளை வையக
மெங்கு னானென் றிருக்கு மறிவினைத்
தங்கு ளக்கணற் சார்ந்தறி யாதவர்
சங்கை மாறவித் தீர்ப்பினைச் சாற்றுவாம்.

ஸ்ரீ மதகண்டைக்கிய ரஸாமிர்த மாயும், அத்திதா நந்தப
பெரும்போகச் செல்வமாயும், கிட்கள தேசோமயமாயும், ஆதி
மத்தியாந்த ரகிதமாயும், * “ஏகமே வாத்திதீயம் பிரஹ்ம” என்ற
வாறு சுஜாதி பேதமற்றதாயும், † “ப்ரஹ்மமாத்ர மஸந்நஹிதி”
என்றவாறு விஜாதிபேதமற்றதாயும், ‡ “நசட்சர் நசோத்ரமபாணி
பாதம்” என்றவாறு சுவகத பேதரகிதமாயும், கயம்பிரகாசமாகிப
தனது தேஜசினால் அநேக சூரிய சந்திராக்கினிசனின் காந்திகளைத்
திரஸ்கரிப்பதாயும், இருக்காதி சதுர்வேதங்களாலும், அவ்வேதாஸ
கங்களாய சட்சாஸ்திரங்களாலும், பிரமாண்டாதி பஷ்டாதசபுரா
ணங்களாலும், பாரதாதி யிதிகாங்கனாலும், காமிகாதி யிருபத
தெட்டாக மங்களாலும் அறிதற்கரியதாயும், பகுவித ப்ரஹ்மகூத்
திரிய வைசிய சூத்திராதி வர்ணங்களும், அவற்றிற் கையெந்த தரு
மாறுட்டானகருமங்களும், சத்துவாதி குணத்திரயங்களும், இராம
கிருஷ்ணாதி நாமங்களும், மர்ச கூர்ம வராகாதி அவதாரங்களும்,
சட்பாவ விகாரங்களும், சட்வித சக்திகளு மற்றதாயும், பிரமீந்
திராதி தேவர்களும் அசுரர்களும், அநந்தாதி சர்ப்பங்களும், கரு
டகந்தர்வ கிந்நர கிம்புருஷ கித்த சாத்திய வித்தியாதா சாரண

* ஸகலேவா லிதீயம் ஸ்ரீஹ, † ஸ்ரீஹோ து ஸேஹஹிதி,

‡ நயக்ஷு.ந.ஸொ து லோணிவாடி.

அப்சாசயட்சர் முதலியோர்களும், சூரிய சந்திராதி கிரகங்களும், நாரதாதி தேவரிஷிகளும், சநகசந்தனாதி ப்ரஹ்மரிஷிகளும், கபிலதத்தாத்ரேயராதி யோகீஸ்வர்களும், அகஸ்தியராதி முனீஸ்வர்களும், கோவிந்த பகவத்பாத ஸ்ரீசங்கராசாரியராதி யதீஸ்வர்களும், வால்மீகாதி கவிஸ்வர்களும், மற்றையவர்களும் சேவிப்பதாயும், காலத்திரயத்திலும் நசியாததாயும், பிரகிருதி குணங்களும், சங்கல்ப விகல்பங்களும், ஜனனாதி விகாரங்களும், தேவர பசுபட்சி ஜலசராதி வடிவங்களு மற்றதாயும், சாதனத் தரங்களின்றி ஒரேபடித்தாய் விளங்குவதாயும், சிவனாதிசுதர்த் தச விடயங்க ளற்றதாயும், கேட்பதற்கும், தரிசிப்பதற்கும், தியானிப்பதற்கும், புகழ்வதற்கும் சாத்திய மாகாததாயும், இவ்வள வவ்வளவென்று பிரமாணங்களால் பிரமாணிக்கத் தகாததாயும், ஆகாயம்போலச் சூட்சுமமாய் வியாபகமாய் அசங்கமாயிருப்பதாயும், சாக்கிராதி பஞ்சாவஸ்தைகட்கு மப்பாற்பட்டதாயும், சத்தியஞானந்த பரப்ரஹ்மமாயும் விளங்கும் நானெனும் பரமார்த்த தத்துவம் அஞ்ஞானியின் புத்திரர்களாகிய பாமரன் கர்ம்மி முடபக்த னென்பவர்களால் அபகரிக்கப்பட்டுப் போயினமையின், காலாதீதமா யநாதி யவித்தியாந்த காரத்தி லகப்பட்டுள்ள ஜீவர்கள் தமது நிஜவடிவை மறந்து அநந்த ஜன்மங்க ளெடுத்து அளவிலாத் துன்பங்களை யடைந்து, புத்தி பூர்வகமாகவோ அபுத்தி பூர்வகமாகவோ செய்த சத்கர்ம புண்ணிய பரிபாக விசேடத்தினால் மானிடஜன்மமெடுத்து, அநந்த ஜன்மங்கடோறும் செய்துவந்த கிஷ்காம சத்கர்ம புண்ணிய பரிபாக மேலீட்டால் சித்தசுத்தி முதலிய நற்குணங்கள் முதிர்ந்து விவேகியராகி விசித்திர மாயாவிறோத ஜாலமாய் விளங்கும் தனு கரண புவன போகங்க ளனைத்துஞ் சொப்பனப் பொருள், வந்தியாபுத்திரன், கானல்நீர், இப்பிரிவில் வெள்ளி, கட்டையிற் கள்வன், இரச்சு சர்ப்பம் முதலிய கற்பனைபோன்று விசார முகத்திற் கற்பனையாயுள்ள படியால் இவை யாவும் அரித்தியமென்று நீக்கி, நித்தியமாய் விளங்கும் பேரின்ப விடாகிய பரம புருடார்த்தத்தை யடைவதே ஜன்ம மெடுத்ததற்குப் பிரயோசனமென்று அதிகாரி புருஷனெருவ னறிந்து, ஒரு வீடு நாற்புறமு மக்கினிபற்றிவேக அதனடுவிலகப்பட்ட ஒருவன் ஜலத்தைத் தேடித் தனிப்பது போன்று தாபத்திரயத்தினால் வெம்பிச் சகிக்கமாட்டாது ஆத்மஞான தீர்த்தத்திற் படிந்து நிரதிசயானந்த மடையக்குருகி, காண

வர் வலையிலகப்பட்டுத் தெய்வகதியாக விடுபட் டோடுகின்ற மாணப்போன்று மனைவி மக்க ளர்த்தமென்னு மீடணையாகிய பந்தபாசமற்று, ஏகனய்ச்சென்று, தனது மாயாஜன்னிய துக்க நாச நிமித்தம் ஆத்மார்த்தமாகிய பரமார்த்த சொத்தை நமது சுவாதீனமாக்குவார் யார்? நம்மைப்போல யாவரும் அதனை யது பவிக்கச்செய்வார்பார்? என்று கருதி, பரமார்த்த சொருப ஆத்தம ஞான சோதாக்க நிவாரணமாகுமாறு நானென்னு மாத்மார்த தத்தைப் பிரதிவாதிகளாய பாமான்முதலியோரிடத்திருந்து வாங்கிக்கொடுத்துக் காக்கும் அதிகாரிபைப்பற்றி நெடுநேரம் நின்ற லோசித்து பிறகு,

“ களைத்தவெண் டிரையெழுந் கதிர்க்க ரங்களா
லனைத்திலும் வியாபக மான தன்மைபோன்
மனத்தினிற் றாதரான் மதியுள் ளோர்கட
நினைப்பினை யுணர்பவ னிருப னாகுமே”.

“ காரண மிலாததோர் களிப்புக் கோபங்கள்
சாரொணு தியாவையுந் தான றிந்துபி
னேருறு மூதியம் விரய நித்தமும்
தேருற விசாரணை செய்ப வேண்டுமால்”.

“ படையினி னீதியின் மதுரப் படையிற்
கொடையினி விணையிலாக் கொள்கை வேண்டுமாற்
றடையிலா வேளையிற் சதுரு பாயத்தி
னடையலர் செயிப்பவ னரச சிங்கமே”. என்று பாரதமும்,

“குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோசனை குறிப்பறிதல் சத்
திய வசனங்—கொடைதித்த மவரவர்க் கேற்றமரி யாதைபொறை
கோடாத சதுரு பாயம், படிவிசா ரணையோடு ப்ரதானிதள
கர்த்தரைப் பண்பறிந் தேய மைத்தல்—பல்லுரி ரெலாந்தன்
னுயிர்க்கு நிகரென்றே பறித்தல்குற் றங்கள் கலோதல், துடிபெறு
தனக்குறுதி யானநட் பகமின்மை சுருணமொடு கல்வி யறிவு—
தோலாத காலமிட மறிதல்வினை வலிகண்டு துஷ்டநிக்கிரக செளரி
யம், வாடிபெறு செங்கோ னடத்திவரு மாசர்க்கு வழுவாத
முறைமை யிதுகாண்,” என்று ஆன்றோர் வாக்கியமும், கூடாமாறு
அவ்வதிகாரி வாதிகள் கொண்டு வந்த பிரியாதுகளையும், தாவா
சொத்துக்களையும், பிரதிவாதிகளையும், உபயக் கட்சிக்காரர்களைப்

சேர்ந்த சாட்சிகளையும், தஸ்தா வேஜுகளையும் கண்ணுற்று நன்றாய் விசாரித்துத் தீர்மானிப்பதற்கு மிகுந்த சமர்த்தனா யிருக்க வேண்டும். சமர்த்தனா யிருந்த போதிலும் அவன் இலஞ்சம் வாங்காதவனாயும், சத்திய பாஷாமிர்தனாயும், நிஷ்பட்ச பாதியாயும், அநிகுட்சம புத்தி யுத்தனாயும், பரமதயாநுவாயும், துட்ட நிக்ரக சிட்டபரிபாலனாயும், சர்வாபிமான ரகிதனாயும், சாந்த மூர்த்தியாயும், வேதாந்த விசாரனாயும், சமரச சபாவனாயும், விதரண சாலியாயுமிருக்க வேண்டும்; அவ்வாறில்லாத பட்சத்தில் நம்மைப்போன்று மிகுந்த வேழைகளாகிய முழுட்சுக்களுக்கு அணுவளவேனும் நியாயக் கிடைக்காதென்று பற்பல விதங்களாக யோசித்துத்தெரிந்தவர்களுடன் கலந்து தீர்க்கமாய் விசாரித்துச் சர்வ லட்சுணங்களும்மைந்த பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக்கோடாராகிய பூரிசற்குரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தி யென்னும் நியாயாதிபதி(ஜட்ஜி) அவர்கள் சன்னிதானத்தில் தனக்கு நியாயக் கிடைக்குமென்று தெளிந்து சச்சிதாநந்த பரப்ரஹ்மமாய் விளங்கும் பரமார்த்த சொத்தை யாவரும் தடையின்றி எக்காலமும் நிராங்காரமா யதபவிக்குமாறு தாவாகொண்டி வருவதற்குப் பிரயத்தனஞ் செய்து, நாம் செய்யப் போகின்ற வியாஜ்பப் பொருள் வாக்கினால் வசனிப்பதற்கும், மனத்தினு லுன்னுவதற்கும், அறிவின லளப்பதற்கும் முடிவுறுதாயிருப்பது; அவ்வாறிருந்த போதிலும் பிரகிருதத்தில் கோர்ட்டா ரவர்களுக்குச் சங்கதியைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுவதற் கேனு மொரு வகில் வேண்டுமென் னாகித்து அனுபற்றிப் பரமார்த்தநியாயத் தீர்ப்புக் கோர்ட்டில் மிக வழக்கமாய்க்கேசுகளைப் பிடித்துச் சட்டத்தி லுள்ள லாப்பிரகாரம் வாதாடித் தாம்பிடித் த வழக்குகளை ஜயித்து வருகிற அதிகுட்சம கிராக்ய சாத்வீகாம்ச புத்தியென்னும் வகீலவர்களைக் கண்டு வணங்கி, உமது சகாயமின்றித் தலையெடுப்பதரிதாயிருக்கிறதென்று தனது குறைகளைச் சொல்லி, உபநிடதமாதி நிகார்ட்டுக்களை விரித்துத் தனக்குள்ள சம்பந்தங்களை யெடுத்து காட்டி, எனக்கு வகீலாயமாந்து “ஏகமேவாத்வி நியம்” என்பதை நிலைநாட்ட வேண்டு மென்று பன்முறை பணிந்து வேண்டிக் கொண்டான். வகீலவர்கள் அன்பென்னும் பொருளை அட்வான்சாக வவனிடத்திற் பெற்றுக் கொண்டு வகாலத்துப் பத்திரத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு பிரியா தர்ஜி தயார்செய்ய வாரம் பித்தனர்.

அ

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

நியாயாதிபதி கொலுவமருந்

தல மலங்கரித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நேடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆரண முடிவா யொன்றா யகண்டமா யளவி லாத
பூரணப் பொருண நாவாய்ப் புகல்பேத சமயி கட்டுக்
காரணப் பொருடா னென்று கனமுடன் நீர்ப்ப ளிக்குஞ்
சீரணி நியாயத் தானஞ் சேழிப்புட னலங்க ரிப்பாம்.

அகிலாண்டகோடி புவனங்களுக்கு மத்தியில் வேதாந்த சித்
தாந்த நாதாந்த மாதி வீதிகளும், விஷயேந்திரியாதி யாய பற்
பல கடைத் தெருவுகளும், தேகாத்ம புந்தி வர்ணசிராமாசார
நிருணய தருமங்க ளென்னும் ரத கஜ துரக பதாதி சதுரங்க
சேனைகளும், திருசிய தர்சன ராகங்க ளென்னும் ஸ்ரீ புருஷர்க
ளும், கூடி விளங்கும் பிரமாநந்த ராச்சியத்தில், காயாபுரி யென்
னும் பட்டணத்தில் அவ்வியக்கத்ம், மகத்தத்துவம், பஞ்சதன்
மாத்திரைகளென்னும் சப்தப் பிரகாரங்களும் ஆகாயத்தையளாவி
யோங்க, இகபரபோக விரக்தியும், உபரதியும், நிச்சல சித்தமும்,
திவிரமோட்சாபேகைகூடிய மென்னும்திவ்வியதலங்களில் முளைத்து,
நிரதிசயாநந்த ஜலத்தினால் நனைந்து, விருத்தியாகி நிர்மலநிச்சலாதி
மொக்குக ளோடுகூடி, பலா பேட்சையற்று, † “ அக்னி ஹோ
த்ரம் தபஸ் ஸத்யம் வேதா நாம் சாதுபாலனம், ஆதித்யம் வைஸ்
வதே வஞ்ச இஷ்ட மித்ய பிதீபதே !! வாபீகூப தடாகாதி
தேவதாயத நாசிச, அந்நப்ரதான மாரமம் பூர்ண மித்யபி தீயதே”
என்றவாறு நித்திய ரைமித்ய காதி கர்மங்களும், தேவதாந்தா
மந்தரோபாசனைகளும், பாகஹவிஸ்ஸோமமுதலியபக்கியங்களும்,
இயம நியமாசனப் பிராணாயாம பிரத்தியாகார தாரண தியான
சமாதிக ளென்னும் அட்டாங்கங்களோடு கூடிய மந்திர லய ஹட

† “ சுதிஹோத்ரம் தவஹுத்ரம் வெஹாநாம் யாநுஹோநாம்
சூஷ்யம் வெஹுஷெவம் உஷ்ஸித்யுனி ய்யதௌ
வாவீகூப தடாகாதி ஷெவதாய தநாநிவ
சுஹபூஹாந சாராஜி வடுணபுரித்யுனி ய்யதௌ

இராஜ யோகங்களும், காயத்திரி பஞ்ச தசாட்சரி சோடீ முதலிய மந்திர ஜபங்களும், கிருச்சி சாந்திராயணத் தபசுகளும், உள்ளும் புறம்புஞ் சத்தமாகிய சத்திய மொழிகளும், ஜீவகாருண்ணியமாதிரி சீலங்களும், ப்ரஹ்ம சரியாதி விரதங்களும், அந்நதானமாதிரி சர்வ தானங்களும் சேர்ந்து விளங்கும் பலஜாதி விருட்சங்கள் கூடிய உத்தியான வனங்களும், தர்க்கம் விபாகரணம் வேதாந்த முதலிய சட்சாஸ்திரங்களாதி சுகந்த புஷ்பங்களும், வேத முடிவாய் விளங்கும் தூற்றெட் பெகிடதங்களும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், கர்ப்பம், கர்த்துரு, ழர்த்தி, அழர்த்தி, சிவமஹா சாதாங்கிய முதலியவற்றி னர்த்தங்களைத் தெளிவிக்கும் வாக்கியங்களாய் சுற்பக விருட்சங்களும், பாகியாந்தரசவி கல்ப நிருவிக்கல்ப சட்சமாதிக ளென்னும் மாட மாஸிகைகளும், மோட்ச மென்கிற பொதிஷக் கிடங்குகளும், சாவந்திற் கு மேலாகிய பிரஹ்மகிட்டையிற் பெருகிய பிரதாயானந்த சுவத்திலூறிப் பரிசுத்தமாகிய விருதயத்தின்கண்ணே புந்த விருந்தி ஞானமென்னுந் தலைவாசல்களும், சாந்த சமதமாதி சட்ருணங்களும், கருணை முதிதை மைத்திரியாதி குணங்க ளென்னும் இரத்தினமாவா விட்டகோலங்களும், குருபுத்தி விசுவாசம் சிரவண மநந நிதித்யாசன சமாதிகளும், அவற்றுள் திரந்தரமாகச் சிந்தனை செய்கின்ற ப்ரஹ்மைவாஹம், ப்ரஹ்மாஸ்மி, ஹம்ஸோஹம், அச்சதோஹம் அநந் தோஹம், சிவோஹம் முதலிய படிகளும், ஞான விஞ்ஞான மென்னும் இராஜ விதிகளும், பஞ்சாட்சரி, அஷ்டாக்ஷரி முதலிய சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களென்னும் மாணிக்கத் தோரணங்களும்மையக் கட்டி, மஹாஉன்னதமா யலங்கரிக்கப் பட்டு, க்ஷிணிக்ஷிணி முதலிய தசவிதப் பிரணவ நாதங்க ளென்னும் மங்களவாத்தியங்கள் அண்டமதிரு மாறு கோஷிக்க விளங்கும் நவத்துவார விசித்திர கோட்டையின் கண், வேதாந் தோகித பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்புக் கோட்டில், இரகசியார்த்த மணிமய சிதாகாசப் பிரணவ மண்டபார்தராள கர்ப்பக் கிருகத்தில், சுத்த ஓங்கார ஹரிய மென்னும் ஸ்திர சிங்காதனத்தின் கண்ணே, ஆஜிரத்யாந்த ரகிராகியும், சுஜாதி விஜாதி சுவகதபேத ஞானியராயும், அனந்த கோடி ஞரிய சந்திராக்கினிகளி னொளிமழுங்கச் செய்யுஞ் சொப் பிரகாசராயும், அகண்ட பரிபூரண நித்திய தீர்மல தீர்க்குண நிருவிக்கல் பிரஞ்சன தீர்விகார தீர்விஷயா தீர்த்திரிய அவாஹ்மானச கோசா அநாபய அப்ரிமேய சுத்த புத்த முக்தகேவல அநிந

திய அசல அசங்கசர்வசாட்சி சர்வஞத்வாதி அகணிதசமக்ர சுருண் பரிக்கராரயும், சத்தியஞாநாநந்த சர்வவியாபக சோதிர்மயசொரு பராரயும், ஆத்மநாயகி சமேதராகியும், “சருகுசல பட்சணிக ளொரு கோடி யல்லாற் சகோரபட்சிகள் போலவே - தவளநில பொழுத மிர்த தாரையுண் டழியாத தன்மைய ரனந்த கோடி, யிருவினைக ளற்றிரவு பகலென்ப தறியாத வேகாந்த மேன ஞான-வின்பநிட் டையர்கோடி மணிமந்த்ர சித்தநிலை யெய்தினர்கள் கோடிசூழக், குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்காத நத்தின்மிசைகொலுவீற்றிருக் கு தின்னை” என்றவாறு சுகவாம தேவாருங்கி நாரத மார்க்கண் டேய சநகசநந்தன சநத்ருமார சநகாதி முனிபுங்கவர்கள் ஜலரி யர்களெனப் புடைசூழச் சபாலங்கார ராரயும், சமானாகித ராரயும், சர்வலோகக் களையும் வகசக்கிராதி பதியாயாளுஞ் சற்குரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தி யென்னும் நியாயாதிபதி (ஜட்ஜி) அவர்கள் கொலுவ மார்திருக்கும் சமயத்தில், தாபத்திரயத்தால் துன்புறும் முழுட்ச வாகிய ஜீவன் ரூட்சமக்கிராகிய சாத்துவிகாமச புத்தி யென்னும் வகில் முகாந்திரமாய்ப் பிரியாதர்ஜி தாக்கல் செய்வானான்.

பிரியாதர்ஜி தாக்கல் செய்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உத்தம முழுட்ச வேன்ன வொளிர்வாதி யாலோ சித்துப் பத்தியா நியாயத் தானப் பதியெனக் கொலுவ மர்ந்த சத்திய குரவன் முன்னர்த் தகைசாத்வீ காம்ச புத்தி பெத்தநல் வகிலைக் கொண்டு பிரியாது செய்ய வுற்றான்.

“கானகமி லங்குபுலி பசுவொடு சூலாவுநின் கண்காண மத யானை நீ - கைகாட்ட வுங்கையா நெகிடிக்கெனப்பெரிய கட்டை மிக வேந்தி வருமே, போனக மமைந்ததென வக்காம தேனுநின் பொன்னடியி னின்று சொல்லுமே - புவிராசர் கவிராசர் தவராச ரென்றுனைப் போற்றிசய போற்றி யென்பார், ஞானகரு ணாகர முகங்கண்ட போதிலே நவநாத சித்தர் களுமுன் - னட்பினை விரு ம்புவார் சுகவாம தேவர்முநன் ஞானிகளு முனை மெச்சுவார், வா னகமு மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிமுன் மகிமையது சொ ல்ல வெளிதோ - மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேஞான மர பில்வரு மௌனகுருவே” என்றவாறு

பூமிதந்த கலியாண குணகண சுகிதோன்னத சமரச சன்
மார்க்க சம்பூரண சுதந்தர சின்மய சுபாவராயும், சுவீசார வே
தார்தோ சித பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்புக் கோர்ட்டா ராயும்,
அசல பரப்ரஹ்ம சுவரூபாரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார சத்ருரு ப்பு
சக்கிரவர்த்தியாயும் விளங்கும் ஜட்ஜி அவர்கள் சன்னி தானத்
திற்கு ஏழைகளில் மிக வேழையான முழுட்கவாகிய ஜீவினென்
னும் வாதி பன்முறை வந்தனம்புரிந் தெழுதிக்கொண்ட பிரியா
தர்ஜி வருமாறு:—

சர்வகால் சர்வதேச சர்வவஸ்து சர்வா வஸ்தைகளிலும் சம
மாகி நிறைவுற்றுத் தானே தானாகி விளங்குகின்ற ஆத்மார்த்த பா
னது ஒருவனுக்கே யென்ப தின்றிச் சகலருக்கும் பாத்தியதை
யுடையதா யிருக்கின்றது; அன்றி, அரங்க சம்பூரணமா யெங்கு
நிறைந்திருக்கின்றது. அவ்வா றிருந்தும், உண்மையாக நோக்கு
மிடத்து எப்போது மில்லா நிருந்தும், இப்போது லோபகுணப்
பிரதாபங்களில் அக்கிர கண்ணியர்களுளான மதுகைடவ இர்திர
சித்து முதலியவர்களுக்குச் சமானனாகிய அஞ்ஞானி யென்பவன்
அது வெளிபிற மலேக் காட்டாவாறு தன்னுடைய ஆவரண சத்
தியையேவி, அதனது அசங்கத்வ லட்சணத்தை மறைத்து, விட்
சேப சத்தியை ஏவிவிட்டான். அதனற் சுற்பிக்கப் பட்ட வாசனை
களோடு கூடிய பாமரன், கர்மம்மி, மூடபக்தன் என்னும் விவீராதி
கள் நானென்னும் ஆத்ம சொத்தைத் தங்கள் தங்கள் அநாத்ம
சொத்துக்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டு தங்களுடன் கலந்தொ
ழுகி வருமாறு அதற்கு ஆணி செய்தார்கள். ஆகையால் மேல்விய
வகரித்த சிவோக மென்னும் ஆத்தம சொத்தைக் கல்பனா ரகித
மாயும், எப்போதும் அசங்கசுபாவமாயு மிருக்கச் செய்து, இனி
யெக்காலத்தினும் மேற்படி பிரதி கட்சிக் காரர்கள் துர்னியாஜ்யத்
திற்குவராமலிருக்கச் செய்தல்வேண்டும்; ஒரு கால்வருவரேயாயின்,
அது செல்லத் தக்கதன்றென்று அவர்களுடைய துர்னியாஜ்யத்
தை ரத்துசெய்ய வேண்டும்; மேற்படி அஞ்ஞானி யென்பவன்
ஆத்மார்த்தத்தை மறைத்தமோசமும், ஆவரணன் சுயம் பிர
காசமாகிய பிரஞ் ஞானத்தை அபகரித்த சோரியும், விட்சே
பன் மித்தியா சகத்தைச் சிருஷ்டிசெய்த போர்ஜியுமாய தபபி
தங்களைக் குறித்துக் கோர்ட்டார் தீர்க்க விசாரணை செய்து
அவர்களைக் தண்டிப்பது மன்றிச் சுயம்பிரகாச மாயும் சர்வ

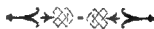
சுதந்தரமாயும் விளங்கும் ஆத்மார்த்த தந்தையானும் என்வார்க்குக் களும் நிராட்சேபமாக வதுபவித்து, சுகமடையச் செய்ய வேண்டுமென்று பன்முறை வணங்கிப் பிரார்த்திக் கின்றேன்.

இதற்குச் சாட்சிகளாக. விவேகன், வைராக்யன், சமன், தமன், உபரதி, திதிட்சை, கிரத்தை சமாதானன், விகவாசன் முதலிய அநேகரிருக் கின்றனர். இதற்கு ஸாசனங்கள் உபநிடதங்கள், ப்ரஹ்ம சூத்திரம், கீதை, அவற்றின் பாஷியங்கள், அத்வைத சாஸ்திரங்களாம். அவற்றைப் பிரியா தர்ஜியுடன் தாக்கல் செய்திருக்கின்றேன். ஆதலால் தரும துரைகள் கடாசுஷித் து நிஷ்பக்ஷபாத நியாயமணிக்க மிகவும் வருந்தி அடிக்கடி தங்களுடைய மேலான கனத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

இப்படிக்கு முழுட்க வாகிய வாதி கையெழுத்து.

இது வாதிவசில் ருக்குமக் கிராகிய சாத்வீகாமச புத்தியென்பவனால் தாக்கல் செய்யப் பட்டது.

காலாதிதரோ துவாதசாந்தமீ திரிதசாந்தத் தேதி.

பிரதிவாதிகளுக்கு அறிக்கைப் பத்திரம்

(நோட்டீசு) அனுப்புதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

வாதியின் ரிகார்ட்டி யாவும் வரிசையாய்ப் பரிசோதித்து நீதிசேர் கோரட் டார்க ணிகழ்பாம ராதி யோர்க்குப் போதஞ்சேர் பரமார்த்த தந்தைப் பொய்யினின் மறைத்தீ ரென்று வாதிசேய் வழக்குக் காக வரவேநோட் டீசு செய்தார்.

முழுட்க வென்னும் வாதி பிரியா தர்ஜியுடன் தாக்கல் செய்திருந்த உபநிடதாதி சாசனங்களைச் சோதித்து, சற்குருப் படி சக்கிரவர்த்தி அவர்கள் பிரதி வாதிகளாகிய பாமன், கர்ப்பரி, மூடபக்தன் என்பவர்களுக்குத் தமது குமஸ்தா வாயிலாகத் தெரியப் படுத்தும் (அறிக்கை) நோட்டீசு:—

அசங்கமா யாவருக்கும் பொதுவாய் விளங்கும் ஆத்ம சொத்தை அநாதம் சொத்துகளுடன் சேர்ந்து நீங்களும் உங்களுடன் சேர்ந்தவர்களும் துராக் கிரகமாய் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு தூர்வினியோகப் படுத்தி வருகிறீர்களென்றும், அப்படி செய்வது

சட்டத்திற்கு விரோத மென்றும், அதைச் சர்வஜனங்களும் அநுப
விக்குப்படியாகத் தீர்ப்புச்செய்யவேண்டுமென்றும், பிரதிவாதிகள்
செய்திருக்கும் மோசம், சோரி, போர்ஜரிமுதலிய தப்பிதங்களுக்
குத் தக்கபடி அவர்களுக்குத் தண்டனை செய்ய வேண்டுமென்றும்,
வாதி உங்களைப் பிரதிவாதிகளாகச் சேர்த்துப் பிரியாதர்ஜிதாக்கல்
செய்திருக்கின்றான். ஆதலால் இந்த அறிக்கைப்பத்திரத்தைக்கண்
டதஷணம் நீங்கள் கோர்ட்டார் முன்னுராகித் தகுந்தஜவாப்புச்
சொல்லல்வேண்டும். உங்கள் தரப்புச்சாட்சிகளும் தகுந்தசாசனாதி
களுடன் ஆஜராகவேண்டும். இல்லாவிடின், கிரமப்பிரகாரம் விசாரித்
து வாதிபக்கம் கேசு தீர்மானிக்கப்படுமென்று கோர்ட்டார்களுடைய
உத்தரவின்படி. முத்திரையிட்டனுப்பப்பட்டது. இந்தநோட்டீசு
கண்ட பதவித் தனத்திற்குள் நீங்களாவது உங்கள் தரப்பு வக்லா
வது வந்து தகுந்தபடி ஜவாப்புச் சொல்லல் வேண்டும். சொல்லா
விடின், தாவாசொத்தை வாதிபக்கத் தீர்ப்புச்செய்து, கோர்ட்டாரை
அலட்சியஞ்செய்த குற்றத்திற்காக வங்களுக்குத் தண்டனையும்
விதிக்கப்படும்.

இப்படிக்குக் கோர்ட்டார்கள் உத்தரவின்படி

குபஸ்தா—பிரியமுகன்.

பிரதிவாதிகள் செய்யு மான்ஸர் (விடை).

அறுசீர்க்கழி நேடிடடி யாசிரிய விருத்தம்.

வான்சக லர்க்கும் பெய்த வனமே விருக்கு மாபோற்
கோன்சக லர்க்கு மின்றிக் குடியிருப் பென்று மெங்கள்
பான்சக லார்த்த தீர்ப்புப் பகர்நதுமீவ் வாதி கேசைக்
கான்சல்செய் தருளு மென்று கடுகவந் தான்சர் செய்வார்.

சர்வ சுதந்தர சின்மய சுபாவ கவிசார வேதாந் தோசிக
பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டாராகிய அசுலபாப்ரஹ்மசொ
ரூபாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார சத்ஞரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தியா ரவர்
கள் சன்னி தானத்திற்குப் பிரதிவாதி களாகிய பாமரன் கர்மி
முடபக்த நென்னும் நாங்கள் மூவரும் நமஸ்கரித்து எழுதிக்
கொண்ட மதுவாஜியாகிய ஆன்சர்:—

இந்த வாதியின் பிரியாதர்ஜி சுத்தஜூட்டா; விவாதாம்ச
மாகிய நானென்னும் பரமார்த்த சொத்தானது சகலருக்கும்
எப்போதுஞ் சாமானிய மாவதன்று; அங்ஙன மிருக்க, அஃகி

யாவருக்குஞ் சொந்தமா மென்பது சுத்தப்பொய்; அதை நாங்க ளொவ்வொருவரும் அநாதியா யறுபவித்து வருகின்றோம்; எங் கள் மூதாதைகள் முதலியாவரும் பரம்பரையா யறுபவித்துவந்த மைபற்றி, அஃது எங்கள் சொந்தமா யிருக்கின்றது; இப்போது நாங்களு மறுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றோம்; ஆகையாலிப்போது பிரியாது கொண்டுவந்தவாதி அருகனன்று. அருகனென்றுசொல் வது சுத்த டக்கு. இந்த வியாஜ்யத்தின்கண் நானென்னுந் தாவா சொத்துக் காலாதீதமா யெங்களறுபவத்தி லிருக்கிறது. அதற்குக் காலதோஷ நேரிட்டமையாலும், காலநிருணயசட்டத்திற்கு அதிக கிரமித் திருப்பதனாலும் தாவா சொத்தை யெங்களிடத்திலிருந்து வாதிக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்குக் கோர்ட்டாருக்குக் கிஞ்சித் தேனு மதிகார மில்லை. விவாத சொத்தை நாங்கள் அக்கிரமமா யபகரிக்கவில்லை. ஆதலால், எங்களைத் தண்டனை செய்வதற்குக் கொ ஞ்ச மேனும் சட்டமிடங் கொடுக்க மாட்டாது. மேலே கூறிய நானென்னுஞ் சொத்தை யெங்க ளிடத்திற்குநே யெப்போது மிருக்கும்படி செய்வதன்றி இந்த வாதியின் பிரியாதைத் தள்ளி விட்டு, அவர் கொண்டுவந்த தப்புத்தாவாவினால் எங்களுக்குண்டா கிய செலவுகள் யாவும் வாதி கொடுக்கும்படி தீர்ப்பளிக்க வேண்டு மென்று கோர்ட்டா ரவர்களை மிகவும் பிரார்த்திக் கின்றோம். இத ற்குச் சாட்சிகள் விவரம்.

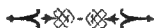
தனாத்தமன்-1. களத்திராதமன்-2. புத்திராதமன்-3. தேகாத் மன் - 4. பிராணாதமன் - 5. மஃஸுமயன் - 6. விஞ்ஞானமயன் - 7. ஆனந்தமயன் - 8. சூன்னியாதமன் - 9. சாங்கியன்-10. சாலோக காமி - 11. சாமீபவாதி - 12. சாஸூபவாதி - 13. சாயுஜ்யவாதி - 14 இன்னு மனேகர்.

இதற்கு ஸாஸனங்கள் இக்லோக காழகராகிய எங்கள் பெரியோர்கள் தமது காலத்தில் நடந்தேறி வந்த வழக்கப் பிர காரம் எழுதி வைத்த கணக்குகளும், பரலோக காமியரான எங் கள் பெரியோர்கள் தமது காலத்தில் அறுசரித்து வந்த கர்மம் காண்ட தஸ்தா வேஜிகளும், பத்தி காண்டிக ளறுசரித்து வந்த ஆகம புராணேதி காசங்களுடாம். வாயிதாப் பிரகாரம் தாக்கல் செய் திருக்கின்றோம். கோர்ட்டார் அவர்கள் கிரமப் பிரகாரம் விசாரணை செய்து கீழ்க் கோர்ட்டா ராகிய ஹரி ஹா ரிஹ்மேன்

திராதிபர்க ளெங்கள் பகூந்திர்ப்புச்செய்திருக்கும் வண்ணம் எங்
களுக்கே காயஞ் செய்விக்கக் கோருகிறோம்.

இப்படிக்குப் பாமரன், கர்மி, மூடபக்தன். நமஸ்காரம்.

வகீல் கோரபுத்தி கையெழுத்து.

கோர்ட்டார் கொடுத்த இஷ்டுவு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தீரனாய் வந்து வாதி செய்திட்ட பிரியா திற்கு
நேரதா யெதிரி மூவர் நிகழ்த்திய வான்ச ராதி
சீரதா யாவு நோக்கிச் சின்மயக் குருவா யோங்குங்
கோரட்டர் ராலோ சித்துக் கோடுத்தநல் லிஷ்டுவைச் சோல்வாம்.

பிரக்ஞானகன சத்துஸ்வரூபராகியும், பரமார்த்த நியாயாதி
பதி யாகியும் விளங்காநின்ற ஜட்ஜி சத்குரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தியா
ரவர்கள் சண்ணி தானத்தில் வாதி கொடுத்த பிரியாதும், பிரதிவா
திகள் கொடுத்த ஷ்டேட் மென்டும், படிக்கக் கேட்டும் நேரில்
பார்த்தும் அதற்கு மேல் கோர்ட்டார் கொடுத்த இஷ்டுவாவது:—

1 - வது விவாத சொத்தாகிய நானென்னும் ஆன்மா சர்வ
சாமானியமா யாவரும் அதுபவித்தற் குரியதா? அல்லது சில
ருக்கு மாத்திரம் உரிமை யுடையதா?

2 - வது வாதிப் பிரியாது கொண்டு வருவதற்கு அருகனா?
அன்று?

3 - வது இந்தப் பிரியாதாகிய தாவா கால நிருணய சட்டத்
தினால் பாதிக்கப் படுகின்றதா? இல்லையா?

4 - வது இந்தப் பிரியாதிற் சேர்ந்த விவாத சொத்தாகிய
ஆன்மா சொத்தை அக்கிரமமாக மறைத்து வைத்த எதிரிகள் தண்
டனைக்குட் படுவார்களா? அன்று?

5 - வது வாதிக்கித்தத் தாவா சொத்தைப் பிரதிவாதிகளிடத்
திருந்து வாங்கிக் கொடுக்கலாமா? கொடுக்கக் கூடாதா?

என்றிந்த ஐந்து இஷ்டுவு களையுந் தந்து இஷ்டுவாயிதாநியமி
த்துப் பப்பளிக் செய்வித்ததை வகீல் முகார்திரமாகத் தெரிந்து,
அந்த வாயிதாப் பிரகாரம் வாதிப் பிரதி வாதிகளும் சாஸ்திரிகளும்
ஆஜரானார்கள்; ஆஜரான வுடனே, அசத்தாகிய லோக வியவகார
விசாரணைகளுக்கு முதலில் வாதிதரப்புக் சாட்சிகளை விசாரிப்பது

நியாய ஸ்தானங்களில் வழக்கமாம்; அப்படியிருந்தாலும், அதற்கு எதிர்மறையா யிருக்குங் கேசுகளைக் கோர்ட்டார் தம் மிஷ்டப்படி நடத்தலாமென்று சட்ட மிருப்பதனால், கோர்ட்டாரவர்கள் முதலில் பிரதிவாதி தரப்புச் சாட்சிகளை விசாரிக்கத் தொடங்கினார்.

பிரதிவாதி தரப்பு.

பரமான் ருஜுப படுத்துதல்.

1-வது-சாக்ஷி தனத்தின் விசாரணை.

அறுதீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

கனந்தரு மெவரும் வந்தென் கழலடிப் பணியச் செய்யுமினந்தரு மெல்லை யற்ற வின்பந்தந் துவவாய் நிற்குந் தனத்தனை யன்றி யான்மா சாற்றவே றில்லை யென்று சனந்தருங் கோர்ட்டார் முன்பு தனத்தின்சொல் சாட்சி சொல்லார்.

தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றேகா லென்று சாதிக்குங் கோர முடபுத்தி யென்கிற பிரதிவாதி வகிலெழுந்து பேரிட்டழைத்து, தானுத்தம் நென்பவனைக் கோர்ட்டார் முன் நிறுத்தி, சர்வ சக்தியுள்ள சக்தரு ப்ராபு சக்தி வர்த்தி அவர்கள் சன்னிதானத்தில் நிஜந் தவிர மற்றெதனையுஞ் சொல்வதில்லை யென்று பிரமாணஞ் செபவித்துக் கேட்டுங் கேள்விகள்.

பிரஸ்னை - நீர் - ஆ?

உத்தரம் - நான் தனத்தின்; பிரஜைகளென்னைப் பெரிய மனிதனென்று சொல்லுவார்கள்.

பி - எதனால் உம்மைப் பெரியமனிதனென்று சொல்லுவார்?

உத் - நான் பிரபல தனிகளு யிருத்தலால், என்னைப் பெரிய மனிதனென்று உலகத்தார் சொல்லுவார்.

பி - அகம் சத்தார்த்தமான ஆன்மாவை நீரறிவீரா?

உத் - திரவியமே அகம்பதார்த்த மென்றறிவன்.

பி - அதற்குச் சுருதி யுத்தி யறுபவங்க ளுண்டா?

உத் - திரவியமே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி யனுபவங்க ளனந்தமுண்டு.

பி - தனத்தையே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதியாதோ?

சுலோகம்.

‡ வாஸச் சர்ம விபூஷணாநி பணிகோபஸ்மாங்கராகோதுநா,
கௌரேகஸ்ஸை கர்ஷணேன குசலஸ்ஸம் பத்தி ரேதாத்ருசி,
இத்யா லோப்பிய விமுச்சய சங்கர மகா ரத்நாகரம் ஜாஹ்நவி,
கஷ்டம் நிர்த்தனி கஸ்ய ஜீவித மஹோதாரா ரபித்யஜ்யதே.

(இ-ள்). நுத்திரன் அணிவதற்கு வஸ்திர மில்லாமல் சர்மத்
தைத் தரித்தான். ஆபாணங்க ளில்லாமல் சர்ப்பங்களை யணிர்தான்,
சந்தனக் குழும் பில்லாமல் பஸ்பர் தரித்தனன், குதிரை யொன்று
கிடைக் காமையால் எருதை வாகன மாக்கிக் கொண்டான். இந்
துரவஸ்தைகளைப் பார்த்துக் கங்கை சிவனைவிட்டுச் சமுத்திரத்தில்
பிரவே சித்தான்; ஆகையால் திரளிய ஹீனீன மதியானு அவன்
பெண்சாதியும் மற்றொருவனைச் சேருகின்றான். என்றுமுள்ள பிர
மாணங்களால் தனமே ஆன்மாவாகும். மேலும்,

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

குணமிருந் தாலுங் குலமிருந் தாலுங் கொழுந்தமிழின்
மணமிருந் தாலு மதிமிருந் தாலு மழுத்திடுவங்
கணமிருந் தாலுமோர் காசும் பெறுதுசீந் தாரவரைப்
பணமிருந் தாலல்லவோ வெல்லோரு மஞ்சலி பண்ணுவரே.

ஒளவையார்.

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயி
னெல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வ - ரில்லாளை
யில்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாரின் சொல்.

“நிரைகட லோடியுந் திரவியந் தேயி”

பஞ்ச தந்திரம்.

“நற்பொரு ளறத்தை யின்ப நலத்தைஞா னத்தை மிக்க
பற்பல ருறவை நட்பைப் பகைதனித் திடுந் துறத்தைச்

‡ “வாஸஸி² விஹுஷணாநி³ பணிகோபஸ்மா⁴ங்கராகோது⁵நா⁶ ரா
மொயு⁷நா⁸ । மௌரோகஸ்ய⁹கஷ்ட¹⁰ணேந¹¹ கூஸஸ¹²ஸம்¹³ வதி¹⁴ரொ¹⁵
தாடி¹⁶ஸி । உத்யா¹⁷ரொஹி¹⁸வி¹⁹ஜு²⁰ ஸங்கு²¹ரஜமா²²டி²³தா²⁴க்ஷ²⁵ஸ²⁶ ஜாஹ்²⁷
வி । கஷ்ட²⁸மிய²⁹பு³⁰கிக்ஷு³¹ ஜீவி³²தஜீ³³ஹோ³⁴ரொ³⁵ ரவி³⁶தஜு³⁷ஜி³⁸தே.”

சொற்பெரும்புகழையென்றுத் துகளும் பெருமைதன்னைப்
பொற்புறு கதிபை யெல்லாம் பொருளலாற்றருவ தன்றே.

குறள்.

இல்லாரை யெல்லாரு மென்னுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

என்றனந்த பிரமாணங்களு முண்டு. ஆதலால், பொருளே
தேடத் தக்க வாத்மாவாம்.

பி - தனமே ஆன்மா வென்பதற்கு யுத்தி யாது?

உத் - பொருளில்லா தவனை நடைப்பிணமென்று திரஸ்கரி
த்து, என்னைப் பார்த்தவளவில் யாவரு மெழுந்து வந்தனாதிகள்
செய்து ஆசன மளித்து மரிபாதை செய்வதே யுத்தியாம்.

பி - திரவியமே ஆன்மா வென்பதற்கு அறுபவ மியாது.

உத் - என்னுடைய தன சமூகத்தைப் பார்க்கும்போதும்
பரிசிக்கும் போதும் சந்தோஷ சாகாத்தில் முழுவிச் சதானந்த
முற்றிருப்பதே அறுபவமாம்.

இவ்வாறு கருதியுத்தி யறுபவங்களுடனே சொல்லிநின்ற
தனத்தம் வாதியைப் பார்த்து வாதிகளே சூட்சுமக் கிராக்கிய சாத்
விகாம்ச யுத்தி யென்பவ நெழுந்து கேட்கும் குறுக்குக் கேள்
விகள்:

கிராசு - நீர் தனத்தை நானெனச் சொல்லு கின்றீரா?
எனதெனச் சொல்லு கின்றீரா? நீர் கூறியவையெல்லாம், தத்
துவ சாஸ்திர பரீசீலனஞ் சிறிதளவு மில்லாத அவ்யுத்பன்
னர்களான பத்த சம்சாரி களுக்கு ஒரு பரியாய மாகப் புரா
ணங்கள் கற்பித்துக் கூறுகின்ற லௌகிகநியாயங்களே யன்றி வே
தாந்த தத்துவ சாஸ்திர விபக்ஷகரான பரமார்த்திகளுக்கு அங்கி
கார மாகா. இப்போது யான் சொல்லப் போகிற தத்துவ சாஸ்
திரப் பிரமாணங்களால் நீர் கூறிய லௌகிக திருஷ்டாந்தங்க
ளெல்லாம் பூர்வ பக்ஷமாம்; கிரம தர்க்கங்கள்முன் நிற்கமாட்டா;
படாப் பஞ்சியாய்ப் பறந்து போம்.

சுலோகம்.

¶ “ அர்த்தநா பார்ஜனே துக்க மார்ஜிதா நந்து ரக்ஷணே
நாசேதுக்கம் விரயே துக்கம் கிமர்த்தம் துக்க பாஜநம்”

(இ-ள்). பொருளைச் சம்பாதிப்பதினாலுந் துக்கம், சம்பாதித்
தபொருளை இரக்ஷிப்பதினாலுந் துக்கம், அதற்குக் கெடுதிவருமாயி
னந் துக்கம். ஆதலால் விசனத்திற் கேதுவாகியபொருளால் யாது
பிரயோஜனம். அதனை நெருப்பாற் றகிக்கவேண்டும். என்று மநு
கூறுகின்றார்.

சுலோகம்.

§ “ மாதாபுத்ர விரோதாய ஹிரண்யாய நமோநம”

(இ-ள்). பொருளில்லாதவனுக்குப் பெற்ற தாயும் புத்திர
னும் விசுவாசமற்று மகாவிரோதிக ளாவர், ஆதலால் சகல விதத்
தாலும் துக்கத்தைத் தருகின்ற பொருட்கு நமஸ்காரம் நமஸ்
காரம். என்று புராதன வசனம் கூறுகின்றது.

இருடிக ளபிப்பிராயம்.

* அர்த்தஜாநிவிது: ப்ராஜ்ஞா: து: கஸ்யேதாநி தேஹிநாம்
அர்த்தஸ்யோத் பாதநேசைவ பாலநேச ததாக்ஷயே
ராஜிதஸ் ஸலிலாதக்நேச சோரத ஸ்வஜநேநபி
பயமர்த்தவதாம் நித்யம் ம்ருத்யோ ப்ராணப்ருதாமிவ
யதாஹ்யமிஷமாகாசே பட்சிபி:ச்வாப தைர்புவி
பட்ச்யதேஸலிலெமச்சே: ததாஸர்வதர்வர்த்தவான்.

¶ “ சுயபூநா ஜோஜுநெ ஷும்ப ஜோஜுதா மந்தாபுரக்ஷணே
நாஸொஷும்பம் ப்ருயெஷும்பம் கிபேஷும்பம்வஹாஜநம்”

§ “ ஜோதாவூத்ருவிரோஹாய ஹிரண்யாயநமோநம”

■ சுயபூஜாநிவிஷும்: ப்ருஜ்ஞா: ஷும்: வஸுஷுதாநிஷேஹிநா ।
சுயபூஷுஷுதாஷுநெஷுவ வானுநெயதயாக்ஷயே ।
ராஜிதஸுலிவாஷுநெஷு ஸாராத ஸுஜிநெநவி ।
ஹபியபு வதாநித்யம் ஜெத்யோபுராண ஹதாஜிவ ।
யதாஹு ஜிஷுஜாகாஸெ வக்ஷிவி: ஸாவநெஷுஷுவி ।
ஹக்ஷுநெ ஸலிநெஷுஷு: தயாஸவபுத்ரு விதவாந ॥

(இ-ள்). பொருளைச் சேர்ப்பதனாலும், பாது காப்பதனாலும் செலவிடுதலாலும் வரும் துக்கங்கள் ஜீவருக்கு நீங்காமலிருக்கும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர். இராஜனாலும், ஜலத்தினாலும், அக்கினியினாலும், பந்துஜனங்களாலும் வரும் பயம், தேகதாரிகளுக்கு மிருத்தியு அடுத்ததுபோலத் தனவான்களுக் கிருக்கும். மாம்ச கண்டம் ஆகாயத்தில் பட்சிகளாலும், பூமியில் நாய்கள் முதலிய குரூர மிருகங்களாலும், ஜலத்தில் மச்சங்களாலும் எவ்வாறு பட்சிக்கப்படுமோ அவ்வாறு தனவான்களும் யாவற்றாலும் பட்சிக்கப் படுவார்கள்.

குறுந்தீரட்டு:

ஆக்க நுன்ப மரும்பொரு ளப்பொரு
ஹேக்க நுன்ப நுகரினுந் துன்பமே
போக்க நுன்பமாம் போதத் துலையினிற்
றாக்கி னுலதில் வேறில்லைத் துன்பமே.

துப்புறு பொருளினைத் தேட நுன்பமாங்
கைப்பொரு ளுண்டெனிற் கருத்து மோகமா
மப்பொரு ளழிந்திடும் பொழுது மல்லலா
மெப்பொழு தோபொரு ளின்ப மாவதே.

விறல்கொண் மன்னரிற் சேரானில் விரும்பிய மகவி
லறலி லங்கியிற் கிளைஞ்சரி லரும்பொரு ளழிவா
யுறவி னெஞ்சினுக் கொழிவற வெருவுத லுளதா
மறலி யாற்பிறப் பவர்க்கெலாம் வரும்பயம் போல.

மகாராஜா குறவு.

பொருளுண் டாகிற் காப்பதனற் பொருந்துந் துன்ப மரசாகின்
ஒருதம் மிகுத்த வரசரா லுதவுந் துன்ப மொருகுடைக்கீழ்
நிருப னாகி நோய்மரண நேரு மென்னும் பயத்தானும்
வருவ தெனையோ மறுமையினி லென்றும் வாடித் துன்புறுமே.

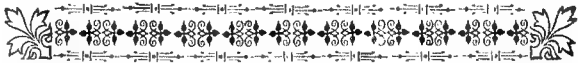
நீதிவேண்பா.

இன்ன மரும்பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே
பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே—யன்ன
தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பா

விழத்தலுந் துன்பமே யாம். என்றும் பெரியோர் கூறியிருக் கின்றார்கள்.

நீர் பிரமாணமாகக் கொண்டிருக்கும் புராண மிதிகாசங்களிற்
சேர்ந்த பௌஷ்யத்புராணத்தையும் பாகவதாதிக்கிரந்தங்களை யும்
பார்த்தறியீர் போலும், “கோமணாண்டி திருடருக்கு மிண்டன்”
என்கிற வாறு லோகாறு பவத்தின்கண் பொருளில்லாதவன் திர்ப்ப
யனாய்க் காட்டிலாகிலும் நாட்டிலாகிலும் மற்றெவ்விடத்திலாகிலும்
சுக ஜீவியாயிருக்கின்ற னல்லவா? தனலோபம் பற்றிப் பிறர்க்குக்
கடன் கொடுத்தால், உலகத்தவாக ளபகரித்துக்கொள்ளுதலினால்
சதா துக்கசாகரத்தில் முழுகுவது பிரசித்த மல்லவா? திருடர்
வந்து சொத்தை யபகரிக்க யத்தனப்படும்போது அவர்களைத் தடு
க்கும் பொருட்டு நீர் குறுக்கே விழுந்து தடுக்கவேண்டு மல்லவா?
தனபேட்சையால் தடுத்தாலன்றோ தனம் நிற்கும். அப்போது
உமது பிராணனுக்கே அபாயம் நேரிடுவதில் கிஞ்சித் தேனுஞ் சந்
தேகமில்லையல்லவா? இப்படி சுகலவிதத்திலும் துக்க சொரூபமா
யிருந்து பிராண ஆனியைத் தரும் திரவியத்தை யெவ்வாறு சுக
மென்று நம்புகிறீர்? மேற்காட்டிய அநேகப் பிரமாணங்களினால்,
தனத்தினால் கிஞ்சித் தேனுஞ் சுகமில்லாமை நன்கு விளங்குமே;
அநேகர் தனத்தினால் இராகத்துவேஷ கர்விதாய்ப் பெரியோர்
களைத் திரஸ்காராதித் துன்பங்களைச் செய்து வருவது அநுபவ
சித்தமாயிருக்க, துக்காஸ்பதாமாகிய திரவியத்தை நித்தியானந்த
மாகிய ஆன்மாவென் றெவ்வாறு சொல்லத் துணிந்தீரென்று பற்
பலபிரசனைகளைச் செய்யும்போது, தனாத்மனென்கிறசாட்சி விடை
சொல்வதற்கு யாதாந் தோன்றாமல் திக்பிராந்தி கொண்டு நிச்
சேட்டிதனாய், இலையற்ற பனையெனவசைவற்று நின்றான். அப்
போது கோர்ட்டா ரவர்கள் சாட்சியாக வந்த தனாத்மன்முகத்தை
நோக்கி, புன்சிரிப்புக்கொண்டு தப்புச்சாட்சி புகலவந்த இவனை
அஞ்ஞானமென்னும் காடாந்த காராக் கிருகத்தில் தலைக்கீழாகவி
ழுத் தள்ளி விஷயேந்திரியங்க ளென்னுஞ் சர்ப்பங்களைக்கொண்டு
இம்சிக்கும்படி ஏவலாளருக்கு ஆக்ஞாபித்து, இரண்டாவது சாட்
சியை அழைக்குமாடி கட்டளை யிட்டார்.

பா ம ர ன் த ர ப் பு.

2-வது சாட்சி களத்திராத்மன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

களத்திரந் தன்னை நோக்கிற் கடும்பசி கோப தாப
முளத்தினி லுற்ற துன்ப மொழிந்துடன் சுகம ளிக்குங்
களத்திர மன்றி யான்மா காணவே றில்லை யென்னுங்
களத்திரான் மாவும் வந்து களிப்புடன் சாட்சி சொல்வான்.

சற்குரு பாபு சக்கிரவர்த்தியாகிய ஜட்ஜி அவர்கள் சன்னதி யில் பிரதிவாதிகளின் வசிலாகிய கோரமுட புத்தி யென்பவன் எழுந்து களத்திராத்மனைப் பேரிசைச்சலிட்டழைத்துப் பிரமா ணஞ் செய்வித்து, இரண்டாவது சாட்சியாக வந்த நீர் நானென் னும் ஆன்மாவை யறிவீரா? எக்காலதும் அறியவில்லையா? என் று பிரசனை செய்தான்.

உத. இந்தவுலகத்தில் பெண்சாதிபை ஆத்மநாயகியென்றும், களத்திராத்மா வென்றும், பிராண நாயகி யென்றும், களத்திரந் திற்கு அன்னியமாய் வேறொரு பிரிய வஸ்துவுமில்லை யென்றும், சுருதிக ளியம்புவதலாலும், உலகி லெல்லோரும் பெண்சாதிபைப் பிரியமாகக் கொண்டாடுகின்ற படியாலும், இன்னு மநேக விதங்க ளாகவுஞ் சிலாகித்து அநுபவிக்கின்றார்களாகையாலும், களத்திரத் தை ஆன்மா வென்பதற்குச் சந்தேக மில்லையாம்.

பி - நீர் சொல்லியாடி களத்திரமே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி யநுபவங்க ளெவை?

பூநீமத் ராமாயணம்.

உத - சாஸ்தர ப்ரயோகாத் விவிதாச்ச வேதா
தாத்மாஹ்யநந்ய புருஷஸ்யதாரா:

* “ஸாஸு வப்யொமாவிலியம்வெடா
ஹா தூஹுநநுஃ வபுருஷஸ்யதாரா”

தார்பர தாநாந்நஹிதானமந்யத்ப்ரத்ருச்யதே
க்ஞாநவதாம் ஹிலோகே.

(இ-ள்). தரும சாஸ்திரவசனம் பலமுதங்களைக் கொண்டு புறமும் வேதங்களினாலும், புருஷனுக்குப் பாரியாள் வேறுகாமல் ஆன்மாவே யாகின்றனள்; ஆதலால் விவேகிகள் சர்வதானங்களைக் காட்டிலும் கன்னிகாதானம் முக்கியமென்பார்கள்.

பிரமோத்ர காண்டம்.

கயங்கெழு நறுமலர் கலங்கு றுவகைப்
பயங்கெழு தேனுக் சுரும்பின் பான்மைபோல்
வழங்கிழை மகளிரை மனத்தி ருத்தியே
முழங்கினர்க் கன்றிமற் றின்ப முற்றுமோ.

காஞ்சி புராணம்.

பெண்ண லத்தினைப் பெறுதவர் மகளினைப் பெறுதார்
பெண்ண லத்தினைப் பெற்றவர் மகளினைப் பெற்றார்
பெண்ண லத்தினான் மகவுபெற் றிருமையும் பெறுவர்
பெண்ண லத்தினுன்றியோர் பெறும்பொரு ளுண்டோ.

சுலோகம்.

“பாரியா ஸமோ நாஸ்தி சரீர போஷணம்” எ-ம்.

(இ-ள்). சுகல புருஷார்த்தங்களுக்கும் அநுகூலமாய், சரீரத் தைப்போஷிக்கிறதற்குப் பெண்சாதியையன்றி வேறெவர்கள் சமர்த்தராவர்.

என்று மிக வற்புறுத்திச் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதால், மனையாளே ஆன்மாவென்று சொல்லப்படுகின்றாள். மேலும், வஸ்துதத்துவ ஞானிகளாய்ச் சுகத்தை மித்தை யென்றும், அதில் பூநீகள் மகாநிந்தாஸ்பதர்க ளென்றும், மிக நன்றாய்நிந்தவசிகஷ்டர், அகஸ்தியர், கௌதமர், ஜமதக்வினி முதலிய மஹாரிஷிகள் மனையாளே ஆன்மாவுக்குச் சமமென்றும் அவர்களின்றி நித்திய நைமித்திகாதி கருமங்கள் முடிவுறு வென்றும், அவர்களை சர்வத்திற்கு மேதுவென்றும் நிச்சய முடையவர்களாய், பத்தினி சமேராய் விளங்கினார்கள்.

ஞாநவதாஹிதோநாஸ்தி சரீரபோஷணம்

ஜாநவதாஹிதோநாஸ்தி சரீரபோஷணம்

† “ ஹாஸ்யாஸநோநாஸ்தி சரீரபோஷணம் ”

சுலோகம்.

† யதாசரீ மஹாபாகா ஸக்ரம்ஸமுப திஷ்டந்தி
அருந்ததி வசிஷ்டஞ்ச ரோஹிணி சசுநம்யதா
லோபாமுத்ராய தாகஸ்த்யம் ஸாகந்யாசச வஸ ரம்பதா
ஸாவித்ரீ ஸத்யவந்தஞ்ச கபிலம் ப்ரீமதிபதா
ஸௌதாஸம மதயந்தீவ கேசரீ ஸகரம்யதா
நைஷதம் தமயந்தீவச் சேமீபதி மநவ்ரதா
வரிஷ்டா ஸர்வநாரீண மேஷாச நிஸிதேவதா
ரோஹிணி நரிநாசந்த்ரம முகுர்த்த மபிந்ருச்சய தே.

(இ-ள்). ஸவிதேவி யிரதிரணையும், அருந்ததி வசிஷ்டனையும், ரோகணி சந்திரனையும், லோபாமுத்தியை அகஸ்தியரையும், சுகந்தியாதேவி வசுவென்பவனையும், சாவித்திரி சத்தியவந்தனையும், ப்ரீமதிதேவி கபிலரையும், மதயந்தி செளதானனையும், கேசினிதேவி சகரனையும், தமயந்தி நளனையும், அடைந்தமை பற்றியன்றோ அவர்கள் மேன்மை யுற்றார்கள்.

இந்தப் பிரகாரம்மகாத்மாக்கள் ஸ்திரீகளைவரித்தன ஆக்மநாயகி திலகராயினார்கள். இவை ஸுலோகப் பிரசித்தமாய விஷயமாம்.

பி- களத்திரமே ஆன்மா வென்பதற்கு யுத்தியாது?

உத- யாருடைய ஆக்கினைக்குப் பயப்படா விட்டாலும் சிந்துவிக்கும் அரசனுடைய ஆக்கினைக்குப் பயப்படுவது போன்று நாமெல்லோரும் பெண்சாதி யாக்கினைக் குட்பட்டிப் பயபக்தி விசுவாசங்களுடன் நடந்து கொள்வதே யுத்தியாம்.

பி - களத்திரமே யான்மா வென்பதற்கு அதுபவம் யாது?

† “யயாஸஹி ஜஹாஸாஸாஸகூஸஸுஹஸிஷுதி ।
சுரூஷதீவஸிஷுஷ ரொஹிணீஸஸரிநாயயா ।
யொவாஸுராய ஞாமஸுஸுஸுசுநாய வஸுஹயயா ।
ஸாவித்ரீஸத்யவந்தய கஸிம ஸ்ரீதீபயா ।
ஸௌஜாஸம் ஜயமதீவ கௌரிநீ ஸஸுராயயா ।
நெஷயம் ஜயமதீவ யெஜீவதீ ஜநுபுதா ।
வரிஷ்டாஸவந்தாரீணா ஜேஷாய ஹிஷேவகா ।
ரொஹிணீநஸிநா யுஞ்ஞம் ஸுஹுக்ஷ ஜேஷுஸ்யுதே.”

உத் - என்னுடைய அநுபவமேயாம். அன்றி, லோகோத் தரங்களாய் அநுபவங்களிலும் சிலவெடுத்தாக்காட்டேதும், சற்றுக்கவனித்துக்கேட்கவேண்டும். இப்பிரபஞ்சத்தின்கண் முகூரியத் தெய்வங்களெனப்படும் பிரம்மா விஷ்ணு மகேசுரர்களாகிய மும்மூர்த்திகளும் தங்கள் தங்கள் மனைவியராகிய சரஸ்வதி இலட்சுமி பார்வதியென்னும் மூவரையும், ஆன்மப்பிரியர்களென்று கருதியிருப்பது புராணப்பிரசுத்தமாம். சதூர்முகப்பிரமன் தனது மனைவியை நாவில் வைத்துக் கொண்டனன். விஷ்ணு மூர்த்தி தனது தேவியை மார்பில் இருக்கச் செய்தனன்; சாமபவமூர்த்தி தனது நாயகியைத் தன் சரீரத்தில் பாதிபாக வைத்துக் கொண்டான்; அன்றி, கங்காதேவி ஈருக்கச் சிரத்திலு மிடங்கொடுத்தனன். இவை உலகமறிந்தனவே யாம். பெண்சாதிகள் ஆன்மாவா யிருப்பதாற்றான் அவர்களை அவ்விதமாய் விகேரித்தராகள். இவர்களைப் பிச்சுகளென்றாவது காழ்க்கென்றாவது நிச்சரிக்கலாமா? இல்லாள் தன் புருஷனுக்கு ஆத்மா வாகாளென் றாட்சேபிக்கின்றவரே அளிவேகிய ராவர். இன்னமுங் கேட்கின், அந்தத் திரிமூர்த்திநுக் கான்மாவாக வவர்களது பெண்சாதிக் விருப்பதாற்றான், அவர்க ளவர்களுக்குப் பிருத்தியஸ்தப பிருத்தியாகளாகியும் அடிமைகளாகவு மிருக்கின்றார்கள். பேலும்,

‡ சம்புஸ்வயம்பு ஹாயோ ஹரிணேக்ஷணாம்

வநாக்ரயந்தி ஸததம் க்ருஹகரம் தாஸாம்.

(இ-ள்). சாம்பசிவனும் சதூர்முகனும் விஷ்ணுவும் எந்தக் காரணத்தால் கலைமாண்புபெற்ற கண்களுடைய உமா சரஸ்வதி லட்சுமி யென்கின்ற ஸ்திரீ ஜனங்களுக்குச் சதா அவர்கள் வீட்டு வேலைக் காரர்களாவரோ? என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அன்றியுஞ் சில மனோரஞ்சித சாஸ்திரங்களில் சகத்காரண முக்கிய நியாயங்களைக் குறித்து ஸ்திரீ புருஷசங்கம ஹேதுக்களினால் பிரஜாவிருத்தி யாகின்றது; அவ்வாறல்லாது வேறுவிதத்தில் முடியாது. மனைவியைவிட்டுப் புருஷன் மாத் திரம் குழந்தைகளை யுண்டாக்கமாட்டான் என்பது யாவருக்குந்தெரிந்தவிஷயமேயாம்.

‡ “सम्पुस्वयम्पु ह्यायौ हारिणैकक्षणादाम्

येनாக्रियन्ति सततम् वृहकर्मणः

என்றும்கொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும், பாரியான் சர்வதூக் கரோகங்களுக்கு ஒளஷதமாயு மிருக்கின்றான். பாரியான் சமீதனுக் கெவ்வள வாயத்துக்கள் சம்பவித்தாலும், அவை கணப்போதில் நீங்குமென்று பாரதாதி பெருநூலகண்டமுறையிடுகின்றன. இவை நல்ல அநுபவங்களாம். இவையே போதுமானவை யாமென்று சமயோசித புராண வாங்கியங்களைத் திருஷ்டாந்தங்களாகக் காட்டித் தன் கட்சியைப் பலப்படுத்தப் பிரயத்தனப்பரிம்போது வாதி வக்கில் மேட்குங் குறுக்குக கேள்வி:

கிராசு - நீர் சத்தங்க சகவாசமும, பாம சானுக்கள் சேவையும சத்திரதக் காலட்சைங்களுமென்றுப்பெய்ததியிப்போலும்! நீர் கேவலம்பெத்த சபாவ முடைரி ராகையால் அநு கூலமாய் சில லௌகிக கிரந்தங்களைக் கொண்டு சமயோசித திருஷ்டாந்தங்களைக் காட்டினீர். அவை தூய்மை திருஷ்டாந்தங்களே யன்றி, பிரபல திருஷ்டாந்தங்களன்று. பரமார்த்திக விசாரணையென்னுஞ் சஞ்ஜாமாருதத்தா லுமமுடைய லௌகிக யுத்திகள் எச்சிற் கலைகளாய்ப் பறந்துபோய்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் அகேசகோடி ஸ்திரீ ஜனங்களுள், உம்மாற் சொல்லப் பட்டவர்கள் மிகவுஞ் சிறியவர்கள்; அவர்க ளொருகணக்கி லகப்பட்டவர்களன்று; சமுத்திரத்தில் சுழி கு விதைகள் போட்டாற் போல்பவ ராவர். “அநிஷ்டம சத்துணிபார் யா” என்றவாறு உத்தம ஸ்திரீகள் உத்தம மகாரிஷி களுக்கென் றே அவதரித் திருப்பார்கள். அவர்களந்த மகரிஷிகளுக்கு இருந்த தபசு யத்யம் முதலிய சட்கர்மங்களுக்கு அநுகூலமா விருப்பா ரன்றி, ஆகாரம் நித்திரை மைதுனாதிக்களுக்குத் திரியு மிருகாதி களைப்போன்று பிரவிர்த்திக்கும் காரதமர்கள் போல் சம்போகா பேட்சை கொண்டவர்க ளாகார். இவ்வாறு அநி சலப கணக்குடைய குலாங்குணிகளின் திருஷ்டாந்தங்களைக் கூறுவ தனற் பிரயோஜன மில்லை. பிரயோஜன மற்ற திரிமூர்த்திக ளின் பத்தினிகளைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கூறுவது பண்டித சங்கீகாரமாக பாட்டாது. ஏனெனின், “புராணங் கல்பனா கதா” என்பது பிரசித்த மல்லவா? அப்புராணங்கள் தேவ தாந்தரங்கள் மதாந் தரங்கள் முதலிய அர்த்த வாதங்களை அஞ்ஞானிகளாகிய லௌகிகர்களின் திருப்தியர்த்தமாய்

உபசாரமாகக் கூறியனவே யன்றி நிசமாகக் கூறவில்லை. வேதாந்த சாஸ்திர பரிசய முடையவர்க்கே இவற்றின் பதார்த்தம் வெள் ளிடைமலேபோல் விளங்கும். ஸ்திரீகளைச் சாயான்ரியமாகத் தத்து வார்த்த வேதிகளென்னும் மகான்கள் தூஷித்தா ரென்பதற் குப் பிரபலப்பிரமாணங்க ளிருக்கின்றன.

யாக்ஞவல்கோபரிஷத்.

* கேசகஜ்ஜல தாரண்யோ துஸ்பர்சா லோசனா பாயா:
துஷ்க்ருதாந்தி சிகாநாபோ தசந்தி தரண வனநாம”
ஜ்வலிதா அதிதுரோஷி ஸாஸா அபி லீஸா:
ஸ்திரீயோஹி நரகாக்ரீநா பிந்தனம் சாநுதாருணா
காமநாமநா கிராதேந ளிகிராணு முக்தசேதஸ:
நார்யோ நரவிசங்காநா மங்கபரதன வாசுராய:
ஜநம்பல்வல மதஸ்பாநாம சித்தசுர்தம சாரிணாந்
பும்ஸாம் தூர்ஸாசநாஜ்ஜுந் நாமபடிச பிண்டிகா
ஸர்வேஷாம தோஷரக்தாநாம ஸாஸ முதகிக யாநயா
துக்கசுருங்க ஸயாநித் திய பலாஸ்து மமஸ்திரீயா
யஸ்யஸ்திரீ தஸ்யபோதேசா நஸ்திரீகஸ்ய கவபோகபூ
ஸ்திரீயந்தயக்த்வா ஜகதயக்தா ஜநத தயக்த்வா ஸுகீபவேத.

* கெஸகஜ்ஜல யாருணோஜ்ஜுஸஸாஸோவா பாயாஃ |
துஷ்ஞுதாந்திஸிவாநாபெ-ஸா தசந்தி துணவநாபு |
ஜலிதா அதி-துரோஷி ஸாஸா அபி-லீஸாஃ |
ஸிரியோஹிநரகாக்ரீநா பிந்தனம் சாநுதாருணம் |
காமநாமநா கிராதேந விக்ண-பிராணுமுக்தஸஃ |
நாபெ-ஸாநரவிஹாசாநா மங்கபரதனவாசுராயாஃ |
ஜநவயுஜ்ஜுநாநா விதகசுர்தி யாரிணாந் |
பும்ஸாம் துர்ஸாசநாஜ்ஜுந் நாமபடிச பிண்டிகா |
ஸர்வேஷாந் தோஷரக்தாநாம ஸாஸகீ-விசயநயா |
துஸ்பஸ்யம் வஸ்யாநி-த்யேஷு-ஸு-ஸிவியா |
யஸ்ய ஸ்திரீயோ-ஹி-தா-நஸ்திரீ-கஸ்ய-கவபோக-பூ-
ஸ்திரீயந்த-யக்த-வா-ஜகத-யக்த-வா-ஸுகீ-ப-வேத.”

(இ-ள்). மெய்யுடைய கண்களை யுடைய ஸ்திரீகளைப்பார்க்கச் சந்தரமா யிருந்த போதிலும், அவர்களைத் திரைடலாகாது; அவர்களுடைய ஜுவாலைக் ககரபடல் கூடாது; அக்கினி யானது காட்டங்களைச் சுட்டுச் சாம்பலாக்குவது போலப் புருஷர்களைப் பாவமாகிய சுடராலவர்கள் தகித்துப் பாழ்செய்வார்கள்; மன்மதனென்னும் நிராதகன் புருஷர்களைன்றை பட்சிகளைப் பெண்களெனும் வலைகளைப் போட்டுப் பிடித்துப் பாங்கு கின்றனன். ஜன்மமென்னும் ரூபத்தினது சித்த மெனனுஞ் சேற்றில் சஞ்சரிக்கும் புருஷனென்னும் பீன்களைத் தாவாசனை யென்னும் கயிற்றற்பிணைத்து ஸ்திரீகளென்னும் நூண்டு மூளைப் போட்டு மன்மத வலைஞன் பிடித்து மோகாக்கினியிற் சமைக்கிறான்; துக்க பொருட்பமாகிய ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்குக் கால்கின்று போன்றவர்கள். எவனுக்கு ஸ்திரீயுண்டோ அவனுக்குப் போகத்தி விசசை யுண்டாம். ஸ்திரீ இல்லா நவனுக்குப் போக விசை யுண்டாகாது. ஸ்திரீயின் பற்றொழிந்தாற் சகத்தின் பற்றொழியும்; சகத்தின் பற்றொழிந்தால் சுகவடிவமாகின்றான்.

துவாதசமஞ்சரி.

† நாரீ ஸத்தரபர நாரீதேசம் த்ருஷ்வா மாஹாமோஹா வைசம்
யதன்மாம்ஸ வஸாதி விகாரம மகஸிஷிசந்திய வாரம வாரம்.

(இ-ள்). ஸ்திரீகளுடைய ஸ்தன வகளைப் பார்த்து விகாரமடைகின்றார்கள். அவற்றிலுள்ள மாமிசத்தையும், மலிஸ்தானத்தி லுள்ள மலாந்தராதிகளையும் சினைநீர் நிராசிய குடல்களையும் சிந்திக்கும் அவை வெகு விகாரமுள்ளன வாகையால், அவர்களிடத் துண்டாகிய பிராந்தியை நீக்கிவிடு.

மகாவாக்கிய ரத்தினாவளி.

† ஆநிமத்யா வஸானேஷு துக்கம் ஸர்வ மிதம்யத:
ஸ்திரீயந்தயகத்தவாஜகந் தயக்தம் ஜகதயக்த்வாஸுபோவைக்த்.

† நாரீஸுஹ நாரீஷுஸம் ஸுஷுபிஹா. மோஹாவெஷு
வனதநாஸ வஸாதிவிகாரம் சிவஸிவிலிஹய வாரமவாஸு.

† சூஷிஸிஜாவஸாநேஷு ஸுஹஸவபுரிஸ்யகம்
வியு.து.கா ஜம்.து.கம்ஜம.து.கா ஸுஸுஹவெசு.
(சு) (சு) (சு) (சு)

நட

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

(இ-ள்). சம்சாரத்திற்கு மூலமாய்ப் பெண்ணாகவந்த மனையா ளிடத்துக் காலத் திரயத்திலும் துக்கமே சம்பவிக்கும். ஸ்திரீயை விட்டால் சுகத்து நீங்கும்; சுகத்தைக் விட்டால் சுகமடைவார்கள.

பட்டினத்தார்.

பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப்பிசாசும் பிடித்திட் டென்னைக் கண்ணால் வெருட்டி முலையான் மயக்கிக் கடிதடத்துப் புண்ணங் குழியிடைத் தள்ளியென் போதப் பொருள்பறிக்க வெண்ணு துணைமறந் தேனிறை வாகச்சி யேகமபனை.

குறுந்திரட்டு.

மாதி யானத்தின் மந்திரத் தாலிடும்
பூதி யால்விடப் போகப் படாதுநா
லோதி யாது முணர்ந்தவ ருள்ளமும்
பேதி யாநிற்கும பெண்ணெனும் பேயரோ.
கூடிற் கைப்பொரு ளியாவையுங் கொள்ளுவா
விடி லாருயிர் தன்னையும் விட்டுவ
ராட வற்கிவ் வரிவைய ரொப்பதோ
கேடு முண்டோ முழுதுங் கெடுப்பதே.

பத்திரகிரியார்.

கால்காட்டிக் கைகாட்டிக் கண்கண் முகங்காட்டி
மால்காட்டு மங்கையரை மறந்திருப்ப தெககாலம்
ஆளுத புண்ணி லழுந்திக் கிடவாமல்
தேருத சிந்தைதனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

சடகோபர்.

சதிரிள மடவார் தாழ்ச்சியை மதியார்.

ஞானவாசிட்டி

முதுதுயர் பூட்டாற் பூட்டி முடிவில்கர மாதி பென்னும்
புதுமணி வைத்த செர்பாம் பூவைய ரின்பம் வேண்டேன்
இதுதசை யிதுநெய் தோலென் பினுநாம் பிதுவென் றெண்ணில்
விதுமுக மாதர் வேட்கை விரோதமாஞ் சிறிது நாளில்.

என்றுள்ள பிரமாணங்களால் கிஞ்சித்தேனும் தத்துவவித்துக் கள் ஸ்திரீகளை விரும்பினார்களென்று தெரியவருகின்றதா? காலத் திரயத்திலும் தத்துவவேதிகள் ஸ்திரீகளைச் சுகவடிவமாக நினைக்க

மாட்டார்கள். இந்தச் சாஸ்திரங்களின் முன் உம்முடைய கற்பித்த புராணதிகள்கிற்குமா? உமக்கன்னியமா யிருந்து சதா துக்கத்தைத் தருவதற்கு மூலமாயுள்ள பெண்சாதிக்கு நீர் பயப்படுவது உம்மி லும் அவளுக்குத் தேகபலமும் மனோவியாபகபலமும் அதிகமா யிருக்கின்றனவென்பதையன்றி காட்டுகின்றது; அல்லது வித் தியா புத்திசாமார்த்திய சம்பததுமுதலிய வற்றாலோ? அல் லது மற்றெதனாலோ அதிகமென் றவளுக்கு பயப்படுகின்றீர். ஸ்திரீகளிடத்தில் விபா மோகப்பட்டு அவர்களுக்கு வஸ்யராகி அவர்கள் கையிலகப்பட்டுக் குரங்குக் குட்டிகளை யாட்டுவதைப் போல் அவர்களாட்டீராடு கின்றீரல்லவா? இம்மாத் திரத்திற்கு அவர்களைச் சிலாகித்துச் சொல்லுகின்றீர்.

உம்மிடத்திற் புருஷத்துவ மிருந்தால் இவ்வாறு வெட்க மற்ற வார்த்தைகளை யுபயோகிப் படுத்த மாட்டீர். மேலும், நீர் பெண்சாதி முகம் பார்த்த மாத் திரத்தில் துக்கங் களைத்தும் நாசமா மென் றியம்பினீரல்லவா? அவன் முகத்தைக் கண்ணுற்ற போதே காம விகாரமாகிப் துக்கமும், சுக்கில விமோ சன மாகிய துக்கமும், வியாதி வருமோ வென்கிற துக்கமும், அவன் கோரியபடி வஸ்திராபரணமும், சினி மணிலா கர்கூர் முத லிய பழவர்க்கங்களும், மஞ்சள் குங்குமம் புஷ்ப சந்தன தாம்பூ லாதி மிட்டாய்த்தினுக்களும் கொண்டு தருவதற்குச் சக்தி இல்லா மையா லவன் பிறர் கைவசப் படுவானோ வென்கிற கிலேசமும், வியபிசாரஞ்செய்து வருகின் றானோ வென்கிற சந்தேகமும், இனி பெய்ப்படி யாகுமோ வென்னுந் திநிலும்; மற்று மனந்த வேதனை களும், உண்டு பண்ணுகின்ற ஸ்திரீகளை யெவ்வாறு பரமானந்த சுக் தாயக மென்று சொல்லக் கூடுமென்று கேட்டார். கேட்ட கேள் விகளுக்குத் தகுந்த விடை சொல்லத் தோன்றாமலும் தப்பித் துப் போவதற்கு வழி காணாமலும் மெளனத்தை அவலம்பித்துத் திருடனைப்போன்று விழித்துக் கொண்டு தலையும் வாலுந் தறித்த பனைமரம் போல் அவன் நிற்பதைக் கோர்ட்டார் பார்த்து இவனை ஈடாணத்திரய விலங்கு போட்டு ஜனன மாணசம்சார மென் கிற சுழற் காற்றினில் திருப்புங்களென் றேவாலளர் களுக்கு ஆக்கியாபித்து, மூன்றாவது சாட்சியாகிய புத்திராத்மாவை யழை யு மென்றார்.

3-வது சாட்சிபுத்திராத்மன் விசாரணை

—•••••

விருத்தம்.

புத்திர னன்றி முத்தி பொருந்துவ தில்லை பெற்ற
புத்திரன் சொல்லை யன்றிப் புகலுநற் சுகம தில்லை
புத்திர னன்றி யான்மா புவியில்வே ழில்லை யென்னும்
புத்திராத் மாவும் வந்து பொருந்தச்சொல் சாட்சி சொல்வாம்.

தான் பிடித்ததைச் சாதிக்கும் கோரமுட புத்தி, யென்கிற
பிரதிவாதி வகில் எழுந்து புத்திராத்மா வென்னுஞ் சாக்ஷியை
யழைத்து, சர்வ சக்திபுடைய சக்துரு ப்ரபு சக்திவர்த்தகியவாகள்
சன்னதியில் நிஜந்தவிர வேறெதுவுஞ் சொல்லுவ தில்லை, நான்
சொல்வ தெல்லாஞ் சக்திய மென்று பிரமாணஞ் செய்வித்து,
தன் கட்சியை ரூபபடுத்தும் கிமித்தமாய்க் கோரட்டார் முன்னி
லையிற் கேட்குங் கேள்விகள்:

பி. - உம்முடைய பெயரென்ன?

உத. - புத்திராத்மா.

பி. - பிரகருத கேசின் தாவா சொத்தாகிய நானென்னும்
பொருளை அறிவீரா?

உத. - புத்திரனே ஆன்மாவென் றறிவன்.

பி. - எவ்வாறு புத்திரனை ஆன்மாவென் றறிந்தீர்.

உத. - சதாநந்தமா யிருப்பதால்.

பி. - புத்திர னென்குணஞ் சதாநந்தமா யிருக்கின்றான்.

உ. - அண்டை வீட்டுச் சேஷய்யனுக்குப் புத்திரனில்லாமையால் அவன் சதாதுக்க மடைந்து வருகிறான். எனக்குப் புத்திர னிருப்பதினால் நான் எக்காலமுஞ் சுகமா யிருக்கிறேன்.

பி. - நீர் புத்திரனே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி புத்திர யதூபவங்கள் யாவை?

சுருதி.

“ஆத்மாவை புத்ரநா மாஸி, புத்ரேண லோகாந்ஜயந்தி
அபுத்ரஸ்ய கதிர்நாஸ்தி ஸ்வர்கோ ஸ்வஸ ச ஸ்வஸ,

* தஸ்மாத் புத்ர முகந்ருஷ்ட்வா பவேத் பச்சாத் திவாபஸு
புந்நாம்நோ நாகாதாய தேஸ்வயம், தஸ்மாத் புத்ரபிதி
ப்ரோக்த ஸ்வயமேவ ஸ்வயம்புவஸு'

(இ-ள்). ஆன்மாவே புத்திரனா யிருக்கிறான்; புத்திரனானந்த
லோகத்தை ஜயிக்கலாம்; புத்திரனற்றவாக்குச் சுவர்க்காதிபோக
மில்லை. புத்திரன் முகத்தைப் பார்த்த வளவில் பரமாரந்தம் வாய்
க்கும்.

† “ புத்ரோபுஷ்டே அஹமேவ புஷ்ட:
புத்ரோ நஷ்டே அஹமேவ நஷ்ட:”

(இ-ள்.) புத்திரனது புஷ்டியுண்டாக யான் புஷ்டி படை
வேன், அங்ஙனமே புத்திரனது நஷ்டமுண்டாக யான் நஷ்ட
மடைவேன்.

‡ “ ஆத்மாவை ஜாயதே புத்ர: ” (இ-ள்). ஆத்மாவே புத்திர
னாகப் பிறந்தான்.

பாரதம் ஆதிபர்வம்.

கல்லா மழலைக் கனியூறல் கலந்து கொஞ்சுந்து
சொல்லா லுருக்கி யழுதேகாடித தொடர்ந்து பற்றி
மல்லார் புயத்தில் விளையாடு மகிழ்ச்சி மைந்த
ரில்லாத வர்க்கு மனைவாழ்வி னினிமை யென்றும்.

பிரமோத்திர காண்டம்.

உந்து நீர்க்கட லுடுத்தபார் முழுவது மொருங்கே
வந்து தாடொழு மரசியல் வளமெலாம் பெரினு

* சூதாமெவ வுத்ருநாரோஸி | வுத்ருண மொகாநீ ஜபதி |
சுவாதுஸு மதிநபூஸி ஸுமெபூ மெநவயமெநவய
தஸாதூ து ஸுமெ ஓஷ்டா ஸவெதஸா ஹிவாவஸம்
வாநாரோ நாகா தாய தெவ்யபு! தஸாதூ துயிதி
பொக வ்யமெவஸயம்ஸுவா

† வுத்ரு வுஷ்ட சுஹரெவ வுஷ்ட:

வுத்ரு நஷ்ட சுஹரெவ நஷ்ட:

‡ “ சூதாமெவ ஜாயதே வுத்ரு: ”

மிந்தி ராதிபர் பெரும்பதத் திருக்கையெய் திடினு
மைந்த ரின்றிய வாழ்வது வாழ்வுமற் றன்றே.

என்று வருவனவும் பிறவும் சாஸ்திரப் பிரமாணமாம். ஒரு தீபத்தில் மற்றொரு தீபத்தை யேற்றியவாறு குணரூபங்களால் என்னைப்போ லென் புத்திரனிருப்பதே யுத்தி. எவ்வளவு துக்கம் நேரிட்டபோதிலும் புத்திரன் முகத்தைப் பார்த்தளவிலுந் தீங்கு வதும் பரமானந்த பரவசமுண்டாவதுவே பிரத்தியட்சாநுபவம்; என்றுநின்றமாதிரத்தில் வாதி வகிலெழுந்து செய்யுங்குறுக்குக் கேள்வி:

பி - “ஆக்மோஹம்” என்றவாறு நானென்னு மன்மாவை நீர்புத்திரனென்று சுட்கவாதம் புரிவதற்காகக் காட்டிய பிரமாணங்களுனாகுமா சாதனைமாகா. அவற்றிற்குத் தப்பு அர்த்தஞ் செய்வதா லென்ன பிரயோஜனமாம்? புத்திர சப்தத்திற்கு நிரசயாதிகம் தெரிந்திருக்கு பாகின், இப்படி சொல்வதற் கஞ்சுயிர். மாம்சம் அஸ்தி சர்மம் இரத்தம் மலமுக்தி சமுதாய மதிதாசாக இருமி விசேஷங்களோ அகண்டாகார சங்கிரஹந்த மரிபூரணவஸ்து விசேஷமாகும். நானென்பதன்பொருளை நீரறிந்தீரீடு போலும்! இந்த மானிடசரீரதத்துவஸ்திதிபை, தேச தததுவசாஸ்திர ஞானிகள் நெடுங்காலஞ் செய்த பரிசோகணியாற் கண்டதை நீ ரறிந்தீரா? அவர்கள் மானிடசரீரத்தின்களுள்ள மாமிசம் இரத்தம் ரோதச மலமுக்திரங்க ளாதியா யுளவற்றில் அசங்கியமான இருமி சமுதாயங்களிருக்கின்றன வென்றும், இவற்று னொதுவும், மைக்ராஸ் கோப்பென்னும் பூதக் கண்ணாடிக் கொழுவில் காணப்படு மென்றும், ஸ்திரீ புருஷர்கள் சம்சர்க்க சமயத்தில் ஸ்திரீயின் கருப்பத்தில் புகுகின்ற ஸ்கலிதமாகிற ரோதலில் சில கிருமிகள் பிண்டகோசமாகிய கருக்குழியில் நிற்பதுமுண்டு; அவற்றுள் ஒன்றிரண்டு நாசமடையாமல் ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்திலிருக்கும் இரத்தாதிகளை யாதாரமாகக் கொண்டு, கம்பிளிப் புழுக்கள் சுயமா யொருவித கவச மேற்படித்திக் கொண்டு மற்றொரு ஆகிருதியாய் வெளியில் வருவது போல மனிதர் ரோதலி லிருந்த கிருமிகளும் ஒரு கவசத்தை யேற்படுத்திக் கொண்டு அதில் நவராசங்களில் காசாணுதி அவயகக் எமையப் பெற்றுப் பத்தாவது மாசத்தில்

மாதுஷா கிருதுபுடன் வெளிவருகின்றதென்றும கூறுவர். இங்குப் பிண்டோத்பத்தி சாஸ்திரங்களை விசேதமாகவிதந்துக்கூறுவது அநாதாகூல மாதவினால் மிக சங்கரமாகக் கூறினும். இவ்வாறு பரிணாம மடைந்து மாதுஷா கிருதி பொருந்நிப புத்திர நென்பவன் சுத்த சைதன்னிபமாகிய உமறு வடிவமாவதெப்பாடிப்பிரபஞ்சத்தில் மனித சமாளியர்கள் அருந்தனித பிராந்திர னடைந்த வண்ணம் அநுர்தஜட துக்க வடிவமான புத்திரா கிருதியை நானென்னுஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாமென்று பிராகதி கொள்வது தக்கதன்று. இதுபற்றிச் சிலவுபதிடதப் பிரமாணங்களைக் கெட்பவராக.

யாஞ்ஞ வஸ்க்யோப நிஷத்

* அலப்ப மாநதநய பிதரௌ க்லேச பீயரொம,
ஸப்தோஹி கர்ப பாதேத ப்ரஸவேநச பாததே,
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி குமாரஸ்யச நூர்ததா
உபநீதெப்ய வித்யத்வ மநுத்வாஹ்ரச பண்டிதே!
பூநச்ச பரதாராதி தாரித்ரயஞ்ச குடிம்பிந:
புத்ரதுக்கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ ததிசேச ம்ரிபநீதநதா
ஏவம் விவிச்ய புத்ரோஸௌ ப்ரீதிம த்பப்த்வ நிஜாதமதி
நிச்சித்ய பரமப்ரீதிம் வீக்ஷயதே ததஹ்ரநிரம்.”

(இ-ள்) தாய்தந்தைகளுக்கும் புத்திரனில்லாதபோதுந் துக்கம்; கருக்குழியிலிருந்த போதுந் துக்கம்; அக்கரு வழிந்த போதும் துக்கம்; பூமியிலுதித்தபோதுந் துக்கம்; வளர்ந்து வருகிறபோதுந் துக்கம்; நோய்கோக்களினாலுந் துக்கம்; குமார பருவத்திலுந் துக்கம்; உபநயன வித்தியாப்பியாசங்களினாலுந் துக்கம்; புத்திரனால் சர்வதா துக்கமே யறுபவிக்க வேண்டி வருவதால் புத்திரன் மீது

* ‘‘கஹஸு பானதநயஃ விதரௌ க்லேஸபேஷிரம்
ஸஸோஹி மஹபாதேந ப்ரஸவேநய ஸாயதே
ஜாதஸு க்ரஹரோகாதி குமாரஸ்யச யநுர்ததா
உபநீதெப்ய வித்யத்வ மநுத்வாஹ்ரச வண்டிதே
யநுநஸு வரதா ராதி டாரித்யம் குடிம்பிநஃ
புத்ரதுக்கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ ததிசேச ம்ரிபநீதநதா
ஏவம் விவிச்ய புத்ரோஸௌ ப்ரீதிம த்பப்த்வ நிஜாதமதி
நிச்சித்ய பரமப்ரீதிம் வீக்ஷயதே ததஹ்ரநிரம்’’

வைத்திருக்கும் ஆசக்தியை யாவரும் விட்டு ஆத்து மார்த்தத்திற் பரமப் பிரிதியை வைக்க வேண்டும்.

குசேலோபாக்கியானம்.

“ மதலைபைப் பெறுநாள் துன்பம் வளர்த்திடு நாளுந் துன்பம் விதலைநோ யடையிற் துன்பம் வியன்பரு வத்துந் துன்பம் கதமுறு காலர் வந்து கைப்பற்றிற் கணக்கி துன்பம் இதமுற லெந்நாள் சேயா லெற்றைக்குந் துன்ப மாளுல்.

பிரபோதசந்திரோதயம்.

“ சடமீது கிருமிப்பை தானென்றன் மலமோ டுடர்மேவு புண்ணோ டெழுக்கண்ட துண்டே புடன்மீதிவ் வுடல்போ லுதிக்கின்ற புழுவைத் திடமான மகவென்று சீராட லென்னே.

நாரதசரிதை.

புழுமலக் குருடன் மூழ்கிப் புலால்கமழ் வாயிற் றேய்ந்து விழுமவை குழவி யென்றும் விளங்கிய காணையென்றும் பழுதுறு பிறவு மாகிப் பலபெயர் தரித்த பொல்லாக் குழுவினை யின்ப மாகக் கொள்வரோ குருடு தீர்த்தார்.

இவைபோன்ற பிரமாணங்கள் பலவுண்டு. துக்க சொருபமா யுள்ள புத்திரர்க ளற்றவர்களுக்குச் சத்தியில்லை என்பது எப் படி பொருந்தும்? தான் தன்னியனனால் தனயர்க ளெற்றிற்கோ? சுகர் நாரதர் மார்க்கண்டர் முதலிய பெரியோர்கள் பெண்சாதி பிள்ளைகளை ஆர்ஜிக்காமல் உலகில் விபர்த்தர்க ளாயினரோ? திருத ராஷ்டிரனுக்குத் தண்டியாய் நூறுபிள்ளைக ளிருந்தும் அவர்கள் தகப்பனை இரகஷித்தார்களா? இவற்றைக் கவனித்துப் பார்த்தால் புத்திரனால்வருந்துன்பம் தெரியவரும். இங்குக்காட்டிய பிரமாணங் களா லும்முடைய சுருதி யுத்திகள் அடிப்பட்டுப்போயின. நீர் புத் திரனே நானெனல் கூடுமோ? எனது புத்திரனென்று கூறுவ தே னோ? என்னுடைய புத்திரனெனின், நீர் வேறு நின்னுடைய புத்தி ரன் வேறென்று தோன்ற வில்லையா? மேலும், புத்திரனே ஆனந்த மென்பதற்கு அடுத்த வீட்டுச் சேஷையங் காரைச் சாட்சி காட்டினீ ரல்லவா? அவன் புத்திர னில்லாமற் சதா துக்க சாகரத தில் முழுகினுனென்றீ ரல்லவா? நீர் புத்திரன் சதாசேஷமமா

யிருப்பதற்காகச் சதா விசன மடைந் திருக்கின்றீ ரல்லவா? புத்திரனே ஆத்மா வென்கிற சருதி ஸ்மிருதிகள் சாமானிய ஜனங்களுக்கு உபசாரமாகக் கூறினவேயன்றி யதார்த்தமாகக் கூறவில்லை. தகப்பன் சுகுணனாகப் புத்திரன் துர்க்குண சிகாமணியா யிருக்கிறான்; தகப்பன் துர்க்குணனாயிருந்தால் புத்திரன் சுகுணனாயிருக்கிறான். தகப்பன் பண்டிதனாகப் புத்திரன் நிரக்ஷர குட்சியாயிருக்கிறான். தகப்பன் எழுத்து வாசனை யறியாதவனாயிருந்தால் புத்திரன் மகாகவிச்சரனாயிருக்கிறான். இவ்வாறாயுள்ள உலகநடையைச் சிறிதேனு மறியாது மனம் போனவாறு சொல்லுகின்றீர். புத்திரனைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் துக்க நாசமா யானந்தப் பிரபத்தியாமென்றீரல்லவா? கூடாதுபாதைமுதலிய வியாதிவந்தபோது போஜனாதி அவுஷத மில்லாமல் உம்முடைய புத்திரனைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் பசியும் வியாதி முதலிய துக்கமும் நீங்குகின்றனவா? புத்திரனே யாத்மாவாயின், புத்திர னுத்பத்தி யாவதற்கு முன்னும் உற்பத்தி யாவதற்குப் பின்னும் இறந்த போதும் இதர தலங்களுக் கவன் போயிருந்த போதும் நீ ரிருந்தீரா? இல்லையா? மேலும், ஆன்மா வென்பது ஏகத்துவத்தைப் பொருந்தி யிதர லக்ஷணங்களுக் கிடமில்லா திருக்க வேண்டும். அவ்வாறின்றிப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் ஒரு லக்ஷணமற்று அநேக லட்சணங்களுட விருப்பானேன்? ஆத்துமாவைச் சேர்ந்தது எந்த லக்ஷணமா மென்றிப்படி யனேகமாகப் கேள்விகள் கேட்கும்போது எதற்கும் விடைசொல்லத் தெரியாமல் உன்மத்தம் பிடித்தவனைப் போன்று விழித்திருந்தான், அதைக் கோர்டார் பார்த்து இவன் அபபிரமாண சாட்சி யெனவறிந்து இவனை அஞ்ஞான மென்கிற காடாந்த கார கிடங்கிற றள்ளி, விஷயாநந்த விலங்குகளைக்கால்களிற் பூட்டிப் புத்திரனைக்ஷயென்னும் சர்பங்களினு விம்சிக்கும்படி ஏவலாளர்களுக் காக்கியாபித்து நான்காவது சாட்சியை அழைக்கும்படிசொன்னார்கள்.

4 -வது சாஹி தேகாத்மன் விசாரணை.

விருத்தம்.

மோகத்தாற் றவமெஞ் ஞான்று முயன்றநு பவித்த முன்னோ
நுகித்துப் பதினான் கென்று முரைக்கின்ற புவன மாதீ
போகத்துக் கேது வாகிப் பொருப்பெனப் பெருத்தி ருக்குந்
தேகத்தை யான்மா வென்று செப்புநற் சாட்சி சொல்வாம்.

பிரதி வாதி வகில் கோர மூடபுத்தி யென்பவ நெழுந்து
சாட்சியாகவந்த தேகாத்மவாதியைக் கோர்ட்டார் முன்பாக நிற்
த்தி நீல பருவதத்திற்குச் சமானமாகிய நீர் எவருடைய குமார்?
உம்முடைய பெயரென்ன? என்று வினாவினான். அவ்வினாவிற்ருத்
தேகாத்மவாதி.

உத-என்னுடைய தந்தையின் பெயர் புத்திராத்மா; என்னு
டைய பெயர் தேகாத்மா.

பி- நீர் எவ்விதமாகப் புத்திராத்மா வென்பவருக்கு ஜனிட்
தீர்?

உத- என் தகப்பனுடைய சுக்கில பலத்தினுற் பிறந்தேன்.

பி- நீர் நானென்னும் ஆன்மாவை அறிவீரா?

உத- ஆன்மா வென்ப துந்தத்தேக மன்றி மற்றெதுவு மாக
மாட்டாதென்று மிக நன்றாக வறிந்திருக்கின்றேன்.

பி - தேகமே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி யறு
பவங்களெவை?

உத- † “ஸவாஸச புருஷோந்ந ரசமய: தேஹோஹம்”
“ஆத்மைவதேகமய:.” “சரீர மாத்யங் கலுதர்ம ஸாதநம்”
என்று சுருதியும், திரிவிதோ துக்வி முடோஹம் ஹஸ்த பாதாதி
மாநஹம் இதிபாவன ரூபண வ்யவஹாரேண பத்யதே” என்று
வஷிட்டரும், இவ்வாறு மற்றவரும் சொல்லுகின்ற வாக்கியங்
களே சாஸ்திரப்பிரமாணமாம்.

† “ஸவாஸநஷவஃஸு ஷொநூஸஸிய: ஷெஹோஹம்”

“சூரெதவஷெஹஸிய:” “ஸரீரோஹம் வ்யவஹாரேண பத்யதே”

த்யவஹாரேண பத்யதே. ஹஸ்தபாதி பாதஹம்.

உதிவாவந ரூபெண வ்யவஹாரேண வ்யவஹாரேண.

தேகம் நசித்த பிறகு போகங்களை யறுபவிப்பதற்கு ஏது வில்லாமையால், தேகமுள்ளபோதே சகல புவன போகங்களும் அறுபவிக்கப் படுகின்றன; ஆதலால், இதுவே யுத்தியாம்.

இவ்வுலகத்தி லெது நன்றா யிருந்தாலும் ஆனந்தங் கிடைப் பதில்லை; தேகம் மிகுசந்தரமாய் ஆரோக்யமா யிருந்தால் ஆனந் தங் கிடைக்கின்றது. இதுவே அறுபவமாம்.

அவ்வாறவன் கூறிய போது வாதி வலில் எழுந்து கோர்ட்டாரைப் பார்த்து இந்தச் சாட்சியானவர் லோகாயத சார்வாகாதி மதஸ்தர்களுடன் கூடித் திருசியமான ஸ்தூல தேகேந்திரியாதி சங்காதங்களை ஆன்மாவாக வறிந்து தமது மதம் சுருதி சம்மத மா மென்பவர். இவர் மற்றையரை மோசஞ் செய்தற்கு விரோசன னுடைய சித்தாந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டிருப்பவராத லால் இவரைக் கோர்ட்டார் கவனித்தல் வேண்டுமென் றெச் சரிகை செய்து தேகாத்மவாதி யென்பவனை கேட்குங் குறுக்குக் கேள்விகள்:

பி- நீ நிர்த உடலையே ஆன்மா வென்று சொன்னீ ரல்ல வா? அப்படி யாயின், ஆத்மாவை யென் தேக மென்று சொல்லு தல் கூடுமா? மேலும், ஆத்மா ஒருவனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறப் பது முண்டா? நீர் எனது தகப்பனுடைய சுக்கிலத்திற்குப் பிறந்தே னென்று செப்பினீ ராதலால், நீர் ஜடமாயிருத்தல் வேண் டும்; சித்தாயிருத்தல் கூடாது; சித்தா யிருப்பதற்குக் காரண மியாது?

உத-என் பிதாமகனது சுக்கிலத்தி னின்று என்நந்தை பிறந்து சித்தாக விருந்த வாறு என் தகப்ப னுடைய சுக்கிலத்தி னின்று நான் ஜனித்துச் சித்தாக விருக்கின்றேன்.

பி-அந்தச் சுக்கிலத்தைச் சித்தாகச் சொல்ல லாமா?

உத- சுக்கிலம் சித்தாதலினால், ஸ்தூலமுஞ் சித்தாக விருக் கின்றது.

பி - உம்மை எந்த ஜாதியானென்று உலகத்தார் சொல்லு கிறார் ?

உத- என்னைப் பார்த்துப் பிராமணசாதி யென்று உலகத் தார்சொல்லி எனக்கு நமஸ்காராதி யுபசாரங்களைச் செய்கிறார்கள்.

பி - எவ்வாற்று லும்மைப் பிராமணஜாதி யென்பர்?

உத - பாட்டன் முப்பாட்டன்மாரது காலத்தி லிருந்து பிரா ஹ்மண பரம்பரையிற் சேர்ந்திருந்த வென் தகப்பனார் கற்பத்தி லிருந் துற்பவித்த படியினாலே, என்னையும் பிராஹ்மண வர்ணஸ் த நென்பார்கள்.

பி - உமது தகப்பனாருடைய சரீரத்திலுண்டாகிய மலமூத் ராதிகளும், சுக்கில ரகத்த ரோமாதி களும், மற்றவையும் பிரா மண ஜாதியாகவே யிருக்கவேண்டும். அவை என்ன காரண த்தி னால் பிராமண ஜாதியாகாமல் போயின. மேலும், நீ ரிப்போது எப்படி ஜீவனஞ் செய்கிறீர்?

உத - பஞ்ச விடயங்களை அனுபவிப்பதே எனது ஜீவனமாம்.

பிர - பஞ்ச விடயங்களை யெவருடைய உதவியா லனுபவித்து வருகிறீர்?

உ. தேகரூபியான என்னாலேயே யானனுபவித்துவருகிறேன்.

பி. ஆனால், மாணத்திலும் சுழுத்தி முர்ச்சைகளிலும் தேகரூபியாகிய நீரெந்த விஷயத்தை அதுபவித்து வருகின் றீர்? மேலும், இந்தத் தேகமெடுக்காத முன்னும், தேகம் நாசமா கிய பின்னும் நீ கிருந்தீரா? இல்லையா? அது பற்றி யொன்று மறி யேனென்றால், தேகத்துடன் நீர் கூடியிருந்த காலத்திலும் அது நிலத்தில் விழுந்து கித்திரையில் பிணம்போ விருக்கும் காலத்தி லும், சொப்பன காலத்திலும் வருதல் போதல் முதலிய விபா பாரங்கள் செய்தீரல்லவா? மேலும், உம்முடைய தேகத்தை ஞான மென்று நவிலுவிராயின், உமது தேகத்தி லிருந்து பெருகும் மயிர் நகம் மலமூத்திர முதலியனவும் ஞான சொரூபமா யிருத் தல்வேண்டும். இத்தேகத்திற் சேர்ந்தன வெல்லாம் முன்னிருந்த சொரூபங் கெட்டுப்பின் துர்க்கந்த முண்டாய்ப் போகின்றன வல்லவா? ஏனவ்வாறு போகவேண்டும். மேலும், பாதாதிகேசாந் த வரையிர்கூடியிருக்கின்ற அவயவங்களுள் எதனிடத்தி லேனும் கொஞ்சமாகிலுஞ் சுகமிருக்கின்றதா? மேலும், உம்முடையதேகத் தின்கணுள்ள ரோமத்தி லொன்று அந்நபாநாதிகளி லிருக்கப் பார்த்த போது அவை புசிக்க யோக்கியமா யிருக்கின்றனவா? உமது மயிர்களி லொன்றை யெடுத்து அக்கினியிற்போட்டு நீர்சமீ பத்திலிருந்து சுகிப்பீரா? அன்றியும், குறும்பி, பீளை, சளி,

எச்சில், வேர்வை, நபம், பித்தம், மலம், மூத்திரம், இரத்தம், சீழ், நரம்பு, எலும்பு, தோல், நாக்குப்பூச்சி முதலியவை சேர்ந்துள்ள இந்தத் தேகத்தில் அவை வெளிப்பட்ட போது அவற்றுள் எதனி டத்தி லாகிலும் சுகமிருக்கின்ற தென்று கடுகளவேனுங் காட்ட முடியுமா? இதனுற் கிஞ்சித்தேனு முடம்பிற சுகமில்லை யென்பது விளங்கவில்லையா?

புராதனவசனம்.

† ஜன்மதுக்கம் ஜராதுக்கம் ஜாயாதுக்கம் புனஃ புனஃ,
ஸம்சார ஸாகரந் துக்கம் தஸ்மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ,

(இ-ள்). பிறக்கிறதும் துக்கம், ஜரைமுதலிய வியாதிகளா லும் துக்கம், இறக்கிறதும், துக்கம். நவநவமாகப் பிறக்கிறது பிறக்கிறதமாய் சம்சார சாகரந் துக்கம். ஆதலால் ஜாக்ரததை ஜாக்ரததை.

தேஜோபிந்துப நிஷத்.

† தேஜோக மிதிபஜ்ஞாநம் ததேவநாநம் ஸ்மிரதம்,
(இ-ள்). தேகமே நானென்கிற ஞானம் நரகமாம்.

நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்.

¶ அஸ்தி ஸ்தாணம் ஸ்நாயுபத்தம் மாம்ஸ சோணித லேபிதம்
சர்மாவபத்தம் தூர்க்கந்தம் பூர்ணம் முத்ரபுரீஷயோஃ
ஜராசோகஸமாவிஷ்டம் ரோகாய தநமாதூரம்,
ரஜஸ்வலமதித்யஞ்ச பூதாவாஸ மிமம் த்யஜேத்,
மாம்ஸாய்ருக்பூயகிண்முத்ரஸ்நாயு மஜ்ஜாஸ்தி ஸங்கதே,

† ஜந்மஃபவம் ஜராஃபவம் ஜாயாஃபவம் வுநஃபவநஃ |
ஸம்ஸாரஸாமரம் ஃபவம் தவாநாநுகஜாநுகஃ ||

† ஷெஹாஹிதி டக்ஷாநம் தஷேவ நாகம் ஸூதம்

¶ சுஷுப்திணம் ஸூயஸவஜம் சோஸ ஸ்ரோணிதமெவிதம்
வஜ்ஜாவஜம் ஃபவம் வ-ஃபவம் சி-ஃபவம் ஷயோஃ
ஜரா ஸோகஸோவிஷ்டம் ரோகாய தநமாதூரம்
ரஜஸ்வலமதித்யஞ்ச பூதாவாஸ மிமம் த்யஜேத்
மாம்ஸாய்ருக்பூயகிண்முத்ரஸ்நாயு மஜ்ஜாஸ்தி ஸங்கதே

தேகேசேத் ப்ரீதிமாந்மூடோ பவிதா நாகேபிஸு:
ஸாகால ஸூத்ரபதவீ ஸாமகாயீசிவாகுரா
வாஸிபத்ர வநச்ரேணியாதேசோஹ மிதிஸ்திதி:
ஸாத்யாஜ்யா ஸர்வயத்தேந ஸர்வநாசெப் யுபஸ்திதே”

(இ-ள்). எலும்பு தூணாயும், நரம்புகளாற் கட்டப்பட்ட தாயும், மாம்ச மிரத்தமிவைகளாற் பூசப்பட்டதாயும், வியாதி யுடைய தாயும், அழியத் தக்கதாயும், அழுக்குள்ளதாயும், பஞ்ச பூதங்களுக் கிருப்பிடமாயும் இருக்கிற இச்சரீரத்தில் (அபிமானத்தை) விட்டுவிட வேண்டும். மாம்சம் இரத்தம் சீழ்மலமூத்திர நரம்பு கொழுப் பெண்ணு மிவற்றின் கூட்டமாகிய தேகத்திற் பிரிதியை வைத்திருக்கிற மூடன் நரகத்திலும் பிரீதி யுடையவனு யிருப்பன். தேகமேநானென்கிற பாவம் எதுவோ அதுதான் ‘கால சூஸ்திரம்’ என்கிற நரகஸ்தானம்; அதுதான் ‘மகாவீசிவாகுரா’ என்கிற நரகம். அதுதான் ‘அசிபத்திரவநச்சிரேணி’ என்கிற நரகம். (ஆகையால்) தேகமே ஆத்மாவென்கிற பாவமானது சகலமும் நாசமடைந்தாலும் தள்ளத்தக்கது.

மைத்திராயண்ணி . யுபநிஷத்.

“இ அஸ்திசர்ம ஸ்நாயுமஜ்ஜா மாம்ஸ சுக்ல சோணித ஸ்லேஷ்மாச்ருதுஷிகா விண்மூத்ர பித்தகபஸங்காதே தூர்க்கந்தெ நிஸ்ஸாரெஸ்மின் சரீரே கிம்காமோப போகை-”

(இ-ள்). எலும்பு தோல் நரம்பு கொழுப்பு சதை சுக்கிலம் சோணிதம் சிலேஷ்மம் கண்ணீர் மல மூத்திரம் வாதபித்த கூட்ட மாயிருக்கிறதும், தூர்க்கந்தமானதும், சாரமற்றதாயுமிருக்கிற இந்தச் சரீரத்தில் காமாறு போகத்தினுலென்ன பிரயோஜனம்.

பெஹெயெஃஸு-கிரோநூ-புரோஹிதா நாகெவிஸு:
ஸாகாலஸூத்ரபதவீஸாஹாவீவிவாமுரா:
ஸாஸிபதவநஸு-ணீயாபெஹாஹிதிவிதி:
ஸாத்யாஜ்யாஸவ்யுபதேந ஸவ்யநாஸெவ்யுபவ்யுதெ

“இ அஸ்திசர்ம ஸ்நாயுமஜ்ஜா மாம்ஸ சுக்ல சோணித ஸ்லேஷ்மாச்ருதுஷிகாவிண்மூத்ரபித்தகபஸங்காதே தூர்க்கந்தெ நிஸ்ஸாரெஸ்மின் சரீரே கிம்காமோப போகை-”

விவேக சூடாமணி

¶ “மாதா பித்ரோர் மலோத்பூதம் மலமாம்ஸ மயம் வபு:
த்யக்த்வா சண்டாலவத்நூரம் ப்ரஹ்மாபூய க்ருதிபவ”

(இ-ள்). தாய் தந்தைகளுடைய மலத்தினால் பிறந்த மலமாம்ஸ
விகாரமான சரீரத்தைச் சண்டாளனைப்போலத் தூரத்திலிட்டுப்
பிரஹ்மசாயுஜ்யத்தை யடைந்து பண்டிதனாவாய்”

† “பூர்வம்ஜநேரபிம்ருதேரபி நாபுமஸ்தி ஜாதக்ஷண: க்ஷண
குணோநியகஸ்வ பாவ: நைகோ ஜடச்சகட வத்பரித் ரூஸ்யமாந.
ஸ்வாத்மா கதம்பவநி பாவ விகாரவேததா”

(இ-ள்). பிறப்பதற்கு முன்னும் இறப்பதற்குப் பின்னும் இல்
லாத இந்தத்தேகம், க்ஷணகால மிருப்பது; க்ஷணகுணமுடையது;
நியமமற்ற சபாவமுடையது; கடத்தைப் போன்று ஜடமாய்த்தோ
ன்றுவது. இவ்வாறுடையது தன்னொத்துமாவென் றெவ்வாறும்.

பட்டணத்தார்.

ஊத்தைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை யூன்போதிந்த
பிறந்த துருத்தியைச் சோறிந் தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
வற்றுத் திரிந்துவிட் டேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

மகாராஜா துறவு.

“தோலி ரத்த மெலும்பிறைச்சி சுக்கில மேதை மச்சையொன்
றாய்த், தூலி கரித்த வுடம்பாகுந் தொட்ட வெவையுந் தன்வடி
வாய்க், கோலி யடக்கிக் கொளுமிதலைக் கூறு கூறு நோக்காது
போலி யுணர்வோர் மகிழ்வெய்தும் புனித மென்றும் பரமபதம்.

தாயுமானவர்.

புன்பு லானரம் பென்புடைப் பொய்யுட
லன்பர் யார்க்கு மருவருப் பல்லவோ

¶ ராதாவித்ராபிஹோஜி-குதம் சிவோம்ஸ ச்யம்வபு:।

துக்ஷாயம்வபு-குதம் வபு-ஹோவபு-தீவவ

† வ-ஹபு-ஜிநொவி சூதொவி நாயு-ஷிஜாதக்ஷண: க்ஷ
ணமொணா-நியதவஹாவ: நெநகொ-நயஸவபு-வநிஜு
ஸூரோ-ஸூதாசு-ஹவதி மாவவிகாரவேததா.

வென்பொ லாமணி யேயிகை யேயித்தாற்
 றுன்ப மன்றிச் சுசுமொன்று மில்லைப.
 சுக்கிலமு நீருஞ் சொரிமலமு நானுமுடற்
 புக்குழலும் வாஞ்சையினிப் போது மென்ப தெந்நாளோ.
 காக்கைகரி செந்தாய் கழுகொருநாள் கூடியுண்டு
 தேக்குளிருந் தாமுடலைச் சீயென்ப தெந்நாளோ.
 நாற்றம்கக காட்டு நவவாயில் பெற்றபசுஞ்
 சோற்றுத் துருத்தி சுமையென்ப தெந்நாளோ.

பைங்களோபநிஷத்.

* அந்நா சேனைவ பூத்வாந் நரசே நாபிவ்ருத்திம் ப்ராப்யந்
 நரசமயப் ருதீவ்யம் யத்விளியதே ஸேந் நமபகோசஃ, ததேவ
 ஸ்தூலசரீரம்.

(இ-ள்). எது அந்நரசத்தினாலே யுண்டாய் அந்ந ரசத்தி
 னாலே விருத்தி யடைந்து அந்ந சொரூபமான பிருதிவிவிலே
 லயமடைகிறதோ அஃது அந்நமயகோசம்; அதுவே ஸ்தூலசரீ
 ரம்.

இங்ஙனமாகப் பிரமாணங்க ளிருத்தலை அறியீர் போலும்;
 அந்நாதசுட துக்க சொரூபமாயுள்ள அசங்கிய தேகத்தையா பிரா
 மணனுக்கு உத்பவித்த தென்றும் பிராமண னென்றும் சொல்
 லுகின்றீர். எக்காலத்திலேனு மிது பிராமண னாகுமா? பிரா
 மண லட்சணங்களை ஒரு காலத்திலும் நீர்கேட்டறியீர் போலும்.

(பிராமண லட்சணம்.)

† ததேதத்ருசாப்யுத்தம் ஏஷநித்யோ மஹிமா ப்ராஹ்மணஸ்
 ய நவர்த்ததே கர்மணு நோகநீயாந், தஸ்ஸைவஸ்யாத் பதவித்தம்
 விதித்வா நஸ்ப்யதே. கர்மணு பாபகேநேதி தஸ்மாத்தவம், நிச்.
 சாந்தோ தாந்த உபரதி ஸ்திதிட்சஸ் ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்

* சுநூஸெஸெவ ஹுக்வாநூஸெநாவிவ்யூஹிம் ப்ராப்யாந்
 ராஸப்யவ்யூபிவ்யூம் ய உஸீயதெ ஸொஹப்யகொஸஃ ததேவ
 ஹுகஸரீரம்

† ததேததேயாஹுதம் வனஷநிகேதா பிஹிஸாஹணஸ்ய
 நவயுக்தெ கஜேணா மொகநியாந்। தஸெஸ்யவஸ்யாத் ததவிதம்.
 விதித்வா நஸ்ப்யதெ கஜேணா வாவகெமேதி தஸாஹெவ
 நியாந்தொ டாந்த உபரதி ஸ்திதி கிஷுஸாரஹிதொஹுக்தா

யே வாதாரமம் பச்சயதி, ஸ்வமாத்மாரமம்பஸ்யதி நைநம் பாப்மா தரதி, ஸ்வம்மாப்பமானந்தாதி நைநம் பாப்மாதபதி, ஸர்வம் பாப் மாநம்தபதி, விபாபோ விரஜோவிசிகித்தேஸா ப்ராஹ்மணோபவதி.

(இ-ள்) பிராமணத்துவம் பிரஹ்ம ஞானத்தினுற் சித்திக்கு மன்றி, கர்மா நுஷ்டானங்களாலும், மற்றவையாலும் சித்திகக மா ட்டாது. அக்தாபிரஹ்மஞான முடைய பிராமணன் கர்மாஞ்செய்து கர்மியானபோதும், அதனுற் பத்தனாகமாட்டான். சார்தி தார்தி உபரதி திதிட்சை சிரத்தை சமாதானங்க ளென்கிற சமாதி சட்க சம்பத்தி யுடையவனாய், ஆக்தும சொருபனாய், தன்னைத்தானே பிரஹ்மமாயறிந்து சதா ஆத்மாநுசந்தானத்தோடு, சர்வப்பிரபஞ் சங்களையும் பிரஹ்மசொருபமாய்ப் பாவிக்கும் அகங்காரரகிதனே பிராமணனாவனன்றி ஜன்மத்தாலும் கர்மாநுஷ்டானத் தாலும் பிராமணனாக மாட்டான்.

நீராலம்போபநிஷத்.

† ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய நிர்மமோ நிரஹம் காரோபூக்வா ப்ராஹ்மைகம் சரணம் முபம்ய தத்வமஸி ஸர்வம்கல்விதம் ப்ரா ஹ்ம நேஹநா நாஸ்தி கிஞ்சநேத்யாதி பஹ்வாக்யார்த்தாநுபவ ஜ்ஞாநாத்த்ராஹ்மை வாஹ்மஸ்பீதி நிச்சித்ய நிர்னிகல்பஸமாதிநாஸ் வதந்த்ரோ யதிச்சரதி ஸஸந்பாஸி ஸமுக்தஸஸ்யஜ்யஸ்ஸ யோகி ஸ பரமஹம்ஸ ஸ்வேஸாவநாதஸ்ஸ ப்ராஹ்மணஇதீச”

(இ-ள்). சர்வ தர்மங்களையும் விட்டு, யானென தென்கிற அகங்கார மமகாரங்களையும் நாசஞ்செய்து, பரப் பிரஹ்மத்தி னிடத்திற் பக்தி யுண்டாய்ச் சமஸ்தமும் பிரஹ்ம சொருப

தெநு வாத்தாநம் வஸுதி ஸவபூதாநம் வஸுதி நெநம். வாவாதாதி ஸவபூ வாவாநம் தவதி ஸவபூ வாவாநம் தவதி விவாவொவிரஜோ விவிகிதேஸ் ப்ராஹ்மணோ ஸவதி॥

† ஸவபூயபூதவ் பரிசுத்தி நிபூனோ நிரஹகாரொஹு க்வா ப்ரஹ்மணஃ ஸரணஃபவதி தகுவஸி ஸவபூ வஸி ஸவபூ நஹநாநாஸி கிம் உ நெதூதி ஹ்வாக்யாஸ்யாநா ஸவஜ்ஞாநாஹ்மணோஹ ஸவீதி நிசுதி நிவிடகஹ ஸவியநா ஸவதெநு யதிஸுதி ஸஸநூஸஸஃசுஸவஹிஸ்யொஹ் ஸவாஹ்மணஸ்வாவயஹ்மணஸுபூஹண உதீத॥

மே. அநேக மென்பது கொஞ்சமேனு மில்லை. இருப்பதென்பது பிரஹ்மமே. அதற் கிரண்டாவது பதார்த்த மில்லவேயில்லை. அந்தப் பரப்பிரஹ்மமே ஆத்தம சொரூபமா மென்கிற மகா வாக்கியார்த் தாறுபவ ஞானத்தினால் ஆத்ம சொரூபனாகிய நான் பிரஹ்மத்திற்கு வேறுகேன். நானே பிரஹ்மம் பிரஹ்மமே நானென்னுந் திட நிச்சயமுண்டாய், சர்வ சங்கல்ப குணியறாய், சகல திருசியங்களையும் மறந்து, கேவலம் ஞப்தி மாத்திரனாய், நிருணிகற்ப சமாதிகிட்டை யடைந்து, சுதந்தரனாய், சஞ்சரிப்பவனே சந்தியாகியென்றும், முக்தனென்றும், பூஜார்க்க நென்றும், யோகியென்றும், பரம அம்ச நென்றும், அவதூதனென்றும், பிராமண நென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான்.

என்று சொல்லியிருப்பதால் மற்றையர் பிரஹ்மணராகா ரென் றறிந்திலீர்போலும்.

புராணத்திப் பிரமாணங்களைக்கொண்டுசெய்த தப்பர்த்த புக்தமாகிய உமதுசருதியுத்தி யறுபவங்களழிந்தொழிந்தன. கிஞ்சித்தேனுஞ் சுகமில்லாத நின் அஸ்திரீதேகத்தை நிரந்தர சுகசொரூபமாகிய ஆத்மாவென்று எங்ஙனஞ் சொல்லப் புகுந்திரென் றிவ்வாறநேக பிரசனைகள்செய்ய, எந்தப்பிரசனைக்கும் பதில்சொல்லாமல் முன் சாக்கிகளைப்போல யாதுந் தோன்றாமல் விழித்திருந்தான். கோர்ட்டார் அந்தச் சாக்கியைப்பார்த்து நகைத்து, அப்பிரமாண சாட்சியாகவந்த விவனை ஜநநமரண துக்கசொரூபமாகிய தேகாதி சம்சாரபந்த விலங்களைப் போட்டுக் காடார்தகார பிலத்துவாரத்தில் தலைகீழாக விழுத்தள்ளி விடுங்கனென் றேவலாளர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, இகலோக காமியரான வநேகரைவிசாரித்துக் குறுக்குக்கேள்விகளைக்கேட்க, அவர்கள் பதிலேதுஞ் சொல்லவறியாது முன் சாட்சிகளைப் போலத் தண்டனைக்குட் பட்டவர்களானார்கள். பிறகு கோர்ட்டார் இரண்டாவது பிரதிவாதியான கர்மகாண்டியுடன் சேர்ந்தசாட்சிகளை விசாரிக்கத் தொடங்கிப் பிராணாத்ம வாதியை அழைக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தனர்.

ஏவமஸ்மிந் ப்ராணே ஸர்வம் ஸமர்பிதம்ப்ராணஃ ப்ராணேநயாதி
ப்ராணஃ ப்ராணந்ததாதி ப்ராணாய ததாதி ப்ராணேஹபிகா
ப்ராணேமாதா ப்ராணேப்ராதா ப்ராணஸ் ஸ்வஸா ப்ராண
ஆசார்யஃ ப்ராணே ப்ராஹ்மணஃ”

பஞ்சதசிப் பிரகரணம்.

‡ ப்ராணே ஜாகாதி ஸுப்தேபி ப்ராண ச்ரேஷ்டயாதிகம
ச்ருதம் கோசஃப்ராணமய ஸ்ஸம்யக் விஸ்தரேண ப்ரபஞ்சிதஃ.

(இ - ள்). (இந்தக் தேகமென்னும் பட்டனத்தில்) சுழுத்தி
முதல் சர்வ அவஸ்தைகளிலும் பிராணாதி வாபுக்கள் லயமடையா
திருக்கின்றன.

திருமந்திரம்.

புள்ளினு மிக்க புரவியை னேற் கொண்டால்
கள்ளுண்ண வேண்டாந் தானே களிதருந்
துள்ளி நடப்பிக்குந் சொம்பு தவிர்ப்பிற்கு
முள்ளது சொன்னோ முணர்வுடை யோருக்கே.

ஆரிய னல்லன் குதிரை யிரண்டு
விசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாறில்லை
கூரிய நாதன் குருவி னருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே.
ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாறில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே.

பிஷ்ணுபுரணெஸுவபுஸஸ பிஷிதபுரணஃ புரணெநயாதி
புரணஃ புரணெஹிதாதி புரணாய ஹிதாதிபுரணெஹிதாதி
புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி
புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி

‡ புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி
புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி புரணெஹிதாதிபுரணெஹிதாதி

நாயுமானவர்

நியம லட்சணமு மியம லட்சணமு மாச னுதினித பேதமு
நெடிது ணர்ந்திதய பத்ம பீடபிசை நின்றி லங்குமச பானலத்
தியல றிந்துவளர் மூல குண்டலியை யினிதி றைஞ்சியவ ளருளி
லெல்ல யற்றுவளர் சோதி மூலவன லெங்கண் மோனமனு
[முறையிலே

வயமி குந்துவரு மயிர்த மண்டல மதிக்குளே மதியைவைத்துநான்
வாய்ம தெத்தமிர்த வாரி யைப்பருகி மன்னுமா ரமிர்த வடிவமாய்ச்
செயமி குந்துவரு சித்த யோகசிலை பெற்று ஞானநெறி யடைவ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல சிற்ச கோதய விலாசமே. [னே

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னி னிவ்வுடல மிறவாதிருப்ப
மூலத், தெழுமங்கி யமிர்தொழுது மதிமண்ட லத்திலுற வென்
னம்மை குண்ட லினிபாற், பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்
திடப் பேயேனை நல்க வேண்டும்.

என்றிவ்வா றளவிறந்த பிரமாணங்களுண்டு.

இந்திரியாதிகள் லயித்தபோது நான் லபமாகாம விருப்
பதே யுத்தி.

நான் செய்தேன், நான் வந்தேன், நான் வசனித்தேன், நான்
போகின்றேன், நான் போய்விட்டேன், நான் மலமுத்திராதிகளை
விசர்ஜனஞ் செய்கின்றேன், நான் பசிதாகமாக விருக்கின்றேன்,
நான் பல வினனாயிருந் திப்போது பலவான்களுக்குச் சமானரூய்
ஆனந்தமாய் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், என்பதே அநுபவ
மென்று கூறினன்.

இதுபற்றி வாதி வசில் சூட்சுமகிராக்கிய சாத்விகாம்ச புத்தி
யென்பவர் செய்த குறுக்குக் கேள்விகள்.

நானென்னும் பொருள் பிராணனு யிருந்தால் நான் பிராண
னெயென்று சொல்லல் வேண்டும்; என் பிராணனென்று சொல்லு
தல் கூடாது. மேலும், அது

† “ஆகாசாதீ ரஜோகுண சமஷ்டியா ப்ராணோஜாதஃ”

† சூகாஸாஹி ருஜோமூணஸஸிஷ்டியா ப்ராணோஜாதஃ .

(இ-ள்). ஆகாசமூதலிய பஞ்சபூத சமஷ்டி ரஜோகுணம்சத் திலே பிராணவாயு உண்டாயிற்று.

என்று பிரமாண மிருத்தலாலும் பஞ்சபூதத்தி லொன்றாய் ஐடப்தார்த்தமா யிருத்தலாலும்! ஒருகாலத்திருந்து மற்றோர் காலத்தி லில்லர்த்தம் யிருத்தலாலும் ஆன்மாவாகிறது.

“† கர்மேந்திரியை ஸ்ஸஹப்ராணாதி பஞ்சகம் ப்ராணமயஃ கோசஃ”

(இ-ள்). கர்மேந்திரியங்க ளைந்தும் பஞ்சப்பிராணனும் கூடிப் பிராணமயகோசமாம்.

இப்பிராணமய கோசம் எப்படி காலத்திரயத்தினும் அழியாத ஆன்மாவாகும்? அன்றியும்.

‡ “ஏதஸ்ய ப்ராணஸ்யாபச்சரீரம்”

என்னுமிப் பிரகதா ரண்ணிய சுருதியால் பிராணன் ஆத்மா வென்பது அடிபட்ட டொழிந்தது. நீரே பிராணாதார மென்பதைக் கொஞ்சமேனும் அறியிர்போலும். ஐலமில்லாமல் பிராணன் நிலைக்குமா? பிராணனே ஆன்மாவா யிருந்தால் சுழுத்தி அவஸ்தையில் நரிகாதுவாரத்தி லுள்ள ஆபாணத்தை வேறொருவன் அபகரித்துக்கொண்டு போங்காலத்தில் அஃதவனை யறியச் சக்தியில்லாமற் போவானேன்?

§ “ப்ராணஃ அநாத்மா வாயுத்வாத் பாக்யவாயுவத்”

(இ-ள்). அநாத்துமாவாக வெளியிலுலவும் காற்றைப்போலவுள்ளே யுலவுங் காற்றுமாம்.

கூணத்திற்கு கூணம் விகாரமடைகின்ற அநாத்மாவாகிய இஃ தான்மாவாமா?

ஞானவாசிட்டம்.

பிராண னசையி லசைந்திடுவர் பிராண னடங்கிற் கற்போல்வர், பிராணன் நன்னைத் தரித்தலினுற் பெருநா ணசியார் யோகிகடாம், பிராணன் நன்னி னெஞ்சத்திற் பிறக்கு மசைவுட் புறனடங்கிற், பிராண நாச மூப்பிரண்டும் பெருந்து ரத்தி லேகிடுமால்.

† கடுஷ்டம் உபயெஸுஹவ்யாணாஸிவம் உகம் ப்ராணமயஃ கோசஃ

* வனதஸ்ய ப்ராணஸ்யாவஸூரீரம்

§ ப்ராணஃ அநாத்மா வாயுத்வாத் ஹாஹ்யவாயுவத்”

தேவிகா லோத்தரம்

சக்கா நாடி சான்றோர் வழித்தெய்வ ரூப மூல
மக்கள மண்ட லங்கண் ஞானம்போ லழிகின் றுரு
மக்கடோய் மாயா விச்சை மந்திரம் பிரானு யாமர்
தொக்கசீர் ஞானஞ் சேரத் தொடங்குவார் தொடங்க லாகா.
அட்டமா சித்திமுத லனைத்துள்ள பேறுகளுங்
கட்டமாங் கதிகடரும் பரகதிகா ணக்கொடா
மட்டுலா மாலைபாய் விபாபகமா யறிவாகிக்
கிட்டலா காழுத்தி மறிவற்றும் கிடையாதே.

உபதேசமாலே.

அறிவுநா மென்றறிய மாட்டாதா ரன்றோ
வெறிகாற் புனருந்தி யென்றுந்—தறிபோலு
நிட்டையுடன் மட்டாய் நெடுங்கால நின்றாக
னட்டமலா துண்டோ நலம்.

ஒழிவி லோக்கம்.

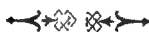
அறிவுடங்கா வாயு வடங்கவசை வற்றுத்
தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி - பெருகி
னடந்த குருட்டே மனஞ்சுருத்திப் பாழும்
கிடந்தகுழிப் புக்கதினுங் கேடு.

இப்பிரமாணங்களாற் பிராணவாயு நிரோதத்தாற் சித்திச்
ஞண்டாமேபன்றி ஞானஞ் சித்திக்கா தென்பது சித்தமாம். இது
பற்றிக் கிஞ்சித்தேனு மறியாதிருக்கு மும்மையும் உமக்கன்னியத்
தையும் அறியாதிருக்கும் பிராணவாயு எப்படி சத்திய ஞானநந்த
சொருபமாகிய ஆன்மாவாமென் றிவ்வாறு பல பிரசனைகளைக்கேட்
டபோது ஒன்றற்கும்பிரதியுத்தரஞ்சொல்லத்தெரியாமல் ஊமனைப்
போல விழித்திருந்தான்; அதுகண்டு கோர்ட்டார் இவனைக்
டூர்தகார கிடங்கில் தலைதூக்கத் தொங்கப் போட்டு ரேசக பூரக
கும்புகங்காங்கிய கொசுக்களைவிட்டுத் தேன் கொட்டுவதுபோலத்
கடிக்கச் செய்யுங் தோனென்று ஏவலாளரை நோக்கிக் கூறி,
ஆறாவது சாட்சியாகிய மனோமயனை அழைக்கும்படி ஐக்ஞா பித்
தனர்.

ஆளுவது சாட்சி மனோமயன் விசாரணை

அறுசீர்க்கழ்நெடி லடி யாசிரியவிர்த்தம்

சுதானப் பொருடா னாகுஞ் சற்குரு வேன்னுஞ் சட்ஜி
வினோதஞ்சேர் நியாயத் தானம் விளங்கத்தான் வீற்றி ருக்கத்
தனாதுமெய் யருவங் காணுச் சார்வாக ராதித் தம்மின்
மனோமயன் சாட்சி யாக வழத்துதல் சொல்ல வற்றும்.

கோமுக புத்தி பென்சிற பிரதிவாதி வகிலெழுந்து நாரத
பாஞ்ச ராத்திரத்தை யதுசரித்த மனோமயனை அழைத்துக்
கோர்ட்டார் முன்னாக நிறுத்திப் பிரமாணஞ் செய்வித்து, நீ
நானென்னும் ஆன்மாவை அறிவீரா? அறியீரா? நிஜமாகச சொல்
லுகவென்றான்.

உத. பத்தத் திற்கும் மோகூத் திற்கும் மற் றெவைக்கும்
காரணா யிருக்கிற மனோமயனாகிய வென்னை யன்றி வேறொரு
ஆன்மா கிடையா தாகையால் நானே அந்த ஆன்மாவாகும்.

பிர. மனோமயனே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி
அறுபவங் கூறுக?

உத. † “தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் பிராணமயா அந்யோத்
தராத்மா மனோமயஃ. “மநஸா கல்பிதம் ஸர்வம் மநஸா பரிபாலி
தம் மநஸாஸம் ஸம்ருதம் தஸ்மாத் மநஏவாஸ்தி காரணம்”.

(இ-ள்). மனத்தின்கண் சர்வமுந் தோன்றியிருந் தொழிவத
னால் சர்வத்திற்கும் மனமே காரணமாம்.

‡ “காமஃ சங்கல்போ விசிகிதஸா சரததா சரத்தா த்ருதிரத்
ருதிர் ஹீர்தீர் பிரிதயே தத்ஸர்வம் மநஏவ”.

† “தஸூதாவனதஸூகி ப்ராணயிபா சுந்ரூபாந்தரூதா
ஜனோயிபாஃ” “உநஸாகுலிதம் ஸவடும்உநஸாவரிவாலிதம் உந
ஸாஸாஸூதாதஸூகி உநவனவாவூகிகாரணஸூ”

‡ “காஜஃ ஸங்கலோவிவிதிதா ஸூஹாஸூஹ யுகிரயு
கிஹீயுயீயீரித்யே ததவடும் உநவனவ”

(இ-ள்). இச்சை, சங்கல்பம், சம்சயம், சிரத்தை, அசிரத் தை, தைரியம், அதைரியம், லஜ்ஜை, ஞானம், பயம் என்னுமித் த நுமங்கள் மனதின் தருமங்களாம்.

§ “ மநவவாத் ஸ்பாத்மா ஆய்யோந்த ராத்மா மநோமயஃ” என்றும் ¶ “ மநவவ மநுஷ்பாணம் காரணம் பந்த மோக்ஷயோஃ” என்றும் இவ்விண்ணி சுருதிகளும் மனத்தை சாக்ஷாத் ஆத்மாவாகக் கூறுகின்றன.

இப்பிரமாணங்களால் சரீரத்திற்குக் காரணம் மனமென்றும் இச்சை முதலியன மனத்தின் தாமங்களென்றும் பெறப்பட்டன.

ஞானவாசிட்டம்.

அகில சத்தி யுடைத்தா யனந்த மான பரமம
புகல்சங் கல்பத் தோடீட பொருந்தும் வடிவே மனமா
மிகலுஞ் சத்தோ டசத்தா யிரண்டி னுள்ளுந் தோன்றிப்
பகருந் தொழில்க னோடே பயில்பா வணியு மமரீதே.

மாண்டு வானா போனவுடன் மட்டொன் றில்லை யவையெல் லாந், தாண்டி மனத்தா லுண்டாகுஞ் சலத்தா லன்றிக் காடுமா டோ, தூண்டு மனமே முதல்வடி வாய்த் தூல வுடலம் போனாலும், வேண்டு முடல்கள் வினாந்தெ டிக்கும விரியுங் கனகிற் செயல் போலே.

தாயுமான சுவாமிகள்.

உறவுடலை பெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை பொழிந்து தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றே விகபாமு முனையன்றி யாவ துண் டோ, வறிதினுனை யசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ் த்து வேனென், சிறுமைமெடப் பெருமையினின் சென்மமதே யத்தினினை செல்லல் வேண்டிடம்.

சீதாரா மாஞ்சநேயம்.

பிருதிவி முதலிய சமஸ்த ஸ்தூல திரவிபங்களும், பரமானு முதலிய சூக்கும திரவிபங்களும், பிரமாணங் களால் வஸ்து நிருணயஞ் செய்யுந் திருஷ்டாவாம், பிரமாணமும், தரிசனமும், பிர மாணங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட படாதிகளும் மனதைவிடப்

§ “ சிநவனவாஹுதா சுநொஹராதாநொயிஃ”

¶ “ சிநவனவசிநுஷ்யாணாஃ காரணவாஸுநொக்ஷயோஃ”.

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

மின்னமன்று. அபேட்சையும், சகலேந்திரியங்களுக்கும் அநுசூல பதார்த்த அலப்பியத்தினால் உண்டாகிய துவேஷமும், பொருமையும், மனதின் வடிவமே. வர்ணாகிரமங்களும், சகலபுண்ணிய காரியங்களும், பிரபந்தமும், அதன் விநிதலையும், மனதைவிட அன்னியமன்று. அறியப்பட்ட சர்வமும் மனமேபாம்.

என்றுள்ளனவும் பிரமாணமாம். சர்வத்திற்குங் காரணமாய் இராஜனைப் போன்றுள்ள நானில்லாத சுமுத்தி காலத்தில் ஐகம் தோன்றாமல் நானுள்ள ஜித்தி சொப்பன காலத்தில் உலகநீதோன்றுகின்றதே யுத்தியாம்.

நான் விராகி, நான் துவேஷி, நான் மோகி, நான் லோபி, நான் பார்த்தேன், நான் கேட்டேன், நான் தின்றேன், நான் கந்த முகார்த்தேன், என் வீடு, என் வாசல், என் மாடு, என் மக்கள், என் பெண்மரென்று சதா யதாபிப்பதே யென்னதாபவமென்ற மனோமயனைப் பார்த்து வாதி வத்தில் செய்யுங் குறுக்குக்கேள்வி.

கிராக:—மனமானது ஒருகாலமுள்ளதாயும், மற்றொரு கால மில்லதாயும், சங்கல்ப விகல்பங்களை வடிவமாய்ப் பெற்றுச் சதா துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுவதாயும், பெரிபோர்களால் நிந்திக்கப் படுவதாயும், விசாரணை முகத்தில் மலடிமைந்தனைப் போல் காலத் திரயத்திலும் இல்லாததாயும் விளங்குகின்றது. அம்மனத்தைக் காலத்திரயத்திலு மழிவற்றுச் சர்வகாரணமாயும், எங்கும் பரிபூரண தேஜோமயமாயும், நிலைபெற்று விளங்கும் ஆத்மாவென் றெப்படிச் சொல்லக் கூடும். தத்துவவாதிகள் நானென்னு மாந் மாணவச் சர்வகாரணமாக வறிவார்களேயன்றி, அஃது உம்போலி யரால் அறியத்தக்க தன்றும். அதுபற்றிச் சொல்லப்போகின்ற பிரமாணங்களால் நீரெடுத்துக் கூட்டிய பிரமாணங்க ளியாவும் இங்குப் பொருத்த மற்றனவாம். அவைவருமாறு:

கேநோபநிஷத்.

† “யஸ்யாமதம் தஸ்யமதம் மதம்யஸ்ய நவேதஸ:
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விக்ஞாத மவிஜாநதாம்

† “யஸ்யூர்திதா தஸ்யூர்திதம் உத்யஸ்ய நவெஷஸஃ
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விக்ஞாத மவிஜாநதாம்

என்மநஸா நமநுதே ஏகாஹூர் மநோமதம் ததேவ
பரஹ்மத்வம் வித்திரேதம் யதித முபாஸதே”

(இ-ள்). எவனுக்குப் பிரஹ்மம் தன்னுலறியப்படவில்லையென்
றெண்ணமோ அவனால் பிரஹ்மம் அறிப்பட்டது; எவனுக்குப்
பிரஹ்மம் அறிப்பட்டதாக வெண்ணமோ அவனால் அஃதறியப்
படாததே. அறிந்தோ மென்றெண்ண முள்ளவர்கட் கறியப்படாத
தாகவும், பிரத்தியட்சாதி பிரமாணங்களால் அறியப்பட மாட்டா
தென்னும் எண்ணமுள்ளவர்கட் கறியப்பட்டதாகவும், எது மன
தினாலறியப்பட மாட்டாதோ, எதனால் மனது அறியப் படுகின்ற
தோ அதனையே பிரஹ்மமென்றறி. எது இது இதுவென் றுபா
சிக்கப் படுகின்றதோ, அதனைப் பிரஹ்மமென் றறிதல் கூடாது.

குறுந்தீரட்டு.

அன்பிலா நெஞ்சு மரும்பிணி யெனவு மளவிலாப் பகைநமக்
கெனவுந், துன்பமார் சோக மோகமே முதலாந் துயரெலாம்
விளைநில மெனவு, மின்பங் டெய்தா துடற்கிடை யூற மிருளு
மென் றியம்புவர் பெரியோர், துன்பிலா விறைவற் கன்பிலா நெஞ்
சே துணையலை துணையலை யெனக்கே.

புலையுறு செயலாற் புலனுறு போகப் புகலருந் விடத்தையே
றுகர்த்தம், கலமரு கவலைக் கடலுளே தலைகி ழாகவே விழுந்தழி
நெஞ்சே, கலைகளி னுணர்வுக் கரியநற் சொருபன் கழல்களை நினைந்
துரைந்துருகி, யெலையறு மன்பா மமுதினை விரும்பா தேதுகொ
ண் டென்செய்தாய் கெடுவாய்.

ஞானவாசிட்டம்.

சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாம்
தாவி லுடமீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு
மேவுஞ் சித்த முண்டாகி விடரா மிறக்கின் மிகுவின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சம்பயில்வாய்.

இப் பிரமாணங்களால் நீர் காட்டிய சுருதியாதிக ளடிபட்
டொழிந்தனவன்றா? இனி நாமும்மைக் கேட்கப் போகிற கேள்

ஊநுநஸா நநீநுதெ ஊநாஹு ரீபுநொதிதெ

ததெவ ஸ ஹகம் விஹிநெஹ் யஹி ருவாஸதெ

பரமார்த்த நிபாயத் தீர்ப்பு.

விகளுக்கு ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்து விடை கூறல் வேண்டுமென்று எச்சரித்துக் கேட்கும் குறுக்குக் கேள்வி.

கிராசு, மனமே ஆன்மாவா யிருந்தால் என்னுடைய மன தென்று சொல்லக்கூடாதென்பதை நீர் அறியுர்போலும். கோட்டார் முன்பாக மிகு சாக்கிரதையாக யோசித்துச் சொல்லுவீராக. ■ ராருடைய குமாரர்?

உத். நான் தாசிகள் மகனானதா லெனக்குத் தகர்பன் இன்னுனென்று தெரியவராது.

பி. உம்மைத் தசமாந்ந கர்ப்பத்திற் சுமந்து பெற்றதாயின் பெயரியாது.

உத். என்னைப் பத்துமாதஞ் சுமந்து பெற்றதாயின் பெயர் ஜகன்மோகினி சுறுப்பாயி அவித்தையென்பர்.

பி. உம்மை வளர்த்த தாயின் பெயரைச் சொல்லுக?

உத். என்னை வளர்த்த தாய், மனிதர்களை மோசஞ் செய்யும் ஆவரணி என்று சொல்லுவார்கள்.

பி. உம்முடைய ஜீவனம் யாது?

உத். சுரோத்திராதி இந்திரியங்களுள்ளும் தாசீ ஜனங்களுக்குப் பாத நாட்டியங் கற்பித்து வைக்கிறதே எனது ஜீவனமாம்.

பி. இந்த விவாத சொத்து உமக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது.

உத். எனது தாயின் முகாந்திரமாகக் கிடைத்தது.

பி. உமது தாயாருக் கஃதெவ்வாறு கிடைத்தது?

உத். என்னுடைய தாய் தாசியானமையா லவளுக்குக்கிடைத்த விஷயம் கோர்ட்டாருக்கே நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கும்.

பி. இப்போதந்தச் சொத்தானது எவருடைய வசத்திலிருக்கின்றது?

உ. எப்போது மெங்களுடைய ஆதினமா யிருக்கின்றது. இவ்வாறவன் சொல்லியமாத் திரத்தில், வாதி வக்கீல் கோர்ட்டாரிடத்தில் மனுவொன்று சொல்லிக் கொள்வாரானா.

இந்தச் சாட்சி நாத பாஞ்சராத்திரத்தை யறுசரித்தவர்க ளது சித்தாந்தத்தில் சேர்ந்தவர். இவர் கற்பனைகளுக் கெல்லாந் தாயகமா யிருப்பவர்; இவரைப் பிரசனைகள் பல கேட்கும்படி உத் திரவனிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, கோர்ட்டாரவர்கள் போசித்துப் பொய் பேசுவதற்கு முதன்மையாக வுள்ளவர்களைத் தீர்க்கமாய் விசாரித்து நன்றாய்த் தண்டிப்பதே நமது தர்மமா மென்று தீர்மானித்து, வேண்டியவரையில் பிரசனைகள் செய்யும் படி உத்தரவுசெய்தனர். உத்தரவான மாத்நிரத்தில், வாநி வகில் மனோமயனைப் பார்த்து நீர் கேட்கிற வகைக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று எச்சரிக்கை செய்து கீட்பாராயினார்.

பி.. உம்முடைய சொருபமானது சித்தா? ஜடமா? சித்தெ னின், சித்துக்கு விகாரமேதென்னும் ஆட்சேபம் வரும். ஜடமெ னின், ஜடம் மண்போல அசித்தியமாக வேண்டும். சித்துஞ் சட முந் சேர்ந்தவையென்றால், அது விருத்தமாய்; ஒரு தருமியில் மாறிப்பட்ட பல தம்மங்க ளிருத்த லமையா தென்பது நியாய நுதி யுணிபன்று? இருளும் ஒளியும் ஒன்றாக விருக்குமா? வியதி னுக் கி வஸ்துக்கள் தம்முட்கூடி ஓரிடத்தில் ஒருகாலத்தில் ஒன்றாக இருக்க முடியாமைபோல, சித்துஞ் சடமும் தம்முட்கூடி ஓரி ட்கூடி லொருகாலத் தொன்று விருக்கமாட்டா. இருந்தால் காட் டுக் இப்போது நீர் செய்துவரும் வேலையாது? யோசித்துச் சொல்லுக.

பி. உத், சப்தாதி விஷயபஞ்சகங்களை நிகற்பித்தறிவதே என்னு னைய வேலையாம். அவற்றை நினைப்பதே எனது சொருபமாம்.

4. பி. அந்தச் சப்தாதி விஷயபஞ்சகமும் அவற்றின் காரியங்க ளும் நீங்கினால், உம்முடைய சொருபமிருக்குமா? அந்தச் சப்தா திக ளழிந்து ரூபியமாய்ப் போமல்லவா? அப்போது நீரும் அங்ஙனமாக வேண்டுமல்லவா? அன்றியும் சத்தம் ஆகாசத்தின் குணம், பரிசம் வாயுயின் குணம், ரூபம் அக்கிலியின் குணம், இரசம் அப்புயின் குணம், கந்தம் பிருதிவியின் குணமாம். இந்தப் பஞ்ச விஷயங்களும் பஞ்சபூதாம்சங்களாம். அவை மாறு மியல் புடையனவாக விருத்தவின, அவை மாறும்போதெல்லாம் நீரும் மாற வேண்டுமென்று? ஆகவே, நானென்பதற்கு அவை யெப்படி சொருபமாகும்? மேலு மவை ஜடங்கள்ல்லவா? அவற்றிற்கு அநி யுத்தன்மை யுண்டா?

உத. அந்தக் குணங்கள் நானன்று; அவற்றை யறிகிறவன் நான்.

பி. அறிவது அறிவு, அஃது ஆன்மாவின் வடிவமாம்; உமக்கறிபுந் தன்மை பெவ்வாறுண்டாயிற்று?

உத. நேசே எனக்கறிகிற சக்தியில்லாமற் போனாலும் பிராணாதி வாயுவின் வசத்தால் சப்தாதி விஷயங்களை யறியுந்தன்மை யுடையவனு யிருக்கிறேன்.

பி. இந்நிரியங்களையும் பிராணாதி வாயுக்களையும் விட்டு, உம் மாலெவ்விஷயங்களை அறியச் சாத்தியமாகும்?

உத. நேர்த்திரணைப்போலச் சர்வேந் திரியங்களுக்கும் நான் மேல் விசாரணை செய்கிறவனு யிருக்கிறேன்.

பி. சர்வஜந சமுகத்திற்கும் மேல் விசாரணைசெய்கின்ற பூபாலகணைப்போன்று சர்வேந்திரியங்களுக்கும் மேல் விசாரணை செய்கின்றவனு யிருக்கிறேனென்று சொன்னீரல்லவா? அப்படி உம்மை அந்த இந்நிரியங்களுக்கு மேல் விசாரணை செய்யும்படி நியமித்தவ ரெவர்?

உத. மேல் விசாரணைக் கர்த்தாவாக விருத்தும்படி என்னை நியமித்தவ ரொருவரு மில்லை. இந்நிரியங்களுக்கு விசாரணைக் கர்த்தாவாக வெப்போது மிருப்பது என்னுடைய வழக்கமாம்.

பி. எவ்வித வாதரவு மில்லாது ஒருவன் மற்றொருவன் சொத்தைத் திருட்டுத்தனமா யபகரித்து அவனுக்குத் தெரியாமல் அதுபவிக்ஹகாலத்தில், சொத்துக்குப் பாத்தியதை யுடையவன் கண்டுபிடித்து ஏன் திருடினாயென்றால் அவன் என்னுடைய வழக்கமென்றுகூறினால், அவனைச் சொத்துக்குரியவன் விட்டுவிடுவானா? கோர்ட்டார் இவன் பிரபல பராகிரமமுடைய பழைய திருடனென்று கருதி, அவனுக்குப் பலமான தண்டனை விதிப்பார்களன்றோ? அங்ஙன மாகவே, உமக்கும் கோர்ட்டார் பலமாகிய தண்டனை யென்னும் வெகுமதி செய்தனுப்புவார்கள். நீர் மேல்விசாரணையி லிருந்து செய்கின்ற வேலைக ளெவை?

உத. என்னுடைய பத்தினி, என்னுடைய புத்திரர்கள், என்னுடைய மித்திரர்கள், என்னுடையயிடு, என்னுடைய வாசல்க

ளென்று இந்திரியங்களுடன் கூடிச் சுக துக்கங்களுடன் சேர்ந்துச் சேராமலிருந்து நினைப்பதே என்னுடைய தொழில்களாம்.

பி. நீ ரென்னுடைய பத்தினியென்று சொல்லியதுபற்றிச் சிறிது விசாரிப்பாம். தங்கக் கட்டிபைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெட்டி யெடுத்தால், வெட்டி யெடுப்பது தங்கமாகவே வருமல்லவா? அதுபோல உம்முடைய பெண்சாதியைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி யெடுத்தால் வெட்டி யெடுப்பது பெண்சாதிபாகவே வரவேண்டும். அங்ஙன மல்லாது இரத்த மாம்சங்களாக வெப்படி வருதல்கூடும். அன்றியும், நீ ரென்னுடைய பத்தினியென்று சொன்ன அவள் ஸ்தூலபஞ்ச பூதத்திலிருந்து வந்தவள். நீ ரோ சரீரத்திற்குள் இருக்கின்றீர், அவளோ சரீரத்திற்கு வெளியி லிருக்கின்றாள். சரீரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்றவளுக்கும், சரீரத்திற்குள் இருக்கின்ற உமக்கும் எவ்விதமாகச் சம்பந்தம் கூடும்? மேலும், அவளது அவயவங்களுள், ஏதாவது ஒன்று முன்வந்து உம்மை எனதென்று சொல்லச் சொன்னதா? அது ஜடமாகையால் அங்ஙனஞ் சொல்ல வறியாது. நீ ரோ அதை எனதென்று சொல்லுகின்றீர். அது வாஸ்தவத்தில் பூதங்களுக் குரியது. ஒருவன் சொத்தை யெனதென்று சொன்ன மற்றொருவனுக்குத் தண்டனை கிடைக்குமா? கிடைக்க மாட்டாது?

† “ ஜ்ஞானேந்திரியை ஸஹமனோ, மனோமய கோசம்”

(இ-ள்). ஜ்ஞானேந்திரிய மைந்துடன் கூடிய மனம் மனோமய கோசமாம்.

செவியாதி ஜ்ஞானேந்திரிய மைந்துடன் கூடிய மனோமய கோசம் பிராணமய கோசத்திற்குள்ளாய், காமக் குரோத லோப மோக மதமாற்சர்ய மென்னுமபகைவர்க்கங்க ளுடையதாய், சரீரத்தில் நானென்னும் புத்தியும் மனைவி மக்கள் முதலியோரிடத்தில் எனதென்னும் புத்தியுமுடையதாய்ச், சந்தப்பவடிவமாயிருப்பதாம். அது நானென்பதன் பொருளாமா? சகல விஷயங்களையுமெனதெனின், உமக்கெந்த வாதாரமு மகப்படாது. நீர் விகாரியா? சத்தா? அசத்தா? சித்தா? ஜடமா? ஆந்தமா? துக்கமா? நிர்விகாரியா? என்று அநேகப் பிரச்சனைகளைச் செய்தார். செய்பவே,

† ஜ்ஞானெந்திரியெ ஸஹமனோ பிப கொஸஃ ।

கூய

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

மனோமயன் ஒன்றுத் தொன்றாமல் பலவிதமாக யோசித்தோடிப் போவதற்கு வழியில்லாமல் விழித்திருந்தான்.

கோர்ட்டார் அதுகண்டு இவன் உலகத்தி லிருக்கின்ற திரு டர்களுக கெல்லாம் பெரிய திருடனு யிருப்பதனு விவனுக்குச் சொற்பாறு சந்தானமென்னும் வேலையிட்டு, விஷய வைராக்ஷிய மென்னும் விலங்குகளைப்பூட்டிப் பின்னவவனை இராப்பகலற்றவிட த்தில் படுக்கச் செய்து, சுவாசனைபென்னும் பெரியபாரை மேலிட்டுத் தூங்கச் செய்யுங்கனென் றேவலானர்கட்குக் கட்டளை விதித் து, மற்றச் சாக்ஷிகளை யழைக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தனர்.

ஏழாவது சாட்சி விஞ்ஞானமயன் விசாரணை.

அறசீர்க்கழிநெடியடிபாசிரிய விருத்தம்.

அணியணி யாக வோங்கு மண்டபின் டாண்ட மாதிக்
கணிகவைம் புலன்க ளோடு கலந்துரு வான புத்திக்
கணமதிங் குணரில் வேறு கடவுளை மதியா ரென்னுஞ்
சணிகவிஞ் ஞானன் வந்து சாற்றிய சாட்சி சொல்வாம்.

பிரதிவாதி வகிலாகிய கோரஜாடபுத்தி யெழுந்து நின்று யோகாசாரணை யதூசரித்த க்ஷணிக விஞ்ஞானமயனைக் கோர்ட்டார் முன்பாக அழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து, சர்வசக்தி யுத்த சற்குரு ப்ரபு சகாவர்த்திபாராகிய கோர்ட்டாரவர்களைப் பார்த்து, கோர்ட்டா மவாகன் சன்விதானத்தில் பிரதிவாதிகளின் தரப்புச் சாட்சியாக வந்திருக்கும் இவர் எங்களுக்கு முக்கிய சாட்சியா யிருப்பதனாலும், இவர் மிகக் கண்ணியமும் தேசசகம் உடையவ ராதலாலும், இவருக்கு மரியாதை செய்து விசாரிக்கும்வரை யாச னமளிக்க உத்தமவுசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, கோர்ட்டார் இருதய மென்னும் ஆசன மளிக்கும்படி கட்டளை யிட்டனர். அப்போதே விஞ்ஞானமயன் இருதயா சனத்தி லமர்ந்தனன்.

பி. தங்களது பெயர் யாது?

உ. விஞ்ஞானமயன்.

பி. உம்முடைய தந்தையின் பெயரென்ன?

உ. மகா அகங்கார மிஷி.

பி. தாங்கள் நானென்னும் ஆத்ம சொத்தை அறிவீரா?

உ. எம்மைவிட ஆத்மசொத் தென்பது வேறொன்றில்லை.

பி. நானென்னும் ஆத்மசொத்தை நீ ரென்பதற்குச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்க ளென்னை?

உ. நீ தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்மா மனோமயாந் தந்யோந்த்ராத் மா விஜ்ஞாநமய: விஜ்ஞாநம் தநுதே

(இ.ஸ்.) மனோமயனிலும் வேறு அந்த ராத்மாவாகிய விஜ்ஞானமயன்.

பஞ்சத்சி.

† விஜ்ஞாநமய கோசா஽பம்ஜீவ இத்யாக மாஐத்யு
ஸர்வ ஸம்சார ஏதஸ்ப ஜம்நாசஸு காதிக:

(இ.ஸ்.) இந்த விஜ்ஞாநமய கோசத்தை ஆத்மாவென்று வே தங்கள் சொல்லுகின்றன. ஜனனமாண சுகதுக்காதி ரூபமான சம் சார மிபாவும் இந்த விஜ்ஞானமய வடிவான ஜீவனுக்கே உண் டாயிருக்கின்றன. இவைபோன்று மனேக சுருதிகளுண்டு.

இராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்கிற நேரத்தின் ஆக்கனைக்குட் பட்டு, ஜனங்கள் நடந்து கொள்வதுபோலச் சர்வேந்திரியங்களும் என்னுடைய அநுமதிப் பிரகாரம் நடப்பதே யுத்தி.

இந்தக் கோர்ட்டில் வந்த கட்சிக் காரருக்கும் சாட்சிகளுக்கும் கோர்ட்டார் மரியாதை செய்பாமல் எனக்கு மாத்திரம் ஆசனங் கொடுத்து மரியாதை செய்ததே அநுபவமாய்.

கிராக: அதிசூட்சும கிராஹை ஸாத்வீகாம்ச புத்தியென்னும் வாதி வகிலெழுந்து கோர்ட்டாருக்கு நமஸ்கரித்து நின்று, இப் போது சாட்சியாக வந்தவர் கூணிக விஜ்ஞான மயமாகிய புத்தி பை ஆத்மா வென்னும் பெளத்தமத வாதியாவர். இந்தச் சாட் சியை விசேஷமாய் விசாரிக்கத் தயவுசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். உத்தரவாக, அந்தப்பிரகாரம் விசாரிப்பாராயினார்.

‡ தஸூகூர வனதஸூநுநோ பிபாஹ்யோந்த்ராநூவிஜ்ஞாநமயஃ
விஜ்ஞாநந்த நுதே!

† விஜ்ஞாநமய கொஸொ஽யா ஜீவஐத்யுமஜிமஹி
ஸஹஸூஸாரா வனதஸூ ஜநுநாஸஸுவாஹிஸூ||

பி - உம்மை நீர் அறிவீரா?

உத் - என்னையான் விஞ்ஞான மயனென் றறிவன்.

பி - உம்முடைய பாட்டனார் பெயரென்ன?

உத் - ரிஷிமூலம் நதிமூலம் விராயியாமை போல, அதுபற்றி விசாரித்தல் கூடாது.

பி - உம்மைப் பெற்ற தாயின் பெயரென்ன?

உத் - என்னுடைய தாயின்பெயர் அவிவேக சூடாமணி.

பி - சதா நீர்செய்கிற தொழில்க ளியாவை?

உத் - பார்த்தல், கேட்டல், ஸ்பரிசித்தல், வசனித்தல் முதலிய இந்திரிய வியவகாரங்களாம்.

பி - பார்த்தல், கேட்டல் முதலிய தொழில்கள் சட்டாராதி இந்திரியங்களைச் சேர்ந்தவை. அந்த இந்திரியங்கள் நாசமடைந்த காலத்தில் நீரிந்தத் தொழில்களைப் பொய்வாறு செய்தல் முடியும்? ஆகவே, மேல் விபவகரித்த காரியங்களைச் செய்து வருகிறேனென்பது பொய்யாம். நானென்னும் சொல்லிற்கு விஞ்ஞானமே அர்த்தமாயின், என் விதி என் வாசலென்பது போல, உலகினர் † என்புத்தி பென்று சொல்லுதல் கூடாது. அவ்வாறிருத்தலின், நானென்னும் ஆன்மாவை நீர்கினைத்தபடி நானென்று சொல்லுதல் கூடுமா? என்புத்தி பென்னும் மொழியில் நான்வெறு என்புத்தி வேறு என்றேற் படவில்லையா? அவசரப் படாமல் நிதானித்துச் சொல்லும். மோக்ஷமாவ தென்ன?

உத், நான் நானென்னும் விஞ்ஞானதாரை ஆலய விஞ்ஞான தாரையாம்; அதுவே புத்தியெனப்படும். இதுகடம், இதுபடம், இதுசரீர மென்னும் விஞ்ஞானதாரை பிரகிருத்தி விஞ்ஞான தாரையாம். பிரகிருத்தி விஞ்ஞான தாரை ஆலய விஞ்ஞானதாரையினின் றுண்டாகின்றது. மனத்தின் சொரூபம் பிரகிருத்தி விஞ்ஞான தாரையி லிருக்கிறது; ஆதலால், மனம் ஆலயவிஞ்ஞான தாரை வடிவமான புத்தியின்காரியமாம். அந்தப் புத்தியே ஆத்மாவாம். ஆலய விஞ்ஞான தாரையில், பிரகிருத்திவிஞ்ஞானதாரையின் பாதத்தை (பொய்யென்பதை)ச் சிந்தித்தலாலுண்டாகும் நிர்விசேஷ சூக்ஷ்மிக விஞ்ஞானதாரையின் ஸ்திதியே மோக்ஷமாம்.

† என்னுதமா வென்று கூறுவது நேசமுதலிய வற்றினும் ஆத்மாவே சுவாதாம்.

மனம்போன்று புத்தியும் ஜீவனுக்குக் கரணமாயிருந்தால் அஃதான்மாவாக மாட்டாது. அந்தக்கரணத்தி னொருபகுதியாயபுத்தியை ஆன்மாவென்று கூறுவது ஒருவகையானு மமையாது. ஆன்மாவின் நாசமுண்டென்பதற் கியாதொரு பிரமாணமு மின்மையின், அதனைக் கூணிகவடிவம் (கூணப்போதிருப்பது) என்று கூறுவது ஒப்பாதக்கதாகாது. ஆத்மா கூணிக வடிவமாயின், முதல் மாதத்தில் கடன் கொடுத்தவன் அடுத்த மாதத்தில் அதனைக் கேட்டல் கூடாது; முதல்கூணத்தில் போஜனஞ் செய்தவன் அடுத்த கூணத்தி லிராமையால் போஜனத்தின் முடிவில் நான் திரும்பி யடைந்தே னென்றுரைத்தலுங்கூடாது. ஆதலால், ஆன்மா கூணிக வடிவமென்பது பொருளுவதன்றும். மோட்ச மென்பது கூணத்தில் மறைந்து போவதன்று; நித்திய வடிவினதாம்; கூணத்தில் மறைந்து போவதாயின், போகாமடைவதன் பொருட்டுள்ள ஸாதனங்களெல்லாம் பயனற்றனவாய் ஒழியும்? இவற்றிற் கெல்லாம் விடைகூறல் வேண்டும். யாது கூறுகிறேன்று கேட்டார். கேட்க, அதற்கு விஞ்ஞானமயன்,

உத. இதுவரையிலென்கை இவ்வாறு கேட்டவர்களில்லை. இங்கு நான் என தென்பதன் (முட்டு) ரகசியத்தை எடுத்துக் கூறி எனது சித்தாந்த முழுதுங் கெடுத்துவிட்டீர். என்னுடைய கண்ணியத்தைப் போக்கடித்து விட்டீர். எனது தன்மையைச் சிறிதேனும் நீங்காறியீர். நானே சம்பன்னன்; நானே வித்துவான்; யான் கர்மம் ம காண்டத்தில் சொல்லுகின்ற பிரகாரம் பெளண்டரீக யாகம் வரையில் செய்திருக்கின்றேன்; நான் செய்யாத யாகாதி காரியங்களில்லை. என்னுடைய யோக்கியதையைக் குறித்துத் தெரிந்து கொள்வதில் எனக்குச் சமானவர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. இதனை இந்தச்சபையிலிருக்கும் பிரதி கட்டிக்குாரரும் அறியார்கள். நான் எவ்விடத்திலிருந்தாலும் எனக்கே ஜனங்கள் மிகுந்த வபசாரங்களுடன் அக்கிரமசெய்து தாம்பூலங்களுங் கொடுப்பார்கள். என்னைப்பார்த்தபோதே யாவரும் எனக்கு நமஸ்காரஞ் செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்யாதவர் களுக்கு நான் கோபித்துச் சாபங் கொடுப்பேன். நானேகசந்தக்கிராகி; நானே சர்வஞ்ஞன்; எனக்குமேல் ஈசுவரனில்லை; எனக்கொரு குருவுமில்லை. எனக்கிருக்கும் யோக்கி

யதை எவருக் குண்டு; நான் தேவர்களுக்கும் சாத்தியமாகா திருக்கும் சோமபான மெவ்வளவோ செய்திருக்கிறேன்; அந் தப் புண்ணியங்களினால் சிறிதுகாலம் இக்லோக விசேஷங்களை நன்றாய் நிறுபவிப்பேன்; திவ்விய விமானத்திலேறித் தேவலோகத் திற்குச் சென்று அங்கு இந்திராதி சகல தேவர்களும் எனது பாதப்போதின்னில் விழுந்து சேனித்துப் புகழ் அதி யுந்நதமான ஸ்தானத்திருந்து தீதவாமிர்த்தத்தைத் தங்கக் குடங்களில் தேவர் கள் கொண்டுவிந்து கொடுக்க வயிரூரவுண்டு அளவுகடந்த சந்தோ ஷ மடைவேன். இவ்வுலகத்தில் நான் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடன் சுபேச்சையாய்ச் சுகமநுபவிப்பது போலவே அரம்பை ஊர்வசி முதலிய அப்ஸரஸ்தீரிகளைத் தேவலோகத்திலும் அனுபவிப்பன். நானனுபவிக்கின்ற சுகங்களைச் சொல்லவேண்டு மாயின், அஃது ஆதிசேஷனும் முடியானது. என்னுடைய பிரதாபங்களை நன்றாக மனிதர்க ளறியார்கள். என்னைப் புகழுவதற்கு யானே தக்கவனெ ன்று பலவாறுகக் கூறினான். அவன் தன்னைத்தானே வர்ணித்துக் கூறியதைக் கோர்ட்டார் கேட்டு வெறுப்புற்று இவன் மிக துர் மார்க்க னாவனென்று தீர்மானித்து இவனுக்கு இந்திரியநிக்கிரக மென்னும்கிலங்கிட்டு ஆசனமரியாதைகளை பகற்றி வாருங்கள்போ ங்களென்னும் பதவசனப் பிரயோகங்களை நிறுத்தி, ஏக வசனத் தினால் இவனை யழைத்துவர வந்தி வநிலுக்கு எச்சரிக்கை செய்த னர். கோர்ட்டார் முன்பாகவே மிக வலக்கிபமாகப் பேசுகின்ற விவன் மற்ற விடங்களி லடங்கானென்பது சாசுதிகளில்லாமலே தெரிய வருகிறதினால், முன்னர்த்தண்டனைசெய்த சாசுதிகளைப் போல இவனைத் தண்டிப்பது சரியன்று; இப்போதே இவனைக் கர்த்திருத்வாதி நாசனமென்னுந் தூக்கில் மாட்டிவிட வேண்டு மென்று வாதி வக்கில் கூறினார். அதற்குக் கோர்ட்டார் நன்றாய் விசாரியாது யாதொன்றுஞ் செய்ய முடியாதென்று கூறி, மீண் டும் விசாரணைசெய்ய ஆரம்பித்தனர்.

பி. விஞ்ஞான மயனென்னும் உனக்குச் சுருதி யாதரவுண்டா?

உத. † அர்யோந்தராத்மா விஜ்ஞானமய விஜ்ஞானம் ப்ரஹ்ம செத்வேத தஸ்மாச்செநந ப்ரமாத்யதி சரீரே பாப்மநொஹித்வா

† சுநெஜானராதா விஜ்ஞானமயம்” விஜ்ஞானம் ஸ்ரஹ்ம வெஹிதவ்யாவெஹு ஸ்ரோஹி சரீரே வாவநொஹித்வா

ஸர்வாங்கராமர்ஸமயத்துக்” விஞ்ஞானம் யஜ்ஞம் ததுதெ கர்
மாணி ததுதேபிச ”

(இ-ள்.) புத்திவடிவ விஞ்ஞானமயம் ஆதமா. அந்த விஞ்ஞா
நமே பிரஹ்மம், அவ்விஞ்ஞானத்தின் ஞானத்திற்குச் சர்வபாபங்
களின் தீவிர்த்தி வடிவமும, சர்வ காமங்களின் பிராப்தி வடிவ
பயனுமன்றிச் சுருதிஸ்தி நுகிகளால் ஆதமஞானத்திற்கே பயன்
வடிவமாகப் பிரசித்தமாம். அப்புத்தி வடிவ விஞ்ஞானத்திற்கே
யாக முதலிய காமங்களின் காத்ரத் தன்மை முண்டு.

வேதாந்த பஞ்சதசி.

† “விஞ்ஞானமய கோசோமய ஜீவ இமம் காமஜுத
ஸர்வஸம்ஸார வதஸ்ய ஜநமநாச ஸங்காதிக:”

(இ-ள்.) விஞ்ஞானமய கோசம் ஸ்வரூபம் வேதங்கள்
சொல்லுநின்றன. ஜநமநாச சுருதிநுகிகளாய் சர்வசம்ஸார
மும் இந்த ஜீவனுக்காம்

விவேக சூடாமணி.

¶ புத்தி புத்திரீகரிபைஸ்ஸார கர்ஸவத்தி. காத்ருலக்ஷண:
விஞ்ஞானமய கோசஸம்பாத புமஸஸ்ஸாமஸார நாரணம்

(இ-ள்.) புத்தி ஞானீகர்திரியங்களுடன் கூடின, காத்திரு
கோசமாம்; சர்வ நிபரபாபங்களுடன் கூடின, புருஷனுக்குச் சா
சார காரணமாய் விஞ்ஞானமய கோசமாம்.

இவை முதலிய சுருதி ஸ்மிருத்ப பிரமாணங்களால் விஞ்
ஞான மயமீன ஆன்மாவாம் என்றன.

பி. ஸ்வாதிகளின் ஞான ஸ்வாகாரியத்திற்கு தேத்திராதி யிந்
திரியந் கரண(சாதன)மாக இருப்பதனால் புத்தி நிச்சயபுடகாரி

ஸவபூதாநாஸு ஸஸுருத” விஞ்ஞானமயஜ்ஞம் ததுதெ கஸு
ணி ததுதெவிய”

† விஞ்ஞானமயகொஸொரபம் ஜீவ பக்துராமஜாமு
ஸவபூஸஸார வந தஸு ஜ்ஞநாஸ ஸவபாஷிகு:”

¶ ஸவபூஸஸார பி.யெஸாயகம் ஸவபூஸ கதுபுணணி
விஞ்ஞானமயகொஸஸுரத் ஸவபூஸஸாரகாரணம்||

யத்திற்குக் காரணமாக இருத்தலால், அஃது ஆத்மாவாகா தென் றும், எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் நிச்சயஞ்செய்யும் புத்தியை அறி வதே ஆத்மாவாமென்றும் சொல்லும சுருதி ஸ்மிருதிகளை அறி யாய் போலும்.

கடவல்லி யுபநிஷத்தின் மூன்றாவது வல்லி.

‡ ஆத்மநம் ரதிரம்வித்தி சரீரம் ரதமீவது,
புத்திந்து ஸாரதிரம்வித்தி மகாப்ர கரஹமேவச.

என்று ஆத்மாவை ரதிகளுக்கும் தேகத்தை ரதமாகவும், புத்தியைச் சாரதியாகவும் சொல்லுகிறது. ரதிகளைவிடச் சாரதி வேறாதலால் புத்தி ஆத்மாவன்று. என் புத்தி மந்தமா யிருக்கிற து; நிவிரமா யிருக்கிறது என்பனவற்றில் மமதைக்கு விஷயமா யிருக்கிறது; மமதைக்கு விஷயமாயுள்ள அந்தப் புத்தி அகந்தை க்கு விஷயமாக மாட்டாதென் றறியாய்போலும். அது பற்றியாய் சொல்லும் சுருதிஸ்மிருதிகளைக் கவனிப்பாயாக.

விவேக குடாமணி.

§ அதோ நாயம பராத்மாஸ்யாத விஞ்ஞானமய சபதபாக
விகாரித்வாஜ்ஜடதவாச்ச பரிசின்னத்வ ஹேதுதா
த்ருசயத்வாத வ்யபிசாரித்வாந நாநித்யோ நித்ய இஷ்யதே'

(இ-ள்.) விஞ்ஞானமய கோசம். பரமாத்மாவன்று; ஏனெனி ன், அது விகாரமுடையதாயும், ஜடவடிவாயும் மிருக்கும் ஏதுவினு லும், அற்பத்துவத்தினாலும், திருசசியமாயும் அனித்தியமாயும் மிரு ககின்றது அஃது ஆன்மாவன்று. ஆத்துமா யாவற்றையும் அறி யும். அது வேறெதனாலும் அறியப்படாது.

ஆதலால், அறித்யமான புத்தி நித்தியமாகிய ஆன்மாவாக மாட்டாது. மேலும்,

‡ சூதாநா நயிந்விஜி ஸரீரம் நயிந்விஜி
ஹேதுதா ஸாரயிந்விஜி ஹேதுதா ஸாரயிந்விஜி

§ சுதொநாயம் வராதாஸ்யாஜ்ஜடதவாச்ச பரிசின்னத்வ ஹேதுதா
விகாரிக்ஷயக்வாஹபரிவிஹேதுதா
ஹேதுதா விகாரிக்ஷயக்வாஹபரிவிஹேதுதா

பைங்களோபநிஷத்.

* “க்ஞானேந்திரியைஸ் ஸஹபுத்திர் ஸிஞ்ஞானமயக்கோசஃ”

(இ-ள்.) ஞானேந்திரியங்க னேந்துடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமய கோசமாம். இது மனோமய கோசத்தில் குளளாய் இக பரகருமனிஷய அறிவினையுடைத்தாய், கர்த்திருத்தவ அபிமான முடையதாம்; நானென்னுஞ் சொல்லிற்கு (மயக்ககாலத்திற்) பொருளாம். சேதனத்தின் பிரதிபிம்பத்திற் கிடவாரிருப்பது புத்தியாம்.

உன்னைக் கேட்டதற்குச் சரியான உத்தரங் கொடுக்க வறியாது வினாக வன் கோரித்துக் கொண்டாய், இது காறும் கோர்ட்டாரிடத்து உணர்வு எவர்களும் பிரியாது கொடுக்காமைவினாலும், உன்னை யிர்தக் கோர்ட்டார விசாரிக்காமைவினாலும், உனக்கிவ்வளவு அகங்காரமுண்டாயிற்று. உன்னுடைய (குட்டு) மானம் இப்போதே வெளியாகின்றது. உன்னை நீயே புகழ்ந்து கொள்ளுதல் குறங்கு தன்னுடைய மூலத்தைத் தானே பிரீதியாக முத்தமியிவது போலாம். எனக்குயானே பெரியவனென்று புகழ்ந்துகொண்டு நீ தந்த வாக்கு மூலத்தினால் நீ மகாராகியென்றும், குரோதனென்றும், துர்துண்சிகாமணி பென்றும் நன்றாய்த் தெரிய வந்தன நீ செய்த கருமங்களுக்காக ஈசுவரன் உனக்குச் சுவர்காதி போகங்களைக் கொடுத்திருக்க, அவரை மறந்து எனக்கு வேறாக ஈசுவரனுந் குருவும் இல்லையென்றும் சொன்னாயல்லவா? ஒருவன் ஒரு வேலையைப் பற்றிக் கூலி பேசிக் கொண்டு அந்த வேலையைச் செய்யாமல் தானே தனதுசைப்படி காட்டுக்குப்போய் ஒருவேலைசெய்தால் அந்தத்தொழில் அவனுக்கு என்ன பலனைத் தரும்? அப்படியே ஏகனாகியும், சர்வாதாரனாகியும், சர்வவியாபகனுய் முள்ள ஈசுவரனுடைய நியதியில்லாமல் உனக்குச்சுவர்காதி போகங்களை யாவர் கொடுப்பார்; அவை எவ்வாறு கிடைக்கும். குருவில்லாமலே வித்தைகள் வந்தனவென்று கூறினாய். அஃது ஒரு மங்கையானவன் புருஷன் கிருபையின்றி ஒன்பது குருபுத்திரர்களைப் பெற்றேனென்பது போலாம். மேலும், அவனை உத்தமஸ்திரீயென்று உலகில் ஒருவருஞ் சொல்லார். அது போல உனக்கு யோக்கியனென்னும் பெயரமையாது. நீ கர்மங்

■ “ஜ்ஞானெந்திரியெஸுஹ ஸுசிவிஜ்ஞானமயக் கோசஃ”

களைச்செய்து சுவர்க்கபலனாகிய கூலியைவகித்து மறுபடியும் அங் குள்ளவர்களால் கீழே தள்ளப்பட்டு, பூமியின்கண் வந்து கருமங்க ளைச்செய்து வருவது எப்படியிருக்கின்ற தென்றால், அது பகஷண ன்களுடன் விளையாடப்பெரியப்பட்டசணங்களான பிறகு மறுபடி யும்விட்டிற்றுவந்து தயாபித்தும் பட்சணங்களைக்கீட்டு வரங்கிக் கொண்டு வந்து விளையாடுகிற சூழ்நடைசளுங்கூச் சபானபாரியுக் கின்றது. உணவோடுபோல அலுவலக ஜீவிகையாக வியாவகரித்து வருகிறார்கள்; அவர்களில் நீயிருப்பிருவரீன, இதில் அத்தியய மொன்றுமில்லை.

சிவகீதை.

†. “நகர்மண மறுஷ்டாநை ஸ்தபஸா நதாநாபி வா
கைவல்யம் லபேத மர்தய: கிருஷ்ணாநை செவஸி”

(இ-ள்.) ஸ்காநம் எஞ்சி ஐயம் தயம் தாகாநிகளினால் மோகக் கமடைதலில்லை; கைவல்யநானத்தினால் அது சித்திசம் தயம்.

கைவல்லியோபபிஷத்.

† நகாமண நபஜபா தநகர தயாநைநகே
அமிர்த்தவமாநக:

(இ-ள்.) அருந்தகர்மங்களாலும், புத்திர சந்தானங்களாலும், சவானதானத்தினாலும் மோகத்தம் சித்திபா தில்லை.

சூதசங்கீதை.

தேகாதி யிந்திரியநாநைரொன றபுத்தி பன் லயஞ் சித்த மாக்ரீக
மோகாதி யாவநபும சம்பாத மன்நிழழு நூஸிக் கில்லை.

ஞானவாசிஷ்டம்.

தவமகக் தீர்த்தஞ் சேவை யருசசனை தான மாகி
வவமயக் கததா னீணை னிலங்குபா லவத்தர் வாழ்வர்
பவமுறு நிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போதன்
கவரறப் பறறி யெல்லாக காதலு நீக்கி சிறபாய்.

†. “நகரீணா உநஷ்டாநெ ஸ்வஸாந தாநாபி வா
கெவஸி மூகெ உக்யுக் கிம் கருஷ்டாநெந் கெவஸி”

†. “நகரீணா ந ஸ்ஜயா யநெந தூரெம
நெநகெ சுஷீ தகவலா நஸாஜ”

கருமமே யதுட்டிப்போர் கண்ணிலா வொருவன் மற்றோர் கண்ணி லானே, வெருவினுளை யாக்கொடுசென் றெனினுமக பத்த முநக விழுத லேபோற்ற நுதுயர் போ கத்தாலேசெனீர்த்தி யாய்ச் சமுசா ரகதில் விழ்வா, மருவதனன் ஞான மனறிக கருமத்தி னைப்பந்த மாய்பு ள்கே.

சிவஞானதீபம்.

சாத்திரம்புத் தகமபுரை சமயமதா தருக்கர் தந்திரமந் திர மோகந் தவனிதந் சல, 'மீமத்திரிய பாவனைபண் சித்திகளே முதலா மெப்பயனு முதநிலைக தெனவொருசொல் லதனா, மீர்த்தவன்மெய்த் தேடுகனா."

தாயுமான சுவாமிகள்.

“ ஞான மலறு கதி கிடீரே ” எனறு பிரமாணங்களிருத்தலை நீ சற்றேனும பார்த்துநியார் போ ளா " கல்லது நீ, நானே காத்தா வென்று சொல்வதினால் அநக ஜடமன காத்திருந் தவம், அநகக் கரணங்களோடு சேரந்திருக்கிறது. அதிலுள்ள சலனத்துவர் பிராணனைச்சேர்ந்திருக்கிறது. மீமலுய, அல்து ஒருத்தி சுமங்கி விபுமா நாமல், அமகநிவிபுமா நாம விருப்பதுபோலாமநீ, நான் சிக் தாகாமலும், ஜடமகாமலும், திருக்கமீரென்ன மக, மீஇரணநிவக பட்டவனாறுய், மாயாதநசிக காலசீரவாணா சிரமபாவகளும், தால சரீரசட்டாவ விசாரககளும், இரதிபவசனின் விசாரகளுய், பிராணவாயுளின் சலனத்துவமும், அநகக்கரணத்தின் கத்திருத்வமும், அந் துமளின் பிரகாபத் துவமாயசிய வெல்லாவற்றையுஞ்சேர்த்து நான் கத்தாவென் றீ ரொலவது எப்படி பொருநதும்? ஆகமா அநகமப பிராணமப லேமமபங்களின் னும் முன்று கோசங்களு டன் கூடியமீரது அநகக்கரண சமார்த்தமான தியான மநகாசி விருத்திக ளுநண்டாகின்றன. அப்போது புகதி விஞ்ஞானமய மெனச் சொல்லப்படுகிறது ஆத் துமா அநத்துமாக்களை வேறு படுத்தினால் உனகநெப்போ தா பிரிப்பாஜனமில்லே; உனக்கொரு சொருமுழமில்லாமத போம். ஆதலாலானைத் துக்குப்பாடுமபடி தாமாணித்திருக்கீரெமென்று தீர்ப்புக் கூறினா; கூறியபோது அவன் இரதப் பிரகாரமார் இறகுகளிடடானென்பது தெரியா மலேபோனா. அல்தாவது சுவத்துவமானது யான் யாரென்று விசாரமில்லாது அவிசார மடைந்துள்ளபோது உபஜீவித்துக் கொண் டிருந்தமையின், இப்போது அல்து

திருமந்திரம்.

‘சித்தம் பரமே யெழுந்து நீண்மனஞ், சத்தமுதலீந்துந் தத்
துவத் தானீங்கிச், சத்தம் சத்தந் தொடரா வகைகினைந், தத்தன்
பரன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே”

பிரமகீதை.

சுழுத்தியத னிற்றுயர் துவக்குமுட றன்னின்
றெழுப்பியுள தன்வடிவி னைவிறையை யெய்துந்,
றழுத்தமுற யாவனது வாகுமவ னெங்கு
முழுத்தியுள தற்பரம மாகிமுடி வற்றான்.

என்ற பிரமாணங்களுக் கமைப ஆத்மநாத்மா, சித்தஜடங்
களின் விவேகத்தினாலும், குருகடாகூத்தினாலும், பாயாகாரியங்
களாகிய பிரதிபாகிக பதார்த்தமா மொழிந் தபாவநாயிற் றென்ப
தாம். விசாரணை மாத்நிரத்தினுலே விஞ்ஞானமபன்மிக்கையாகப்
போயதே இறந்துவிட்டா னென்னும் வாக்கியத்தின் பாவமாம்.

எட்டாவது சாட்சி ஆநந்தரூபன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

ஆநந்தம் பிரம மென்றிங் கருமறை புகழ்வ தன்றி
யாநந்தஞ் சுழுத்தி யென்றிங் கறிந்துளா ரனைக ரந்த
ஆநந்த மன்றித் தேய்வ மறைவதற் கில்லை யென்னும்
ஆநந்த மயனும் வந்து யறைதலாஞ் சாட்சி சொல்வாம்.

கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து கோர்
ட்டார் முன்னர்ச் சாட்சியாகவந்த பட்டர்மதத்திற் சேர்ந்த
வைதிகனாகிய ஆநந்தமயனை அழைத்து, பிரமாணஞ் செய்வித்த
மாத்நிரத்தில், அவனை வகில் முகாந்தரமாய் விசாரிப்பது காலதா
மத மாகுமென் றெண்ணிக் கோர்ட்டார் நேராய் விசாரணை செய்
ய வாரம்பித்தனர்.

பி நீ நானென்னும் ஆத்மாவை அறிந்திருந்தால் சொல்லு
வாய்?

உத். ஆநந்த மயனென்னும் என்னையன்றி ஆன்மா வேறென்பதில்லை.

பி. ஆநந்த மயனே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியறுபவமென்ன?

உத். † “தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் விஞ்ஞாந மயாதந்யோந்தராத் மாநந்தமய:” “ஆநந்தம் பிரஹ்ம”.

(இ - ள்.) விஞ்ஞான மயனுக்கு ஆந்கரமாகிய ஆநந்தமயனே ஆன்மாவாம். ஆநந்தமே பிரஹ்மமாம்.

† “அந்யோ விஞ்ஞாந மயத ஆநந்தமய ஆந்தர: அஸ்தித்யே லோபலப்பதவ்ய இதிவைதிக தர்ஸநம்”.

(இ - ள்.) விஞ்ஞானமய கோசத்திற் கந்தியமாய் அதனுள்ளே ஆநந்தமய கோச மிருக்கிறது.

இவை சுருதிகளாம். ஒவ்வொருவரும் நித்திராநந்தத்திற் காகவேண்டிய சித்திர விசித்திரமான பாய், அதிமிருகுவான பஞ்சணை மெத்தை, மகாவுந்நதமான சப்பிரமஞ்சம், அழகான தலையணை, காம்பிரமான திண்டுதிவாசகர் முதலிய சாதனங்களைத் தேடுவதே யுத்தியாம்.

ஸ்திரமான ஆன்மா ஜடவடிவமாகவும், சித்வடிவமாகவு மிருக்கிறது. எப்படி யெனின், சுழுத்தியி னின்றும் விழித்த புருடன் நான் ஜடனாகத் தூங்கினேன் என்றுரைப்பதால் ஆன்மா ஜடவடிவமெனப் படுகின்றது. தூங்கி விழித்தவுடன் நான் ஜடமாகத் தூங்கினேனென்னும் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அறிவப்படாத பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாதென்பது நியமமா யிருக்கின்றது. ஆன்மா ஸ்வரூபத்திற்கு வேறாக யாதொரு ஞானசாதனமும் சுழுத்தியவத்தையி லின்று, ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாகச் சுழுத்தியிலும் ஞானமிருக்கின்றது; இராகபக்ஷத்தில் சுழுத்தியிலிருந் தெழுந்தவனுக்கு ஸ்மிருதி யுண்டாகல் கூடாது; உண்டாகின்றபடியால் ஸ்மிருதிக்குக் காரணமான ஞானம் சுழுத்தியி லுளதென்பது திண்ணமாம். அந்த ஞானம் ஆன்மாவின் சொரூபமாகவிருக்கிறது. ஆகையால்; பிரகாசமாய் மப்பிரகாசமாய் மிருப்பது ஆநந்தமயகோசமாம். ஆன்மா வானந்த மயமேயாம். ஆதலால் யாவரும் சாக்கிரத் சொப்பனாவஸ்தைகள் நீக்கி மனதின்

† தஸூகூர வநதஸூகூ விஜ்ஞாநரீயா டிந்யோனூரூதா நுஃஜீயஃ சூநந் ஸ ஹ.

‡ சுநெஜா விஜ்ஞாநரீயத சூநந்ரீய சூனாஃ | சுஜீதெஜ வொவஹுதவ்ய உதிவெஜீகஃஸுபுந்யு ||

சலனதருமங்களுமின்றி ஒருபோதடையும் அவஸ்தையே சுழுத் தியாநந்தமாம்.

கரும மீமாம்சகருளொரு பகுதியினராயபட்டரது சித் தாந்தத்தை மேற்கொண்டொழுகும் ஆந்தமயனைப் பார்த்துக் கோர்ட்டார் நீர் கூறிய விஷயம் அஞ்ஞான அவததையிற் சேர்ந்த தாம். அஃதேக தேச ஆந்தமாம். அஃதவஸ்தாத் திரய வியவ காரங்களிற் சேர்ந்ததாக விருப்பதால், பண்டிதாங்கிர மாகமாட் டாது. அஃது ஆலையில்லாவூரி வினுப்பைப்பூ சர்க்கரை யென் பது போலாம்.

† “தத்பிரஹ்ம தாபத்திரயாதீதம், சட்கோச விநிர்முத்தம்,
சரேமி வர்ஜிதம், பஞ்சகோசா தீதம்,
சட்பாவ விகாரஞன்ய மேவாதி சர்வ
விஸட்சணம் பவதி”.

§ “நிர்விகல்ப மநந்தஞ்ச ஹேதுத்ருஷ்டாந்த வர்ஜிதம்”

¶ அப்ரமேய மநாதிஞ்ச ஜ்ஞாத்வாஸ பரமம்சிவம்”. என்று சுருதி கூறியவாறு.

அந்தப் பிரஹ்மம் தாபத்திரயா தீதமாயும், சட்கோசமற்ற தாயும், சரோமிகன்றதாயும் அந்நமயமாதி பஞ்சகோசங்களுக் கப்பாற்பட்டதாயும், சட்பாவவிகார ஞ்ஞியமாயும், சர்வவிஸட் சணமாயும், சர்வாதீதமாயும், நிர்விகாரமாயும், நிருவிகல்பமாயும், நிருபாதிசமாயும், அளவைகளா லளக்கப்படாதாயும், நித்தியமா யும், சத்தியமாயும், வினஸ்துவதாம். அதுவே யுண்மைநோக்கில் நானென்பதன் பொருளாம். அத்தகைய நானென்னும் ஆன்மா சுகாதீதமென்று சுருதிகள் கோஷித்தலை யறிந்தால் நீர் இவ்வாறு கூறமாட்டீர்.

ஞானவா சிஷ்டம்.

“இதுதா னனவு கனவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினால் பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினால்

† தஜ ஹ தாவ துயாதீதம் ஷட்பாஸ விநிர்முத
ஷய-பிரிபுஷிதம் வங்கோசாதீதம்
ஷயாவ விகாராஸ-புநு நேவாதிஸவது
விஸக்ஷணம் பவதி

§ நிவிடகலு திநாந்தவ ஹேது டுஷ்டாந்த வர்ஜிதம்

¶ சுபு-நேயநிநாதிவ ஜ்ஞாக்வாஸ வாரிம் சரிவம்

ச.துரா விர்தச் சகநன்றுந் தனது நிலைக்கே சமித்திறக்கு
முதுஞா னிகளுக் கினுனரிய மூடர்க் குலகந் திரகிலையாம்”.

தசகம்.

“ சாக்கிரமிலை சொப்பனமிலை சார்கமுத்தி யிலையிதிற்
ருக்குவிச்வனிற் றைசதனிலை தங்குபிராஞ்ஞனு மில்லைமூன்
ருக்கையுமிலை யவையளித்தை விகாரமாதவி னூலிவை
நீக்கிசின்றிடு துரியபூரண நித்தபோத சிவோகமே”.

என்று அருந்த பிரமாணங்களிருத்தலையும் அறியாதிருக்கின்
தீர். மேலும், நீர்கூறிய ஆத்மா பிரகாசவடிவமாகவும் அப்பிரகாச
வடிவமாகவும் இருக்குமென்பது விந்தையினும் விந்தையாக விருக்
கின்றது. அது சூரியனொளியுருவமாகவும் இருளுருவமாகவும்
இருக்கிறுமென்பது போன் றசங்கதமாம் மேலுமது ஓர் உட
லில் ஒருபாதி பாலியமும் மற்றொருபாதி வார்த்திகமு மென்
றுரைப்பது போலுமாம். பிரகாசமும் அப்பிரகாசமும் தம்முள்
மாறுபட்ட பதார்த்தமாதலா லவையிரண்டும் ஒருங்குசேர்த் திரு
த்தல் எஞ்ஞான்று மியையாது. யான் ஜடமாயிருக்கிறே னென்ப
தற்கு யாதொரு பிரமாணமுமின்று. நான் சித்தாயிருக்கிறேனென்
பது யாண்டுஞ் சிதைபாத சித்தாந்தமா யிருத்தலின், ஆத்மா சித்
ஜடமாயிருப்பதென்றுரைப்பதெங்கனமமையும். அறியப்படுதலை
யிலக்கணமாகவுடைய ஜடமும், அறிதலையிலக்கணமாகவுடையசித்
தும், ஒருங்குசேர்ந்து ஒன்றுயிருக்குமென்பது, குயவனும் குட
மும் ஒரேபொருளென்று கூறுதல்போன் றவிவேகவார்த்தையா
யிருப்பதால், இந்தச்சாட்சி தள்ளப்பட்டதென்று கூறித் தருந்த
சாட்சிகளை யழைக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தனா.

ஒன்பதாவது சாட்சி சூனியாத்மன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நானேனும் பொருடான் சற்றே நாமநு பங்க ளோடு
தானமா சகத்த பாவஞ் சகஞ்சிருட் டிக்கு முன்பின்
சூனிய மாகு மென்று சுழுத்தியைச் சாட்சி காட்டுஞ்
சூனிய வாதி தோன்றிச் சொல்லிய சாட்சி சொல்வாம்.

பிரதிவாதி வகிலான கோர மூடபுத்தியென்பவ னெழுந்து குனியாத்மனை யழைத்து, கோர்ட்டார் முன்பு நிறுத்திப் பிரமாணஞ்செய்வித்து, உம்மைக்கேட்கும் கேள்விகளுக்கது விடை நீர் ஜாக்கிரதையாக விருந்து சொல்லவேண்டு மென்றெச்சரித்துக் கேட்பானானான்.

பி. நீர் நானென்னும் ஆத்மாவை யறிவீரா?

உத். நானென்னும் ஆத்மாவை யசத்தொருபமாக யறிந்திருக்கின்றனன்.

பி. அதற்குச் சுருதி யுகதி யறுயவங்களுவை?

உத். † “அஸதேவ இதமக்ர ஜ்ஞித்” என்றும் † “ஸ்ருஷ்டே புரா நாமரூப விவர்ஜிதம ஜகத்” என்றும் சுருதி கூறியவாற்றால் சிருஷ்டிக்குமுன னிருத்தப் பிரபஞ்சம் நாமரூபங்களற் றிருந்த போது, ஆத்மா வசத்தாக விருந்த தென்று பெறப்படுகின்றது. இதுவே சுருதியாய்.

ஒவ்வொருகாரியமும் அதனதன் பிராகபாவத்தி லிருந்துண்டாதலே யுத்தியாய்.

சமுத்தியில் யாதுந் தோன்றாமலிருப்பதே அதுபவமாய்.

பி. ஆன்மா எவ்விதமாய் அசத்தபதார்த்தமாய்

உத். எது உற்பத்திக்கு முன்னும் அசத்திற்குப்பின்னும் அசத்தாயிருக்கிறதோ அது மத்தியகாலத்திலும் அசத்தேயாய், சத்தாகமாட்டாது; ஆதலால், ஆத்மா அசத்துவடிவமாய். அவ்வாறே ஆத்மாவுக்கு வேறான சகலபதார்த்தங்களும் உற்பத்தி நாகமுடையனவா யிருத்தவின் அவையுமே அசதுவடிவமாய். இவ்வாற்றால் ஆத்மாவநாத்மாக்களாகிய சகலபதார்த்தங்களும் அசத்வடிவமா யிருப்பதால், குனியமே பரமதத துவமாய்.

பி. பௌத்தமத சித்தாந்தத்தை யறுசரித்து இவ்வனங் கூறுகின்ற நீர் பூநீமத் சங்கராசாரிய ரியற்றிய தசகத்தைப் பார்த்தறியீர் போலும்.

† சுஸுஷேவ ஊஜிதஞ்சுவீச

† ஸுஷேஷ வுராநாஜ ரூபவிவஜிபுக் ஜமக

தசகம்.

இல்லை யேக மெனுஞ்சொ லும்மிரண் டென்று சொல்லுவ தென்கனே, யில்லை கேவல மொட கேவல மில்லை சூனியா சூனியா மெல்லை யற்றவ கண்ட சிற்சுக மேக பூரண வஸ்துவாற், மெல்லை வேத முடிப்பொருடனைத் தோன்ற வெப்படி யோ னுவாம்.

பகவற் கீதை.

† “நாஸதோ வித்யதே பாஸோ நாபாஸோ வித்யதேஸத”

என்று கூறுவதால் பதார்த்தங்கள், இருந்து உண்டாக வேண்டுமெய்ன்றி யில்லாமலுண்டாதல் நியாய விருத்தமா மென்றறியுந் போலும். நீர் முதலிற் கூறிய சுருதிக்கு ஆதியில் சூனியமேயிருந்தது என்று அர்த்தமாயினும், பின் | சத்தான ஐசத்தாபதார்த்தங் கோசரமாவதால் நீர் பிராந்தி கொண்ட அசத்தில் சத்து அந்தர் பூதமா யிருந்ததென்று தத்துவ பரிசீலர்களறிவார்கள். அஃதெப்படி யென்றால், சுழுத்தியாவதையில் காடாந்தகார சூனியத்தைப் பிரதி தினமூ மநாபவித்தா லும், நித்திரையினின்றம் விழித்துகொண்டவளவில் சகலப் பிரபஞ்சங்களும் முன் பிருந்தவாறு பிரகாரமாக விருக்கின்றன. பேதவடிவ காடாந்தகார சூனியத்திருசிப சுழுத்தியில் பிரபஞ்சம் இல்லையென்பதுகூடாது; ஆனால் அஃதாங்குக் காரணவடிவமாக விருக்கின்ற தென்றறிதல் வேண்டும். நீர் கூறிய இரண்டாவது சுருதிக்குப் பொருள் சிருஷ்டிக்கு முன்பு சகத்திலேயென்று சொன்னதேயன்றி ஆத்மாவில்லை யென்றன்றாம். எந்தச் சுருதியும் ஆத்மாவில்லையென்று சொல்லவில்லை. கடம் சூனியத்தி லுண்டாகாது, மண்ணிலிருந்துண்டாவது சகலமும் அறிந்ததேயாம். சுழுத்தியில் ஒன்றுமில்லையென்று கூறுவது பொருந்தாது. அறிந்த நீரிருந்தீரல்லவா? அறியப்பட்டது ஒன்றுமில்லை என்று கூறியவன் அவசியமிருக்க வேண்டுமல்லவா? அவனாகில்லை யென்றென்குளங் சொல்லலாம். ஐருவனால் சூனிய மநாபவிக்கப் படுகிறதெனின் அவன் சூனியத்திலும் வேறு பட்டவனென்பது பெறப்படுகின்றனது; சூனிய மநாபவிக்கப் படவில்லையெனின், அப்போது சூனியமேயில்லை யென்பது பெறப்படுகின்றது இவ்வற்றால் சூனியத்திற்கு வேறாய் ஆத்மாவுள

† ‘நாஸதொ விஷுதெ ஹாவொ நாஹாவொ விஷுதேஸதஃ

தென்பது சித்திக்கின்றது. இவ்வற்றுளொன்று மறியாது தப்பு சாட்சிகூறவந்த நீர் தண்டனைக்குரிய ரானீறென்றவனுக்குக் கடுங் காவற்மண்டலை விதித்து மற்ற சாட்சிகளையு மழைக்கு மாறு ஆஞ்ஞாபித்தாரா.

பத்தாவது சாட்சி.

சாங்கியன் விசாரணை.

அறுநீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தீங்குறு மாயை யாலே சேறிந்திதும் பந்த முத்தி
பாங்குட னைந்த மாகப் பரிணமித் திருக்கு மேன்று
மோங்கிடு மான்மா தானே யொன்றல பலவா மென்றுஞ்
சாங்கியன் கோர்ட்டார் முன்னர்ச் சாதித்த சாட்சி சொல்வாம்.

கோர்ட்டார் சாங்கியவாதியை அழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து விசாரிப்பாராயினர்.

பி. நானென்னும் ஆத்மா சித்தா? ஜடமா?

உ. நானென்னும் ஆத்மா சித்தேயன்றி ஜடமன்று.

பி. அந்தச் சித்தானது ஏகமா? அநேகமா?

உ. அந்தச் சித்து அநேகமென்று சொல்லவேண்டும்.

பி. எந்த வேதுவால் அநேகமென்று சொல்லுகின்றீர்?

உ. பந்த மோகூதங்கள் பலவாயிருப்பதனால்.

பி. அவை பல்வேன்ப தெதனால்?

உ. பிரதானத்தினால்.

பி. நீர் கூறிய பிரதானம் கர்த்தாவினை யபேட்சியாது காரி யத்தை யுண்டுபண்ணுவது ஒருவகையாலும் பொருந்தாது; ஆத் மா அநேக மென்பது பொருத்தமற்றதாம். ஆத்மா பலவாயின், அவைபுகடம் படம் போலப் பரிச்சின்னமும் திருசியமும் அனித் தியமும், பரிச்சின்ன திரனியம் அவயவ முடையதாயிருத்த லின் அது காரியமும், காரியபதார்த்தம் முக்காலத்திலு மிரு ப்பதன்றென்பது நியாயமாம். ஆத்மா நித்தியமா யிருப்பதென்னு

மிலக்கணம், ஆத்மா பலவென்பதனால் மறுக்கப்படுகின்றது. ஆத்மா வனித்தியமாயின் அது முத்தியுற ஞானப்பிரபாசம் செய்வது பயனற்ற செயலாம். 'அகமெனு மான்மா பூரண மேகம்' 'சித்து நா னிறைந்தோன்' என்றற் றொடக்கத்துப்பிரமாணம் ஆத்மா பல வென்னு முமதுகொள்கையைச் சின்னபின்னமாகச் சிதையச் செய்தலால், ஆத்மாவென்பது ஒருவகையிலு மமையாது.

இவ்வினாக்களுக்கு அவன் விடைகூற வறியாது தேள்கொட்டிய திருடன் போன்று நிகைத்துகிறபதைக் கோர்ட்டார் பார்த்து இவன் மயங்கிபவறினினருள்முற்பட்டிருப்பவன்; இவனைத் தக்கவாறு கத்தண்டிக்க வேண்டுமென்று கூறியவுடன் அவன் மூர்ச்சையாய்ப் போயினன். இவனை வெறுங்காவலில் வைத்துவிட்டுக் கொள்ளன் றே வலாளர்களுக்குக் கட்டளைபிட்டு, இப்படி இரண்டாவது பிரதிவாசியின் சாட்சிகளுள் சிலரைத் தண்டித்து மறதவர்களைத் தள்ளி விட்டுப் பவது பகதி காண்டியின் சாட்சிகளை விசாரணை செய்ய அழைக்குமாறு உத்தரவு செய்தனா.

பத்தி காண்டி தன் கட்சியை

ருஜுப் படுத்துதல்.

பதினொன்றாவது சாட்சி

சாலோககாமி விசாரணை.

அறுதீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேலாய பொருண்மூன் றீசன் வியாபக னித்தன் ஜீவன் மாலால னித்தன் றுக்கி வந்துவந் திறப்ப னண்ணற் பாலான கருணை யாலே பவித்திர னாவா னென்னும் சாலோக காமி யானோன் சாற்றிய சாட்சி சொல்வாம்.

கோர்ட்டார் சாலோக காமியென்னுஞ் சாட்சியை யழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்துத் தாங்களே பிரசனை செய்கின்றார்.

பி. உமது மதத்தில் முக்கியாம்சங்க ளெத்தனை விதமாய்?

உ. ■■■ ஜீவ பரங்களென மூன்றுவிதமாம்; அவை நித்தியமாம்.

பி. அவற்றுள் பரம் யாது?

உ. நித்திய ஈசுவரன்.

பி. அவனைங் குளன்?

உ. அவர் சூரியப்பிரகாசம்போ லெங்கு நிறைந்திருக்கின்றார். மேலும், கைலாசாதி லோகங்களிலும், பகதஜனங்களுக்காகப் பூமியிலுள்ள தேவாலயங்களிலுஞ் சமானரகிதராய் வீற்றிருக்கின்றார்.

பி. உம்முடைய சொரூபம் அனந்தியமா? நித்தியமா?

உ. நித்தியமே

பி. ஈசுவரனுக்கும் உமக்குமுள்ள பேதம் யாது?

உ. அவர் சாவஞ்ஞன், நான் கிஞ்சிஞ்ஞனென்பதாம்.

பி. ஆத்ம சொரூபம் சுபாவமாய்ச் சுகியா? துக்கியா?

உ. நானே சதா துக்கசொரூபியாகத்தா னிருக்கிறேன்.

பி. நீரேதனால் சுபாவதுக்கியா யிருக்கின்றீர்?

உ. நான் பாசபத்தனாயிருப்பதினால் சதா துக்கியாயிருக்கிறேன்.

பி. அந்தப் பாசபந்தம் கற்பனையா? சத்தியமா?

உ. பாசபந்தம் சத்தியமே, கற்பனையன்று.

பி. சத்தியமாயின், பாசபந்தம் நிவிர்த்தியாகுமா?

உ. ஈசுவரன் கிருபையால் நிவிர்த்தியாம்.

பி. ஈசுவரனுடைய கிருபை எவ்வாறு சித்திக்கும்?

உ. திரிகரணசத்தியாய்ச் சதா அவரைத் தீபானிப்பதால் சித்திக்கும்.

பி. பாசபந்தம் நெருப்புக்கு உஷ்ணம்போலச் சுபாவமாயின், அவை நீங்குவதெப்படி? நீங்குமாயின், உம்முடைய சொரூபமே நாசமாய்ப் போமன்று? கரிபை மெத்தனை நான் தேய்த்தாலும் கருமை நீங்குமா? வெள்ளையாகுமா? யோசித்துப் பாளும்.

உ. கரியை எத்தனைநாள் தேய்த்தாலும் வெள்ளையாகாதென்பது மெய்யே; அதற்குச் சந்தேகமில்லை பாசபந்தம் அங்ஙனமானதன்று. ஜீவனுக்கது சுபாவமாயிருந்தாலும் ஈசுவரனது கிருபையால் நொடிப்போதில் நிவிர்த்தியாம்; சாஸ்திரங்களுமில்வாரே சொல்லுகின்றன.

பி. சுழுத்தியவத்தையில் ஜகஜீவபரங்க னெணுந்திரிபதார்த்தங்கள் உண்டா? இல்லைபா? சுழுத்தியிற் சுகசொருபியாயிருக்கின்றீரா? துக்கருபியாயிருக்கின்றீரா? ஆண்டுத் துக்காநுபவமில்லை; பேதப்பிரதீதியில்லை யெனின், திரிபதார்த்தங்கள் சத்தியமென்றும், நான் சதா துக்கியாயிருக்கின்றேனென்றும் கூறியது மித்தையாம்.

உ. நான் கூறுவது சாஸ்திராநுபவமே யன்றிச் சுவாநுபவமன்று.

பி. சாஸ்திரங்களைப் படித்தே னென்றும் சாஸ்திராநுபவத்தால் சொன்னேனென்றும் நீர் கூறுவது யுத்தியில்லாததாம்.

தேஜோபிந்தோப நிஷத்.

† “சசர்ருங்கேண நாகேந்திரோ மருதச்சேத் ஜகதஸ்திதத், ம்ருகத்ருஷ்ண ஜலம் பித்வா தருப்தச்சேத் அஸ்த்விதம் ஜகத்”
“மாயாகாயாதிகம் நாஸ்தி மாயா நாஸ்தி பயம் நஹி,
இதம் ப்ரபஞ்சம் நாஸ்தயேவ நொத்பநம் நோஸ்திதம் க்வ சித்”

(இ-ள்). முயல் கொம்பால் மதயானை யிறக்குமாயின், உலகு சத்தியமாம்; எவனாகிலும் கானல்நீரைப் பானஞ்செய்து திருப்திபடைவானாயின், சுகத்து ஸததியமாம்; மாயையும் மாயா காரியங்களாகிய இப்பிரபஞ்சாதிகளும் மித்தையாம்.

நிபுகீதை.

நிகழுமறி வானபரப் பிரம மல்லால் நீயுமில் நானுமில் யாருமில்லை, திகழுமறி வானபரப் பிரம மல்லால் நேகமுதற் நிருசிய மாந் திரளே யில்லை, சகலவறி வானபரப் பிரம மல்லாற் சத்துமில் யசத்துமில் சதசத் தில்லை, பகருமறி வானபரப் பிரம மல்லாற் பரஜீவ சகங்கனெனும் பகுப்பே யில்லை.

வள்ளலார் சாஸ்திரம்.

கையிலுறு புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டுமோ
மெய்யுணர்ந் னுண்டோ விபரீத—மையறிவு

† “ஸஸஸ்ப்ஸெண நாமெஷு ஜிதஸுஜ ஜிமஷி தசு
ஜிமதூஷாஜிம வீகா சூஷஸுஜ சுஷிஷி ஜிமசு’
சாயா காரூஷிகம் நாவூ சாயா நாவூ ஷபம் ந ஹி
ஜிஷ பூஷஸூ நாவூஷ நொதூநம் நொஷிதம் கூஷிசு

அய்

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம நிற்குமோ சொல்.

தசகம்.

† நலாங்கியம் நசைவம் நதத்பாஞ்ச ராத்ரம்
நஜைநம்ந மீமாம்ஸ காதேர்ம தம்வா
ஸிசிஷ்டாது பூத்யாஸி சுத்தாத்ம சுத்வாத்
ததேகோ வசிஷ்டச் சிவகேவ லோஹம்.

ஷை தமிழ்ச் செய்யுள்.

பன்னு ஸாங்கிய சைவமுமில் பாஞ்சராத் திரமுமில்
யுன்னு ஜைனமீ மாம்சை யுமில் யுலகுண் மற்றமதமில்
துன்னு ஞானிக ளநபவப்பிர சித்ததூய சொரூபமாய்ப்
பின்ன மேயற நின்ற பூரண பிரமமென்ற சிவோகமே.

நிராலம்பாதி வாக்கியங்கள்.

† 'சைதந்யம் ஸிகாகஞ்சிந் நாஸ்தி' 'நதுத்விதீய மஸ்தி'
'நாஸ்தித்வைதம் குதோ விதிதே வேத்தியம் நாஸ்தி'
'ஏகமேவ ஸந்நேஹகா நாஸ்தி கஞ்சன'
'ஏகதைவாது த்ருஷ்டவ்யம்.

(இ-ள்) சைதன்னியத்தைவிடச் சிறிதேதனும்ல்லே. ஆத்மா
வுக் கிரண்டாவதில்லை. துவிதமில்லை; பிரமசொரூபம் காணப்பட்டி-
ருக்க, எதிலிருந்து தெரிந்து கொள்வதில்லை. இரண்டாவதற்ற
வஸ்துவொன்றேயிருப்பது. கொஞ்சமேனும் அநேகமென்பதில்லை.
ஒருவிதமாகவே பார்க்கப்படுவதாம்.

† நலாஹம் நஸெவம் ந ததூர்வ ராத்ரம்
நஸெவம் நஜீஹம்ஸ காஷெஷ்டம் வா
விஸிஷ்டாநுஷ்டித்யா விஸுஜாதககவாஸி
ததே கொவஸஷ்டம் ஸிவகேவலோஹம்

† நெய்தநம் விநா கிம் விநாஸ்தி' 'நதுத்விதீயவி
நாஸ்திநெயதம் குதோ விதிதே வெஷ்டம் நாஸ்தி'
வஸகஸேவ ஸந்நேஹகா நாஸ்தி கிம்வ ந
வஸகஸேவாநுஷ்டிவ்யம்

கேனோப நிஷத்.

* யஸ்யாமதம் தஸ்யமதம் மதம்பஸ்ய நவேதஸ:
அவிஞ்ஞாதம் விஜ்ஞாதாம் விஞ்ஞாத மவிஜ்ஞாதாம்'
யந்நஸா ந மநிதேயேநாஹுர் மநோமதம்
த தேவ ப்ராஹ்மத்வம் வித்தி நேதம் யதித முபாஸதே'

(இ-ன்) பிரஹ்மம் தன்னால் அறியப்படாதென்கிற எண்ண முடையவனால் பிரஹ்மம் அறியப்பட்டதாகும்; எவன் பிரஹ்மம் அறியப்படுமென்கிற எண்ண முடையவனோ அவன் அறியாத வனாவன். அறிவேனென்கிற எண்ண முடையவனால் அறியப்படா தாயும் பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணங்களினால் அறியப்படாதென் னும் எண்ண முடையவனால் அறியப்பட்டதாகும், எது மனதி னாலறியப்படாததோ எதனால் மனம் அறியப்படு கின்றதோ, அதனையே பிரஹ்மமென்றறிவாய், எது இதுவென்றுபாசிக்கப் படுகின்றதோ அதனைப்பிரஹ்மமென்று அறியலாகாது.

மேலும், 'குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத், தறியா வறிவி லவிழ்ந்தேன்" என்று திருமந்திரமும், "அளவிலாப் பாவகத்தா லமுக்குண்டிங் கறிவின்றி, வினைவொன்று மறியாதே வெறுவிய னாய்ச் சிடப்பேனுக்கு" என்று திருவாசகமும், 'பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே' என்று திருப்பல்லாண் டும், "யாவையு மெவையுந் தானா யாவரவர் சமயந் தோறுந்,தோய் விலன் புலனைந்திற்குஞ் சொல்படா னுணாவின் மூர்த்தி" என்று திருவாய் மொழியும், இவைபோல்வன பலவு மிருந்ததலை நீளிர் சிறிது மறியீர் போலும். ஆத்மா நாவமின்றிக் கர்பகாண்டத்தை யநுசரித்துக் கூறுவனவெல்லாம் நீரின்பீது மலைகள் மிதக்கின் றன வென்பதுபோன்று உபயோக மில்லாதனவாம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

புறம்பு காண்குவன் புல்லிய நீசனை
யறிந்த ஞானி யகமுறக் காண்பலு

* யஸ்யாஜிதம் தஸ்ய ஜிதம் யஸ்ய ந வெஜஸ:
கவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதாம் விஜ்ஞாதவிஜ்ஞாத தாம்"
யந்நஸா ந ஜிநுதெ யெநாஹுஜிநோ ஜிதம் |
தஜேவ ஸஹ க்ஸம் விஜிநேஜம் யஜி ஜஃவாஸதெ"

லெறும்பி காணுநி னின்கரும் பேகொளுஞ்
செறிந்த வாடி லை தின்பன வென்பவே.

அதிரகசியம்.

பூசை யென்பது பூவொடு பாணியோ
வாசை கோப மகத்தை யகற்றியே
நீச வைம்பொறி நெஞ்சு ணிறுத்தியே
யீச னைத்தம் மிகுபத் தூட் காண்டலே.

என்பவை போன்று கவனப்படுவ மில்லாது கர்மசாஸ்திரங்
கள் கூறும் காமங்களுந் தான் சாதிகச விசயிக்கும் பலன்களெல்
லாம் ஜலத்திற்கேறிய மனம் னாம் போன்றும், சுவரிலெழுதிய சித்
திரம் போன்றும், சிவகங்கையார் யே இரும்பின் மீது விட்ட தண்
ணீர் போன்றும், கரிய முகத்திலே அரிதளம் பூசியது போன்றும்,
நாடகத்தில் விசுவாமிதசிமவேஷம் பூண்டவன் போன்றும், ஒழி
யுந் தன்மையனவாம்.

ஶ்ரீ க்ஷீணே புண்ணிய மர்த்தியலோகம் விசந்தி'

என்றபடி மனிதர்களு புண்ணிய கர்மங்களின் பயனானசுவர்க்
காதி பதவிகள் புகழியவராய் அநேகாகதி யடைகின்றார்களென்
பது திண்ணமாய். மேற்கூறிய கரும்பக்தி பாராயணர்கள்,
தத்துவசோதனை செய்யுந் சாமாத்திய மில்லாத மந்தாதிகார
ருக்கு தேவதாந்தரங்கூடவும், மதாந்தரங்களும், லோகாந்தரங்
களும் கற்பிக்கப்பட்டனவென் றுணராத போனார்கள். அவை
தத்துவ சோதனைகாலத்தி லொழிந்துவிடும். அஃதெங்கனமெ
னின், நித்தியமென்பது அநிலங்கணம் அழிவுபாட் டபாவத்திற்கு
எதிர்மறை யாகாமை அழிவுபாட் டபாவம் கடத்தின் பின்
னின்மை; அபரின்னின்மைக் கெதிர்மறை யாகாமை அக்கட
மாகாமை. அக்கடமாகாமை எனவே அழிவை யடையுந் தன்மை
யில்லாதது நித்தியப்பொருளென்றயிற்று. சகமென்பது உற்பத்தி
நாசமுடையதாரி நத்தலால் அகித்தியமாம்; அழிவு பாட்டபாவத்
திற்கு எதிர்மறையாவது அகித்தியமென்பது நியமமாயிருத்தலி
னென்க. ஜீவன் அநாநியாயிருப்பினும், மோட்சகாலத்தில் தனக்
கென வடிவமென்ப தொன்றின்றிப் பரம்பொருளாக விளங்குத
லின், அவனும் சேதனத்தை விட்டு நித்தியப் பொருளன்றும்.

ஶ்ரீ க்ஷீணபுண்ணியமர்த்தியலோகம் விசந்தி

பரம் அல்லது பதி எக்காலத்தும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாமல் விளங்குதலின், அதுவே நித்தியமாம். நித்தியமான வப்பரம் பொருள் பூரணமாக விருத்தலால், காண்க விடத்துக் கையிருத்தற்கியையா வாறு போன்று அதன் கண் பிரிதொருபொருள் யதார்த்தமாயிருத்தற் கிடனினறும். ஆகவே, பரம்பொருளுக்கு வேறாகப் பிறப்பொருள்கள் நித்தியமாக விருக்கின்றன வென்னும் வாதம் பொருந்துமா (யுத்தி) றுடன் பொருந்துவதன்றும். பின்னை, கயிற்றின் கண் அரவு கற்பனையாயிருத்தல் போன்று உலகமும் ஜீவனும் பரம்பொருளின் கண் கற்பனையாம். அதிஷ்டானமாயுள்ள கயிற்றைப் பார்க்கினும் அதன் கண் ஆரோபமாயுள்ள பாம்பு வேறுகாதிருத்தல் போன்று பரம்பொருளினுடைய உலகமும் உயிரும் வேறுபட்டன வன்றும். அன்றாகவே, கயிற்றை பாம்பாக விளங்குதல் போன்று பரம் பொருளே உலகுநாக விளங்குகின்ற தென்பது திண்ணமாயிற்று. இவ்வாறு விவரித்துரைத்த வாற்றால் பரம் பொருளே நித்தியப் பொருளென்பது பெறப்பட்டது. இஃதறியாதார் பதிபசுபாசம் அல்லது ஜகத்வாசகளை எண்பன அநாதி நித்தியப்பொருள்களென்று கூறி வண் வடிக்கடல் நிற்பார். அநாதி யென்பதன் பொருள் உற்பத்தியில்லாததாம். நித்தியமென்பதன் பொருள் உற்பத்தியும் நாசமும் ஆல்லாததாம். நித்தியமென்ற போதே அநாதியென்பது கூறாமலே பெறப்பட்டிருக்க, மிகைப்படக் கூறலாக (தருக்க உணர் வின்ற) அநாதி நித்தியமென்று கூறுவது அசங்கத்தினும் அசங்கதமாம். பரம்பொருளுக்கு வேறாக உலகுயிர் இருக்குமாயின், பரம் பொருளில்லா விடத்தில் அவை யிருத்தல்வேண்டும். பரம் பொருளில்லாவிடம் யாண்டு மின்மையின், அவை வேறாக விருக்குமென்பது கூடாது. ஆகாயத்தில் பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதங்களு மிருத்தல் போன்று பரம் பொருளில் உலகுயிரிருக்கின்ற வெனின், விசாரிப் புழி மண்ணைத்தவிரக் கடமில்லாமையோன்று ஆகாயத்தைத் தவிர அந்நான்கு பூதங்களு மில்வாயொழிதலால், ஆகாயத்தினும் அப் பூதங்கள் வேறுபட்டனவன்றும். ஆதலால், திரிமூர்த்திகளும் இந்நிராதி தேவதைகளும், அவர்களுடைய உலகவைபவங்களும், மற்று முள்ளனவும், திருகியங்கனையாம். || 'யத்திருஷ்டம் தந் நஷ்டம்'

என்றவாறு நாமரூபங்களினைத் துற நஸ்வரம் (நிலை பெறுதலை) என்பது ஸ்பஷ்டமாக விளங்கும். மேலும் “ † வாசாரம் பணம் விகாரோநாமதேயம்’ என்றும் * “ யதோவாசாநி வர்த்தந்தீத அப்ராப ய மநஸாஸஹ’ என்றும் இன்னு மிவ்வாறுள்ள சுருதி வாக்கியங்களையும் நீர் அறிந்திலீர்போலும். ‡ “ ஏகம் ரூபம் பகுதாயக்கரோதி” † “அஜாய மாநோ பகுதா விஜயதீத’ எனமுள்ள சுருதிவாக்கியங்களால் இருப.பது ஒன்றீத, பல பதார்த்தங்களில்லை யென்பது பெறப்படுவதால், தத் நியதிரித்த (அதற்கெதிர்திறை) யாகக் கூறுகின்றவற்றிலுற பிரஹ்மாதிகள், சசகிருங்கம், ககநரவிந்தம், வந்தியாபுத்திரன், இப்பிரிவில் வெள்ளி, கட்டையிற் கள்வன் முதலியன போன்று மித்தியா பதார்த்தங்களாம். அவை பரமார்த்திக சத்தியப்பொருளாமெனின், அகண்ட பரிபூரணப் பிரஹ்மம் தேசகால வஸ்து பரிசின்னரகிதமாயிருத்தலின், அநதத்திரி மூர்த்தியாதிகளும் அவரவாளுடைய லோகங்களும், அந்த லோகங்களின் வைபவங்களும் எப்படி பரமார்த்திக சத்தியப்பொருளாக விருக்கமுடியும்? இருக்குமெனின், அவை சுருதி யுக்தி யதுபவங்களுக்குப்பொருந்தா. அன்றியும் காரியகாரண வாதவாயிலாக நோக்குமிடத்து, அவற்றிற்கு அநவஸ்தாதோஷம் சம்பிராப்தமாம். இப்படிமூர்த்தித்திரயங்களுக்க உண்மையில் இருப்பேற்படாமையின், அவர்கள் தம் பக்தாக்குத்தரும் சாலோக, சாமீப, சாயுஜ்ய பதவிகள் சத்ரூபமாகப் பொருந்துவகெக்வனமாம்? இஃது அடியென்பதற்கு அகமுடையானில்லை, பின்னையெத்தனையென்றதுபோலாம்; ஆசாமியில்லாவிடத்தில கைதட்டி அழைப்பது போலுமாம். உண்மையில் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மசொரூபமாயிருத்தலை யறியாது அதற்கன்னியமாய் பிரபஞ்ச மிருக்கின்றதென்று கருதுவது பிராந்தியேயாம். () ப்ரமமூலமிதம் ஜகத்’ என்று காஸ்திரங்கள் கூறுவதை நீர் அறியாதுபோனீர். இருபபது பிரஹ்மமேயன்றிப்பிரபஞ்சமென்பதில்லை என்பது பெரியாரதுபவமாம் என்று பலவாறாக

† வாசாரம் பணம் விகாரோநாமதேயம்

* யதோவாசாநி வர்த்தந்தீத சுபூஷிதஸாஸஹ

‡ ஐ. ரூபம் வஹுயாயக் கரோதி

† சுஜாயமோநா வஹுயா விஜாயதெ

() ஐ. 38-௫௮-40 ஜமக

விரித்துக்கூறியபோது சாலோககாமிமருள மருளவிழித்துக்கீழும்
மேலும் பார்த்து வாளா விருந்தான். அதுகண்டு கோர்ட்டார்
இந்தச் சாட்சி இதுவரையில் வந்தவரில் மிகத்தப்பு சாஸ்தியா
யிருக்கிறானென்று அவனுடைய சாஸ்தியத்தைத் தள்ளிவிட்டு,
சாம்பியகாமி! சாருபயகாமி, சாயுஜ்யகாமி வரையில் அழைப்
பித்து விசாரித்தபோது அவர்களும், கர்மங்களால் ஐக்கியமுத்
திகுடைக்கு மென்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய வாதங்களி
யாவும் பயனற்றன வென்று கோர்ட்டாரவர்கள் தீர்மானித்துத்
சிலருக்குத் தண்டனைகளை விதித்து மற்றச் சாஸ்திகளைத் தப்பிச்
சாஸ்திகளென நிவிர்த்திசெய்து வாதிதர்ப்பு சாஸ்திகளை விசாரிக்க
வாரம்பித்து, அவர்களுள் முதன்மையான விவேக நென்பவனை
அழைக்கும்படி ஆளுயாபிததனர்,

வாதி தர்ப்பு.

1—வது—சாட்சி விவேகன் விசாரணை.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிக்கிய மாகி யொன்று யகண்டபே ரோளியா யென்றும்
பாதிக்கா திலகு மோனப் பரம்பொரு ளெவரும் போற்று
நீதிக்கா நியாயத் தான நெருங்கியே வழக்குச் செய்யும்
வாதிக்காய் விவேகன் வந்து வழத்திய சாட்சி சோல்வாம்.

அதிசூட்சும கிராக்ய சாத்வீகாம்சபுத்தி யென்னும்வாதி
வகீலெழுந்து நின்று வாதிதர்ப்புச் சாஸ்திகளில் முதன்மையா
யுள்ள விவேகனைக் கோர்ட்டார் முன்வரவழைத்துப் பிரமாணஞ்
செய்வித்து, கோர்ட்டார் சமூகத்தில் எந்தரபபு சாட்சிகளை
யான்கேட்க வேண்டியபன வென்று மில்லாமையால், எதிரி
வகீலவர்கள் வேண்டியவரையில் கேட்கலாமென்று மறுவுசெய்
து கொண்டார். கோர்ட்டார் உத்திரவு செய்வதற்கு முன்ன
ரே கோர்ட்டாருடைய அநுமதியின்றி மிக அவசரத்தோடு
தான் பிடித்ததைச் சாதிக்க வெண்ணுகின்ற கோரமுடபுத்தி
யென்னும் பிரதிவாதிவகீல் எழுந்து நின்று விசாரிப்பானான்.

அகம் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

பி - உம்முடைய பெயரென்ன? நிசமாகச் சொல்லுக?

உ - என்னுடைய பெயர் விவேகன்,

பி - நீ ரெவரது குமார்?

உ - தத்துவ பரிசீலனுடைய குமாரன்.

பி - நீர் நானென்னும் ஆத்மாவை யறிவீரா?

உ - பாகத்தியாக லக்ஷணையினு லறிந்திருக்கின்றேன்.

பி - ஆத்மாவை யறிவதற்குப் பாகத்தியாக லக்ஷணையெற் றிற்கு?

உ - ஸோயம் (அநதஇந்த) தேவதத்த நென்னும் வாக்கி யத்தின் வாசகியார்த்தத்துள், ஒரு பகுதியாய் அந்த இந்தவென் னும் காலதேசங்களைவிட்டு, மறறொருபகுதியாய் தேவதத்த பிண் டத்தை விடாதுகொள்வது பாகத்தியாக லக்ஷணையினாலும், அங் கனமே இது வல்ல இதுவல்ல என்னும் நேதிநேதி வாக்கியத் தால் தேகவிசிஷ்ட ஆத்மாவில் தேகத்தைவிட்டு, ஆத்மாவை விடாது கொள்ளவேண்டி யிருத்தலின், ஆத்மாவை யறிவதற் குப் பாகத்தியாக லட்சணை அத்தியாவசியமாம்.

பி - அதற்கு யுத்தியாது?

உ - சப்தாதி விடயபஞ்சகத்தைப் போன்று சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களும் ஜடமாம். அவை அந்தக்கரண சம்பந்தத் தால், சித்துப்போல விளங்குகின்றன. அவை அந்தக் கரணத் தை நோக்கு மிடத்து ஜடமாக விளங்குதல் மாறாத அநுபவ மாம். அவ்வந்தக் கரணஞ் சுழுத்தியில் லயமாய்ப் போகின்றமையின் அவையும் ஜடமா மென்பது பிறழாத வதுபவமாம். சபாவ மாகப்பிராணன் ஜடமாகவிருத்தலின் அஃதான்மா வென்பது பற் றிக் கூறல் பெருமயிழையாம். அக்கினியின் சம்பந்தத்தால் திரண காஷ்டாதிகள் அக்கினி சொருபமாக விளங்குதல் போல நானென்னும் ஆத்மாவின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பஞ்சகோசங் கள் ஒவ்வொருசமயத்தில் ஆத்மா போன்று விளங்குகின்றன. பஞ்சகோசங்கள் எனதெனதென வறியப்படுகின் றமையால் அவை யொருபோதும் ஆன்மாவாகா.

பி - ஆத்மாவிற்குக் காததிருத்தாதி தாமங்களுண்டா? இல் லையா?

உ - உண்மையாக வில்லை.

பி-கர்த்திருத்துவாதி தர்மங்க ளுண்மையாகவில்லை யென்ப தெப்படி?

உ-ஆத்மாவிற்கும் அந்தக்கரணத்திற்கு முள்ள இதரேதராத் தியாசத்தினால் ஆத்மாவின் தர்மம் அந்தக்கரணத்திலும், அந்தக் கரணத்தின் தருமம் ஆத்மாவிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. அந்தக்கர ணத்தின்தருமமான கர்த்திருத்வாதிகள் ஆத்மாவின் கண் பிரதிதி யாதலும் ஆத்மாவின் தருமமான சத்துமுதலியன அந்தக்கரணத் தில் பிரதிபலிப்பதாலும் இவகத்தியாசமாம். இவ்வகத்தியாசத்தினால் அந்தக்கரண தருமமான கர்த்திருத்வாதிகள் ஆத்மாவில் பிரதிதி யாதலின் நான்செய்தேன் நானனுபவிக்கின்றேன், என்னும் விபவகாரங்கள் உண்டாகின்றன. சுமூகநிலையில் ஆத்மாபோதாந்த மாகவிளங்குதலால், அது கர்த்திருத்துத்வாதி தருமங்களில்லாத தென்பது நன்குவிளங்கும். மேலும், அவஸ்தாத்திரயங்கள் தோன் றிதோன்றி நசிப்பன போன்று நின்றனவின் னென்றாகக் கர்த்தி ருத்துவாதி தருமங்கள் நசிப்பதினாலும் ஆத்மா அஞ்ஞானவிஷய ங்களிற்கலவாது அசங்கமாய் விபுவாய், சர்வாதிஷ்டானமாய்ச் சிதா நந்தவடிவமாய், சாட்சிபா யிருப்பதினாலும் ஆத்மாவிற்குக் கர்த் திருத்வாதி தருமங்களில்லையென்பது நன்குவிளங்கும். இதனால் ஆத்மா அகர்த்தா, அபோக்தா. அசங்கமென்பது செவ்விதற் புல னாம்.

பி-அங்ஙனமாயின், ஆத்மா கர்த்தா வென்றும், போக்தா வென்றும், புண்ணியபாப கருமங்களதற குண்டென்றும், அத னால் ஜனனமரண சம்சார துக்கங்க ளுண்டென்றும், சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுதல் பொய்யா?

உ - ஆத்மாவிற்குக் கர்த்திருத்வாதி தருமங்க ளுண்டென்று சுருதிஸ்மிருதிகள் கூறுவதன்கருத் தத்துவவித்துக்களுக்கு விளங்குமன்றி மற்றவர்கட்கு விளங்காது. அந்தக்கரண விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்குச் சுருதிஸ்மிருதி முதலியன கர்த்திருத்வாதி தருமங்கள் கூறுகின்றனவன்றி, அந்தக்கரண வுபகித ஆத்மா விற்குக் கூறவில்லை. அந்தக்கரண விசிட்ட ஆத்மாலீவனாம், அந்தக்கரணவுபகித ஆத்மாசாட்சி அல்லதுசிவமாம். அந்தக்க ரண விசிட்ட ஆத்மாவிற்குக் கர்த்திருத்வாதிக ளுண்டென்று கூறுவதையும் நன்குபரிசோதித்துப் பார்த்தல் வேண்டும்.

சேதனபாகம் யாண்டும் அசங்கமாயிருத்தலால், அந்தக்கரண விசிட்ட ஆத்மாவின் விடத்தும் கர்த்திருத்வாதி தருமங்கள் உண்மையாகவில்லை. விசேஷத்தின் தருமம் விசிட்டத்தில் பிரதிதியாதல் கூடும் என்னும் நியாயத்தினால் அந்தக்கரண கருமமான கர்த்திருத்வாதிகள் விசேஷத்தில் (அந்தக்கரண விசிட்ட வாத்தூமாவில்) பிரதிதி யாகின்றது, உண்மையில் ஒரு தருமமும் ஆத்மாவிற்கில்லை. அது நிர்தர்மமாம்; நிர்க்குணமாம். என்பதற்குச் சுருதிப் பிரமாணங்கள் வருமாறு.

சர்வசாரோப நிஷத்.

† - நாஹங்கர்த்தா நைவபொக்த்தா ப்ரக்ருதேஸ் ஸாக்ஷி ரூபக:
மத்ஸாந்தித்யாத ப்ரவர்துதே தேஹாத்யா அஜடா இவ
ஸ்தா ணுர் நித்யஸ் ஸதாநந்தச சததேதாக்ஞான மயோமல:
ஆத்மாஹம் சர்வ பூதாநாம் விபுஸ் ஸாக்ஷி நசம்சய:
ப்ரஹ்மை வாஹம் ஸர்வவேதாந்த வேத்யம்
நாஹம்வேத்யம் வ்யோமவாதாதி ரூபம்,
ரூபம்நாஹம் நாமநாஹம் நகர்ம
ப்ரஹ்மை வாஹம்ஸச்சிதா நகதரூபம்,,
நாஹந்தேஹோ ஜந்மம்:ருத்பூ குதேதாமே
நாஹங்கார: ஸுப்திபாசே குதேதாமே,
நாஹம்சேதச் சோஹ மோஹேஹ ன குதேதாமே,
நாஹங்கர்த்தா பந்தமோக்ஷேன குதேதாமே,

+ நூஹுகதூ நெநவ ஹோகா புகூதெ ஸாக்ஷீரூபவகூ:
 ரீதாநியூஸ்புவ துக்தெ ஷெஹாடூ சஜீவா ஸ்வ ||
 ஸாணுநிதூ ஸுடாந்ஷி ஸூமெஜாந்ஷியோரீவ: |
 சூதாஹம் ஸவதூமூதாநாம் விஹஸாக்ஷீநஸம்ஸய: ||
 ப்ரெஹ்வாஹம் ஸவதூவெடாதெ வெடூம் |
 நூஹ்வெடூம் வெடூரீவாநாஜீரூபம் |
 ரூபம்நூஹ்நாஜீ நூஹ்நகரீத் |
 ப்ரெஹ்வாஹம் ஸஜீதாந்ஷரூபம் ||
 நூஹ்ஷெஹாஜீந்ஷிதூமகூம்தொமெ |
 நூஹ் காரூ: க்ஷுதிவாலெகூம்தொமெ
 நூஹ் தெதஸூகனோஹ்ஸகூம்தொமெ |
 நூஹ் சுதூவாஸுமோக்ஷஸ கூம்தொமெ ||

(இ-ள்). நான்கர்த்தா வன்று; போக்தாவன்று, பிரகிருதிக்குச் சாஷி சொருபனாயிருப்பான்; என் சன்விதானத்தினால் தேகாதிகள் சேதனம் போலக் கருமங்களைச் செய்கின்றன. நான் ஸ்திரீமாகியும், தித்தியமாகியும், எஞ்ஞான்றும் ஆந்தகாரமும், சுத்தமாயும், ஞானசொருபமாயும், மலாகுதமாயு மிருப்பன். நான் சாவழிகங்களுக்கும் மாத்திரம்; எங்கும் விபாதித்திருப்பான்; சாவா ரடியாயிருப்பவன். இதற் சம்சயவில்லை. சாவிலைதா கதமகனாலும் ஆபிரியப்படுகிறவனும் நானே, அபிரியப்படுகிற ஆகாசம் வாயு முதலிய ஞானங்கள் யானன்று; நான் ஞானங்களன்று மரங்களன்று, கருவாடிகளன்று; சச்சிதானந்த சொருபமான பிரமம் நானே, நான்தேகமன்று, எனக்கு ஐந்த மாணுகிறஞர் யாதுமின்று; நான் மனமன்று; எனக்குச் சேகக மோகங்களில்லை; நான் கந்தனுமன்று; எனக்குப் பந்தமோகங்களே இல்லை.

கைவல்லிய நவந்தம்.

“ நித்தியமபூ ரணமேகம் பரமார்த்தம் பரமபிரம பிரானஞ் சார்த்தம், சத்தியங்கே வலத்திரிபந் சமந்தி நுத்தம் ஈடததன் சாட்சி போதம், சுத்தமில்க் கிபஞ்சகா தரஞ்சுவன் தத் துவர்ஸின் சோகி யான்மா, முத்தமவிரி நுக்கு மென் லிவ்வண்ணம் விநுணங்கண் மொழியும் வேதம்” “ஆசலசிரஞ் சனமபிந்த மபிரம யம்விமலம் வாசனா தீதம், அசடமகா மயமசங்க மதுலகிசு தரம கோ சரம கண்டம், ஆசமகத மவிமரி திக்குரைநிட களநில யவம நாதி, அசரீர மவிசார மத்திவித மெனவிலகா மநீதக மு ஸ்வே” என்று கூறுவதும் அநிதற் பாற்றும். சுபூதநி யவத்தை யில் ஆத்மா மனமில்லாமையால் காத்திருப்பாதி சமசாரமத துச் சாட்சிபாத்திரமா யிருப்பதனால், அநாதத் நெருங்காதி தரும பு டைய தென்பது மனபிராந்தி லீயாயம். இன்னமொரு ரகசிய மிருக்கின்றது. அனேபாநெனின், இந்நக ஆதமா அருஞானமென னும் முதலெனிரி மறைக்க ஆவரணமென்னும் லாகிரி சிறுமி பால்பைத்தியம் விடித்து, விட்கோமென்னுங் குடடரோகஸ்திரி பைக்கடிக் கர்த்திருத்வாதி தருமங்க னென்னும் ரோகங்களை படைத்து, பாமான், கர்மி, முடபக்த னென்னும் புத்திரங்களைப் பெற்று, சதா தாபத்திரய துகளங்களை அறுபரிப்பதுபோற் றேன்றுகின்றது. வாஸ்தவத்தில் ஆத்மா சிநிசேஷ சின்மாதிரி வடிவமாம் என்று கூறினன. இவற்றைக் கீதம்பர் பிரதிவாதிவகில்

கூய்

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு

மிகக் கோபாவேசமாய்க் கண்கள் சிவச்ச, காதுகளிற் தீப்பறக்க, திக்கரித்துப்பார்த்துச் சாக்ஷியாய்வந்த நீர் சட்டப்பிரகாரம் கேட்ட வரைக்கும் விடைசொல்ல வேண்டியிருக்க, வரம்பு கடந்து பேசுவதனாலே நீர் மிகவும் அடிகர் பிரசங்கமாக விருக்கின்றீர். இனி யொரு காலப்படி சொல்லுவீராயின், கோர்ட்டாரால் தண்டனையடைவீர், சாக்கிரதையாக வசனியுமென்று பாய்ப்படுத்திப்பிறகு,

பி - ஆத்மா வென்னுந் தொத்தி, சத்தா? அசத்தா?

உ - முக்காலத்தும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாத (பரமார்த்திக) சத்தே.

பி - ஆத்மா எப்போதும் சத்தென்பதற்குச் சுருதியாகு?

சாந்தோக்கிய வுபநிஷத்.

உ - † ஸதேவ ஸோம்ய இதமர் ஆஸீத்”

(இ - ள்). சிருஷ்டிக்குமுன் இத்திருநிய அசத்த ரூபம் பிரபஞ்சம், நாம ரூபங்கவற்றுந் தேவல கொவிசேஷ சின்மத்திர பரப் பிரஹ்மமா யிருந்தன.

சுடே பாபிஷத்.

† - ஸ்வபகாந்தம ஜாகரி தாக்தம். சோபெளயே நாதுபன்யதி. மஹாந்தம் விபுமாத்திராம் மத்வாதீரோ நசோரதி”

(இ - ள்). சாக்கிரம் சொப்பாம் முதத்தியென்னும் அவஸ் தாதத்தியத்திலும், ஞான சொரூபனை ஆத்மா சத்தியமாய் நாச ரகிதமாய்ச் சர்வசாக்ஷியாய்க் சாலத்திரயத்திலும் இருப்பதனாலே சத்து.

திலகநினை விருத்தி.

நானென்றான் துவத்தையினுண் னேனாக்காய்த் தேதான்னு நாலேழ்த்த துவங்கன்வெனி தேநாக்கா ரிதென, தீனமுடன் னேர்து னுமே தத்துவங்க ளிருவகையா மையே முந் தினங்க டோ ஹுமன திரி விதவவத்தை கனினுந் தேன்றி யொழிகையினுங் கூடலொ

† ‘ஸதேவ ஸோம்ய ஐஹேசுவரீ’

† ஸ்வபகாநா ஜாகரிதாந்தா யொஹனவநாநுபவஸூதி ।
உஹாநாவிஹாநாநா உஹாநாநாநா நொவதி ।

ழி யாமற் றுனை, ினமிலா சித்தியமாய் நிலைமையுற்றேயிருக்
கின்ற-நாமேகத் தென்ன வோர்வாய்.

கைவல்லிய நவந்தம்.

சென்மாந்தி ரஞ்செய்த னினைநாடு - தருமெனிற செல்கால
மியனுண் டலோ, கன்மாறு பவந்தக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற
காலத்து மியனுண் டலோ' உன்மாத யாதனா வுடல்கடவு ளுடன்
மனுட வுடன்மாறி மாநி யுழிபும், தன்மைய வுடல்கடவு ளு மிய
னிருப் பதுகொண்டு சத்தென்ப தொக்கு மகனே.

என்பனவும் பிறவும் சப்தப் பிரமாணங்களாம்

பி - ஆத்மா சத்தென்பதற்கு யுத்தியாத?

உ-கடர் கையம் கங்கண 'தஷண' திராயங்களுக்குக் காரண
மான மண் இரும்பு பொன் முதலிய காரணவஸ்துக்கள் சத்தா
யிருப்பதுபோல இந்தத் திருகியப் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமான
ஆத்மாவும் சத்தாம். மேலும், சரீரத்திரயமும் அவஸ்தாத் திரயமும்
மாறியவிடத்தும் ஆத்மா மாறாதொருபடித்தா யிருப்பதனாலும்
சத்தாம். 'சன்மாந்திரஞ்செய்த' என்று கைவல்லியநவந்தங் கூறும்
யுத்தியாலும் ஆத்மாசத்தென்பது நன்குவிளக்காமாம்.

பி - ஆத்மா சத்தென்பதற்கு அறுபவமென்கை?

உ - நாமருபசகித தேகேகத்திரிய காரணப் பிரபஞ்சாதிகள்
அழியினும் தானழிபாது காலத்திரயத்தினு மிருப்பதும், நா
னிருக்கிறேன் நானிருக்கிறேனென்று வியவகரிப்பதும் அறு
பவமாம்.

பி - ஆத்மா சித்தா? ஜடமா?

உ - ஆத்மா அவஸ்தாத் திரயத்தை அறிவதால் சித்தே
யாம்; ஜடமாயி னறியாது.

பி - ஆத்மா சுழுத்தியில் சித்தாயிருக்கின்றதா?

உ - சுழுத்தியினின்றும் விழித்தவன் ஒன்றமறியாது சுக
மாக விறங்கினெனென்று கூறுவதனால், சுழுத்தியிலும் ஆத்மாசித்
தா யிருக்கின்றது.

பி - ஆத்மா சித்தென்பதற்குச் சுருதியாவை?

உ - † “ப்ரக்ஞாநம் ப்ரஹ்மோஹம்”

† உஜாநம் ஸுஜோஹம்

(இ-ள்). ஞானவடிவப் பிரம்மம்நான்.

பிரகதாரன்யோபநிஷத்.

† “யஸ்ஸாவேச பூதேச திஷ்டன்ஸாவேப்யோ,
பூதேதப் போந்தரோயம் ஸர்வாணி பூதாநி நவீனா,

(இ-ள்). சர்வபூதங்கட்கிடத்தும் விபாபித் திருப்பினும், அந்தப் பூதப் பொருளாக இரத்திரியாந்தக் கரணங்களினால் அறிவதற்குச் சாத்தியமாகாததாய், எந்தஞானமுளதோ அந்த ஞான சொரூபமாகிய வஸ்துவே ஆத்மாவாம். பஞ்சபூதங்களுக்கும், பூதாம்சங்களான இத்திரியாதிகளுக்கும், தம்மையும் மற்றையவற்றையும் அறியும் ஞானமின்மையால், அவை சடங்களாம். ஞான சொரூபமாய்ச் சர்வத்தையும் அறிகின்ற ஆத்மா சித்தாம். இவையேயன்றி இன்னும் பல சுருதிகளு முண்டு.

கைவல்லிய நவரீதம்.

“இருளாக மூடுகு சுழத்தியி விராத்திரியி விரவிசுட ரற்ற பொழுது, மருளாக விருளையும் பொருளையும் தெரிசின்ற வகை கொண்டு சித்தாருமே.

இலக்ஷணவிருத்தி.

செடமாகியறிவற்றுத் தோற்று கின்ற
செகங்களைபுஞ் செயற்கையறி வாக வுறறு
மடமான துறுமியற்கை யறிவின் முன்று
வகையான வுடல்களைபு மியற்கை யான
விடமான வறிவாகிக் காணு நின்ற
வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற்
நிடமானற் றெருவடிவு மிலாத தானாஞ்
சின்மாத்ர நெனவென்றுஞ் சிந்தை செய்வாம்,
என்பனவும் ஆத்மா சித்தென்பதற்குப் பிரமாணங்களாம்.
பி - ஆத்மா சித்தென்பதற்கு யுத்தி யானு?

யஸ்ஸவெஷுஹுஹுதேஷுகிஷ்ணுஸவெஷுஷு
ஹுஹுதேஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

உ - அறியப்படுவன திருசிய (ஜட) மாயும், அறிவது திருக்கா (அறிவா)யு மிருத்தலே யுத்தியாம். கண்டேன், கேட்டேன் என்றற் றெடக்கத்து விபவகாரங்கட் கேதுவாகிய விர்திரியங்கள் மாறுமியல் புடையனவாயும், என்னுடைய விர்திரியங்க ளென்று மடதைக்கு விஷயமாயு மிருக்கின்றன. கடாதிப் பிரபஞ்ச முதல் அறித்தை யிருபுள்ளன வெல்லாம் அறிபப் படுவனவா யிருக்கின்றன. ஆகவே, ஆத்மாவே சித்தென்பது சிதைபாதித்தாந்தமாம்.

பி - ஆத்மாவே சித்தென்பதற்கு அதுபவம் யாது?

உ - நான்குக்கூற்றை யறிந்தேன், சொப்பனத்தை யறிந்தேன், சுழுத்திபயறிந்தேன், சாக்ஷரத்தில் சொப்பன சுழுத்திகளினபாவத்தை யறிந்தேன், சொப்பனத்தில் சாக்ஷசுழுத்திகளினபாவத்தை யறிந்தேன், சுழுத்தியில் சாக்ஷ சொப்பனங்களினபாவத்தை யறிந்தேன் என்பதனுபவமாம். ஆத்மா ஒன்றும் அறியப்படுவதன்று; பாவாபாவங் (இருபு இல்லாமை) கட்டுச் சாட்சியா யிருப்பதாம்.

பி - இப்போது விவாத சொந்தாயுள்ள ஆத்மா துக்கசொற்பமா? சுகசொற்பமா?

உ - ஆத்மா எப்போதும் சுகசொற்பமே,

பி - ஆத்மா சுகச்சொற்ப மென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி அதுபவங்களெவை?

உ - பிரக தாரண்யோபபிஷத்

† “ ஏஷோஸ்ப பரமாந்த ஏதஸ்யை வானந்தஸ்யாஸ்தாதிபூதாதி மாத்ரா முபஜீவந்தி”

(இ-ள்) ஆந்தரூபமாகிய ஆத்மா தேகத்தி லிருப்பதனால் ஐந்து ஜாலங்களெல்லாம் ஜீவித்திருக்கின்றன.

† “ஆந்தம் ப்ரஹ்மோஹம்”

(இ-ள்). ஆந்தவடிவ பிரஹ்மம்தான்.

† ஷஷோஸ்ய வரூபாநந வனதஸ்யைவாநநஸ்யூஸூநிவ-ஞ்.தாநிபா-தூ-ஃ-வஜீவனி

† சூநந்-ஹ் ஷோஹம்

■ “தேதத் ப்ரேயஃ, புத்ராத் ப்ரேயோ” ஸித்தாத் ப்ரேயோ
ஆத்மாநமேவ ப்ரியமுபாஸேத்”

(இ-ள்). அஞ்ஞானிகளுக்குப் பொருளும், மண்ணும், பெண்ணும், புத்திரர்களும் ஆந்தகாமாதத் தோன் ஆதலால், அவர்களுக்கு அவற்றின் மீது பிரிபமிருக்கிறது. அவற்றிலே தங்களுக்கப்பாபஞ் சித்திக்குமாயின், மேல் சொல்லியவற்றை பெல்லாம் விட்டுத் தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளப் பிரயத்னப் படுவார்கள். ஆதலால், சகலத்திற்கும் ஆத்மசொருபனாகி தானே தனக்கு மிகப்பிரியமா யிருப்பதனால், ஆத்மா பரமார்த்த சொருபமாம்.

ஸர்வஸாரோப நிஷத்.

† கிமாந்தமிதி, அம்பஸாமர்ணவ இவஸுக சேதநாநாமதி
ஷ்டாந நித்தியசத்தா கண்டாத்வைத சிதாநந்தைக ரசமாநந்தம்.

(இ-ள்). ஆந்த மென்பதெது வென்றால், ஜலங்களுக்குச் சமுத்திரமப்போலச் சுகாநமான சேதனங்களுக்கு ஆதாரமாயும் நித்திய சத்தாகண்டாத் துவைத சிதாந்த ஏகாசமாயும் உள்ள தெதுவோ அதுதான் ஆந்தம்.

‡ ஸித்தாத் புத்ர ப்ரியம் புத்ராத் பிண்டஃ, பிண்டாத் தசேந் திரியம் இர்திரியேப்பயஃ ப்ரிய ப்ராண ப்ராணத் ஆத்மாபரப்ரியஃ

(இ-ள்). திரவிபத்தைவிடப் புத்திரன் பிரியன்; புத்திரனை விடத் தூலசரீரம் பிரியம், சரீரத்தைவிட இந்நிரியங்கள் பிரியம், இந்நிரியங்களைவிடப் பிராணன்பிரியம், பிராணனைவிட ஆத்மா மகாப்பிரியம். என்பன சுருதுகளாம்.

■ தஷெதகஸெயஃ வுத்ராஸு வௌு பொவிதாஸு வு பொ
ஸூதாநஸெவபுயஸு வாவஸெஸு,

† கிமாநநிதி, சுஹஸாரிண-ஃவ ஐவஸுப வெதநாநா
யிஷ்டாநதித்யஸுஹாவண்ணாநெவ தவிஷ்டாநஸெவஸுபாநந்

‡ விதாஸுவுத்ரஃ வுயவுத்ராஸு விணஃ, விணாஸு த
ஸெக்யம் ஐநிபெஷுஃ வுயவ்ராணவ்ராணாஸு ஸூதாவரஃ
வுயஃ,

இலக்ஷணவிருத்தி.

தனதானி யாதிசெல் வய்ச்சிப ராதுனி ரா
சாதி யா நீங்குங் காலை
தனிராத கையுடமை பிரியமது செலவாதி
தன்னினு லொருவு காலை
யினமான புத்திராதி பிரியமல் ரனனுற்ற
விமலமா நீங்குங் காலை
யிழிதூல வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி
விநதிரியம் பிரிய மதுவும
பினமாம்பி ராணகண் டமதான வாக்களை
பெறுபோ தகன்று ஜீவன்
பிரியமது வும்பிராண நிறுகாலை விட்டுமெந்
காலுமே பிரிய வுந்வாங்
கனமான வான்மாலை யன்றியொன் றிவ்விதங்
காணாத படியி னாலுங்
கருதுமெக் காலுமே தானாக வுற்றநாங்
கழுதுபா மானந்த மே.

கைவல்லிய நவரீதம்.

புலியுமனு கூலமெனி விட்டமாம் பனகசெயிற்
புதல்வனெனி னும்வெறுப்பாம்
உலகிலிரு வகையுமல் லாதபுல் லாதிபி
லுதாசின மாமாதலான்
மலினமது சின்மபன் பலவகையு மிப்படி.
மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிக்கான்
அலகிலா நந்தவடி வாசுமுன் சொருபத்தை
யாராய்ந்து பார்மைந்தனை.
பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தினிற்
பேராத்திரியமதனால்
அருகாத பிரியஞ் சுகத்தில்வரு மாதலா
லாந்த மாமைந்தனை.

இவற்றையு முகித்துணர்தற் பாலதாம.

பி - ஆத்மா சுகசொருப மென்பதற்கு யுத்தியானு?

உ - மணமகனுக்காக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மாமிபார்
செய்யும் உபசாரம்போல, தேகவாசன தோஷ அகவேகத்தினால்

தனக்காகப் பிள்ளைகள் முதலியவர்களிடத்துப் பிரியமா மிகுப் பீதே யுத்தியாம்.

பி - ஆத்மாசகவடிவ மென்பதற்கு அநுபவமியாதா?

உ - தனது சுகத்திற் கானியுண்டாகுத செய்யும்புத்திர மித் திர களத்திராதிகளை, நிராகரித்துத் தன்னிடத்திற்குள் மிகப் பரிதியாயிருப்பதுவே அநுபவமாம்.

பி - நானென்னும் ஆத்மா எவ்வளவுகாலமாக அஞ்ஞான காரியமாய பஞ்சகோசாதிகளை யநுபவிக்கின்றது?

உ - ஆத்மா நித்த, புத்த, சத்த, முத்த, அசங்க, அப்பிரமேய, அசல, அநாமய, அமிருத, ஆநந்தவடிவமாக விருத்தவின், அதற்கு அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமாய பஞ்சகோசாதிகளு டென்று மில்லையாம்; ஆயினும் மோகவசத்தால் அஃது அஞ்ஞான காரியமான பஞ்சகோசாதிகளை அநுபவிப்பது போன்று விளங்குகின்றது. அஞ்ஞானம் சொருபத்தாலநாதியாகவுந், அதன் காரியங்கள் பிரவாகத்தா லநாதியாகவு மிருத்தவின், ஆத்மா எவ்வளவு காலமாக அஞ்ஞானகாரியமாய பஞ்சகோசாதிகளை யநுபவிக்கின்றது. என்று வினாவுதல் வேதாந்த சாஸ்திர மரியாதையை யறியாமையை விளக்குகின்றது. மேலும்,

இக்கேள்வி கடப்பாடுகள் நிறைந்துள்ள இருட்டறைவி லிருக்கும் புருடனைப்பார்த்துத் தாங்களெத்தனை நாளாயிதனை யநுபவித்து வருகிறீர்களென்றும, ஸ்படிசுத்திக்குச் சிகப்பு வர்ணத்தைப்பூசி, ஒ ஸ்படிசுமே ரீ யிந்தச் சிகப்பு நிறத்தை யெததனை காலமா யநுபவித்து வருகிறுமென்றும், ஆகாயத்திற் மேன்றும் நீலாதிவர்ணங்களைக் குறித்து ஆகாயத்தை நோக்கி நீ எத்தனை காலமாக நீலாதி வர்ணங்களை அநுபவித்து வருகிறு மென்றும், மஞ்சள்காமலை யுடைபவன் சங்கைப்பார்த்து ஒ சங்கை! இந்த மஞ்சள்வர்ணத்தை எவ்வளவு திவசங்களா யநுபவித்து வருகிறு மென்றும் கேட்பதுபோலுமாம். இன்னும் இது மித்தியா சொற் பமாயுள்ள அஞ்ஞானாதிகள், சத்திய சொருபமாயுள்ள ஆத்மாவைப்பார்த்து ஒ ஆத்மாவே! நீ பஞ்சகோசாதிகளை எத்தனைகாலமா யநுபவித்து வருகிறுமென்றும், வந்தியபுத்திரன் அருந்திபைய யொத்த ஒரு பதிகிரதையை நோக்கி நீ எவ்வளவு திவசங்களா வியபிசாரஞ் செய்து காமவின்பத்தை யநுபவித்து வருகிறுமென்றும் வினாவுதல் போலுமாம்.

இக்கேள்வி மிகவும் பரியாசமாயிருக்கின்றது. அது கோர்ட்டாருக்கே நன்றாய் விளங்குமென்று கூறிமௌனமாக விருந்தான். அதுசுண்டு கோர்ட்டார் பிரதிவாதி வகிலாகியகோரமுட புத்தி என்பவனைப்பார்த்து நீர் செய்கிற கிராசினால் அரிசியைக் குத்தக்குத்த அது வெள்ளையாவது போன்று, விவேகனுடைய வுண்மை நன்கு விளங்குகின்றது. இனி நீர் பிரசனைகளை நிறுத்திச் சும்மாயிருமென்று சொல்லி, வாதிதரப்பில் வந்த இந்தச்சாசுதி மிக்கயோக்கியதையுடையவனென்று தீர்மானித்து நீர் போகலாமென்று கூறி மற்றச் சாசுதிகளில் இரண்டாவது சாசுதியாகவுள்ள வைராக்கியனை அழைக்கும்படி சேவகர்கட்கு ஆக்ஞாபித்தனர்.

வாதி தரப்பு.

2—வது சாட்சி.— வைராக்கியன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிராக்ருத மெனவே தங்கட் பேசிடும் பெண்டு பிள்ளை
தராக்குஞ் சுவர்ண மாதி சத்திய மலவென் றோர்ந்து
நிராகரித் தருளை நாடி நிகரற்று நிலைத்து வாழும்
விராகனும் வாதி பக்கல் விளம்பிய சாட்சி சொல்வாம்.

தான்பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே காலென்று சாதிக்கும் கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து நின்று வைராக்கியனைக் கோர்ட்டார் முன்பழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து,

பி - உமது பெயரென்னை? கோர்ட்டார் முன்பு உண்மையாக விளம்பும்.

உ - என்னுடைய நாமதேயம் வைராக்கியன்.

பி - நீர் யாருடைய குமாரர்?

உ - நான் விவேகனுடைய குமாரன்.

பி - உமக்கு நானென்னும் ஆதமா தெரியுமா?

■ - தெரியும்.

பி - நானென்னும் ஆத்மா இப்போது எவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கின்றது?

உ - கற்பிதாகாரமாகிய தங்களுடைய விருதயத்திற் பிரகாசிக்கின்றது. கற்பிதாகாரங் கெட்ட விடத்து அஃதெங்குஞ் சிதம் பர(ஞாநாகாச) மாகவிளங்குவது நன்றாய்த் தெரியும்.

பிரதிவாதிவசில் கோபங்கொண்டு கண்கள் சிவக்கக் கோர்ட்டாபைப் பார்த்து, இந்தச்சாஷி மிகுந்த மோசக்காரன்; இவன் முதலில் பிரமசரிய மென்னும் ஆச்சிரமத்தி லிருந்து அது பூர்த்தியாவதற்கு முன்னரே அதனை விட்டு மகா யோக்கியனைப்போலக் கிருகஸ்தாச் சிரமத்திற்குவந்து, அக்கினிசாஷியாய் ஒருபெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, அவளிடத்தில் மக்கள் பலரைப்பெற்று, பேராசையால் மிகவுங் கஷ்டமடைந்து, மனைவிமுதலியோரிடத்துப் பேரன்புடையவனைப் போன்று காட்டி, பலகுருட்டு வேஷம் பூண்டபிரயித்து, சிறிதுகால மங்கிருந்து திருடனைப்போன்று ஒரு வரோடுஞ்சொல்லாமல் தேசாந்தாஞ் சென்றொளித்தவன். இவனுடைய மனையான் குழைந்தைகளுடன் சென்று பல தேசங்களிலுந் தேடிப்பிறகொரு தேசத்திலிவனைக் கண்டு பிடித்து, உம்மையே கதியாகவெண்ணி யிருந்த எங்களைத் திசுக்கற்றவ ராகவிட்டு இங்கேன் தனித்தோடி வந்தீரென்றுவினவ, வேளைக்குத்தக்கபடி திருடன் வேடம்போடுவதுபோல உங்களுக்குச் சம்பாதித்துப்போட வெனக்குச் சக்தியில்லாமையால் தேசாந்தரம் போனெனென்று சொன்னான். அதற்கு அவர்கள், நீர் சம்பாதினை செய்தெங்களுக்குப் போடவேண்டியதில்லை; சம்மா விட்டிலிருந்துகாலங்கழியுமென்று பன்முறைவேண்டிக் கொண்டதற்கு, இவன்மோக்ஷசுகத்தையறி சுலபமா யிங்கிருந்து அநுபவிக்கப் போகின்றேனென்றான். அதையவர்கள் கேட்டுப் பிரர்த்தியக்ஷமாயும் நிசமாயுமுள்ள விஷயசுகத்தை விட்டுப் பரோக்ஷமாயும் சுத்தப் பொய்யாயுமுள்ள மோக்ஷசுகத்தை விரும்புதல், கையிலிருக்கும் பாயசத்தை ஒழுக விட்டு முழங்கையை நக்குவதற்கு அபேக்ஷித்து வினை சிரமங் கொள்வது போலாம்; கையிற் சிக்கியகனியை விட்டு எட்டுதற்கரிய பழத்திற்குத் துறவி போடுவதுபோலா மென்றுகூறி, கேவலமாக நினைத்துச் சீச்சியென்று சொல்லவாரம் பிப்பதற்கு முன்னரே, இவன் உங்களை யான் மனப்பூர்த்தியாக விட்டுவிடவில்லை;

உங்களுக்கு வேண்டிய சமயங்களிற் தடைபிற்றி வருவ
னென்று உபாயமாகக்கூறி மோசஞ் செய்து, அவர்களை வீட்
டுக்குப்போகுமாறு பக்குவமாகச் சொல்லியனுப்பி விட்டு, பிறகு
வானப்பிரஸ்த நென்று ஒரு வேடத்தைப் பூண்டு விசேடகால
ங்களிற் தன்வீட்டுக்கு வருவதும் போவதுமாகவிருந்து சிலபிள்
ளையுமும் பெற்று வஞ்சக சித்தத்துடன் சிலகாலங் கழித்தான்.
பிறகு, இவன் சன்னியாசா சிரமத்தை யடைந்து, அதன்கண்
விதித்துள்ள கருமங்களுள் ஒன்றேனு மாசிரிக்காம விருந்தான்.
பிறகு இன்சால்மெண்டு வாங்கிக் கொண்டவனைப் போல எந்த
விஷயங்களுந் தன்னைப்பாதிக்கா திருக்கும்படி சன்னியாசியென்
னும் நாமத்தை நீக்கி, “நீக்குபேபே நீதல்லி தன்றி தாதமுத்தாத
லகுன்னு பேபே” என்றுசொல்லிய கோழுட்டியைப்போலப்
பூர்வாச் சிரமங்களை மோசஞ்செய்து, அதிவாணச் சிரமியென்று
பெயரிட்டுக் கொண்டு தன்னையொத்த கூடா ஒழுக்கமுடைய
வர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு விதிநீட்டை மின்றி அசுசிவாக்கி
யங்களை யெப்போதும் வசனிக்கு மிவனுக்குப் புத்திரசோக
மென்னும் விலங்கு போடுவித்து, இவனைக் குடும்பகோரபங்க
மென்னும் பெரும் பள்ளத்திற் தள்ளவேண்டும். இவன் சீவன்
முத்தியென்னும் பெரிய விலங்கையும், விதைமுத்தி யென்னும்
பெரும் பள்ளத்தையும் அபேக்ஷிக்கின்றவனுதலாலும், பல தப்பி
தங்களைச் செய்திருப்பதினாலும் தண்டிக்கத் தக்கவனே யாவன்.
யாவருக்கும் தெரியும்படி இவனைச் சித்திக்கப் பிரார்த்திக்கிறே
னென்று கூறி வணங்கி கின்றான். கோர்ட்டார் வைராக்கியனைப்
பார்த்து இவ்வகில் கூறியதற்குச்சமாதானமுண்டோ? என்றனர்.

அதற்கு வைராக்கியன் கோர்ட்டார் சமுதத்தில் பணிவாக
நின்று நமஸ்கரித்து, என்னுடைய விண்ணப்பத்தைச் சிறிது
செவி கொடுத்துக் கேட்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன். நான் கூறும்
சமாதானங்களாற் கோர்ட்டாருக்குத் தன்னைக்குப் பாத்தி
யஸ்தர் இன்னு ரென்பது வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்கும்.
அதைத் தீர்க்கமாகக் கூறுகின்றேன்.

யாக்கு வலக் யோபநிஷத்.

† “ஆநம் பல்வல மதஸ்யாநாம் சித்தகர்தம சாரிணாம்

பும்ஸாம் துர்வாசநா ரஜ்ஜூர் நாரீபடிசபிண்டிகா

† ஜநவலுஜிதாநாஃ விதகஷ்டஜாரிணாஃ।

வாஸாஃ ஸுவாஸாநா ரஜ்ஜூநாநிஷயிவவிணிகா॥

ஸர்வேஷாம் தோஷரத்நாநாம் ஸுஸமுத் கிகயாநயா
துக்கச்ச்ருங்கலயாநித்ய மலமஸ்து மமஸ்திரியா”

(இ-ள்). ஜன்மமென்னும் குளத்தில் சித்தமென்னுஞ் சேற்
றிற் சஞ்சரிக்கும் புருஷரென்னும் மீன்களைத் தூர்வாசனை யென்
னுங் கயிற்றிற் பிணைத்து ஸ்திரீக ளென்னுந் தூண்டிமுள்ளைப்
போட்டு மன்மதவலைஞன் பிடித்து மோகாக்கினியிற் சமைக்கின்
றான்; துக்கசொருபமாகிய ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்குக் கால்விலங்
குப் போன்றவர்கள்.

மகாவாக்ய ரத்நாவளி.

† “ஆதிமத்பா வஸானேஷு துக்கம் ஸர்வ மிதம்யதஃ,
ஸ்திரீயந்தயக்த்வா ஜகத்யக்தம், ஜகத்பக்த்வாஸு கீபவேத்

(இ-ள்). ஸம்சாரத்திற்கு மூலமாய்ப் பெண்ணாகிவந்த மனை
யாளிடத்துக் காலத்திரயத்திலும் துக்கமே சம்பவிக்கும். ஸ்திரீ
யை விட்டால் ஜகத்து நீங்கிவிடும், ஜகத்தை விட்டால் சுகமடை
வார்கள்.

துவாதச மஞ்சரி.

* - நாரீஸ்தபர நாபீதேசம் த்ருஷ்ட்வா மாஹா மோஹா
வேசம்,

ஏதந்மாம்ஸவ ஸாத்விதாரம் மநஸி விசிந்தய வாரம் வாரம்.

(இ-ள்). ஸ்திரீகளுடைய ஸ்தனத்தைப் பார்த்து விகாரப்படு
கிறவர்கள். அது இன்ன மாம்சத்தையும், நாபிஸ்தானத்திலுள்ள மல
முத்திராதிகளையும் சினை நீர் நிரம்பிய குடல்களையும் சிந்திக்கில்
வெகு விகாரமுள்ள அவர்களிடத் துண்டாகிய பிராந்தி நீங்கி
விடும்.

ஸவெஷாம் ஷோஷாதாநாநாம் ஸுஸமுத் கிகயாநயா
ஃஃவஹு புஷ்யாநித்யு பௌஷு பிஷுபா

† ஸுபிஷ்யாவஸா நெஷு ஃஃவஹு ஸவபிஷு யதஃ
ஷுபஷ்யா ஜமத்யுக் ஜமத்யுக் ஸுலீலவெசு

* நரீஸ்தாநபரநால்ஷெஸநுஷா பஹாபோஹா
வெஸம், வனதநாஸவஸாஹிவிகாரம் மநஸிவிவிஷயவாரம்
வாரம்”

பதிபசு பாசவிளக்கம்.

காமத்தா லிர்திரன் கலக்க மெய்தினுன்
காமத்தா லிராவணன் கருத்த ழிந்தனன்
காமத்தால் கீசகன் கவலை யுற்றனன்
காமத்தா லிறந்தவர் கணக்கி லார்களே.

ஆசையாற் சந்திர னங்கந் தேய்ந்தனன்
ஆசையாற் சவுபரி யறிவை நீக்கினுன்
ஆசையா னராகுர னாவி போக்கினுன்
ஆசையால் வாலியு மழிந்து போயினுன்.

பத்திரகிரியார்.

ஆறாத புண்ணி லழுந்திக் கிடவாமல்
தேறாத சிந்தைதனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

தாயுமானவர்.

உந்திச் சுழியா லுளத்தைச் சுழித்தகன
தந்தித் தனத்தார் தமைமறப்ப தெந்நாளோ.

சூதசங்கிதை.

யௌவன பருவத் தழகுவாய்ந் தண்ணூர் தடிபார் தெழு
முலை யாரைச், செவ்விதி னுய்தல் கடிமணம் புணர்தல் சிறப்பு
நா டொறுமவர்க் கியற்றல், வெவ்வித வூட லொழித்தனல் லாடை
விளங்கிழை யாதிக ணேட, லொவ்வுற வவற்றைப்பாதுகாத் திடுத
லாதியி னுறும்பல துன்பம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளை.

நாவார வேண விதஞ்சொல்லு வாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென் றேயிருந் தொக்கவுண் பார்க்கை தான்வறண்டாற்
போய்வாரு மென்று நடுத்தலைக் கேகுட்டும் பூவையருக்
கீவார் தலைவியோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

ஞானவாசிட்டம்.

வந்துறு போதி னன்றாய் வரியளிச் சிறகு போலச்
சந்ததஞ் சலித்துத் தள்ளற் கரியதாம் போகந் தன்னை
முத்துநோய் மரண மூப்பு முதலவார் துயர்கட் கஞ்சிச்
சிந்தையில் விரும்பே னெனங்ஙன் சேர்வரும் பதத்தைச் சேர்வேன்.

இங்ஙனமுள்ள பிரமாணங்களால் சம்சாரம் துக்கவடிவமா மென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும். இவ்வாறாய சம்சாரத்தை இச் சிப்பது நாயானதுசுகூட்டில் வெந்துலர்ந்துசாரமற்றளலும்பைக் கண்டு அதிற்சார மிருப்பதாகப் பிரமித்து நெடுங்காலங் கடித்து, தனது தந்தங்களி லிருந்துவரும் ரக்தத்தைச் சுட்கரல்லியத்தின் கண்ணுண்டாகிய ரக்தமென்று பிரமிப்பது போலாம். அது பின் னும் பின்னுங் கடிக்கத் தன்பற்களி லிருந்துவருகின்ற இரக்தத் தினால் அதிகபாதையை யடைந்து அந்தளலும்பைக் கடிப்பதை விட்டுச் சிரமத்தை நிவாரணஞ் செய்து கொள்வது போலாம் ஒருவன் சந்தியாசம் பெறுவது. இந்த வீன சம்சாரத்தின்கண் அதிகப்பிரிய முடையவன் நரகத்திலும் பிரியமுடையவனவன், அசார சம்சாரத்தில் சாரமிருப்பதாகக் கருதி இரவும் பகலுங் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு நாளுக்குநாள் தேகஞ் சுட்கித்து, பெரும்புண்ணிய வசத்தால் சம்சார கஷ்டங்களுக்கு மூலகாரண மாயுள்ள மனைவியின் வடிவத்தை மலமூத்திரக் கேணியாகவும், இரக்த மாமிசத் தொட்டியாகவும் பார்ப்பவன் எப்படி அவனை நேசிப்பான்?

ஸ்திரீயின் முகமானது சுந்தரமாயின், அதனை யழகுசெய்ய மஞ்சள் கந்தந்திலக முதலியன தேடுவதேன்? கண்கள் சுந்தரமா யின், அவற்றிற்கு மையிடுவ தெற்றிற்கு? வாய் சுவாசனை யுடைய தாயின், தாம்பூலாதிகளைப் போடுவதேன்? சரீரம் அழகா யின், சித்திரவாண் பச்சைகள் குத்துவதேன்? தேகம் நாற்ற மில்லாத தாயின், அதனைக் கறுப்புச் சிட்டக்கல் முதலிய வற்றால் யானைகளைத் தேய்ப்பது போன்று சீக்காய், இலுப்பைப் புண்ணுக்கு, சப்பு முதலிய வற்றால் தேய்த்துக் கழுவவ தெற்றிற் கு? அவர்களுடைய வாக்கியங்கள் மதுரசுபாவ முடையனவாயின், சங்கீத சாயித்தியங்களைக் கேட்பதேன்? அவர்களுடைய வடி வங்கள் சுந்தரமாயிருப்பதாயின், அவற்றை ஆடையாபரணங் களால் அலங்கிருதஞ் செய்வ தெற்றிற்கோ? புனுகு, சவ்வாது, சந் தனம், அத்தர் முதலியன பூசி மகிழ்வதேனோ? இவ்வாறு அதி ஹேயமாயும் மிகதோஷமாயு முள்ள ஸ்திரீவடிவங்களை யெடுத்தி யம்புதற்குஆயிரம்வாயும் இரண்டாயிரம் நாவுமுடைய ஆதிசேஷ னாலும் முடிவுறுமோ? கோர்ட்டா ரவர்களே தயவு செய்து இந்த நியாயங்களை யோசித்துத் தருமமார்க்கமாகத் தீர்மானிக்கவேண்

பெனப் பிரார்த்திக்கிறேன் என்று மிகவணக்கமாக நீன்றுன் கோர்ட்டார் வைராக்கியன் சொன்ன வார்த்தைகளையும் அவற்றிற் கியைந்த வாறுகக்கூறிய சுருதியுத்தி யதூபவங்களையும் ஆலோ சித்துப் பார்த்து, இந்தச்சாட்சி மிகுயோக்கியன், சத்திய வாதியெ ன்று தீர்மானித் தெழுதி, நீர் போகலாமென்று கூறி, பிறகு சேவ கர்களை நோக்கி மற்றச் சாட்சிகளை யழையுமென்றார்.

வாதி தரப்பு.

3—வது சாட்சி—சமனென்பவன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையு மறுமை யுஞ்சே ரின்பத்தை யிகழ்ந்து வெய்ய மும்மலங் களையு மற்று மோனமெய்ஞ் ஞான மாந தம்மையுங் கண்டா ருள்ளந் தழைத்தேங்கு மாளு கின்ற சேம்மல்முன் சமனும் வந்து செப்பிய சாட்சி சொல்வாம்.

வாதிதரப்பின் முன்னுதலு சாஷியாகவந்த சமாதிகட்க சம் பத்தி யென்ற வர்களைத் தான் பிடித்ததைச் சாதிக்குங் கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலழைத்துப் பிரமாணஞ் செய் வித்துக் கோர்ட்டார் முன்னிலைந் செய்யும் பிரசனை வருமாறு:

பி - உங்களுடைய பெயரென்ன?

உ - சமன், தமன், சமாதானன், உபாதி, திதிட்சை, கிரத் தை யென்பனவாம்.

பி - நீங்கள் யாருடைய பிள்ளைகள்?

உ - வைராக்கிய னுடைய பிள்ளைகள்.

பி - உங்களுள் முதன்மையானவர் யார்?

உ - சமன்.

பி - (சமனைப்பார்த்துப் பிரதிவாதிவகில்) உமது பெயரென்ன?

உ - சமன்.

பி - உமக்கு நானென்னும் ஆத்மா தெரியுமா?

■ - நன்றாகத் தெரியும்.

பி - எவ்வாறறிவீர்?

உ - இந்தக் கேசில் பிரதிவாதிசனாக வந்த பரம சத்தருக்கள் நிர்மூலமாம்படி செய்த உத்தர க்ஷணத்திற்றுநே பார்தாண்டனைப்போல விளங்கும் நானென்னும் ஆத்மாவை நன்றாயறிவன்.

பி - அஃது உமது சத்தருக்களுள்ள விடத்தில் விளங்காது இல்லாதவிடத்தில் விளங்குவதற்குக் காரண மென்ன?

உ - ஞானப்பிரகாச பாஸ்கரனாகிய நானென்னும் ஆத்மாவை வருஷகாலத்தி லெழுசின்ற மேகங்களைப் போல அவர்கள் மறைத்து வருகிறார்கள். இதுவுமன்றித் தூர்வாசனைக ளெல்லா முடைய அவர்கள் குலோப்பு, வால்சையிட்டு, ரார்தல் முதலிய வற்றில் அழுக்குக்கள் சேர்ந்து அவற்றிலுள்ள சோதியை மறைப்பதுபோல அந்தக்கரணத்தில் சேர்ந்து ஆத்தம சோதியை மறைக்கின்றார்கள், அதனால் ஆத்மா செவ்விதாக விளங்கா திருக்கின்றது. அந்த நானென்னும் ஆத்ம சாக்ஷாத்காரப் பிரதிபலர்களைப் பிரகிருதிதத்துவ விவேசனமென்னும் ஐஞ்சாமாருதத்தினால் கெடுத்தால், மேகாவரணம் நீங்கிய சூரியனைப்போல அது விளங்கும், ஞானபாஸ்கரனாகிய நானென்னும் ஆத்மா யாவருக்கும் எளிதில் விளங்குவதன்று. அன்றியும், குலோப்பு முதலியவற்றின் மீதுள்ள அழுக்குக்களைத் துணியால் துடைத்துப் போக்கிய விடத்து அவற்றிலுள்ள தீபம் செவ்வையாக விளங்குவது போல, சத்குரு உபதேச சதாசார அநுஷ்டானங்களால் மலினவாசன யுக்தர்களாகிய அச்சத்தருக்களை யொழித்த விடத்துச் சுயஞ் சோதியாகிய நானென்னும் ஆத்ம சோதி நன்கு விளங்கும்.

பி - ஆத்மாவிற்கு அவர்களால் நேர்ந்த கெடுதியென்ன? பிரபல ராக்கதர்களில் அவர்களெவர்களைப் போன்றிருப்பவர்? அவர்களிருக்கு மிடங்களில் ஆத்மா ஏன் விளங்குவ தில்லை? அதை நன்றாக யாவருக்குந் தெரியுமாறு சொல்லும்?

உ - அவர்கள் சந்ததியார்களுள் இராகமென்பவன் இராவணே சுரனையும் இரணிய கசிபனையும், காமமென்பவன் நரகாசுரனையும், மதமென்பவன் கார்த்த விரியனையும், மற்சானென்பவன் சிசுபாலனையும், ஈர்ஷையென்பவன் இரணியாக்ஷனையும், அகுபை யென்பவன் பெண்ணடிசீக வாசுதேவனையும், இடம்பெனென்பவன் அபூர்வராஜனையும், தர்ப்பு மென்பவன் தசமுக ராவணனையும், அகங்கா

ரன் முதலியோர் மதுகைடவன் நாகாசரன் முதலிய பிரமுகரை யும் ஒப்பர். அநந்தகோடி புஜபல பாக்கிரம முடைய அதிருர் களை இராவணன் முதலியோர் கொலைசெய்தாற் போன்று மிகவேழைபாகிய இந்த முழுட்சு வென்னும் வாதியை நீங்களியாவரு மொருமித்துக்கூடிக் கெடுப்பதோர் ஆசசரியமன்று. அன்றியும் ரஜோ தமோ குணநிருத்திகளாய உமது மனைவிமார்களும் விப சாரிகளைப் போல ஒரு விஷயத்தைவிட்டு மற்றொரு விஷயத்தை யவலம்பித் திருத்தலினால் பதிவிரதைகள் குடிவாங்களைகளின் கூட்டத்தில் பிரகாசியாமைபோலச் சித்தான ஆத்மா, ஜடமாகமுடிய ராஜஸாதி விருத்தி கூட்டடங்கனிற் பிரகாசியாது. அளித்ததை முத லியவற்றால் சத்துவ மறைந்துள்ள சித்தத்தில் ஆத்மா எவ்வாறு பிரகாசிக்கும்.

பி - ஆத்மா சொப்பிரகாச சுகஸ்வரூப சுபாவமாயின், சர்வப் பிரதேசங்களிலுஞ் சுகமேன் பிரகாசிப்பதில்லை?

உ - நீரின் சிதளந் தீரின் சம்பந்தத்தால் தோன்றுமை போல, மூடகுரோத விருத்திகளின் சம்பந்தத்தால் ஆத்மசுகந்தோன்று திருக்கின்றது.

பி - ஆத்மசுக மெப்போது தோன்றும்?

உ - புத்தியின்சத்துவ குணத்தால் வைராக்கியமாகிய சாந்த னிருத்தியில் ஆத்மசுகம் நன்குவிளங்கும். அச்சாந்தவிருத்திவாய்த் தபோதுதான் ஆத்மா சச்சிதானந்த வடிவ மென்பது செவ்வி தாகவிளங்கும். மேலும், நியமிசாரத்தால் வருந்தீங்கை புள்ளவா றறிந்தவர் ஒருகாலும் விபசாரஞ்செய்ய விரும்பாமை போலத் தத்துவ விசாரத்தால் மூடகுரோத விருத்திபால் வருந்தீங்கை புள்ளவா றறிந்தவர் ஒருபோதும், அவ்விருத்திகளின் வயமாவ தில்லை. சாந்த விருத்தியைப் பொறுதவர்க கிவ்வுண்மை விளங் காது என்று கூறியடக்கமாக நின்றான் கோர்ட்டார் மனவடக்க மென்னும் சமன் கூறியவற்றைக் கவனமாகக் கேட்டு இவர்கொல் லிய வசன மெல்லாம் அங்கிகாரஞ் செய்யத்தக்கன வாமென்று தீர்மானித்து, நீர் போகலாமென்று கூறி, பிறகு தமனைன்னுஞ் சாட்சிபை விசாரிக்க ஆக்ஞாபித்தனர்.

வாதி தரப்பு.

4—வது சாட்சி - தமனென்பவன் விசாரணை.

அறுசீக்கழி நேடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

நிலந்தரு முயிர்க ளாயு ணீங்கிட வேமனாய் வந்த
புலந்தரு துன்ப மன்றிப் புகலிட மில்லை யென்று
வலந்தரு புந்தி யாலே வலித்தந்தப் புலன்கள் வென்ற
நலந்தருந் தமனும் போற்றி நவின்றிடுஞ் சாட்சி சோல்வாம்.

தமனென்பவன் கோர்ட்டார் முன்னர் நின்றவுடன்பிரதிவாதி
வகிலாயுள்ள கோரமுட புத்திபென்பவ ரெழுந்து நின்று கோர்ட்
டாரைப் பார்த்து முன்பு சாட்சியாகவந்த சமனென்னுஞ் சாட்சி
சித்தத்தின் ராகாதிப் பிள்ளைகளை எப்படி கொன்றானோ, அப்ப
டியே தமனென்னுமிவனும் ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்களின்
விருத்திகளாகிய பிள்ளைகளைச் சற்றும்யோசியாது கொலை செய்த
குலபாதகன். அங்ஙனமிவன் கொல்வதற்குக் காரணம் யாதோ?
அதனைக் கோர்ட்டாரே விசாரிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பி - தமனென்பவனைக் கோர்ட்டார் பார்த்து இப்போது பிர
திவாதி வகில் சொல்லிய வற்றிற் கென்ன சமாதானஞ் சொல்
லுகிறீர்?

■ - சப்த, ஸ்பரிசு, ரூப, ரச, கந்தங்க ளென்பவற்றை விஷய
மாகவுடைய சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய சத்துருக்கள் மிகு
பாக்கிரமங்க ளுடையவர்களாய்ப் பிழிவிசாதிப்பிரஹ்ம பரியந்த
முள்ள ஜீவகோடிகளைப் பலவகைத் துன்பங்களுக் குட்படச்
செய்து கேடுறச் செய்கின்றார்கள். அவர்களுள் ஒவ்வொருவர் செய்
யும் துர்மார்க்கங்களுட் சிலவற்றை இங்கெடுத்துக் கூறுகின்றேன்.

சுரோத்தி ரேந்திரிய வாபத்துக்கள்

பாகவதம்.

† க்ராம்ய கீதம் நச்சுணு யாத்யதிர் வநசரஃ க்வசித்,

சிட்சேத ஹரிணாத் பத்தாந் ம்ருகயோர் கீத மோஹிதாத்

(இ - ள்). வேசிகளின் அதிமதுரகீதா கானங்களைக் கேட்

பவர்கள் அவசியமவர்களின பாசபந்தங்களி லகப்படுவர்; மான்

† ஸ்ராவ்யேதம் ந ஸ்ருணுயாத்யதிர் வநசரஃ க்வசித்

ஸிட்சேதஹரிணாத் பத்தாந் ம்ருகயோர் கீதமோஹிதாதுஃ

கள் தீவர்த்திகளைப் பார்த்தும், வேட்டைக்காரர்கள் செய்கின்ற கண்டாநா தத்தைக் கேட்டும் பிரமித்து மெய்ம்மறந்து நிச்சேட்டையாய் நின்று வேட்டைக் காரர்களது வசத்தில் வெருசுலபமாய்க் பட்ட டிம்சை யடைவது சகலரும் அறிந்த விஷயமேயாம்.

ஞானவா சிட்டம்!

“படாமூர்க்க மாமனமே வினாயத் தோன்றிப் பருக்கின்ற செவித்தொழில்கள் பயின்று சந்தந், தொடர்கின்ற புத்தியினு லசுண மாபோற் றுஞ்சுறவேண் டாம்” என்றும், வள்ளலார் சாஸ்திரம் “சத்தத்தா லசுணமாயும்” என்றும் கூறுவதும், ரிஷிய சிங்க மகாரிஷி பிறந்தது முதல் ஸ்திரீகளைப் பார்க்காதவ ராயிருந்தும் ரோமபாதனால் ஏவப்பட்ட (வாரவனிதா) தாஜினங்களின் மதூகான லோலராகி அந்த ஸ்திரீகளுக்கு வசியமாய் அவர்களின் பின் றொடர்ந்து வனத்தைவிட்டுப் புரத்திற்சென்றொரு ராஜகன்னிகையைக் கடிமணம் புரிந்தார் என்றும்.

† - பசர்வேத்தி சிசர்வேத்தி காநரசம்பணி;

(இ-ள்). சுரசாயித்ய சங்கீத காநரசத்தினால் பசுக்களும், சிசுக்களும், சர்ப்பங்களும் பாவசமாகி மெய்ம்மறந்து அன்னியர்க்கு வசியமாய் மகாவாபத்திற் குள்ளானேறன. என்றும் முள்ளன வற்றால் சுரோத்தி ரேந்திரியத்தினும் பரமசத் துருவாயிருப்ப தெதுவாம்! இஃது லக்மறிந்த தன்மே.

துவக் கீர்திரியத் துன்பம்.

பாகவதம்.

† ததாபி டுவதீம் பிச்சர் நஸ்ப்ருயாசேத் தாரயிமபி ஸ்ப்ருசன் கரீவபத்யேத கரிண்யா அங்கசங்கத;

(இ - ள்). பாகர்கள் கொண்டுவரும் பெட்டை யானைகளின் அங்கஸ்பரிச சுகலேசத்தை யபேட்சித்து ஆணையானைகள் கட்டுப் படுகின்றன; கட்டுப்படுவதுமன்றி அந்தப் பாகர்களால் பலவுபத்தி ரவங்களை யு மடைகின்றன. ஆதலால் அங்களுமணிகள் அங்கஸ்பரி சம் சுகல வந்தத்தங்களுக்கு மூலமாமென்றறிந்து சுவதரும நிட்

† வஸுவெஹுதிஸிஸுவெஹுதிவெஹுதிமாநரஸம்மணீ

தபாவி யுவதீலிக்ஷாநஹுஸுஸெஜாரவீலி, ஸுஸுவ கரீவஸபெதகரிண்யா சுமஸம்மத;

டர்களாகிய சன்னியாசிகள் ஸ்கிரீகளைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் தூரமாயோடி விடவேண்டும்; அவர்களுடைய தரிசனமே கூடாதென்றால், அவர்களுடைய பரிசம் சொப்பனத்திலும் ஆகாது.

ஞானவாசிட்டம்.

“தோலின் தொழிலை மேலி, யடர்பரிசு முகமா மதனற்றன்பு
மடியாகப் பிடிக்ககன்பா மியானை போல, மடமைபிசு மூர்க்கமா
மனமேயென்று மாறாத வாபத்தை மருவவேண்டாம். வள்ளலார்
“பரிசத்தாற் றந்தி மாயும். என்றுள்ளவற்றை நோக்குமிடத்
துப் பரிசத்தால் வரும் துன்பத்தின் தொகுதி நன்கு விளங்கும்.
மேலும், ஸ்திரீகளுடைய ஜலிங்கன சம்போகசேட்டை
களா லுண்டாகுஞ் சுகமே ஸ்பரிசா நந்தமாம் இந்தப் பரிசாநந்த
விச்சையினால் படமுடியாத பாடுபட்ட வர்களையும் அதனா லிறந்த
வர்களையும் அளவிட்டுச் சொல்லுதல் முடியுமா? அவர்களுள்
சிலரையிங்குக் கூறுகின்றேன். பூவத்தில் (1) இந்திரன் அகலி
கையின் சையோகத்தினால் கொளதம் மகாரிஷியின் சாபத்தை
யடைந்து தேகமெல்லாம் யோனிக ளுடையவனுய்ப் பிரஷ்ட
னான். (2) மகாபல பராக்கிரமங்களுடைய சுந்தோப சுந்தர்
களென்னும் இராக்கதர்கள் அந்நியோந்திய மித்திரர்களா யிருந்
தும், திலோத்தமையின் சையோகத்தை யபேட்சித்து, பிரபல
யுத்தம் புரிந்து எமபுரிகளேகினர். (3) சகலவேத பராங்கத
னான் இராவணேசுவரன் சீதையின் அங்கப் பரிசத்தை விரும்பி
பூராமரால் புத்திர மித்திராதி சதுரங்கபலசேனைகளுடன் அதமா
னான். (4) கீசகன் துரோபதையின் பரிசவிருப்பினால் பீமனால்
மடிந்தான். இவ்வாறு அநேகரிற்றந்தனர். பொதுவாக நோக்கு
மிடத்தில் குலாங்கனைகளின், சம்போகங்களினால் புருஷர்கள்
தினேதினே பலயின்னராய்ப் புத்திமாந்தியமடைந்து, வியாதிக்கிரஸ்
தராய் அபயிருத்தியுக் காளாகின்றனர். இந்தத் துவக்கேந்தியீ
வியாபாரத்தா லுண்டாகுந் துக்கத்திலும் வேறெது பயங்கர
மானது?

இரசேந்திரிய கஷ்டம்.

பாகவதம்.

* இஹ்வா யாந்தி ப்ரமாதீந்யா ஜீகாஸஸி மோஹிதஃ
ம்ருத்யு ம்ருத்யச்ச ஸத்புத்திரீ மீநஸ்து படிஸைர்யதா,

■ ஜிஹாபாதி ப் ஶாயிந்ஜாஜ் நொஸ்ஸலிஹோஹித்:

புதுப்புதுவ ஸஹிதீநஸா வயிசெய்யா ||

ஞானவாசிட்டம். “வெய்ய மனமே நாவின் விருத்தி மேவியெளிதருந்தி யுணவுகளின் மணத்தி னாலே, யிரைதூண்டிற் கவர் மீன்போ லிறக்க வேண்டாம்.” என்றும், வள்ளலார் “பற்றியா ரிர தத்தாலே பாணிமீ னங்கள் மாயும்” என்றும் கூறுவதைக்கூர்ந்து நோக்கினால் சுவையுள்ள பசுஷணங்களின்மீ தாசைகொள்வது மரணத்திற்கு மூலமாமென்பது நன்கு விளங்கும். இரசேந்திரிய சாபல்லிய முடையவன் அநந்ததுக்கங்களைத் தவறா தனுபவிப்பான். மீன்கள் இரசமாதிரிய விநோதங்களால் தூண்டி முள்ளின் கணகப்பட்டுச்சாதல் பிரசித்தமல்லவா? மதுரமாகிய பதார்த்தங்கள் பார்வைக்கு யுத்தமாய்க் காணப்படினும், அவற்றை விட்டுவிடுதலே நலமாம். சுவையுள்ள வுணவின் மிகுதியாலன்றோ வியாதிகள் பல வுண்டாகின்றன.

ஜிஹ்வா (நாக்கு) சாபல்லியமுடையவன் தப்பாது பவரோகச் சேற்றிற் புரளுவன். அவன் புத்தி யுத்ததைலெப்படி கூடும்? கெடுதியுண்டாக்கு மிந்திரியங்களுள் பல முடையது ரசேந்திரிய மாம். நாக்கின் துவார மதுர பதார்த்தங்களி னிரசங்களை யுட்கொள்ளும்போது அவைஇந்திரியக்கூட்டங்களுக்குன்மத்தமுண்டாக்குகின்றன. இந்த ரசேந்திரியத்தை ஜயிக்காத விடத்துப் பவரோகம் நீங்குவது மிகக் கஷ்டமாம்.

இதுவேயுமன்றி இந்த விரசேந்திரியம் சட்ரசங்களுக்குச் சபலத்துவமடைந்து சகல ரோகங்களையும் விருத்தி செய்து ஆயுள் ஊழிணிக்குமாறுசெய்து அகாலமரண முண்டாக்குகின்றது. இது லோகாநுபவமாம். மனிதர்களிவ்வாறு நாசமடையச் செய்கின்ற விரத நாக்குச் சகல வார்த்தைகளுக்கு மாதாரமாயிருக்கிறது. இது காலதேச வர்த்தமானங்கட் கியையச் சமயோசித வார்த்தைகளாலே செளக்கிய சிரேயசுகளை யுண்டாக்குவதை விட்டுப் பெரும்பான்மையாகக் கெட்ட வாக்கியங்களால் லோகா பவாதம், பகை, திரஸ்காரம், பிராணவானி முதலியனவற்றை யுண்டாக்குகின்றது.

† “சத்யம் ப்ருயாத் ப்ரயம் ப்ருயாத், நப்ருயாத் சத்யம்ப்ரயம்.”

(இ-ள்). சத்தியம் பேசவேண்டும்; பிரியமாகப் பேசவேண்டும்; சத்தியமானபோதிலும் உலகத்திற் கப்பிரயமானவற்றை வசனித்தலாகாது.

† ஸத்யம் ஸ்ருயாக் வியம் ஸ்ருயாக் நஸ்ருயாக் ஸத்யே லியு.

என்பதைக் கருதிப் பண்டிதர்கள் எவ்வளவு சாக்கிரதையாக வார்த்தையாட ஆரம்பித்த போதிலும், நாக்குத்தனது சுபாவிக் குணங்களினால் அவர்கட்குத் தவறுதலை யுண்டாக்குகின்றது; பிறர்க்குத் திருப்தியு முண்டாக்குகின்றது. இக்காரணங்களாற்றான் பெரியோர்கள் வாக்கு மவுனத்தையும், மனோமவுனம் காட்டமவுனம் என்பனவற்றோடு அவலம்பிக் கின்றார்கள்.

ஞானவாசிட்டம்.

வாக்கு மவுனஞ் சொற்றடையாம் வலிந்தீர்திரிய மடக்கு வித்தல் ருக்கு காரண மவுனமதான் தனது சேட்டை யெலாம்விடுதல் வீக்குங் காட்ட மவுனமதாம் விளங்குஞ் சித்த வியாபார நீக்க மில்லா மூவகையாய் நிகழ்த்து மவுன மிவையாகும்.

என்று கூறுவதால், மனோஜயத்திற்கு இரசேந்திரிய நிக்கரகம் முக்கிய காரணமாமென்று தெரிகின்றமையால், எதையும் மவுனமாகவே யுச்சரித்தல் வேண்டும். சுருதிகளு மவ்வாறே சொல்லுகின்றன.

வராகோபநிஷத்.

† “சத்ய சித்தந மகண்ட மத்வயம் ஸர்வ த்ருச்ய ரஹிதம் நிராமயம், யத்பதம் விமல மத்வயம் சிவம் தத்ஸதாகமிதி மௌந மாச்ய”

(இ-ள்). சத்யசித்தந அகண்டாத்வயமாயும், திருசியங்களல்லாததாயும், கல்மஷங்களற்றதாயும், சுத்தமாயும், இரண்டாவதற்றதாயும், மங்களகரமாய் மிருப்பது எந்தப் பிரஹ்மமோ அது நானென்று எப்போதும் மவுனத்தை யாச்சிரயித்துக்கொண்டிரு.

‡ “ஜந்ம ம்ருத்யு ஸுகதுக்க வர்ஜிதம் ஜாதிரீதி குல கோத்ர தூரகம், சித்விவர்த்த ஜகதோஸ்ய காரணம் தத்ஸதாக மிதி மௌநமாச்ய.”

† ஸத்யவிஷ்ணுநிஷங்கே அயம் ஸவத்யுஸ்யரஹிதம் நிராமயம், யதஃ விமல அயம் சிவம் ததஃஸதாகமிதி ஐநாராய.

‡ ஜந்மத்யுஸாவத்யுஸவஜ்ஜகம் ஜாதிரீதிகுலமொத்யுடாஸகம், விவத்யுஜமதொஸ்ய காரணம் ததஃஸதாகமிதி ஐநாராய॥

(இ-ள்). பிறப்பிறப்பு சுகதுக்கமற்றதாயும் ; ஜாதி நீதி குல கோத்திர மற்றதாயும்; ஜகத்திற்கு விவர்த்தோபாதான காரணமாயுமிருப்பது எதுவோ அந்தச் சித்நானென்று மெளனத்தை ஆசிரியஞ் செய்வாய்.

()-“பூர்ண மத்வய மகண்ட சேதநம் விஸ்வபேத கலநாதிவ்ரஜிதம். அத்விதீய பர ஸச்சிதம் சகம் தத்ஸதா கமிதி மௌநமாச்ய.”

(இ-ள்). பூர்ணமாயும், இரண்டாவதற்றதாயும், அகண்டசேதநமாயும், பிரபஞ்சபேத சம்பந்தாதிக ளற்றதாயும், அத்துவிதீயமாயும், பாசச்சிதம் சகம் (அம்சமுடையது) ஆயுமிருக்கிற அந்தப் பிரஹ்மம் நானே பென்றெற்போதும் மௌனத்தை யாச்சிரயிப்பாய்.

நாயுமான சுவாமிகள்.

சும்மாயிருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதி யெல்லாமம்மா கிரந்தரஞ் சொல்லவங் கேட்டு மறிவின்றியே பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென்பேதைமையால் வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தேனந் தோவென் விதிவசமே.

என்று கூறுவதால், நாவடக்க முடையாரே நலமெலாம் பெறுவாரென்பது நன்குவிளங்கும். ஆகையால், நாவடக்கமா யொழுகுவது பரம சிரேயஸாம்.

கிரானேந்திரியத் துன்பம்.

ஞான வாசிட்டம்.

“ நளினவித யத்துருயிர் நெறிபோய்த் தந்த
நாட்டத்தாற் கட்டுண்ணே னனைவண் டேபோல்”

என்று கூறுவதால், கிரானேந்திரியத்தால் வருந்துன்பமினி துவிளங்குவதாம். சுகந்த துர்க்கந்தமென்னு மிருவகைச்சுகந்தத் துள் சுகந்தத்தையே பிரானிகள் விரும்புகின்றன, சில ஜீவராசிகள் தமக்குப் பழக்கமாயுள்ள சில வாசனைகளைச் சுகந்தமாய் அது பவித்து வருகின்றன. சில ஜீவராசிகளவற்றைத் துர்க்கந்த மென்று நிவிர்த்திக்கின்றன. சாதாரணமாக ஜீவகோடிகள் தமக்குப் பிரியமாகிய வஸ்துக்களை அவற்றின் வாசனைகளினால் தெரிந்து கொண்டு அவையுள்ள விடத்திற்கேகிப் பேராசையால் மிகுதியாகவுண்டு அதனாவிறந்துவிடுகின்றன. கீடகங்களென்னும் வண்டி

() “வருணபூஷய லேவ வவெதந வஸுவெஷகயநாடி
வஜிபூதம், ஸுதிபவாஸுவிஷு ஸகூதததாஹிதிளநாரோய”

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

னங்களுள் சில வாசனாவசமாய்ப் புஷ்பங்களின் மகாரத்தங்களை யுண்
டு சண்பக புஷ்பத்தில் விழுந்திறக்கின்றன. ஈக்களுள் சில வாச
னாவசமாய்க்கட்டுடங்களிற்குமுந்து அவற்றுள் விழுந்திறக்கின்றன.
எறும்புகள் தேன், நெய் முதலிய பாத்திரங்களைச் சூழ்ந்து அவற்
றில் விழுந்து மடிக்கின்றன. மூஷகாதிகள் மாமிச வுணவை யபே
க்ஷித்து அவற்றின் வாசனைகளால் ஆத்திரமடைந்து அவை வைத்
துள்ள போன்முதலிய வற்றிலகப்பட்டுப் பிராணனையிழக்கின்றன.
இவ்வாறே மனிதரும் வாசனாயுக்தமாயும் அபத்தியாபத்தியத்திற்
கேதுவாயுமுள்ள பதார்த்தங்களை யுண்ணவிரும்பி அவற்றை யிஷ்ட
டப்படி வயிறு நிரம்பவுண்டு பலவித ரோகங்களைப் பீடிக்கப்பட்டு
வருந்துகின்றனர். ஆதலால், சன்மார்க்கரோ வெனின், கந்தேந்
திரிய விஷய வியாபாரங்களுக் கிடங்கொடாது சகலேந்திரியங்
களையும் ஜயித்து ஆத்மா ராமராயும், சகசொருபராயு மிருப்பார்.
இந்தப் பஞ்சவிஷ யேந்திரியங்களையும் ஜயித்தவரே பிரமாந்த
மடைவாரேயன்றி மற்றையர் அடையார்.

விவேககுடாமணி

“சப்தாதிபி பஞ்சபி ரேவபஞ்ச பஞ்சத்வமபு ஸ்வகுணேர் நிப
த்தா, குரங்க மாதங்க பதங்க மீநப்ருங்காரர: பஞ்சபிரஞ்சிதகிம்”
தோஷேண தீவ்ரோவிஷய: க்ருஷ்ண ஸர்பவிஷாதபி,
விஷம் நிஹந்தி போக்தாரம் த்ரஷ்டாரம் சட்சுஷாப்யயம்”
“விஷபாசா மஹாபாசா த்யோவ முக்தஸஸு துஸ்த்பஜாத்,
ஸவவ கல்பதே முக்த்யை நார்ப: ஷட்சா ஸ்தர்வவேத்யபி”

“உலவுபாம் பாளை விட்டி. லுருமீன் வண்டிவ் வைந்து

மொவிமுதற் புலிஞன் றென்றி லுவந்தத: லிறக்கு மாயின்
புலனிலை யைந்தி னும்மால் பொருந்திய புருடன் சேரும்

“ஸலாஹிஹி: வ்ஷவி ரௌவா உ வ்ஷகூபாவ: ஸும
நெனநிபுஷ்டா: காரம் ராதம் வதம் தீநஹுமாதா: வ்
ஷவிராஹித:கி||

“ஷொஷேண தீவ்ரோவிஷய: க்ருஷ்ண ஸவபு விஷாஹி

விஷம் நிஹந்தி பொக்தாரம் த்ரஷ்டாரம் சட்சுஷாப்யயம்||

“விஷபாசா மஹாபாசா ஷோவ ஸுகஸு ஸுஸுஜாஸி

ஸவவ கல்பதே ஸுகெது நாத: ஷட்சா ஸ்தர்வவேத்யபி||

பலவிதத் துன்பந் தன்னைப் பகர்ந்திட முடியு மோசொல்.
தவ்விய புலன னைத்துந் தன்னுடைத் துகளி னாலே
வெவ்விய கருநா கத்தின் விடத்தினுங் கொடிதே யாகுங்
கவ்விய வவ்வி டந்தான் கடித்தலுற் றவனைக் கொல்லும்
தவ்விய புலனி னைந்தோன் தன்னையுங் கொல்லு மன்றோ,
பாஸிய புலன்க டம்மை பற்றிப் வாசை யாகு
முாவிய மாபா சத்தை யுள்ளவா றறுத்த வன்றா
னருமையா முத்திப்பேற்றை யடைந்திடச் சதுரன்மற்றோன்
கருதிய வாறு நூல்கள் கற்கினுஞ் சதுர னன்றல்.

ஞானவாசித்தம்.

உரைத்தவச ணங்கனிநு னீட்டின் மீன்றே
ஞேசையு ரெனியிரத நாற்ற மென்ன,
நிரைத்தவிவற் றென்றென்றான் மாபந்து போகு
நிலையழிக்கு மவைவையந்து நேரே கூடிக்,
கரைத்தலுறு பவர்க்கின்ப மெங்கே யுன்றன்
கட்டுக்கு வாதனை ய கயிற்றுச் சாலம்,
புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போகு மாகிற்
பொருவில்சய மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே.

சிவஞான வள்ளலார்.

ஓதிய வசண மாதி பொன்றென்ற லழிபா நிற்குங்
காதினற் றெக்கான் மூங்காற் கண்ணின னாவா லிர்தச்
சாதீமா னுடர்க ளெல்லா மஞ்சினற் சாகா நிற்பர்
போதமே விட்ட காலம் புலன்வழி போகா ரன்றே,
ஐம்பு லன்வழி யோடிமா னுடரெலா மழிவ
ரைம்பு லன்வழித் தாவிமே லமரரு பலைவா
ரைம்பு லன்வழி யடைத்தவன் யோகியே யன்றி
யைம்பு லன்வழி யடைத்தவ ருலகினில் யாரே.

வேமந்ந சிவயோகி.

காதானது சதா சத்தவடிவத்திற்குநே யிழுக்கின்றது; சர்ம
மானது சதா சீர்தோஷணங்களிலே யிழுக்கின்றது; நாவானது
சட்ரசங்களுக்கிழுக்கின்றது; மூக்கானது சுகந்தநார்க்கந்தங்களுக்
கிழுக்கின்றது; கண்ணானது பஞ்சவர்ண ரூபங்களிலே தள்ளு

கின்றது. இந்த ஐந்துடன் கூடிய உடம்பின்பற் றெழுதித்துத் தன் னை யறிந்து சுகித்தல் தகுதியா மென்றுங் கூறியிருக்கிறார். இப் பிரமாணங்களாலும் இந்திரியங்களின் கொடுமை நன்குவிளங்கும். இந்திரியங்களின் கொடுங்களை நன்றாக வுணர்ந்தவர்கள் விஷயங் களைச் சுகமாக வெண்ணுவரோ? இப்பிரபஞ்சத்தில் ருண சேஷ மும், சத்துரு சேஷமும் வைத்தல் கூடாதென்று பெரியார் பணித்திருப்பதனால், இந்த ஞானேந்திரியங்க ளென்னும் குலபா தக சத்துருக்களை நிர்மூலஞ்செய்வது நியாயமாம்; நிர்மூலஞ்செய் யாதுவிடின் உலகம் சேஷமமடையாது. ஆகையால் அவர்களைக் கொல்வதால் புண்ணியம் வருமேயன்றிச் சிறிலும் பாபம் வாரா து என்று பலவாறுகத் தனது நியாயத்தைச் கூறி யடக்கமாக நின் றான். இப்படி தமன் வாதித்ததைக் கோர்ட்டார் மிகச் சந்தோ ஷத்தோடுகேட்டு இவன் மிகயோக்கியனென்று தீர்மானித்து நீர் போகலாமென்றுகூறி, உபரதியை விசாரிக்க வாரம்பித்தனர்.

வாதிதர்ப்பு.

5—வது சாட்சி - உபரதியென்பவன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி ஷேலடியாசிரிய விருத்தம்

சபதபம் விரத மாதிச் சாற்றுஞ்சட் கரும மீரு
யுபஜன்மந் தருவ தல்ல லொழித்திடா தோழிக்கு மந்த
விபுதனக் கபய முற்று மெய்மமையார் ஜட்ஜி முன்னர்
உபரதி முழுட்சுப் பக்க முரைத்திடுஞ் சாட்சி சொல்லாம்.

பி. பிரதிவாதி தரப்பு வகில் எழுந்து நின்று கோர்ட்டார் சன்னிதானத்தில் உபரதியென்பா னையழைத்துப் பிரமாணஞ்செய் வித்து உம்மாலன்றோ சகல கருமங்களுங் கெட்டொழிந்தன; அப்படிச்செய்யலாமா? அதுபெரும்பாவ மல்லவா? கர்மத்துரோகி யென்று பேரெடுத்தேதேனோ? கர்மத்தாலன்றோ சித்தி முத்தி களுண்டாகின்றன?

உ. (அந்தமாதா கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகி லைப் பார்த்து) யாவர்க்கும் கருமத்தால் துக்கமும், கருமத்தியா கத்தால் சுகமும் உண்டாகின்றன. கருமத்தின் ஆரம்பத்திலும் மத்தியிலும் அந்தத்திலும் துக்கமேயுண்டாகின்றது. இது யாவர்க்

கும் அதுபவமாம். அங்ஙனமிருக்க, நான் கருமத்தைக்கெடுத்தது
அதிசயமும்ன்று, தோஷமும்ன்று. கருமத்தால் முத்திபெற்றோ
ரொருவருமில்லை. கர்மத்தால் முத்திபடைவது திண்ணமாயின்,
கரும பலன்களான ஈவர்க்காதுபோகங்களை யதுபவித்துப் பிறகு
பூமியில்வந்து ஜனன மெடுப்பதேன்? கருமமே முத்திப்பேற்றைத்
தருவதாயின், அதை உபநிடநாதிகள் நிஷ்பிரீயாசன மென்று
கூறுமா? சுருதி யுத்தி யதுபவமில்லாத வசனம் சபைக் கேற்குமா?

கைவல்யோப நிஷத்.

† “நகர்மண நப்ரஜயா தநேந த்யாகே ஸ்கே அமுர்தத்வ
மாநக:”

(இ-ள்). அமிர்தத்வமாகிய மோட்சம் காமங்களாலும், புத்தி
ரர்களாலும் அளவிறந்த திரவிய தானங்களாலு முண்டாவ தில்லை.

பகவத் கீதை.

‡ - அநேக சித்த விப்ரந்தா மோகஜால ஸமாவ்ருதா,
ப்ரஸக்தா காமபோகேசு பதந்தி நரகேசுசௌ.”

(இ-ள்). சித்தப் பிராந்தியை யுடைபவர்கள் காமியகரு மாறுட்
டானங்களாற் காலத்தைக் கழித்து நரகத்தை யடைகின்றனர்.

சிவகீதை.

* - நகர்மண மதுஷ்டாநை ஸ்தாஸாந தாநாபிவா,
கைவல்யம் லபதே மர்த்யா கிந்து ஜ்ஞானேந கேவலம்.

(இ-ள்). கைவல்யிய (மோட்ச) மானது கேவலம் ஞானத்தி
னற் சித்தியாகுமேயன்றி, ஸ்நானம் சந்தி, சபதபம், தாநாதிகளாற்
சித்தியாது.

† நகரீணா நப்ரஜயா நெந த்யாகெநெகேசுஜீதக
மாநக:”

‡ கெநக வித விவ்ரானாரொஹஜாலஸரோவ்யுதா:
ப்ரஸக்தா காமபோகேசு பதந்தி நரகேசுசௌ

■ நகரீணா நெந ஜ்ஞானெஸுபஸா நநாநாவி வா ।
கெவலம் ஹதே கதே கிதா ஜ்ஞானெந கெவலம்

விவேக குடாமணி.

§ - நயோகேந நஸாங்க்யேந கர்மணாநொ நவித்யயா,
ப்ரஹ்மாத்மை கத்வ போதேந மோக்ஷஸ்ப்ரித்யதி நார்பதா.

ஒங்கிய பரசி வைக்கிய முணர்ந்திடு மியோகத் தாலுஞ்
சாங்கிய மதத்தி னாலுஞ் சார்ந்திடு மியோகத் தாலும்
விங்கிய கன்மத்தாலும் வேறுபா சனையி னாலு
மோங்கிய முத்திப் பேற்றை யொன்றுவ தென்று மில்லை.

ஞானவாசிஷ்டம்.

தவமகந் தீர்த்தஞ் சேவை யருச்சனே தான மாநி
வவமயக் கத்தா னீணன் விலங்குபோ லவத்தா வாழ்வா
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போதங்
கவரறப் பற்றி யெல்லாக் காதலு நீக்கி நிற்பாய்.

தாயுமான சுவாமிகள்.

பத்திரெறி நிலைநின்று நவகண்டபூமிப் பரப்பைவல மாகவர்
தும், பரவையிடை மூழ்கியும் நதிகளிடை மூழ்கியும் பசிதாக மின்
றியெழநா ; மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சரகுபுனல் வாயுவினை வன்
பசித னக்கடைத்தும், மவுனத்தி ருந்துமுயர் மலைநுழைவு புக்கி
யும் மன்னுதச நாடி முற்றுஞ் சுத்திசெய் தும்மூல ப்ராணனோ
டங்கியைச் சோமவட் டத்த டைத்தும், சொல்லரிய வழுதுண்டு
மற்பவுடற் கற்பங்க டோறுநிலை நிற்க வீறு; சித்திசெய் துஞ்ஞா
ன மலதுகதி கூடுமோ சித்தாந்த முத்தி முதலே, சிரகிரிவி
ளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே சின்மயா நந்த குருவே.

சிவஞானதீபம்.

சாத்திரம்புத் தகம்பூசை சமயமதந் தருக்கந் தந்திரமந் திர
யோகந் தவவிரதஞ் சீல, மேத்தரிய பாவனையெண் சித்திகளே மு
தலா மெப்பயனு முத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனால், தீர்த்
தவன்மெய்த் தேசிகனா மவனருளாலகலாச் சித்தமல மறுத்துலகிற்
றீமைநன்மை செயினும், வாய்த்தகதி ரவன்செயல்போ லிசைந்
திசையா தொழுகும் வண்மையரே மெய்ஞ்ஞான வுண்மைநிலை
யனரே.

§ நயொமெந நஸாங்வேந கரீணாநொ மவிய்யா
வ ஹாநெதக்ஷ வெப்யெந ரொக்ஷஸ்யிபுதிநாந்யயா'

குத சங்கிதை.

கருமமே யநுட்டிப்போர் கண்ணிலா வொருவன் மற்றோர் கண்ணி லாணை, வெருவினுணை யாக்கொடுசென் மெதிருநக பத் தழுந்த விழுதலேபோல், தருதுயர்மோ கத்தாலே பிரவிருத்தி யாய்ச் சமுசாரத்தில் வீழ்வா, மருவதனான் ஞானமன்றிக் கரு மத்தி னறப்பந்த மாய்வு ருதே.

இப்பிரமாணங்களால் கருமம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோத மின்றியதாம்; ஞானத்திற்கு விரோதமா மென்பது விளங்கும். “ஞான மலது கதிஃடுமோ” என்றுபெரியார் பணித்தவாறு ஞானமே முத்திக்கேதுவா யிருத்தலின், அஞ்ஞான விருத்திக்கே துவாய கர்மம் முத்திக்கேதுவாகாது. கிணற்றில் விழுந்து அதில் முளைத்திருக்கும் கோரைப்புல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்குகிற புருட்டுருவன்தான் மேலேயேறி வருமாறு ஒருதயாளுவானவன் விட்டகயிற்றினை யறுதியாகப் பிடித்துக்கொண்டு அப்புல்லை விட்டுவிட்டால் மேலேவந்துவிடுவான்; அங்ஙனஞ் செய்வாதிருப்பானாயின், அவனொருபோதும் மேலே வரமாட்டானல்லவா? அதுபோல அஞ்ஞானமாகிய கிணற்றில் விழுந்து அதிலுறப்பத்தியாயுள்ள கருமமென்னுங் கோரைப்புல்லை யறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டு ஜன்மநி துவந்துவங்களை யறுபவித்துத்துன்புறுகின்றவன்தான் முத்தியடைபுமாறு மைத்திரியாதி குணங்களுடைய தத்துவஞானி உபதேசித்த மெய்ஞ்ஞானமாகிய கயிற்றை யறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு கருமத்தை விட்டுவிட்டால், முத்தியென்னும் நிலைக்குவந்து விடுவான்; அங்ஙனஞ் செய்வாதிருப்பானாயின், அவனொரு போதும் மோட்சமடைவ தில்லையாம். மேலும், அமாவாசையிருளுக்குவிரோதமில்லாத மேகாவரணம் அந்தகாரத்தைக் கெடுக்காமல் மேலும் மேலும் அவ்வந்தகாரத்தை யபிவிருத்தி செய்வதுபோல அஞ்ஞானத்திற்கு விரோத மில்லாத கருமசமுதாயமும் மயக்கத்தைக் கெடுக்காமல் மேலும் மேலுமதனை யபிவிருத்தி செய்வதாகவிருத்தலால், கருமத்தினு லொருபோதும் அஞ்ஞானம் போவதின்றும். அஞ்ஞானத்தை யபிவிருத்தி செய்யும் கருமத்தினால் முத்தியுண்டா மென்பது மலடிமகன் அளவிறந்த வரக்கரைவென்று அமராபதியை யாளுகின்ற னென்பது போலவாம்.

ஆத்மபோதம்.

† - அவிரோதி தயாகர்ம நாவியாம்வி நிவர்த்தயேத்,
வித்யா வித்யாம் நிகந்த்யேவ தேஜஸ் திமிரஸங்கவத்”

(இ-ள்). சேற்றைச்சேற்றினால் கழுவக்கூடாமை போலக் கரு மசமுகத்தினால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குதல் கூடது; ஆனால், சுயம் பிரகாச ஞானம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியா யிருத்த லின், அஃது இருட்கூட்டத்தைச் சூரியப்பிரகாசம் நாசஞ்செய் வதுபோல அஞ்ஞானத்தை நாசஞ் செய்யும்.

என்றநந்த சாஸ்திரங்கள் கூறுவது பொய்யாமோ? உப சார்தியின் பொருட்டுச் சர்வகருமங்களையும்விட்டு மகாமவுன முற் றசைவறவிருக்கு மென்னைக் கருமத் துரோகியென்று பிறர் கூறு வது மயக்க புத்தியேயாம். இஃது ஐம்பெரும் பாதகங்களைக்கணக் கின்றிச் செய்பவன், நிர்மல சித்த முடையாணைப் பார்த்து ஓபாபீ? என்றுவினித்துப்பழித்தரைப்பதுபோலாம், என்கூறியுள்முகப் பட்டு நின்ற வுபரதியைக்கோர்ட்டார் நோக்கி, இவள் கார்க்கியோ அல்லது மைத்திரேயியோ என்றையுற்று அம்மாரீங்கள் போகலா மென்று கூறி, சிரத்தையை விசாரணை செய்ய வாரம்பித்தனர்.

வாதி தரப்பு.

ஆளுவது சாட்சி - சிரத்தை யென்பவள் விசாரணை.

அலுக்கீக் கழ்நெடிலடி யாசிரிய வீருத்தம்.

பெருத்தசார் வாக ராதிப் பேசும்வா தங்க ணீங்கப்
பரத்துவத் தீர்ப்பளிக்கும் பதியெனுஞ் சட்ஜி முன்னர்த்
தேரித்தவே தாந்த நூலுந் தேசிகன் மொழியு நம்புஞ்
சிரத்தையும் வாதி பக்கஞ் செப்பிடுஞ் சாட்சி சொல்லாம்.

கோர முடபுத்தி யென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து,
கோர்ட்டார் முன்பு சாட்சியாகவந்த சிரத்தையென்பவனைப் பிரமா ணஞ்செய்வித்துக் கேட்குங் கேள்வியாவது;

பி. ஏ! பெண்ணணங்காய்? நீ சகலசாஸ்திராபிப்பிராயங்களை யுமறிந்த பெரியோர்களையும், சகலபந்து ஜனவாச்சல்பத்தையும்,

† சுவிரொயிதயா கடுநாவிஷ்ணு விநிவத்யுபேக்ஷி
விஷ்ணுவிஷ்ணு கிஹனெஷுவ தெஜஸ்திரஸம்வவக் ||

சர்வசாஸ்திராபி மானத்தையும், இயமநியம ஆசனப் பிராணாயாமங்களையும், ஈகரபக்தி முதலியசர்வ கர்மோபாசனைகளையும் விட்டுச் சோரநாயகனைத் தெய்வமாக நம்பிக்கெட்டவனன்று?

உ. (அதற்குச் சிரத்தை பிரதிவாதி வகில் முகத்தை நோக்கி) ஆத்மாநுபவங்களை விளக்கவைக்கின்ற வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும், ஆத்மநாதனாகிய சந்திர சுவாமிகளையும் நம்பியநான் சோரநாயகனை நம்பிக்கெட்டவனாவனோ? பனா! பனா! மிகுநன்றாயிருக்கின்றது; நான்கெட்டதொரு போதுமின்று; என்னைவிசுவாசித்தவர்க் கொருபோதும் கேடுண்டாகாது. இங்கு வேதாந்த லட்சணத்தைச்சொல்லுகிறேன்; அதனைக் கவனித்துக்கேட்க வேண்டும். வேதமென்றாலும், சுருதியென்றாலும், ஆம் நாயமென்றாலும் ஒன்றேயாம் - இதற்குப்பிரமாணம் கீழ்வருவனவாம்.

† “விதந்த்யநேந தர்மாதர்மா விதிவேத:,”

(இ-ள்). தர்மாதர்மம், காமமோட்சங்களை விளக்கவைப்பதனால் வேதம்.

† - “வேதய திதிவேத:.” (இ-ள்). அறிவிக்கின்றமையால் வேதம்.,

* - “சுருயதே தர்மாதர்மாதி கமந யேதி ச்ருதி:,”

(இ-ள்). தர்மாதர்மங்கள் இதன் சகாயத்தால் கேட்கப்படுகின்றமையால் இது சுருதியாம்.

§ - “சுருயத இதிச்ருதி:.” (இ-ள்). கேட்கப்படுவதால் சுருதியாம்.

† - “ஆம் நாயதே பாரம்பர்யேணேத் யாம் நாய:,”

(இ-ள்). பரம் பரையாக அப்பியசெக்குப் படுகின்றமையால் இஃது ஆம் நாயமாம்.

பிரஹ்ம வித்தையை விரித்துரைக்கும் வேதத்தின் கிரேபாகம் உபநிடதமென்றும், வேதாந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

† விஷ்ணுநெந யஜ்ஞாயஜ்ஞாவிதிவெடி:।

† வெடியதீதி வெடி:

* ஸ்ருத்யதே யஜ்ஞாயஜ்ஞாவிதிவெடி: ஸ்ருதி:

§ ஸ்ருத்யதவிதி ஸ்ருதி:

¶ ஸ்ருத்யதே வாரம் வயெடுணேத்யாஜ்ய:

† - “ பிரத்யக்ஷேணா மித்யாச யஸ்தூபாதொ நவிக்யதே ஏதம் விதந்திவேதேந தஸ்மாத் வேதஸ்ப் பிவததா”

(இ-ள்). பிரத்தியட்சத்தாலும், அநுமானத்தாலும் எவருமெளி திலறிய முடியாதவஸ்துவைக் தெளிவாய்க்காட்டுஞ் சொன்மயக் கருவியாயுள்ளது வேதமாம். என்று பூர்வ மீமாஞ்சை வார்த்திக் மாதி வகுத்தருளிய பட்டபாதாங்கூரியிருக்கின்றார். ஜோதிஷ்டோ மம்முதலியன சுவர்க்காதி சுகங்களைத்தரும், சுள்குடித்தல் முதலி யனபெரும்பாதகத்தையுண்டாக்கும்என்றற்றொடக்கத்தூரகசியங் கள் பிரத்யட்ச அநுமானங்களால் அறியப்படா; ஆகவே, அவற் றைக்காட்டுவதுவேகமெனபதாயிற்று. அவ்வேதம் அளித்திபாவ சபபட்ட ஜீவர்களின் அறிவாற்றலுக்கு எளிதிலெட்டாத விஷ யங்களைத்தெரிவிக்கும் பெருங்கருவியாகின்று ஞானத்தை எடுத் துப் புகட்டுவதாம்.

வராகோபநிஷத்.

† - “ ஆசார்ய சாஸ்திர மார்கேண ப்ரவிச்யா சுஸ்திரோபவ.

(இ-ள்). ஆசார்யன், சாஸ்திரம் என்னு மிந்தமார்க்கத்தில் சித்திரமாகப் பிரதிபலித்து அதில் ஸ்திரமாகவிரு.

* - குருசாஸ்திர ப்ரமாணஸ்து நிர்ணீதம் தாவதாசா.,

(இ-ள்). குருவினாலும், சாஸ்திரங்களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற விதியை யாசரி.

முத்திகோபநிஷத்.

§ - நிஸ்வாச பூதாமெ விஷ்டேணர் வேதா ஜாதாஸ்ஸு விஸ் தா:, திலேசு தைலவக் வேதெ வேதாந்தஸ்ஸுப்ரதிஷ்டித:,

† ப்ரத்யக்ஷேணாநூரித்யா யஸ்தூபாடொந விஷ்டெ |
வனதம் விஷ்ணி வெஷ்டெ கஸ்டாக்ஷெஷ்ய வெஷ்டா”

† ஸூயார்யு ஸாஸ்திரோமெபுண ப்ரவிஸ்யாஸுஸ்திரோபவ |

* மாரூஸாஸ்திர ப்ரோணெஸ்து நிர்ணீதம் தாவதாஸா:

§ திராஸு ஹுதாடெ விஷ்டெஷ்டாஜாதாஸுவிஸுரா:
கிரெஷ்டெ நெதவகெஷ்டெஷ்டாஜாஸுப கிரெஷ்டெ:

‘வேதோ நாமாயணஸ்ஸ/சூத் ஸ்வயம்பூர்தி சுத்ருபஃ,
வேதஸ்ய சேசவராத் மத்வாத் தத்ர முஹ்யந்தி ஸூரயஃ.,

(இ-ள்). ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய மூச்சுக்களால் சதுர்வேதங்
களும் பிறந்தபடியால் அந்தவேதங்களும் நாராயண சொரூபமே.
எள்ளினிடத்துத் தைல மிருப்பதுபோல அந்தச் சதுர் வேதங்
களின் முடிவில் ப்ரஹ்மைக்கியஞானம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
அந்தவேத சிரசே வேதாந்தங்க ளென்றும் உபநிடதங்களென்
றுஞ் சொல்லப்படும்.

யோகசிகோபநிஷத்.

† - வேதசாஸ்திர புராண நாம் ஸ்வயங்கர்த்தாபநிஷயதி’

(இ-ள்). வேதசாஸ்திரபுராணங்களுந்குக்கர்த்தாபநாமாத்மா
வேயாம்.

அந்தப்பரமாத்மாவின்னிடத்திருந்து சுவாசம் வெளிப்படு
வதுபோலச் சதுர்வேதங்களும் வெளிப்பட்டன; அந்தப்பர
மாத்மா விராட்புருஷனென்றும், ஹிரணிய கருப்பனென்றும்,
நகரனென்றும், விஷ்ணுவென்றும், சிவனென்றும், ஆதிபுருஷ
னென்றும் அருந்த பெயர்களாற் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தப்பர
மாத்மாவருளிய வேதங்களை முக்கியப் பிரமாணங்களாகப்பெரி
யார் கொள்வர். வேதத்திற் கன்னியமாகச்சொல்வதெல்லாமிங்
குப்பிரமாணங்களாகா.

சூதசங்கிதை.

வான்கரு தியமறை வழியை விட்டுமேற்

ருன்கரு துதல்சது ரன்று தன்கையில்

தேன்கமழ் திரளையைச் சிந்திச் சந்தியால்

கூன்கையிற் விழுந்துளி கொண்ட தன்மையே.

பொருள்கொண்ட மறைநின்று புகல்கின்ற துணரார்

மருள்கொண்ட சமயங்கண் மதிக்கொண்ட கதியா

யருள்கொண்ட பரவின்ப மடைகின்ற வவர் போ

விருள்கொண்ட பொருள் கண்ட வவரன்றி யிவரார்.

“ வெஷோநாராயணஸூக்தாஸு ஸுபம் ஸூரிதி ஸுஸூ_வஸு_வஃ
வெஷஸு வெஸூராஸு ஸூவாததூ_வஹுணிஸூ_வராயஃ”

வெஷஸூ_வஹு_வவூராணாநாம் ஸுபங்கதூ_வஹவிஷு_வதி

காதும்வா தியர்களாலே கலியுகத் துள்ளோர் கெட்டு
வேதமோ தியவாசெய்யார் மிருதுசொல் வதுவுஞ் செய்பார்.
தருமம் தறிவில்பா சாண்டர் தங்கள்
மருவலார் வேதமா வாககி யப்பொருள்
கருதிடா ரதுகர மணிபிற் கூட்டிடுங்
குருவையும் வழிபடார் துதர்க்க மேவலார்.

என்றுள்ளவாற்றால் வேதத்திற்கு மாறுபட்டன பிரமாண
மாவதில்லை யென்பது நன்றி விளங்கும். ஸ்ரீவகா நுண்ணியம், ஈசர
பத்தி, பாசவைராக்கியம், பிரமஞான மென்னும் இந்நான்கையுஞ்
சொருபமாகக்கொண்டு ஆளுநற்கலனியறிவடக்குமுதலியநற்குணங்
களுடையவராய், ஸ்வப்பிரஹ்மைகூடிய திரசயத்தால் ஆதம்பஞானத்
தில் நிலைத்தவராய், சிஷ்யனுடைய புத்திரிப் றேன் றும் ஸ்ரீவே
சுரபேதம், ஸ்ரீவர்கனின் பரஸ்பரபேதம், ஸ்வஜடபேதம், ஈசர
ஜடபேதம் ஜடஜடபேதம் என்னும் ஐவகைய பேதங்களையும்,
பேதப்பிராந்தி, கர்த்தருதவ போகதருத்வப் பிராந்தி, சங்கப்பிராந்
தி, விகாரப்பிராந்தி, ஜகதின் சக்திபத்வப்பிராந்தி யென்னும்
ஐவகைப் பிராந்தியையும், நானாவித யுத்திகளால் நிராகரித்து,
அத்வயமாயிர், அவித்தைபாதி மலரகிகமாயு முள்ள ஆத்ம
சொருபத்தை ஐயத்திரிபின்றி உள்ளவாறு தரிசிப்பித்துச் சகல
சம்சாரத்தையும் மித்தியாவடிவமாக்கி அறிவிக்கரைத்து அறி
வாகாரமாகவே சிஷ்யனை நிலைக்கச் செய்வவரெவரோ அவரே
குருவாவர்; ஞானமின்றிச் சடைவளத்துக் கொண்டும், மொட்
டையடித்துக்கொண்டும், விபூதி நாமம், உருத்திராக்கவடம், துளசி
வடமுதலிய சின்னங்களைப் பிறர்ப்பார்த்து மருளுமாறு தரித்
துக் கொண்டும், அம்படி பேதமது சிஷ்யர்களைச் செய்வித்துக்
கொண்டுமிருப்பவர்கள் “வேட நெறிகில்லார் வேடம்பூண்டென்ப
யன்” என்று பெரியார்பணித்தவாறு கேவலம் வேடதாரிகளேபா
வர்; அவர்கள் ஒருகாலத்தம் உண்மையான குருவாக மாட்டார்.
சம்சாரமாகிய முதலேவாயினின்று விடுவிக் ஈன்றவரும், தத்துவ
போதனை செய்கின்றவருமா யுள்ளவரே குருவாவர். குரு
வென்னும் பதத்தில், கு - என்பதன் பொருளநதகாரமாம், ரு -
வென்பதன் பொருள் அதனை பொழிப்பதாம். சிஷ்யனுடைய
அஞ்ஞானத்தை யொழிக்கும் திறமையற்றவர் குருப் பட்டம்
விழைந்து பொருள் பரிக்கத் திரிதல் புனித பசுத்தொலைப் போர்த்
துத் திரிதல் போலவாம்.

சுடர்களுடைய பேதபுத்திபைத் திகழ்த்தியபடிச் செய்து
புத்தி சாமர்த்தியங்களால் ஷழித்து அப்பேதபுத்தியை யுண்டு
பண்ணி, ஸகஜாமரஸ்க சிவராஜ மீயாகசுக ஸமாதிவாயிலாக ஆத்
மசாட்சராத் காரத்தை யுண்டுபண்ண, பரமாத்பாவை குருவாகவந்
தாடியால் குருவினிடத்து ஈக வரனிடத்து வைக்கும். பத்தியினும்
அதிக பத்திவைத்து அவரை வணங்கி அவரை சிவமெனக் கருதல்
வேண்டும்.

மீயாகுகோபநிஷத்.

† - குருநம்பரஹ்மா குருந்னிஷ் ஹு குருநீதவன் ஸதாசாயத்
நகுரேரநித கச்சிக திரிஷுலீலாகேஷு வித்யரீத
தீவ்யசூரோநீப தீதஷ்டாரம தேநிசம் பரமேவரம்
பூஜயேத் பரபா பகத்பா தஸ்யந் ஞாந பலம்லபேத்.

(இ-ள்). குருவே பிரம்மா, குருவே னிஷ் ஹு, குருவே பெப்
போதும் நாசமற்ற தேவன். இம்மன் மலகங்களிலும், குருவைக்
காட்டிலும் சிரேஷ்டனெருவனுமில்லை. தீவ்யசூரனத்தை யுப
தேசிக்கிறவராகியும், பரமேவரமாகியு பிடுக்கிற குருவை அதி
பத்தியுடன் பூசிக்கவேண்டும், அப்படி பூசிக்கிறவனுக்கு ஞான
மென்னும் பலனுண்டாகிறது

சூதசங்கித.

புகழும் தையபாற் பரமவத் துனித புண்ணிய ஞானங் கொடுத்தத்
திகழும் தெய்வச் சிவநாதன் தெரிவிப் பவனை குரு வாவா
னிகழும் பரிசில் லாவவனை சிவனைன் னுரைத்து மெமமறையு
மகழு மலத்த ராரின்ப மடைய முயலா மமரீ ரீர.

திருமந்திரம்

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென பதுகுறித் தோராய்
குருவே சிவமாகிக் கோனுமாய் நிறகுங்
குருவே புரையுணர் வற்றீதார் கோவே

† மஹாஸூக்தா மஹாவிஷ்ணு மஹாபெஷஸுஜாயு
நமஸுராயிகு கலிதாபுரொகேஷு விஷுதே [த:
விஷுஜாநொவ ஷெஷாரம் ஷெஸிகம் வஸுஷெஸாரம்
வகுஜபெஷ வரபாஹது தஸுஜாநமஸுராமெஷு.

ஞானசாரம்.

தேனார் கமலத் திருமா மகள்கொழுநன்
முனே குருவாகித் தன்னருளான் - மானிடர்க்கா
வின்னிலத்தே தோன்றுதலால் யார்க்குமவன் முனிணையை
யுன்னுவதே சால வுறும்.

மெய்ம்மொழி.

பிறிந்திடக் கடைந்த வெண்ணெய் பின்புமோ ரதனைக்கூடிற்
செறிந்திடா வாறு போலத் தேகமுந் தேகி தானும்
பிறிந்திடப் பார்த்த பின்பு பெயர்த்ததி னிற்பி னுங்கேள்
செறிந்திடா வாறு செய்யுந் தேசிகன் தேசி கன்றான்.

குதசங்கிதை.

ஈச னுக்கப ராத மிரற்றிடின
மாசி தேசிக னெண்ணுபு மாற்றிடும்
பேசு தேசிகற் குப்பிழை செய்யினத்
தேசிக னன்றித் தீர்ப்பவ ரில்லையே.

என்றற் றொடக்கத்துப் பிரமாணங்களைச் சிறிதே னுங் கவனி
யாது வாழ்நானே வினாளுகக் கழிக்கும் மூடர்கள் அநாத்ம சாஸ்
திரங்களையும், அநாத்ம சாஸ்திரஞார்களையும் ஆதரவாகப் பிடித்
து, குயலாங்களைக் (விபசாரிக)ள் நாழிகைக்கொரு நாயகனைக் காசுக்
காசைப்பட்டுப் பிடிப்பதுபோலக்கடலைப் போன்றுமாறுஞ் சித்த
விருத்தி யுடையவராய் மாயாபரவசர்களாய் நாழிகைக்கொருசாஸ்
திரத்தையும், நாழிகைக்கொரு குருவையும் மாறிமாறிப் பிடித்து
அவஸ்தைகளடைந்து, குருகாணிக்கை முதலியவற்றின் நிமித்த
மாய் மனஸ்தாப மடைந்து, காடுகளில் மேயும் ஆடுகள் போன்று
ஒரிடத்துந் திருப்தி யுறாது, பித்தம் பிடித்துத் திரிகின்றார்கள்.
அவர்களைக் கேட்குங் கேள்வியை என்னைக் கேட்பது தகாது.
தாங்கள் யாருக்காக வலிலாக வந்தீரோ அவர்களே தாங்கள் வினா
விய வினாக்களுக்குரியவர்கள். ஒதுக்குண்டிலையுஞ் சுணங்கன் தன்
ஹினகாரியத்தை பெண்ணிப்பாராது, சிங்காசனத்தில் சக்ரவர்த்
தியின் றொடை மீதுமகாவந்நதமாக விற்றிருக்கும் இராஜஸ்திரீ
யைப் பரிகாசஞ்செய்வது போலிருக்கிறது என்னைத்தாங்கள்பரி
காசஞ்செய்வதென்று கூறி, அந்தர்முகமாகவமைந்து நின்றாள்.
கோர்ட்டார் சிரத்தை கூறியவற்றைக் கவனமாகக்கேட்டு நன்கு
மதித்து சுமாரீங்கள் போகலாமென்றுகூறி, சமாதானனை விசா
ரிக்கவாரம்பித்தனர்.

வாதிதரப்பு.

7-வது சாட்சி-சமாதானம் விசாரணை.

அறுசீக்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடைவுற வருள ளிக்கு மாபலத் தரசன் முன்பு
விடையங்க ளகன்ற சித்தம் விட்சேப மடைந்தி டாது
தடைசெயும் விருத்தி தன்னைத் தனுவெனப் பெற்று வாழ்நன்
நடைகோள்ச மாதா னன்ற னவின்றிஞ் சாட்சி சொல்வாம்.

கோர்ட்டார் சமுகத்தில் சாட்சியாகவந்தசமாதானனைக்கோர
முட புத்தி யென்னும் பிரதிவாதி வகில் பிரபாணஞ் செய்வித்து,

பி. நீர் சதா ஸ்திரீபுமான்களுக்கு வருங் கோபாவேசங்களை
மத்தியஸ்தர்கள் சமாதானஞ்செய்வது போன்று சிதிகாரமான
விருத்தியையுண்டாக்கி ஜீவனை ஏகரசமாகும்படிசெய்து வருகின்
றீரல்லவா? இங்ஙனஞ்செய்வது குண்டினி லேவலா துமன்றீறு?

உ--ஆம்; ஆம். அதுதவறன்று, தாங்கள் குண்டினி லேவலையா
மென்றது தகுதியுடையதாகாது. பிரதிவாதிகள் தங்கள் தாய்மார்
களையும், தங்கள் மருமகன் மார்களையும், தங்கள் மனைவிமார்களையும்,
தங்கள் தங்கைமார்களையும், கண்டவருக்கெல்லாம் எப்போ
துஞ்சேர்த்து ஜீவனஞ்செய்துவருவதை இந்தக்கோர்ட்டாபுன்பு
சொல்ல எனக்குச் சமயம் வாய்த்தது. நாரதரைப்போன்றுநானும்
வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு தக்கவிடத்தைப்பார்த்துக் கொண்டி
ருந்தேன்; தக்கவிடமின்று சம்பவித்தமைபின் சொல்லுகிறேன்.
பிரதிவாதிகள் தங்கள் தாயாகிய அவித்தையைச் சூழ்த்தியவஸ்தை
யின்கண்பிராக்குனிடத்து அவனது சுகார்த்தமாகச்சேர்த்து வை
ப்பதும், ஜாக்கிராவஸ்தையின்கண் தங்கள் மனைவிமார்களாகிய
இராகத்து வேஷதிகளையும், குமாத்திகளாகிய சுரோத்திரமுத
லிய இந்திரியதிகளையும், சத்தாதிவிஷயங்களிடத்திலும், விசுவனி
டத்திலும், தமது சுகார்த்தமாகச்சேர்த்து வைப்பதும், சொப்பன
வஸ்தைபின்கண் தங்கள் சுகோதரிகளாகிய மனோவிருத்திகளைத் த
மதுசுகார்த்தமாக ஆண்டுள்ள விஷயங்களோடும், தைசதனோடுஞ்
சேர்த்துவைப்பதுமுலகறிந்த விஷயமேயாம். அவ்வாறு செய்வதா
லன்றோ அவர்கள் ஜீவிக்கின்றார்கள். அவர்கள் பலவிதமாகச் செய்
யும் துர்மார்க்கச் செயல்களை மறைத்து, என்னைத் தாங்கள் குண்டினி

யென்றது குணமாயா? “தன்குற்ற நீக்கப் பிறர்குற்றங் காண்குற்
பின், என்குற்ற மாகு மிமைக்கு” என்று நாயனார் கூறியுள்ளதைத்
தாங்கள் கவனிக்கவேண்டும். சித்தவிரூத்தியை சிதாந்தாகா
மாக வடக்கும் நான் ஒன்றோடும் குண்டுணியாகேன். சித்தவிரூத்
தியாகிய மணமகளை ஜீவனாகிய மணமகனுடன் சேர்த்து சொருபா
நுபவமென்னுஞ் சுகமதுபவிக்குமாறு சமாதானஞ்செய்வது அ
மார்க்கமாயா! மானமற்றுப் பலரோடு தங்கள்மனைவி முதலியவா
களைப் புணர்வித்து மகிழ்வுறும் பிரதிவாதிகள் செய்கையன்றோ
அம்மார்க்கமாகும்! எனது செய்கை நன்மை தருவதாமென்பது
அறியிர்போலும்! இவ்விடயங் கோட்டாருக்குத் தெரிந்திருந்த
போதிலும் இச்சபையி லுள்ளவருக்குத் தெரியுமபடி சில வெறித்
துக்கங்கூறேன்.

விஷத்தை விஷத்தினாலும், அயுசுதை அபத்தினாலும், அம்
பை அப்பினாலும் கெடுப்பது போன்று அசுத்தமான சங்கற்பத்
தைச்சுத்தமான சங்கற்பத்தாறு கெடுக்கவேண்டும். விடயவாசனை
காரணமாகக் கடலிலெழு மலை போலையாது, மனத்தினின் றெ
ழுஞ் சங்கற்பத்தைவிடேகத்தால் அடிக்கடி கெடுத்துக்கொண்டே
வருமிடத்து அசுசங்கற்பம் நானுக்கு நான் குறைந்து கொண்டி
வரும். அவ்வாறு குறைந்து கொண்டு வருமிடத்து மனத்தின்
அசுத்தவாசனை பெல்லாம் ஒழிந்துபோம். போகவே, சுத்தவாச
னைமிகும், சுத்தவாசனை மிகுமிடத்துச்சாந்தவிரூத்தியேதலைப்பெ
த்திருக்கும். சாந்த விரூத்தியுள்ளமனம் போட்ட விடந்நீகா
சையின்றிக்கிடக்கும் பொன்போன்று சிறுத்தின் விடத்தினின்று
பிறழாதிருக்கும். சாந்தவிரூத்தி யுள்ளமனம் விஷபத்தினுவாய்
புற்றுநிற்றலின், அது நிறற்றகிடம் ஆத்மாவேயாம். அசுத்தசங்கற்
பம் ஆத்மாவெனக்கி நின்றபோது பிணஞ்சுடுதடி. ஈற்றில்
அனல்மயமாய் விடுதல்போன்று ஆத்மாகாரமாய் விடுதற்குச் சுத்
த சங்கற்பமே காரணமாம். சுத்தசங்கற்பத்தாறு கெடுக்காதவிடத்
து அசுத்தசங்கற்பங் கெடாதாகலின், சங்கற்பத்தைச் சங்கற்பத்
தாற்றான் கெடுக்கவேண்டும் அவ்வாறு செய்தாற்றான் மனோஸ்ய
முண்டாகும். அம்மனம் ஆத்மாவில் இலயப்படுங் காலத்துக் “கள
ங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேரோர் களங்க மற்ற கண்ணாடி
காட்டுமீபோது, விளங்கயதன் மயமாகிய யபேதமாகி விகற்பமின்
றி நிருவிகற்ப மாளுப்போல்” வகாசமாய் விளங்கும். அவ்வாறு

விளங்குகின்ற விடக்கான் பாவனாதிகாரம்; அதனுற்றுள் ஆக்மசா
கூலாத்காரம் சித்திக்மம்; அதுசித்திக்மத்தாற்றுண் அவிசனாபற்றறக்
கெடுதல்வாரிலாத மோகூலகைகூடம். ஆதலால், சந்தசங்கற்பம்
அசத்த சங்கற்பத்தின் மேட்டிற்குக் காரணமா யி நத்த லேபன்றி
ஆக்மசில் இலபாபரி கல் முலமாபுந்தன் கேட்டிதும் தா லீனகா
ரணமா யிருக்கலால், அதனுலயா நிகாநு கெடுதல் பின்றம. மனே
லபமுண்டாருந்வை சந்த சங்கற்ப மொழிபாது மேலும், அசத்
தசங்கற்பம் முற்று மொழிந்த விடக்குச் சந்தசங்கற்ப முண்டா
தற்குக் காரணமின்னாபின், அசத்தசங்கற்பத்தின் ஒழிவே சந்த
சங்கற்பத்தினொழிவிற்குக் காரணமாயிருத்தலின், சங்கற்பத்தாறு
முன் சங்கற்பத்தைக் கெடுக்கவேண் டிமென்க. சங்கற்பவடிவமாகிய
மனத்தை நிஷ்கள நீதஜீஜாமயமாய் விளங்கும் அகண்டாகாரபரப
ரற்றமத்தில் கனாநது விடசெய்வதுவே பரமபத மென்றும்,
சர்வதுக்க நிவிர்த்தியென்று, பாபாநந்தப்பிராப்தியென்று, மோ
கூலமென்றும், ஜீவசிரஹ்மைகம்ப மென்று சொல்லப்படும்.

பைங்கனோபநிஷத்,

† மநஸோஹ்ருத மநீபா லே த்வைதம்நை வோபலப்பதே,
யதாயாத் யுன்மநீ பாவன் ததாதத்பரமம்பதம்,,

(இ-ள்). மனதானது உணர்வாவம் (விநுக்தியை ந நிலைமை
பை) அடைந்தால், துவைதம் ஒருநீ யதும் காரணபாப்குறதில்லை.
எப்போது உன் மனநீ ராவம்வருகிறதோ அப்போது அதுவேதான்
பரமபதம்.

(த்யானபிந்ருப நிஷத்.)

† யம்மகஸ்திரி ஜகத் ஸ்நுஷ்ட ஸ்திதிவ்பஸக காரங்குத்
தம்மநீநா விலயம்பாதி தத்விஷ்டெணா பரமம்பதம்,,

(இ-ள்), எந்தமனம், ஏன் லுகத்தினுடைய சிநுஷ்ட ஸ்திதி
லபகாரிபங்ககைச் செய்கிறதோ அந்த மனம் லிஷித் தாபீபாணல்,

† உநஸோஹ்ருத மநீபாவொ லெஹ தாமெவொவொ ளுநத
யதாயாத் யுன்மநீபாவஸதாத ததரபீ வஷ்ட.

* யநுநவிலிஜகஸு ஸுஷ்டிபிதிவஸநககேகூசு

தநுநொ வியபா யாதி கஜ்ஜெஹ் வரணெஷ்ட.

அதுதான் விஷ்ணுவின் பரமபதம். (வியாபகப்பிரஹ்மத்தி னடைவாகிய மோகத்தம்.)

மண்டல பிராஹ்மணோப நிஷத்.

* பரமசாந்திம் ஸ்விக்ருத்யமநஃ ப்ரசார சூர்யம் பரமாத்மசி லீநம்பவதி! பயஸ்ரவாநந்தரம் யேநுஸ்தக்ஷீரபிவ ஸாமீவக்ரிப வர்கெ பரிஷ்டே மநோநாசம்பவதி, ததேவாமநஸ்கம்.,,

(இ-ள்). சிரேஷ்டமான சாந்தியையடைந்த மனம், சலன மற்றதாய்ப் பாமாத்மாவினிடத்தில் லபமடைகிறது. கறத்தபிறகு பசுவின் முலைப்பால் நஷ்டமாவது. போல் இந்திரிய கூட்டமெல்லாம் நஷ்டமானால் மமேனாச முண்டாகின்றது. இதுவே அம நஸ்கமாம்.

தேவி காலோத்திரம்.

நருத்தடங்கின் முத்திபது கையகலிற் கட்டாகும்
விரித்தபொரு விதுவென்ன வறிவுடைய மேதக்கோர்
திருத்தசூல் வறிவாலே சித்தத்ததைத் திறம்பாம
வருக்கியு - விலைநிறுத்து மகவரின் பபனாமல்.

அத்யய தாரகோப நிஷத்.

† - குருரேவ பரம் பரஹ்ம குருரேவபராகதி:
சூரபகஸ்த் வநதகாரஸ்யாத் ருசப்தஸ் தந்நிரோதகஃ.,
அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித்யபி தீயகே.,,

(இ-ள்), குருரேவபரப்பிரஹ்மம்; குருரேவயதையத்தகுந்த சிரேஷ்டமானசதி; குருவென்னும் பதத்தில், கு-என்னுமெழுத்து அஞ்ஞானம் என்னும் அர்த்தமுடையது, ரு - என்னுமெழுத்து அனை விலக்குவதென்னு மர்த்தமுடையது. அஞ்ஞானமாகிய னிருட்டைப் போக்குவதனாவர் குருவென்று சொல்லப்படுகிறார்.

† வரஜஸாஹி வீக்ருத்யநஃ வ ஹாஸாநுநா வரஜாத்மி
வீநம்பவதி, வபஸ்யவாநாதாந்யநாஸ்தகக்ஷீரபிவஸவெஷ்டி
யவமெஷ்வரிநஷ்டேநோநாஸாமவதி, ததேவாமநஸ்யூ.

மாஸாரேவ வரஹ்ம ஹமாஸாரேவவராமதி:
மாஸவஸூப காரஸ்யாஸு மாஸவஸூஸ்ரொயக:
கஸ்காரநிரொயிக்ஷாஸு மாஸாஸித்யுவிபிபதெ.

ரிஷ்டாநுபூதி.

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே சரியை கடந்தோனும்
அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே கிரியை முடிந்தோனும்
அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோக தற்பானும்
அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானி யதிசூரன்.

தாயுமானவர்.

சினமிறக்கக் கற்றாலுஞ் சித்தியெலாம் பெற்றாலும்
மனமிறக்கக் கல்லாற்கு வாயேன் பராபரமே.

ஞானவாசிட்டம்.

தன்னுடைய விவேகமெனும் பெருங்காற்றாற் சங்கற்ப முகி
லைத் தள்ளி, மன்னுசரற் காலத்தின் வானம்போ னின்மலத்தை,
மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுக்கை புன்னாலே
புனக்கு மாற்றித், துன்னிமிசு தெனியுற்றுப் பரமாத் தக்கடவிற்
றுனேந்து வாழ்வாய்.

பிரபலிங்கலீலை.

கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை
யெடுக்க வல்லது மிம்மன மென்றதை
யடக்க வல்லவ னைய பவக்கடல்
கடக்க வல்லவ னுவன் சுடிதரோ.

மனத்தை யடக்க மனந்துணை யாகும்
பினைத்துணை யின்றது பெற்றன னாயிற்
றனிச்சிவ மேயொரு தானென வாழ்வ
னினைத்து மறந்து நிலத்துழ லானே.

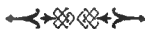
குறுந்திரட்டு.

உன்னையே யல்லா லொருதுணை யுளதோ வுனையொழிந் திறை
கழ லடைந்தேன், பொன்னையே பெற்றும் பொதிந்திடக் கூறைப்
பொறிந்திடப் பொறியிலார் மாலே, யென்னை வந்திங் குடன்
படத் தழுவி யெம்பிரான் றிருநடன் சுழற்கே, மன்னுபே ரன்பே
மருவுநன் னெஞ்சே வையகத் தரியதே தெமக்கே

என்றற் றொடக்கத்துப்பிரமாணங்களால் இது நன்கு விளங்கும்.
இனி விரித்துச்சொல்லவேண்டுவதில்லை. சர்வசக்தியுள்ள கோர்ட்.

டார் இதைக் கவனித்துக் கருணை புரியவேண்டுமென் றுண்முக மாகி நின்றான். அந்த வசனங்களைக் கோர்ட்டார்தேட்டு, சிந்தித்து நோக்கி இவர் மிகப் பெரியவரா யிருக்கலாமென்று தீர்மானித் து நீர் போகலாமென்று கூறி, பிரதிவாதி வகிலே நோக்கி மற்றச் சாட்சிகளையும் விசாரியுமென்றார்.

வாதிதரப்பு.

எட்டாவது சாட்சி - விசுவாசன் விசாரணை.

அறுதீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நிசியாமஞ் ஞான கன்ம நிகழல கேழும் விட்டேச்
சுசியாமெய்ஞ் ஞான மென்று சொல்லுல கேழி லேறிச்
சுசியாயெஞ் ஞான்று மோங்கித் தன்னிக ரற்று வாழும்
விசுவாசன் கோர்ட்டார் முன்பு விளம்பிய சாட்சி சொல்வாம்.

கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து கோர்ட் டார்முன் விசுவாசனை யழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து,

பி - நீர் பிரபஞ்சத்தில் யாவருமெப்போதும் அனுபவித்து வருகின்ற பீஜ சாக்கிரம், சாக்கிரம், மகாசாக்கிரம், சாக்கிரசொப் பனம், சொப்பனம், சொப்பன ஜாக்கிரம், சுழுத்தி பென்னும், (அஞ்ஞான) சப்த பூமிகளினின்றும் நீங்க யோகிகளும், ஜோகிகளு ம், சோம்பேறிச் சாமிகளுமாகிய பைத்தியக் காரர்கள் வசிக்கும், சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம் சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியமென்னும் அவாந்தர சப்தபூமிகளை நம் பிக்கெடுகின்றீரல்லவா? ஐயோ கையிலுள்ள பாயசத்தை யொழுக விட்டு முழங்கையில் வடிந்துவருகின்ற அதன் சிறுபாகத்தையுண் டு நாக்கை நீட்டி நீட்டி முயல்வது போலவன்றா ஹிருக்கின்றது உமது செய்கை! அனுபவத்திற்கு வாராதவிஷயங்களை நம்பிநீரேன் அதமனாதல் வேண்டும்! இப்படியுங் கெட்டுப்போவாருண்டா? இஃ தறிவினமன்றோ? நீரெப்போது கரையேறுவீரோ? இறந்தக்கோர்ட் டார் முன்வந்த பிறகும் நீர் கெடுவது சரியாமா? கோர்ட்டார் கூறுமாறு நடந்துகொள்ளும்.

உ - சாணியுண்ணும் புழுவிற்குக் சர்க்கரையின்சுவை பெப்படி தெரியும் என்பதற்கிணங்க, சற்சாஸ்திர விசாரமும், சற்சன சாங்

சத்தியமும், சற்குரு சேவையுமில்லாதவர்கள் மூடமாயும், துக்க வடிவமாயும், நரகதல்லிய மாயுமுள்ள பீஜ சாக்கிர முதலிய பூமியில் வசிக்கின்றார்கள். இப்பூமி யேழனுள் பீஜசாக்கிர முதலியவாறும் கரும ஜன்னியமாம். சுழுத்தியென்னுமேழம்பூமி அந்தப் பூமிகளுக்கு மூலமான அஞ்ஞானத்தை யுபாதியாகவுடைய ஆன்மா மாத் திரமிருக்கும் ஸ்தானமாம். அவ்வாறிருக்கு மவற்றைத் தாங்கள் மகா கௌரவமாகச் சிலாகிப்பது வியப்பாயிருக்கின்றது. அப்பூமிக ள்தோகதியை யடைவிப்பனவாம். அவற்றின் சொரூபங்களை வெளிப்படையாகக்கூறுகின்றேன்; சித்த சாவதானமாய்க்கேட்டல் வேண்டும்.

அஞ்ஞானபூமிகளின் லட்சணம்.

மஹோப நிஷத்.

† “பீஜசாக்ரத் ததாஜாக்ரந் மஹாஜாக்ரத்ததைவச, ஜாக்ரத் ஸ்வப்நஸ்ததா ஸ்வப்நஃ ஸ்வப்நஜாக்ரத் ஸுஷுப்தி கம், இதிஸப்த விதோமோஹு புநரேஷபரஸ்பரம்.,,

(இ-ள்). பீஜசாக்கிரம், ஜாக்ரம், மகாசாக்கிரம், ஜாக்ர சொப்நம், சொப்பநம். சொப்பந ஜாக்கிரம், சுழுத்தியென்னும் இவ்வேழும் மோகபூமிகளாம். இவை, ஸுனற்றுகொன்று காரணங்களாயிருக்கின்றன.

கைவல்லிய நவந்தம்.

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல் வித் தாகும், இந்தவறி விற்பண்டில் லாவகந்தை முளைபோலா மிது ந னாவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மகாந னாவாம், நந்துமகங் கொடுநனவின் மனோராச்சி யஞ்செயலெ நனாக னாவே.

உண்டிறங்கி மனோராச்சி யஞ்செயல்சொப் பனமெனும்பே ருடைய தாகும், பண்டிகனாக் கண்மெறந் ததைமீண்டு நினைப்பது

† ஸீஜஜாமுதயா ஜாமுதஹாஜாமுதயெவய ।

ஜாமுதவஸ்யாஸவஸ்வஜா முதஹுவிஃ ॥

ஐதிஸவ்வியொரோஹ்வோநரொஷபரஸ்பரம் ।

சொப் பனநனுவாம். மண்டுமிருண் மூடுவது சுழுத்தியா மஞ்ஞான வகைகள் சொன்னோம்.

என்றுள்ள பிரமாணங்களின்படி அஞ்ஞான பூமிகளின் தன்மை விளக்குகின்றேன்.

1 - வது பீஜசாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய், அதலமென்னும் பெயருடையதாய், கீழ்வாயிறிடமாய், சுவேதவர்ணமாய், திரிசுணத்தமகப் பிரகிருதியோடுகூடிய அகண்டசச்சிதாநந்தபாப்பிரஹ்மத்தினிடத்தெழுந்த அறிவு, பின் வருவனவற்றிற்குப் பீஜரூபமாயிருப்பதால், அது பீஜசாக்கிர மெனப்படும். இது நெுப்திக்கு னாதனாவத்தை யென்றுஞ் சொல்லப்படும். அன்றியும், சிருஷ்டியி னாரம்பத்தில் மாயையோடுகூடிய சேதனத்திலின்றெழுந்த ஆபாச சேதனமே பிரதமாவத்தையா யிருத்தலின் பீஜசாக்கிரமாம். இது தேகோத்தபத்தியின் பின்னுண்டாய் விருத்தியாகா நிற்கும்சித்தஞ் ஜீவன்முதலியபெயர்கட்கும், ஆர்த்தங்கட்கும், அவற்றின் செயல்களுக்கும் காரணபூதமாய் நின்றல் பற்றிப் பிரசித்தமாகப் பீஜசாக்கிரமென்று கூறப்படுகின்றது.

ஞானவாசிப்டம்.

சித்திலே நின்றோ ரறிவு பேரின்றிச் செறிமல மின்றிமேல் வந்து, வர்த்தியா நிற்குஞ் சித்த சீவாதி வருபெயர் செயல்களுக்கிடமாய், வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனால் விதைநன வாழுதற்பதமே. என்பதிக் கறியத் தக்கதாம்.

2 - வது ஜாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய், விதலமென்னும் பெயருடையதாய் பிருஷ்ட (புட்ட) பாகவிடமாய், கறுப்பு வர்ணமாய்ப் பீஜசாக்கிர அறிவில் யானெனதென்னும் அகமமதைகள், பிரபஞ்சாபி முகப்பட்டுச் சூட்சுமமாகவெழுவதே ஈக்கிரமாம். இது நனவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ஞானவாசிப்டம்.

இதுவென தெனப்பண் டிலாமையா னெய்தா யெழுந்துள்வறுதியே நனுவாம். என்பதிக் குணரத் தக்கதாம்.

3 - வது மகாசாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய், சதலமென்னும் பெயருடையதாய், தொடையி லிருப்பதாய், பச்சை வர்ணமாய், லோகவாசனை முதலியவற்றால் பிரவிருத்தியடிகரித்து,

பலவகைப்பட்ட விபரீத பாவனைகளால் அறிவினிடத்து அகமம
தைகள் திடதரமாயுண்டாதலே மகா ஜாக்கிரமாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

இதுதனை யொழிய விவனவ னானே விதுவது வென்னதென்
றெண்ணு மிதுமுதற் பிற்தொ டர்ச்சியாய்ப் பலர்க்கு மிந்தநிச்
சயம்பெரு நனுவாம். என்பதிற்கு நோக்கத்தக்கதாம்.

4 - வது சாக்கிர சொப்பனம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய்,
தராதல மென்னும் பெயருடையதாய், முழங்காவிடமாய், (இராக்
கதர் பிறப்பதற்கிடமாய்) முன்னர் அறிந்துள்ள விடயத்தைப்
பற்றியாகிலும் அறியாத விடயத்தைப் பற்றியாகிலும், அதன
தன்மயமாக நின்று மனோராச்சியஞ்செய்தலே சாக்கிர சொப்பன
மாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அறிந்துள்ள தெனினு மறியலா தெனினு மமுந்துறத் தான
து வாசிச், செறிந்துள நனவிற் சித்தராச் சியமே செய்வது நனாக்
கன வாசும். என்பதிங் கறிதற்பாலதாம்.

5-வது சொப்பனம்:—கீழேமூலகத்திலொன்றாய், மகாதல
மென்னும் பெயருடையதா, கண்டைக்காவிடமாய், பருவதமய
மாய், சாக்கிரதையு மறிவுமில்லாமல் கூணகாலத்தில் அநேக விட
யங்களைக் கண்டறிந்தன மென்றுசிந்திப்பதே சொப்பனமாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அற்பகா லத்தி லனேகமாஞ் செயல்கண் டறிந்தன மெனுவ
கனவழிந்து, முற்படு செயலே நினைவது கனவாம். என்பதிங்குண
ரற்பாலதாம்.

6-வது, சொப்பன சாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய்
இரசாதலமென்னும் பெயருடையதாய்க் கணுக்காலி விருப்பதாய்,
சொப்பனங்கண்டு மறந்த விஷயத்தை மீண்டுஞ் சிந்தித்து நினைப்
பது சொப்பன ஜாக்கிரமாம். சொப்பனத்திற் கண்டபொருள்
சொப்பனசாக்கிர மெனினு மொக்கும்.

ஞானவாசிட்டம்.

முந்துகண் டதனைநா ளகனறு பிற்படக் காணும் பொருள்
களை மறந்து, பெரும்பொழு துணர்வுற நோக்கும். சொப்பன

வு போனன வுக்கே, தோன்றுமிச் செயல்களு நனவே என்பதிங் கறியத் தக்கதாம்.

7-வது சுழுத்தி:—கீழேமூலத்திலொன்றாய், பாதாளலோக மென்னும் பெயருடையதாய், உள்ளங்காலி லிருப்பதாய், மேற் கூறிய ஆறவத்தைகளும் நீங்கி மேலதுபவிக்கத் தக்க சுபாசபகர் மங்களின் சமஸ்கார மிருத்தற்கிடமாய் அஞ்ஞானவடிவ இரு ளால் மூடப்பட்டுச் சடமாயுள்ள அவத்தை சுழுத்தியாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அறுவகை யவத்தை யகற்றிய சீவ னடைந்துள வவத்தையி னியற்கை, யறுசட மாகி மேல்வருந் துயர்கூ ருணர்வுள தாமிது சுழுத்தி. என்பதிங் குணரத் தக்கதாம்.

இந்தப் பூமிகளேழும் தம்மிடத்து வசிப்பவரை யதோகதி யடைப்பனவாகலின், அஞ்ஞானிகளாகிய பெத்தர்களை அதமங் களாகிய விர்தப்பூமிகளிற் சஞ்சரிப்பார்கள். இனி ஞான பூமிகளைக் கூறுகின்றேன்.

ஞானபூமிகளின் லட்சணம்.

மகோபநிஷத்.

† முத்திஸ்துஜ்ஞேய மித்யுக்தா பூமிகாஸப்த காத்பரம், ஜ்ஞாநபூமிஸ் ஸுபேச்சாக்யாப்ரதமாஸ முதாஹ்ருதா, விசாரணாத் விதியாது, த்ருதியாததுமாநலி, ஸத்வாபத்திச் சதுர்திஸ் யாத்ததோஸம் ஸக்திராமிகா, பதார்த்தபாவநா சஷ்டி ஸப்தமீ துர்யகாஸ்ம்ருதா, ஆசாமந்தஸ்திதா முக்திஸ்பாம் பூயோ நசோசதி.

† ஜுகிஸுஹேஜயதிதுகூ ஹுகிஸுஹேகூ தூரம் ।
ஜூநஹுஜீஸுஹேஹாவூ ஸுயஜீஸுஹேஹூகூ ।
விவாரணாதிதீபாதூ துதீயாதநுஜீநலி ।
ஸகூவதீஸுதூயிபுஸூததொஸஸகிநாகிகா
வடாபுலாவநா ஷஷ்டி ஸவரிதூயபுமாஸூதா ।
சுலாஜி தஸிதாஜுகிரஸூஹ்ஞொநஸொவதி ॥

என்று சுருதி கூறியவாறு சுபேச்சை, விசாரணை, ததுமா
நசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியமென
ஞானபூமிகள் ஏழாம். அவற்றுள்

1-வது சுபேச்சை:—சுபேச்சைக்கிடம் நாகியாம். முற்பிறப்
பிலாவது இப்பிறப்பிலாவது செய்துள்ளநிஷ்காம கருமோபாசனை
களால் முறையே பரிசுத்தமும், வகாக்கிரகமும் பொருந்திய சித்த
முடைய புருஷனுக்குச் சாதனசதுஷ்டய முண்டாய் ஆத்மாவை
யறியவேண்டுமென்றுண்டாகுந் தீவிரவிச்சையே சுபேச்சையாம்.
பூலோகத்தில் மனிதர் வாசஞ்செய்யு மிடமுமாம். இப்பூமியில் மந்
தப் பிரக்ஞையும் அகங்காரமு மில்லையென்பார்.

ஞானவாசிட்டம்.

நவையுறுமோ கத்தோடு நாமடைவ தென்னே நல்லோரா
னன்னுலா னன்று ஞானச்,சுவைபெறுது நிராசையினென்றுநா
டல், சுபம் விரும்பலாகும். என்று கூறுவதிங் கறிதற் பாலதாம்.

2-வது விசாரணை:—ஆன்மாவை யறியவேண்டு மென்னுந்
தீவிரவிச்சையால் சற்குருவையடைந்து விதிப்படி வணங்கி அவர்
வாயிலாகச் சீவப்பிரஹ்மங்களி னபேதத்தையுணர்த்தும் வேதாந்
த வாக்கியங்களைக் கேட்டு அவ்வாக்கியங்களின் பொருள் நன்
ருகமனதிலமையும் நிமித்தம் பலவிதயுக்திகளால் மநஞ்செய்தல்
விசாரணையாம். இதற்கிடம் வயிறு; உலகத்தில் புவரலோகமு
மாம். இவ்வுலகத்தில் யக்ஷ ராக்ஷஸ, கந்தர்வ, கின்னர, கிம்புருட,
சித்தர், முனிவர்கள் வாசஞ்செய்வர்.

ஞானவாசிட்டம்.

இந்தச் சுபேச்சை முற்றிக், கவையுறல் லோரியற்கை
யாசாரங்கள் கைவருதல் விசாரமாக் கருதல்வேண்டும். என்று
கூறுவதிங் கறிதற்பாலதாம்.

3-வது தனுமானசி:—சொருபசாட் சாத்காரத்தின்பொருட்
டுச் கிரவணமநவாயிலாக நிச்சயித்த பிரஹ்மான்மவைக்கிய அர்த்
தத்தை யிடைவிடாது சிந்தித்தலாகிய நிதித்தியாசனத்தால் பகர்
முகமாகிய தூலமனத்திற்கு அந்தர்முக மென்னும் சூக்குமத்தன்
மையுண்டாதல் தனுமானசியாம். இதற்கு மார்பு இருப்பிடமாம்;
உலோகத்தில் சுவர்க்கலோகமுமாம். இதிறேவர்கள், வசுக்கள்,

உருத்திரர்கள், ஆதித்தர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள். அன்றியுமிது சந்திரலோகத்திற்கும், பிதூர்லோகத்திற்கு மிடமாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்மிநிறை தலும்விடயத் திச்சை மாற்றி, நினைவுகுவி வதுசித்தம் சிறுகலாகும். என்று கூறுவதின்கறிதற்பாலாம். இப்பூமிகள்மூன்றுஞ் சாக் கிராவத்தையாம்; புநர்ஜம்மவேதுவாம்.

4-வது சத்துவாபத்தி:—சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களால் ஐயந்திரிபின்றிச் சொருபசாட்சாத் காரமாகிய நிருவிகற்பஸ்திதியுண்டாவதுபற்றிச் சித்தத்தில் சொருபசத்தையினை வைண்டாதல் சத்துவாபத்தியாம். இதற்கிடங்கழுத்து, இதுவே மகாலோகமாம். இங்குப்பிரு குமுதலியவர்களும் வசிப்பவர். மேற்கூறிய மூன்று பூமிகளின் அப்பியாசத்தினால் மனம் சங்கல்ப ரகிதமாய் இந்திரிய விஷய வியாபாரங்களற்றுப் பரப்பிரஹ்மநிட்டைபைப்பெற்றிருக்கு மிப்பூமியில் உலகம் சொப்பனம்போலக்காணப்படுதலின், இது சொப்பனாவத்தையாம். இவ்வதுபவ முடையவன் பிரமவித்தாவன். பிரம்மவித்து பிரஹ்மத்தை (தானாக) அறிந்தவன்.

5-வது அசம்சத்தி:—நிருவிகற்பசமாதியப்பியாசத்தின் பரிபக்குவத்தினால் உடம்பினிடத்து எவ்வாற்றினும், யானெனதென்னும் பற்றொழிந்து ஒன்றினும் ஆசக்தியுண்டாகாநிருத்தல் அசம்சத்தியாம். அசம்சத்தி-சம்பந்தமின்மை, இதற்கிடம் முகமாம். இதுவே ஜனரலோகமாம். இங்குச் சனகாதிகள் வசிப்பர்; மேல்நான்கு பூமிகளின் அப்பியாசத்தினால் விஷயசங்கற்ப திரிகுண ரகிதமாயும் சுத்த சத்துவப்பிரதானமாயுமுள்ள பிரமநிஷ்டைஸ்திரமாயிருக்கும். இது சுழுத்தியவஸ்தையாம். இந்த நிலையிலிருப்பவன் பிரமவித்வானாவன்.

ஞானவாசிட்டம்.

சிறக்குஞ் சற்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவர், பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினுற் படர்ந்த விகற்ப மெலாந்தோன்று, உறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய், நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்று நிலைமட்டில்.

ஞானவாசிட்டம்.

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளெரியா நின்ற பேருணர்
வோ, னருமையான சமுததிநிலை யாகி நிற்ப னனவரகம், பொ
ருள் லுண்ணோக் குடனிற்பன் புறத்திற் றொழிவிற் புரிந்தேயு,
மொருமை யுபசார் தத்தாலே யுறக்க மிருந்தோன் போற்றெரி
வன். என்று கூறுவதின டறிதற்பாலதாம்.

6-வது பதார்த்தபாவனை:—நிருவிதற்பசுமாதி யப்பியாசத்
தின் முதிர்ச்சியால் தைகாதி சகலாதார்த்தங்களும் அதிஷ்டான
பிரஹ்மவடிவமாகத் தோற்றுதலால், எப்பதார்த்தத்தின் அபாவ
முண்டாகின்றதோ அது பதார்த்தபாவனையாம். இதற்கிடம் புரு
வமையமாம்; தபோர்லாகமுமாம். இதில் வைராக்கியமுடையோர்
வசிப்பர். இவர்களை பிரஹ்மாவின்மானசபுத்திரர்களாவர். மேற்
கூறிய ஐந்து பூமிகளின் அப்பியாசத்தினால் அந்தர்பகிர்மத்திய
திருசியங்களற்றுச் சர்வவாசனையும் கூடியமாய், அந்நியமின்றி
யாவுந்தானையாய் வினங்கும் இது துரியமாம். இந்த நிலையிலிருப்
பவர் பிரஹ்மவித்வரியனாவர்.

ஞானவாசிட்டம்.

அழுந்து துரிய மெனுநாமத் தாளுந் பூமியடைந்தொழுகி
னெழுந்து பலவா தீனையிலனு மிப்பூ மியிலே பரிச யிப்ப
னுழைந்து நானென் பதுமென்னு ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிந்து வெறிதே தினையிலனுப் காணு னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மைய மும்போய்ச் சீவன் முத்த சபாவத்
தால், வெறிது வீடன் றியும்வீடு வினைந்தோ வியத்தின் விளக்
கொப்பான், பிறிவில் விண்ணில் வெறுங்கடம்போற் பிறிது புற
னுட் குனியமா, யெறியுங் கடவி னிறைகடம்போ லெங்கும் புற
னுண் னிறைந்திருப்பன். என்று கூறுவதிங் குணர்த்தக்கதாம்.

7-வது துரியம்:—ஞானரு ஞான ஞேயமென்னுந் திரிபுடி
யுள்ள நான்காம்பூமி, ஐந்தாம்பூமியைப்போன்று பாவவடிவமாக
வும் ஆறாம்பூமியைப்போன்று அபாவவடிவமாகவும் தோன்றுது,
தன்னாலும் பிறராலும் எழுதவில்லாத சொருபத்தில் நிலைத்தமன
தின் நிலையே துரியமாம். இதற்கிடம் கபாலமாம். இது சத்திய

லோகமுமாம். இங்குச் சர்வலோகங்களு மிருக்கின்றன. மேற்கு நிய அப்பியாசமுதர்ச்சியால் சகலமுந்தன் சொரூபமாம்; அகண்ட சச்சிதநந்த பாப்பிரஹ்மந்தானேயாம். இதனைத் துரியாதீத மென் றும், விதேகமுத்திஎன்றும் சொல்வதுண்டு. இந்நிலையிலிருப்பவன் பிரஹ்மவித் வரிஷ்டனாவன். இவ்வேழுபூமிகளுள் முதல்மூன்று பூமியுந்தத்துவஞானத்திற்குச் சாதனமாம்; நான்காவது பூமி தத்துவஞானவடிவமா யிருத்தலின், ஜீவன்முத்தி விதேக முத்திகளுக்குச் சாதனமாம்; ஐந்தாவது ஆறுவது ஏழாவதுபூமி கள்ஜீவன்முத்தியின விலக்ஷண ஆந்தத்திற்குச் சாதனமாம். இங் குக்க நிய பூமி யேழுனுள்முதல் மூன்று பூமியிலும் வசிப்பவன் முமுட்சுவாவன்; நான்காம்பூமியில் வசிப்பவன் பிரஹ்மவித்தாவன்; ஐந்தாம் பூமியில் வசிப்பவன் பிரஹ்மவித்வானாவன்; ஆறும்பூமி யில் வசிப்பவன் பிரஹ்மவித்வரியானாவன்; ஏழாம்பூமியில் வசிப்ப வன் பிரஹ்மவித்வரிட்டனாவன். இவ்வேழுபூமியும் ஒன்றற் கொ ன்று அதிசயமாக விளங்குவனவாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

நிறைந்தவிவை யாறாலும் பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சபாவத்தே நின்ற றானே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரிய மாகு மாசஅசீ வன்முத்தர் வழியீ தாகும்.

சொன்னதன்மே லுடவிற்றத் முத்தர் மேவுந் துரியாதீ தப் பதமார் துரியச் செல்வந், தன்னுணர்வாற் றையறிந்த பெருமை சான்ற தலைவனெய்தலுறு தன்மை யாகு, மன்னியளிப்பதமடைந் த சீவன்முத்தா மகிழ்ச்சிமருக் கத்தமுந்தார் மரபி னாலே, யன்னி யர்சொல் வழிதுயில்விட் டெழுந்தார்போல வதித்தனசெய் குவார் செய்யா ராகி வாழ்வார்.

இஞ்ஞான பதமேழு மிகவுர்புந்நி யெய்தினர்க்கல் லதுதோ ன்றா விவற்றை யெய்தி, லஞ்ஞான மிலேச்சனே யெனினுந் தேகி யதேகியெனி னும்முத்த னைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞான மென்பதுதன் மனத்தின் கட்டு விடுதலிது பெறிவிதுவே விடு பேறும், பொய்ஞ் ஞானங் கானவினீர் முதலா மோகம் பொய்யெனப்போ மடமையுமபொய் யென்னிற் போகும்.

தலையறியு திட்டையுளோர்க் கெய்த லாகுந் தத்துவபூ மிக ளறிந்த தலைமைமேலோர், நினையவுந்தா முவுமுரியார் பொறிக

ளென்னு நெடும்பகைவென் றோரழியா நிலையினின்றோர், துணை தருபல் லுயிரிறைஞ்ச மேலாய் வாழுஞ் சுரேந்திரரு நரேந்திரருந் துரும்பாய்த் தோன்று,மனையபெரும் பதம்பெற்றோ வவரே யாகு மல்லதோர் பவக்கடலி லமிழ்ந்தா நிற்போர்.

கைவல்லிய நவந்தம்.

சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனய நெடுமா லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவன மாறு ரென்று பழமறை முழங்கு மிப்பால்
மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேகமுத் தியுநீ கேளாய்.

எவனு கிலுமிந்தத் துரியா நீதத்தி லேழாம் பூர்யி லிருந்தா
னே, லவனு ரதன்சுகன் சிவன்மா லயன்முத லறிவோ ரனுபவ
சுகபோதம், விவகா ரதிர்சய பிதுவே யனுபவ மெனமுன் சொல்
லிய விவகாரி,யுவமா னமுமறி மகனே யவனடி யுதிரும் பொடி க
ளென் முடிமேலே.

என்றிவ்வா றளவிறந்த பிரமாணங்களால் புகழ்ப்படும்
ஞானபூமிகளேழும் ஒன்றற்கொன்று கோரசம்சார துக்கார்ணவ
மக்கினை ஜனங்களை மேலுக்குத் தூக்கி யெடுத்துக் காப்பாற்றுஞ்
சாமர்த்திய முடையனவாம் அங்ஙனமாக ஊர்த்துவகதியை
யடைவிக்கும் ஞானபூமி யெங்கே? அதோகதியை யடைவிக்
கும் தூர்ச்சேட்டை சுபாவமாகிய அஞ்ஞான பூமியெங்கே?
இவற்றின் தாரதம்மியங்களை யிந்தக் கோர்ட்டிற்கு வந்திருக்கும்
விவேகிக ளறிந்தே யிருப்பார்கள். இப்படி யிருக்க, பிரதிகட்சி
வகில் சிறிதேனும் முன்பின் சிந்தித்துப்பாராது அஞ்ஞான
பூமிகளைச் சிலாகித்தது தகுதியுடையதன்று. கோர்ட்டார் இவ்
விவாதங்களைத் தீர்க்காலோசனைசெய்து தீர்ப்பளித்த வேண்டு
மென்று சொல்லி மவுனமாயிருந்தான். சர்வஞ்ஞான சற்குருப்
பிரபு சாட்சிகளின் வாதங்களை நன்றாயோசித்து விசுவாசன் கூறி
யது சுருதியுத்தி யனுபவமுடையதென்று தீர்மானித்து, விசுவா
சனேநோக்கி நீபோகலாமென்று கூறி, இனிச் சாட்சிவிசாரணை
யநாவசியகமாம். வகில்களிரங்கு செய்யலாமென்று ஆக்ஞாபித்தார்.
அங்ஙனமவர்க ளீரங்கி செய்யவாரம்பித்தனர்.

கோரமுடபுத்தி யென்னும்
பிரதிவாதிவகீல் செய்யுமீரங்கி.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய லிருத்தம்.

என்னுடைச் சாட்சி யாலு மியம்பிய சுருதி யுத்தி
மன்னநு பவங்க ளாலும் வழக்கிளைக் கெலித்தே னென்று
மன்னவன் முன்ன நின்று மகிழ்கோர மூட புத்தி
யென்னும்வக் கீலீ ரங்கி யியம்புதல் சொல்ல லுற்றும்.

தான்பிடித்த முயலுக்கு முன்றேகாலென்று சாதிக்குரியல்
புடைய கோரமுடபுத்தி யென்னும் பிரதிவாதி வகீலெழுந்து,
அசலபரப்பிரஹ்ம சொரூபராமெழுந்தருளியிருக்கும் கோர்ட்டார்
முன் நின்று நமஸ்கரித்து, என்னுடைய சாட்சிகளாலும், நிகர்ட்ட
டுக்களாலும், அவர்களியம்பிய சுருதி யுத்தி யநுபவ வசனங்களா
லும், வாதிவகீல் வாதித்த ஈரங்கி வசனங்களாலும், எங்கள்
பக்கமே நுஜுவாயிருத்தலால், வாதிகொண்டுவந்த வழக்கைத்
தள்ள, உபநிடதமாதிதஸ்தாவேஜுகளை நிகரகித்து, அவற்றின்
பேதங்களையும் வாதி சாட்சிகளின் பேதங்களையும் குறித்து விளங்
கும்படி மனுவுசெய்து கொள்வது யாதெனின்,

வாதிதரப்பு சாசனங்களாகிய சுருதிகள் முதலில் கருமா
நுஷ்டானத்தால் ஈச்சுர கிருபையுண்டாகு மென்றும், அதனால்
சித்தசுத்தியுண்டாகுமென்றும், அதனால் நித்தியாநித்ய வஸ்து
விவேக முண்டாகுமென்றும், அதனால் சார்த சமதமாதிசட்குண
ஐச்வரியங்க ளுண்டாகுமென்றும், அவற்றால்மு முட்சத்தவம்லபிக்
குமென்றும், அதனால் சற்குருதரிசனமும், சதுர்விதசச்சுருஷை
களும், சிவவண மநநிதித்யாசன சமாதிராதனங்களு முண்டாகு
மென்றும், அதற்குமேல் சற்குரு கடாட்ச முண்டாகுமென்றும்,
இவையன்றிச் சாதனந்தரங்க ளெவையுமில்லையென்றும், ஓரி
டத்தில் ஆத்மா வகமென்றும், மற்றோரிடத்தில் பலவென்றும், ஓரி
டத்தில் பந்தமோட்சங்களுண்டென்றும், மற்றோரிடத்தில் பந்த
மோட்சங்களில்லையென்றும், இப்படி பலவிதமாகப் பித்தங்
கொண்டவனைப்போல உளறுகின்றன. பந்தமோட்சங்களுக்கு
ஆத்மா விலட்சணமா யிருத்தலால் பந்த நிரித்தியாகிய
மோட்சத்தைப்பற்றி மேற்கூறிய பிரயாசைகளெவையும் வேண்
டுவதில்லையே. ஆத்மாவுக்குப் பந்தம்யதார்த்தமாகவிருக்கின்றதெ

னின், அது காக்கையின் கறுப்புப்போன்று ஒரு காலத்தும் போவதன்றும். போகத்தகாததைப் போக்குமுயல்வது அறியாமையின் முதிர்ச்சியாம். இவ்வாறந்த விரோதங்களிருக்கின்றன. ஆதலால், வாதியின் பிரியாதைத்தள்ளிவிட்டு எப்போதும் போலப் பிரதிவாதிதனின் அநுபவப் பிரகாரம் வித்தியாசமில்லாது பாமான் கருமீழடபக்த நென்பவர்களுக்குக் கீழ்க்கோர்ட்டார்செய்ததீர்ப்பையங்கீகரித்து இந்தக் கோர்ட்டாருந் தீர்ப்புச் செய்வது சுலபமாம். அவ்வாறேயிந்த மேல் கோர்ட்டாருந் தீர்ப்பளிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம். இதற்குமேலப்பிவிருந்தால் அவர்கள் ஆனவரையில் பார்ப்பர்; இந்த வாதிகளை லேசாகவிடார். இதற்குமே லப்பிலில்லாமையால் இவர்கள் பக்கம் தீர்ப்பளிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேனென்று பிரதிவாதியைக் கூறி, நின்ற மாத்நிரத்தில், வாதியைலெழுந்து செய்யு மீரங்கி வருமாறு:—

வாதிவகல் செய்யுமீரங்கி.

எண்சீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

சீரிலகு பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்புச் செய்திலகுஞ் சற்குருவாஞ்சட்ஜி முன்னர், தாரிலகு முமுட்சென்னும் வாதி பக்கல் சாட்சிகளுஞ் சுருதியுத்தி யறுப வத்தா, னேரிலகு ரூகவாயிங்குள்ள தென்றே மெழிற்குக் கிராகியசாத் விக புத்திப், பேரிலகு வகிலவரு மெழுந்தீரங்கி பேசியதை அலகறியப் பிறங்கச் சொல்வாம்.

ஸ்ரீமத் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டாராய், அசல பரப்பிரஹ்ம சொருபாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார சற்குருப்ரபு சக்ர வர்த்தியாய் விளங்குஞ் சட்ஜி அவர்கள் திவ்யசமுகத்தில் பிரதிவாதிகள் நிகார்ட்டுகளையும், அவர்களின் சாட்சிகளையும், பிரதிவாதி வகிலவர்கள் கிராகுகளென்னுந் தருக்கப் பிரசனைகளையும் கோர்ட்டாவர்கள் பார்த்தும், கேட்டும் விசாரித்தவளவில் அவை சுத்தப் பொய்யாய்ப் போயின. எங்கள் தரப்புச் சாட்சிகளாலும், நிகார்ட்டுகளாகிய உபசிடதாதிப் பிரமாணங்களாலும் ரூகவாயிருக்கும் விஷயங்கள் கோர்ட்டாருக்குப் பூரணமாய்த்தெரியும். இன்னமும் பிரதிவாதிவகில் பயமற்று எதிர்வாதஞ் செய்வதை நோக்குமிடத்து அஃது இளங்கன்று பயமறியாது துள்ளிக்குதிப்பதுபோன் றிருக்கின்றது. பிரதிவாதி

களுக்காதார மில்லாதிருப்பதை யறியாதவராய் அவர்களது வகில் தைரியமாகப் பேசுகின்றதைக் குறித்து இச்சபையிலுள்ளவ ருடன் யானும் பேராச்சார்ய மடைகின்றனன். தருமதேவதை சொருபமாகவிளங்குங் கோர்ட்டாரவர்கள் ஏழைகளின்மீதுதயவு செய்து எனது ஈரங்கிவசனங்களைக் கேட்டுத் தீர்ப்பு சொல்லும் வரையிலிந்தப் பிரதிவாதிகள் சுழுத்தி யென்னுங் காட்டிலும், மூர்ச் சையென்னுங் குகையிலும் ஒடி ஒளித்துக்கொள்ளா வண்ணம் அவர்கட்குப் பதுமாசனமுதலிய எல்லங்குளைக் காலிற்பூட்டிச், சின்முத்திரையென்னும் விலங்கைக் கையிற்பூட்டி, நாசாக்கிர திருஷ்டியென்னும் பாதுகாவலில்வைக்கும்படி அருள்புரியவேண் டி மென்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக் கோர்ட்டார் தீர்மானத் தை யெதிர்பார்க்க வேண்டுமேயென்றி இப்போது தாங்களிவ்வாறு கேட்பது கூடாதென்று கூற, பிறகு வாதவகில் சூட்சுமக்கிராகிய சாத்வீகாம்சபுத்தி கோர்ட்டாருக்கு நமஸ்கரித்துச்சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேவல பரமாத்ம சொருபமாகிய அகம்பதலசுழியார்த்தத் தில் அஞ்ஞானம், விட்சேபம்; ஆவரணம் என்பனவும், வேறெந்த விதமான சங்கல்பங்களும் காலத்திரயத்திலுமில்லை. காலத்திரயத் திலு மில்லாதவை போவதெப்படியோ? இருந்தாலன்றோ போம். வியவகாரத்தின்கண் தேகமே தானாய்க் கருதியிருக்குங்காலத்தில் சொப்பன வுலகம் போன்று சுகத்திருக்கின்றது. அதில் சிவர்களி ருக்கின்றார்கள், ஈசுவர னிருக்கின்ற நென்னும் வியவகாரம் நிகழ்கின்றது. சுகஜீவபரமென்னு மூன்றுத் தன்னை யுள்ளவாறறி யாக்காலத்திருப்பனவாம். அவை தன்னில் விழித்தப்போது தமக் கென வடிவமின்றி யொழிந்துபோம். சுகஜீவபரம் பரமார்த்தி கப் பொருளென்னும் பிராந்தி நீங்குதற் பொருட்டுச்

சுருதிஸ்மிருதிகள்

நிஷ்காமகருமாதுஷ்டானத்தினால் ஈசுரகிருபை கிடைக்கு மென்றும், அதனால் சித்தசுத்தி யுண்டாகுமென்றும், அதனால் நித்தியாநித்திய வத்துவிவேகாதி சாதன சதுஷ்டய சம்பத்துண் டாகு மென்றும், பூரணமாக அநதச் சாதன சதுஷ்டயத்தைபு டையவனே அதிகாரியாமென்றும், அவ்வதிகாரியே தாபத்திரய துக்கத்திற் தபிக்கப்பட்டவனாய்ச் சிவசொருபமாகிய தேசிக ரிடஞ்சென்று சம்சாரதாபத்தைநீக்கப்பிரார்த்திக்க வேண்டுமென்

றும், குருவரன் அன்போடு உன்னை பீயிழைவயாகில் உனக்கொரு
கேடுமில்லை தன்னை யறியாமைநினால் ஜனனமரணத்திப் பிரவாகம்
தொன்றுதொட்டுவருகின்றது; அதனை அத்தியாரோப அபவாதயுக்
தியினால் கெடுத்து முக்திபடைதல் வேண்டும்; சிதாத்ம சொரூப
மாகிய தன்னி லீருந்து தன்னை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் முக்குண
முடையதாம்; அம்முன்றணுள் சத்துவத்திற் சேர்ந்த பிரஹ்மம்
ஈசுவரனாம்; இரஜோகுணத்திற் சேர்ந்த பிரஹ்மம் ஜீவனாம்; தமோ
குண சகிதப் பிரஹ்மம் ஆவரண விட்சேபமாம்; ஆவரணத்தால்
ஆத்மாநாத்மாக்களின் பேதந் தெரிவதில்லை; மறைப்பது ஆவரண
மாம்; தோற்றுவிப்பது விட்சேபமாம்; முக்குணங்களை யற்பமாக
வுடைய விட்சேபத்திலிருந்து பஞ்சபூதங்களுண்டாயின; அவை
சூக்துமபூதமாம்; அந்தச்சூக்துமபூதங்களிலிருந்து சத்துவகுணத்
தின் சமஷ்டிஷயஷ்டிகளினால் அந்தக்கரணமும் ஞானேந்திரியங்க
ளுமுண்டாயின; இரஜோகுணத்தின் வியஷ்டி சமஷ்டிகளினால்
கருமேந்திரியங்களும் பிராணாதி வாயுக்களும் உண்டாயின;
தமோகுணத்திலிருந்து சூட்சும (அபஞ்சிகரண) பூதங்களுண்டா
யின; அவற்றின் பஞ்சீ கரணத்தால் ஸ்தூலபூதங்க ளுண்டா
யின வென்றும், விவேக (சுத்த) மாயையினால் அவிவேக(அசுத்த)
மாயைபைக்காலிலுள்ள சேற்றை சசுத்தஜலத்தினால்கழுவிப்போக
குவதுபோலப் போக்க வேண்டுமென்றும், இச்சுத்தாசுத்தமாயை
களாலே ஜீவர்களுட்குச் சப்தாவஸ்தைக ளுண்டாகின்றன வென்
றும், அவைதசமதிருஷ்டாந்தத்தால் ஜீவனிடத்தில் விளங்குமென்
றும், தசமன்தானே தன்னைப்பத்தாமவென் றறிந்ததுபோலத்
துவம்பத விசாரவாயிலாகப் பஞ்ச கோசங்களை நேதிநேதி
பென்னும்வாக்கியத்தினால் நிவிர்த்திசெய்து சச்சிதானந்த தேவீசா
மபமாய்ப் பிரகாசிக்குன்ற அறிவையறிய மற்றுரறிவில்லையென்
றும், மகாவாக்கிய மந்திரோப தேசஞ்செய்யும் வாக்கியங்க
ளில் வாச்சிபத்திற் பேதமேயன்றி லட்சியத்தில் எவ்விதப்பேதமு
மில்லையென்றும், சீடன் கூடஸ்த பிரஹ்மங்களை ஐக்கியப்படுத்தி
அறுபவித்தானென்றும், மறுபடியும் அஞ்ஞான சந்தேக விபரீ
தங்களான பிரதிபந்தங்களினால் ஞானம் ஸ்திரப்பதமாட்டாதென்
றும், சிவனாமனை நிதித்தியாசனத்தினால் அந்தப் பிரதிபந்தங்க
ளாய முத்தடைகளும் நிவிர்த்தியாகிப் பிரஞ்ஞானம் ஸ்திரப்பட்ட
பிரமஞானிகள் பிரம்மவித்து, பிரம்மவித்வரன் பிரம்மவித்வரி
யான் பிரம்மவித்வரிஷ்டனென நால்வகைப்படுவரென்றும், இந்த

நால்வரில்பிரமவித்து அஞ்ஞானிகளைப்போலத்தனக்குரியவருஞ்சு
கிரம தருமக்கிரியைகளை லோகோபகாரமாய் வியவகரித்தபோதி
லும், யாதொரு சம்பந்தமுமற்ற ஆகாயம்போல அசங்கனாநிருப
னென்றும், சஞ்சிதகருமங்கள் சலசபத்திரத்தில் ஜலமொட்டா
வாறுபோல அகர்த்தாவா புள்ளவர்களை யொட்டாவென்றும்,
பிராரப்தகருமங்கள், காலாதீதமாய்க் கஷ்டப்படுத்திவந்த ரணங்க
ளாவிரும்போதவற்றை யனுபவிப்பதுபோல ஜீவன் அநுபவிக்க
வேண்டுமென்றும், பிராரப்தாநுபவத்தாலுண்டாகிய பாபபுண்ணி
யங்களைத் துஷணே பூஷணே செய்யுமவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வாரென்
றும், தத்துவஞானம் வந்தவுடனே பிரகாசத்தைக்கண்ட விருள்
போன்று காரணசரீரம் நஷ்டமாய் விடுமென்றும், ஞாலசரீரம் பிரா
ரப்தநாசத்தில் உடைந்த கடம்போல ஸ்தூலபூதங்களிலயமாகு
மென்றும், கடாகாசம் கடமுடைந்தவுடனே மகாகாசமாவது
போல விதேகமுத்தி யடைவர்களென்றும் கூறும். இங்ஙனங்கூறி
யசுருதிஸ்மிருதி வசனங்களையாவும் ஆகாயமறியாதவனுக்குக் கிண
றெடுத்தி ஆகாயத்தைக்காட்டுவதுபோலன்றி வேறன்று, வாஸ்
தவத்தில் இந்தப் பிரதிகட்சிகளும் நாமரூப தேகேந்திரியாந்தக்க
ரண திருசியப் பிரபஞ்சமும், கானல்நீரும் இப்படி வெள்ளியும், வந்
தியாபுத்திரனும், கட்டைபிற கள்வனும் போலக்காலத்திரயத்தி
லும் தங்கள் திருவடியின் மீதாணையடி மித்தையேயன்றி நிஜ
மன்று. பிரஹ்ம சொரூபமாகிய ஆத்மாததததையன்றி மற்றொ
வும் கூர்ந்துடார்த்தா விலலா தொழியும். * “சர்வங்கல்விதம் பிர
ஹ்ம” பரமார்த்ததோ நகசகிதஸ்தி “பிரகஞானம் பிரஹ்மோகம்”
தஸ்மாத் பிரஹ்மவியதிரித்தம் ஸர்வம் பாதிதமேவ பரபிரஹ்ம”
என்று சுருதிக்ருவதால், நானென்னும் பிரக்ஞான சொரூபமா
கிய ஆத்மாவே சத்திய மென்று பிரமாணஞ் செய்துகின்றான்

கோர்ட்டார் இதுகாறும் கைட்டவை மிகச்சந்தோஷகரமா
யிருக்கின்றனவென்று மனதிலெண்ணி, பிரதிவாதிவகிலையழைத்

* ஸவ்யுபவ லிஃ ஸ்ரஹ்

வாரோயுதோமகசுரிஹித

புஜ்ஞம்ஸுஹோஹம்

தஸாசு ஸ்ரஹவூதிநிகு ஸவ்யு

வாபிதலேவபாவஹ.

து, பிரதிவாதிகளுக்கு நானென்கிற ஆத்மசொத்தை யுரியதாகக் கொள்ள யாதொரு சம்பந்தமும் வாஸ்தவத்தி லேற்படவில்லை; அவர்கள் சமாதானமாய்ப் போய்விடுவது நன்றும். இல்லாவிட் டால் நானென்கிற ஆத்மார்த்தத்தை யவர்களிடத்திலிருந்து வேறுபடுத்தி அவர்களைப்புத்திரமித்திரகனத்திராதிகளுடன் மாண் டவ்யமகாரிஷிபைக் கழுவிவெற்றியவாறு கழுவிவெற்றத்தண்டனை விதிக்கப்படும்.

ஆதலால், இவ்விரண்டி லெது சம்மதமென்றார். பிரதிவாதி கள் கோர்ட்டாரைப்பார்த்து நாங்கள் சமாதானமாக மாட்டோம், எங்கள் பிராணனை வாங்கினாலும் நாங்கள் பரமார்த்தத்தைக் கொ டுக்கமாட்டோம் என்று முன்புகழுவி லேறியிறந்த சமணர்களைப் போன்று சொன்னார்கள். அது கேட்டுக்கோர்ட்டார் இவர்கள் மித வனியாயக்காரர்கள்; பிரமேந்திராதிபராய கீழ்க்கோர்ட்டார் இவர் களிடத்திற் கர்மோபாசனை யோகங்களை இலஞ்சமாகப் பெற் றுக்கொண்டு வாதிபினுடையநியாயமானவியாஜ்ஜியத்தைத்தள்ளி விட்டார்களென்றறிந்து இதுபரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக்கோர்ட்டு; இதற்குமேல் அப்பீல் கோர்ட்டில்லை என்று கூறினார். சகலநியா யங்களையும்கண்டுபிடித்தசற்குருப்பிரபு சக்கிரவர்த்தியாகிய ஜட்ஜி யவர்கள் சர்வசித்தாந்த வேதாந்தசமரஸ ரகசியமாகிய தீர்ப்பை யாவருமறியுமாறு சொல்வாராயினார்.

ஜட்ஜி தீர்ப்புச்சோல்ல ஆரம்பித்தல்.

அறுதீர்க் கழ்நெடிடடி யாசிரிய விந்தம்.

பூவுல காதி யாகப் புகழுல கெல்லா மோங்கிக்
கேவல சகல மற்றுக் கிளர்பரி பூர்ண னுகிப்
பாவலர் துதிக்க நாளும் பரமசற் குரவ நென்னும்
காவல னாரம் பிக்குங் கனதீர்ப்பைக் கழற லுற்றும்.

அருந்த கவியாண குணகண சகிதோந்தராயும், வேதாந்த சித்தாந்த சமரஸ சன்மார்க்க சம்பூர்ணராயும், சுதந்தரசின்மய சுபாவ;சுவிசாரபரமார்த்தநியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டில் அசலபரப் பிரஹ்மசொருப சாக்ஷாத்கார சின்மயசற்குருபிரபுச்சக்கிரவர்தித் யாயும் விளங்கும் ஜட்ஜியவர்கள் சன்னிதானத்தில் தாபத்திரயத் தால்வருந்தும்ஜீவனென்னும்வாதிபால் சத்துவகுண சகிதோந்த விவேகியான வகீல் வாரிலாகநானென்னுமாத்மார்த்தம் பிரதிகட்சி

காரர்களுக்குச் சம்பந்த மற்றிருக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று பிரியாதர்ஜி கொடுக்கப்பட்டது.

அஞ்ஞானியின் புத்திரர்களான இகலோக காமியர்களுள் ஒரு வனுபாமரனும், பரலோக காமியர்களுள் ஒருவனு கருமியும், தேவதார்தாங்களுள் ஒருவனு மூடபக்தனும் என்னு மிம் மூன்று பிரதிவாதிகளாலுங் கோரமூடபுத்தி யென்னும் வகில் வாயிலாக ஆன்சர்(விடை)கொடுக்கப்பட்டது. பிரதிவாதிகளின் சாட்சிகளை ஆரம்பத்திலிருந்து அந்தம்வரையில்விசாரணை செய்த தில்அவர்களுடைய தஸ்தாவீஜும்களும் அவர்களுடைய சாட்சி களும் சுத்தப்பரட்டானவை யென்று வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்கிற்று.

வாதிதரப்புச் சாட்சிகளும் அவர்களுடைய யோக்கியதை களும், அவர்களுடைய வாக்குமூலங்களும், யுக்தியறுபவங்களும், உபநிஷத் கீதாவசிஷ்டாதிகளின் பிரமாணங்களும், பூர்வா சாரியர்களாய் சுக வாமதேவ வசிஷ்ட வான்மீகாதி பகவத் சொரு பர்களின் அறுபவங்களுக்குச் சம்பந்தமாகிய விசேஷத்தைக் குறித்துத் தக்கதிருஷ்டாந்தத்தோடுசொல்லியவற்றின் சம்பந்தங் களும், வாக்குச் சாதுரிய மரியாதைகளும், ஆத்மாவைக் குறித்துச் சொல்லிய நிர்தாஸ்துதிகளும், ஈங்கிசமயத்தில் வாதிவகில் வச னித்த ஒவ்வொரு அதிசயாநந்தாறுபவ சத்திய சங்கதிகளும் கேட்கப்பட்டன. இவை யெல்லாம் உண்மையாக விருப்பதால், வாதிபட்சந் தீர்ப்புச் சொல்லப்படுகின்றது:—

முதல்பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

தற்கால தாவா சொத்தாகிய ஆத்மார்த்தம் ஒருவருக்கும் பிரத்தியேக பாத்தியம் எந்தவிதத்து மில்லாமலே சமத்துவ மாகியும், அசங்கமாகியும், இருக்கிறதா? அல்லது ஏகதேசமாய் மற்றொருவருடைய பாத்தியத்திற்குட்பட் டிருக்கிறதா? என்னும் முதல் பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

நானென்னும் ஆத்மா அறிவேன்னும் ஞானசொருபமாயிருப் பதனாலும், அதற்கண்னியமாக அஞ்ஞானமாதி தேகேந்திரிய திரு சியப் பிரபஞ்ச பரியந்தமுள்ள சகல வஸ்துக்களும் அனாதம் (ஜட) சொருபமா யிருப்பதனாலும், புருஷனால் கடபடா திகளா ளப்படுமேயன்றி, அந்தப்புருஷன் கடபடா திகளாலா ளப்படாமையி

னாலும், சொப்பன பதார்த்தங்களைத் தானறிவதன்றித் தன்னை யந்தப் பதார்த்தங்கள் அறியாமையினாலும், எப்போதும் நானென்னும் ஆன்மா ஒருவருடைய ஆளுகைக்குட்பட்டிருக்கும் பாத்தியமுடையதன்றும், வெள்ளரிக்காயை நரிபுசியாமைபோல அஃதொன்றோடும் பற்றின்றி யிருத்தலின், இந்த ஆத்மார்த்தமானது அசங்கமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

2 - வது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

மேற்படி வாதி பிரியாது கொண்டுவருவதற்கு அருகுவெனென்பதற்குச் சம்சயமில்லை. அஃதெப்படியெனின், கூடித்திரியவைசிய சூத்திர சண்டாளராதி ஜனங்கள் பெளருஷேயப்பிராஹ்மணத்துவத்தைக் குறித்து, வியாச்சியஞ் செய்ப முடியாமையாக விருந்தபோதிலும் பிராஹ்மணன் பிராஹ்மணத்துவத்தைக் குறித்து வியாச்சியஞ்செய்யஅருகைக் விருப்பதுபோல, நானென்னும் ஞான சொடநபனாகிய சிவன் தேகாதிபஞ்ச கோசங்களை நானென்று சொல்வதற்கு நியாயமில்லாமற் போனாலும் அவற்றைப்போல ஜடமாகாது சித்தாக விருப்பதனால்தான் வாதி தாவா கொண்டுவருவதற்கு அருகனாயிருக்கிற நென்று கோர்ட்டார் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றனர்.

3-வது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

இந்தப்பிரியாது காலநிருணய சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுமா? படாதா? என்னும் முன்னுரவது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

இராசாங்க சட்டத்தில் காலநிருணயத்தைக் குறித்துச் சில விதி சில வஸ்துக்களுக்கு மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; தெய்வசொத்துக்களுக்குக் காலதோஷங்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வாஸ்தவமாக நுகவில் கொடுக்கப்பட்ட சில சொத்துக்களுக்கு மாத்திரம் காலநிருணய சட்டமுண்டு. ஒருவன் தன் சொத்துக்களைக் களவாடினவனை யந்தச் சொத்துக்களால் கண்டு பிடித்துத் தாவா கொண்டுவரின், அப்போதச் சொத்துக்களுக்குக் காலதோஷங்களுண்டாவதில்லை. களவாடின சொத்தை நான் கொடுக்கமாட்டே நென்றால்திருடனை விடுவதுண்டோ? நியாயாதிபதிகள் அவனைத் தண்டிப்பது மன்றி அந்தச் சொத்தை எந்த விதத்திலாகிலும் வாங்கி யுடையவருக்குக் கொடுப்பதில்லை.

கசஅ பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

பாரன்றோ? அதுபோல இங்கு நானென்னும் பிரஞ்ஞான சொருபமாகிய தெய்வீக சொத்தை அஞ்ஞானிகள் ஒருவரும் அறியாமல் சோறிசெய்திருப்பதனால், இந்தப்பிரதிவாதிகளிடத்திலிருந்து இப்போது நானென்னும் ஆத்ம சொத்தைவாங்கிக் கொடுப்பதற்குக் காலதோஷமதனிடத் தட்டிசெய்ய மாட்டாதென்று கோர்ட்டார் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர்.

4-வது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

இந்தக் கோர்ட்டாருக்கு விவாத சொத்தைப் பிரதிவாதிகளிடத்திருந்து வாங்கி வாதியினிடத்திற் கொடுக்கலாமா? கொடுக்கலாகாதா என்னும் நான்காவது பைண்டேசுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

இந்தக் கோர்ட்டாருக்கு அந்தச் சொத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அதிகார மிருக்கிறதேயன்றி மற்றொருவர்க்கும் அதிகாரமில்லை. அஃதெங்கனமெனின், கவர்னர், கலெக்டர், முதலிய ரிவினியூ வகுப்பார்களுக்கு ஒருவர் சுவாதீனத்திலிருக்கும் சொத்தை வாங்கி மற்றொருவருக்குக் கொடுக்கவதிகாரமில்லாமையோல, கருமாச்சுநாதர்கள், பக்தர்கள், யோகிகள் முதலியவர்களுபாசிக்கும் மாபாகற்பிதராகிய ஈச்சராதிகளுக்கு நானென்னும் ஆத்ம சொத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற் கதிகாரமில்லை; அவர்களுக்கதிகாரமில்லை பென்பதற்குப் பிரமாணம் சுருதி ஸ்மிருதி புராணேதிகாசங்களாம்.

அவை, சீவர்களுக்குச் சிவன்முதலிய தேவர்கள் அவர்கள் செய்த உத்திருஷ்ட கருமோபாசனைகட் கேற்றவாறாகத் தத்தம் லோகபதவிகளையும், அட்டமாகித்திமுதலிய போக போக்கியங்களையும் தருகின்றாரென்று கூறுகின்றனவேயன்றி, அஞ்ஞானமும், அதன்காரியங்களாய் சகஜீவாதிபேதங்களும் சஞ்சிதாதிகருமங்களும், ஜனனமரணாதி சம்சாரதுக்கங்களும், காலாதீத மின்றிப் பிரவாகம்போல அநாதியாய்த்தொடர்ந்துவந்திருப்பதனால் அவற்றைக் கெடுத்தற்கு அவற்றிற்கு வியதிரேகமாய் விளங்கும் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரமாய் யோங்கும் பிரஹ்மஞானத்தைக் கொடுக்கின்றாரென்று கூறவில்லை. ஆகலால் அந்தப்பிரஹ்ம ஞானத்தை யபேக்ஷித்தவர்கள் சற்குருப்பிரபுச் சக்கிரவர்த்தியின் சரண கமலங்களைத் தஞ்சமாகவடைந்து அவர் கூறும் ஞானோபதேசத்தா

லுச்சீவிக்க வேண்டுமென்றும், முக்கியாதிகாரிகளான சனகாதி முனிசுரீர்த் திருநாடு பிரஹ்மஞாஸோப தேசஞ் செய்யுமாறு பிரார்த்திக்க அவரந்த சச்சரூபத்தை மறைத்துத் தட்சிணாமூர்த் தங் கொண்டு சற்குருவாகத் தோன்றி அந்த முனிபுங்கவருக்கு உபதேசித்தா ரென்றும், சுருதியாதிகள் கூறுவதால், கவர்னர்முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சமான்ருபமுள்ள ஹரிஹரப் பிரமேந்திரர்களுக்குப் பிரஹ்ம சொரூபமாகிய ஆத்மார்த்தத்தை ஒருவரிடத்தி லிருந்து வாங்கி மற்றொருவரிடத்திற் கொடுக்க அதிகாரமில்லை, கவர்னர் முதலிய உத்தியோகஸ்தருக்கு ஒருவருடைய சதந்திர சொத்துக்களை அவரிடத்திலிருந்து வாங்கி மற்றொருவருக்குக் கொடுப்பதற்கு அதிகார மில்லாதினும் மேல்கோர்ட்டாருக்குச் சர்வாதிகாரமு மெப்படி யிருக்கிறதோ, அப்படியே சத்தியஞாநாந்த சொரூபமாய் விளங்கும் சற்குருப்பரசு சக்கிரவர்த்தியென்கிற ஜட்ஜியவர்களுக்கு நானென்னும் ஆத்ம சொத்தைப் பிரதிவாதிகளிடத்தி லிருந்து வாங்கி வாதியினிடத் துக் கொடுக்க அதிகார மிருக்கிறது.

5-வது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

பிரதிவாதிகள் கிரமமாய் விவகரிக்கும் பகஷத்தில் அவர்களைத் தண்டிக்க நியாயசட்ட மிடந்தருமா? தரமாட்டாதா? என்னும் ஐந்தாவது பைண்டேசுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

சம்சார பந்தத்திற்குக் காரணமாயிருக்கும் அஞ்ஞானமென்னுமிருட்டுக்கு, மெய்ஞ்ஞானமானது பிரசண்ட மார்த்தாண்டனாக விருக்கிறதென்று சுருதி கூறுவதால், சற்குரவ னுபதேசத்தாலுண்டாகிய ஞானபாது இருட்டை யொத்த அஞ்ஞானாதியரை யொழிப்பதற்குச் சட்டவிரோத மின்றென்று பெறப்படுகிறது என்றற்றொடக்கத்து விஷயங்களைத் தீர்க்காலோசனை செய்தெழுதிய தீர்ப்புச் சொல்லப்படுகிறது.

நியாயத்தீர்ப் பென்னுஞ் ஐட்ஜிமெண்டு.

எழுசீர்க்கழி நேடி ஸடி ஆசிரியவ்ருத்தம்.

நலந்திகழும் வடலூர்ச்சிற் றம்பலத்தே நடனமிங் குருப்ரபுச் சக்ர வர்த்தி, நிலந்திகழந் தூரியாதீ தத்தோங்கி நியாயாதி பதியென வே நிலைத்து நாளும், பொலந்திகழஞ் சுகவாம தேவாதி புடைகுழப் பிரணவசிங் காத னத்தில், வலந்திகழ வமர்ந்தருளான் முழுட்ச வேன்னும் வாதிபக்கல் தீர்ப்பளித்த வகையைச் சொல்வாம்.

சகல வல்லமைகளுமுடைய பிரக்ஞான குணகணசீலராகியும் ஸ்ரீ சற்குருப் பிரபுச் சக்கிரவர்த்தியுமாகிய ஐட்ஜிமவர்கள் நியாயத்தானத்தின் கண் எழுந்தருளி, உபயகட்சிக்காரரின் வாதங்களைச் சாவதான ஹிருதயத்தோடுந் நோக்கிக் கிரமமாக நியாயத்தீர்ப்பளித்தல் வருமாறு.—

சர்வ ஜந்துஜாலங்களின் அவஸ்தாத்திரயங்களிலும் அஹ மஹமென்று அடிக்கடி ஸ்மரணை செய்வது அல்லது நானென்று ஸ்மரிப்பது ஆன்மாவேபென்று சர்வவேதோபநிடத வாக்கியங்களுக்கோஷித்து வருதலின், அஃது அதற்குவிய திரித்தமாகக் காணப்படுகின்ற நாமரூபவடிவ சகத்தை அசத்தென்பது பற்றிச் சத்தென்றும், ஐடமென்பதுபற்றிச் சித்தென்றும், அநித்திய மென்பதுபற்றி நித்தியமென்றும், துக்கமென்பதுபற்றி ஆநந்த மென்றும், சகுணமென்பதுபற்றி நிர்க்குணமென்றும், ஆவரண மென்பதுபற்றி நிராவரணமென்றும், சாகாரமென்பதுபற்றி நிராகாரமென்றும், விஷயாநந்தமென்பதுபற்றி நிர்விஷயாநந்தமென்றும், பேதமென்பதுபற்றி அபேதமென்றும், பரோக்ஷமென்பதுபற்றி அபரோக்ஷமென்றும், துவிதமென்பதுபற்றி அத்துவித மென்றும், ஆலம்ப மென்பதுபற்றி நிராலம்பமென்றும், அப் பிரகாசமென்பதுபற்றிப் பிரகாசமென்றும், கண்டமென்பதுபற்றி அகண்டமென்றும், அநேகமென்பதுபற்றி ஏகமென்றும், வியாவ காரிக மென்பதுபற்றிப் பாரமார்த்திக மென்றும், அவஸ்தாத்திரிய மென்பதுபற்றித் தூரியமென்றும் சங்கமென்பதுபற்றி நிச்சங்க மென்றும், நாமமென்பதுபற்றி நிர்நாம மென்றும், கண்டமென்பதுபற்றிப் பூரணமென்றும், அஞ்ஞானமென்பதுபற்றி நிர்ஞானமென்றும், சலனமென்பதுபற்றி நிர்ச்சலனமென்றும், மிருத

மென்பதுபற்றி அமிர்தமென்றும், ஆதியந்த சுகிதமென்பதுபற்றி ஆதியந்த ரஹிதமென்றும், பிரபஞ்சமென்பதுபற்றி நிஷ்பிரபஞ்சமென்றும், லட்சியமென்பதுபற்றி நிர்லட்சியமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வியவகாரங்கள் வியாவகாரிகதையில் வீருப்பனவாம். இதனையே அஞ்ஞானதசையென்பர். இந்த அஞ்ஞானதசையில் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் சுகமாயும், சத்தியமாகவுங் காணப்படுகின்றது. இது விஞ்ஞானதசையில் அல்லது பாரமார்த்திகதையில். * “ஸர்வங்கல்விதம் பிரஹ்ம விச்வமேவே தம்புருஷம்” ஸர்வம் விஷ்ணுமயஞ் சகத்! ‘வாசுதேவசர்வமிதி ஸதஸத்தஹமர்சநா’ என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதி புராணைதிகாசவாக்கிய விசாரத்தால் அநுர்தஜடதுக்கமாயொழியும், நாமரூபதிருசியப் பிரபஞ்சம் திருக்காகியதனக்கு வேறாகியும் திருசியவியவகாரமுடையதாயும்வஸ்துதத் துவபரிசீலனகாலத்தில்தனக்கெனச் சொரூபமிலதாயுமிருத்தலின், மித்தையெனப்படுகின்றது. பிரபஞ்சம்பொய் அல்லது மித்தையென்பதற்கு வந்தியாபுத்திரன், இரசச்சர்ப்பம், காணல்ரீர், சொப்பனப்பிரபஞ்சம் முகலிப அறுபத்துநான்கு திருஷ்டாந்தங்கள் சுருதிமுதலியவற்றுள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிட்டுக் கூறிய நான்கும் வருமாறு:—

1-வது:-மலடிமகன் போன்று உலகம் கூர்ந்து நோக்கும் போது காலத்திரயத்திலுமில்லையாம். சட்டாரதி யிரதிரிபங்களுக்கும் கோச ரமாயுள்ள இந்தத் தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை யெங்ஙனம் மலடிமகன் போன்ற தென்றுங் கூறலாமெனின், † “ திரிசியம் நஸ்யதி” என்றும் “உணருநு அசத்து” என்றும், பிரமாணங்களிருத்தலால், காணப்படுவது தனக்கெனச் சொரூபமில்லாத தென்று அறியத்தக்கதாம். தனக்கெனச் சொரூபமில்லாமையே இங்கு உசத்தென்பதற்சுப் பொருளாம் இதனால் திருக் சொரூபமே பரமார்த்தமென்பது (காலத்திரயத்திலு மிருப்பதென்பது) பெறப்படும்.

* സഞ്ചാരി പെട്ടിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പാസ്പോർട്ട്,

ஸங்கம் விஷ்ணுபுரம் ஜெகத்கு,

வாஸுதேவஸுவசூகி,

ஸஜ்.ஸ.த்.ஹஜிஜ்-ஓ.நா

‡ ஐய்யாநாயகி

2-வது:-இரஜ்ஜு ஸர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தால் சகத்து மித் தையாமென்பது நன்கு விளங்கும். இர ஜ்ஜு-உடையன்றிச் சர்ப்ப பம்காலத்திரயத்திலு மில்லாமையோன்று இத்திருசியப் பிரபஞ்ச முந்திருக்காகிய ஆத்மாவையன்றிக் காலத்திரயத்திலு மின்றும், இங்ஙனமிருப்பதே மித்தையாகின்றது.இதனால்பிரஹ்மமேசேடித் து நிற்பதென்பது பெறப்படும்.

3-வது:-கானல்ரீர் திருஷ்டாந்தத் தாலிந்த உலகந்தோற்றிக் கொண்டிருக்கும் போதும் மித்தையாமென்பது நன்கு விளங்கும். கானல்ரீர் தன்காரணத்தையன்றி யில்லையென் றறிந்தவிடத்தும் தோன்றுவதுபோல உலகமும் தன்காரண (சிவ) த்தையன்றி யில்லையென்றறிந்தவிடத்தும் தோன்றுகின்றது. இதனால் உலகத் தோற்றத்திற்காதாரமான சிவம் மாறாதசத்தென்பது நன்குவிளங் கும்.

4-வது:-சொப்பனப் பிரபஞ்ச திருஷ்டாந்தத்தால் இச்சகத் து அறிவையன்றி யில்லையென்பது வெளிப்படையாக விளங்கும். சொப்பனப் பிரபஞ்சம் விழித்தகாலத்தில் தன்னைத்தவிர வி லாமைபோன்று, இந்த நாமரூபாத்மகப் பிரபஞ்சமும்,அதன் விவ காராதிலட்சணங்களும் தனது நிஜவடிவத்தை யறிந்தகாலத்தில் அசத்தியமாம். இதனால் தனக்கன்னியமென்பது வாஸ்தவமாக வின்றித் தான்மாத்திரஞ் சேடித்திருப்பதுவே பரமார்த்தமா மென்பது வெள்ளிடைமலையோல் விளங்குவதாம்.

ஆத்மாவுக் கன்னியமாய்ச் சகத்ரூபவஸ்து இருக்குமாயின், அது மித்தையாயிருக்குமன்றிச் சத்தியமாக விராதென்பதுமேலே காட்டிய திருஷ்டாந்தத்தால் நன்கு விளங்கும். சொப்பனப் பிர பஞ்சம்போலச் சர்வமும் நசிக்க ஆத்மாமாத்திரம் சேடித்திருக் கிறது.

* “ஸதேவ ஸோம்யோ இதமக்ரமாசித்” என்றுள்ளு ருதி யால் ஆதியில் சத்தே யிருந்ததென்று நிச்சயிக்கப்படுவதால், அந் தத்திலும் ஆத்மாவுக்கு வேறான சத்துஇருக்கு மென்பது சித்தி யாது.

1. ஆரம்பம் பரிணாமம் விவர்த்த மென்னும் மூவகைக் காரி யத்தோற்றத்தான், ஆரம்ப பகஷ்யமிங்குக் கொள்ளுதல் கூடாது; ஆத்மா நிரவயமா யிருத்தலின்.

* “ஸுஷெவஸுரஜ்யோயிடிபுரோவஸீ”

2. பரிணாமபட்சமு மிங்குக் கொள்ளுதல் கூடாது : பிரஹ்மம் நிர்விகாரமாயிருத்தலின்.

3. விவர்த்தபட்சம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். இரஜ்ஜுவில் தோன்றுஞ் சர்ப்பம் விசாரிக்கில் வாஸ்தவத்திலின்றும். இரஜ்ஜு சர்ப்பமாகவுமில்லை; இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பமிருக்கவுமில்லை. இல்லாமலே யிந்தச் சர்ப்பத்தோற்றம் மயக்கியதென்பது நன்குவிளங்கும். இதுபோலப் பிரஹ்மம் சகத்திற்கு விவர்த்தோபாதானமாம்; ஆரம்போபாதானமாயின், கடத்திற்குமண்ணையன்றிக்குலாலனும், தண்டசக்ராதிகளும், காரணமா யிருப்பதுபோல உலகத்திற்குப் பிரஹ்மமேயன்றி வேறு காரணமும் வேண்டியிருக்கும். அஃது அசங்கதமாம்; சுருதி விரோதமுமாம். ஆகையால் ஆரம்பவாத மங்கீகாசமாக மாட்டாது.

ஐகத்திற்குப் பிரஹ்மம் பரிணாமோபாதானமா மெனின், பால் தயிராவது போன்று, பிரஹ்மம் சொரூபமாறி ரூபாந்தரங்களை யடையவேண்டும்.

பிரஹ்மம் நிர்விகாரமாகையால், அது வேறுவடிவங்களை யடைவ தெப்போது மின்றும். ஆதலால் பரிணாமவாதம் பொருந்துவதன்றும்.

மேலிரண்டு வாதங்களும் பிரஹ்மம் உலக காரணமென்னும் நிச்சயத்திற்கு அநாதாகூலமா யிருத்தலின், விவர்த்தவாதமே கொள்ளத் தக்கதாம்.

கயற்றினிடத்தில் அரவு கற்பிதமாயிருப்பதுபோல உலகு பிரஹ்மத்தின்கண் கற்பிதமாம். உண்மையிலிருப்பது கிரவிகார நிச்சங்க நிர்த்தொந்தமாய் விளங்கும் ஏகப்பிரஹ்மமேயாம்.

ஆதலாலெதுவும் (ஹகமென்னும்) ஆத்மார்த்தத்திற் கன்னியமாகாது; அது சுவ (தனது) ஸ்சொரூபமேயாம். ஆகையால் அதற்கன்னியமாக வொன்று வாஸ்தவமாக விருக்கின்ற தென்று பாவிப்பது அசாஸ்திரியமாம். தானென்னும் ஆன்மாவுக் கன்னியமாக வொருபதார்த்தமுமில்லை யென்பது

† “நத்விதீயமஸ்தி—ஆன்மாவிற்கு கிரண்டாவதில்லை” என்

† நவீகீயஜிவரி

றும், † “நாஸ்தித்வைதம்—துவிதமில்லை” என்றும், ■ “குதொ
விதிதே வேத்யம் நாஸ்தி—பிரஹ்ம சொருபந் தெரிந்து கொண்
டிருத்தவின், எதனாலுந் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தில்லை”
என்றும், ¶ “ஏகமேவாத் வித்யம்—இரண்டாவதில்லாத வஸ்து
வொன்றே” என்றும் † “ஏகமேவஸந் நெஹநா நாஸ்திகிஞ்
சின—ஒன்றேயுள்ளது சிறிதேனும் அநேக மென்பதில்லை” என்
றும், † “ஏக தைவாஹத்ருஷ்டவ்யம்—ஒரு விதமாகவே
பார்க்கப்படுவதாம்” என்றும், * “வாசாரம்பணம் விகாரோ
நாமதேயம் மிருத்திகேத்யேவ ஸத்யம்—காரியமாயகடம் சொன்
மாத்நிரமே; மண்ணேசத்தியம்” என்று முள்ள பிரமாணங்களா
லும், மண்ணிலுண்டாகிய கடகலசாதிகளும், சுவர்னத்திலுண்டா
கிய கடகமகுடாதிகளும், அயத்திலுண்டாகிய கட்காதிகளும்
காரணத்திற்குப் பின்னமாகத் தோன்றினாலும், அவை விசார
முகத்தில் சொன்மாத்நிரமாக பொழிவதால் அவற்றிற்குப் பொ
ருளில்லை யென்னும் யுக்தியினாலும் நன்கு விளங்குவதாம்.

பிரஹ்ம புராணம்.

† “புருஷஃ பரமாத்மாதா யததொந்யதஸ்ச்யதத், ஏவம்புத்
வா சகத்ருபம் விஷ்ணோர்மாயாமயம் ம்ருஷா.”

(இ-ள்.) பூரணமென்னும் புருஷனே பரமாத்மாவாம் || அதற்
கன்னிய மென்பதில்லை. இந்தப் பிரகாரந் தெரிந்து கொள்வதால்
விஷ்ணுவின்மாயாவடிவமாகிய சகத்தெல்லாம் மித்தையாம்.

† நாவலிபெஷதம்

* கூதொவிதிதெ வெஷ்யம் நாவலி

¶ வனகரெவாஜீத்யம்

† வனகரெவஸநெஹநா நாவலிகிஷயந

† வனகரெஷ்வாநுஷ்யஷ்யம்

* வாஹரம்ஹணாவிகாரொநாஸ்தெயம்பூதிசெகெதுவஸத்யம்

† வுரூஷஃ வரூராதூதா யததொந்யதஸ்ச்யதத்

வனவம் வுரூபா ஜெஷ்யாஹம் விஷ்ணோரெயாமயம்பூஷா

விஷ்ணு புராணம்.

† “விஜ்ஞாநபரமார்த்தோஸௌ த்வைதிநோ தத்யதர்சிந் நித
கொபதேசேந தேநாத்வைதபரோபவத் ஸர்வ பேதாந்யபேதௌ
ஸததர்சததாத்மநஃ, ததாபிரஹ்ம ததோமுக்தி மவாபபரமாத்
விஜ்.”

(இ - ள்.) இந்த ஆத்மா யதார்த்த தத்துவத்தைப்பார்க்க
கின்ற அத்வைதிக்கு விஜ்ஞானத்தினால் சாத்திய சொரூபமா
யிருக்கிறது. ஓ! வித்துவானே? இந்தச் சமஸ்த ஜகத்தும் பேத
ரஹிதமாகிய வெரேவஸ்துவாகவே யிருக்கிறது. நிதாகனென்
னும் மகாரிஷி வாசுதேவ நென்னும் பெயருடைய பரமாத்
மாவின் சொரூப உபதேசத்தினால் அத்வைதத்தின் கண் ஆசக்தி
யுடையவனுனான்; அந்த நிதாகன் சகல பேதங்களையும் தனக்
கபேதமாகப் பார்த்தான்; அதனால் அப்போதே பிரஹ்மசொரூப
மானான்; அதனால் சிரேஷ்டமாகிய முத்தியைப்பெற்றான்.

* “ ஏகஸ் ஸமஸ்தம் யதிஹாஸ்திகஞ்சித் ததச்யுதோநாஸ்தி
பரந்ததோந்யத், ஸோஹம்ஸசத்வம் ஸசஸ்வபேத
தாத்மஸ்வரூபம் த்யஜபேதமோஹம். ”

(இ-ள்.) இங்குக் காணப்படும் பொருள்களெல்லாம் ஏகஸ்வ
ரூபனாகிய பகவானே; அவனுக்கு வேறுனவையும் சிரேஷ்ட
மானவையுமில்லை. அந்தப் பகவானே நானும்; அந்தப் பகவானே
நீயும்; அந்தப் பகவானே இந்தச் சமஸ்தமும். ஆகையால் பேத
மிருக்கிறதுபோல மோகத்தைத் தருகின்ற ஆத்மாவிற்கு கன்னியத்
தை விட்டுவிடும்.

† விஜ்ஞாநவராஜோஹ்மோவஸ்தொஹ்மோதிநோ தத்யுதர்சிந் |
நிஜாயொவபெசெந தெநாஹ்மோதிநோவராஜஸி
ஸவபுஹோந்யுஹெஹ்ம ஸததர்சததாத்மநஃ |
ததாஸு ஹ்மதொஹ்மோதிநோவ வராஜஸி ||

■ கஸ்யஸிஸம் யதிஹாஸ்தி கிஞ்சித்
தத்யுதொநாஸ்தி வரந்தொந்யஸி |
வொஹ்மஸ்க்வம் ஸவஸவபேத
தாத்மஸுரூபம் த்யஜஹெஹ்மோஹம் ||

பராசரஸ்மிருதி.

† “அர்த்தஸ்வரூப நஜ்ஞாநா: பச்யந்தந் யெகுத்ருஷ்டய: கூடஸ்தோ நிர்க்குணோவ்யாபி சைதந்யாத்மஸ்வபாவத:”

(இ-ள்.) குத்தித வடிவுடைய அஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தை ஒரு பதார்த்தமாகவும் தமக்கன்னியமாகவும் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் ஆத்மாவாகிய கூடஸ்தன் சபாவமாயும், நிர்க்குணமாயும், சர்வவியாபியாயும் சைதன்னிய சொரூபனாகியு மிருக்கிறான்.

‡ “ஆகாசோவை நாமரூபயோர் நிர்வஹிதாதேய தந்தரா தத்ப்ரஹ்மா சர்வாநு பூரித்தேய ததநுசாஸநமிதி”.

(இ-ள்.) ஆகாசம்போல எந்த நாமரூபங்களையும் வகிந்தாது அந்த நாமரூபங்களுக் கெதுமுடிவாயிருக்கிறதோ அதுவே பிரஹ்மம். அந்தப்பிரஹ்மத்திற்கு முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை, உள் ளுமில்லை, வெளியுமில்லை. அஃது ஆத்ம சொரூபம். இந்த ஆத்மாவே நானென்னும் பிரஹ்மஸ்வரூபம். இந்தப் பிரஹ்மம் யாவருக்கும் அகமென்னும் அநுபவ ரூபமானது.

சுருதி ¶ “யத்ராத்மவ்ய திரேகேந த்னிதீயம்யோநுபச்யதி பிரஹ்மபூத: ஸவவேக வேதசாஸ்திர வுதாஹ்ருத:”

(இ-ள்.) இங்குத் தானென்னும் ஆத்மாவிற்கு வேறுக விண் டாவது வஸ்துவை யெவனறியானோ அவனிப்போதே (இந்தச்சன் மத்திற்றானே) பரப்பிரஹ்ம சொரூபனாகின்றான்.

என்று பிரஹ்மபுராண முதலியவை கூறுவதாலும், சத்தா மாத்திரமாகிய தானென்னும் அகம் பதார்த்தத்திற்கு அன்னிய மாக யாதொன்றும் எக்காலத்திலும் சத்தாக வில்லையென்றும் அதுவே பிரஹ்ம மென்றும் நன்றாக விளங்கும்.

† சுயபூஸூத்வநஜ்ஞாநா: வஸ்யுந்தெநுகுஷ்டய: |
கருடபூஸூத்வநஜ்ஞாநா: வஸ்யுந்தெநுகுஷ்டய: ||

‡ சூகாசொவெ .நாஜிவயொதிபூவபூதா தெ
யஜ்ஞாநாத் ஹாவஸ்யாநுபூரிதெ ததநுசாஸநமிதி ||

¶ யத்ராத்மவ்ய திரேகேந த்னிதீயம் யோநுபச்யதி
பிரஹ்மபூத: ஸவவேக வேதசாஸ்திர வுதாஹ்ருத: ||

ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள்.

¶ நஸாங்கியம் நசைவம் நதத்பாஞ்சராத்தம், நனைநம் நமீ மாம்ஸகாதேர்மதம்வா, விசிஷ்டாநுபூத்யா விசுத்தாத்மகத்வாதத் தேகோ வசிஷ்ட சிவகேவ லோஹம் நபூமி நதேதாயம், நதேஜோ நவாபு, நகம் நேந்த்ரியம்வா நதேஷாம்ஸமுஹம் அநேகாந்திகத்வாத் ஸுஷுப்த் யேகவித்ததேதேகோவசிஷ்ட சிவகேவலோஹம்.

என்றருளிப்பவாறு சுழுத்தியில் சித்தித் திருக்கிறவனாயும், அத்விதீயனாயும், சர்வ துவிதத்திற்கும், பாதவிருப்பினும் தனக்குப் பாதமற்றவனாயும், பரமார்த்த போதசொருபனாயும், தர்மமற்றவனாயும் அஹமாகார விருத்திக்கு விஷயமாயுமுள்ள நான் பூமியன்று, ஜலமன்று, தேஜஸ் அன்று, வாயுவன்று, ஆகாசமன்று, இந்திரியங்களன்று, அல்லது இந்திரியங்களின் கூட்டமுமன்று; இவை யெல்லாம் சுழுத்தியில் வியபிசார மடைந்திருப்பதாலென்றுணராது இவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டிருக்கும் (* “ஞாநவிஹீந ஸர்வமதேந முக்திர்பவதி ஜந்மசுதேந ஂன்றபடி)மதாபிமானிகளுள் தேகா காரமாய்ப் பரிணமித்தநான்கு பூதங்களே துவம்பதார்த்த மென்னும்சார்வாகனும், இந்திரியங்கள் தனித்தனியே † பொருளென்னும் சார்வாகர்களுள் ஏகதேசிகளும், சட்சராதிர்களின் சமுதாயமே பொருளென்பவரும், மனமே பொருளென்பவரும், பிராணனே பொருளென்பவரும், சுஷண்க விஞ்ஞானமே பொருளென்னும் சுகதர்களும், சூனியமே பொருளென்னும் மாத்ரமீகர்களும் தேகேந்திரியங்களைக் காட்

¶ ந ஸாங்க்யம் ந நசைவம் நதத்பாஞ்சராத்தம் ந நனைநம் நமீ மாம்ஸகாதேர்மதம்வா விசிஷ்டாநுபூத்யா விசுத்தாத்மகத்வாதத் தேகோ வசிஷ்ட சிவகேவ லோஹம் நபூமி நதேதாயம், நதேஜோ நவாபு, நகம் நேந்த்ரியம்வா நதேஷாம்ஸமுஹம் அநேகாந்திகத்வாத் ஸுஷுப்த் யேகவித்ததேதேகோவசிஷ்ட சிவகேவலோஹம்.

* ஜ்ஞாநவிஹீந ஸவபுர்தேந ஸுக்திநபூதவி ஜந்மசுதேந

† பொருள்—ஆத்மா.

டினும் ஆத்மா வேறென்பதையுள்ளபடியறிபாது சொல்லும்திகம் பார் வைசேஷிகர் ஸையாயிகர், பிரபாகரர், பட்டர் சாங்கியர், யோகியர், சைவர் மீமாம்சர்களும், மற்றுமுள்ள மதஸ்தர்களும் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்கள் பரமார்த்தமன்று. சுகத் காரணமாயும், அசுமாகார விருத்திக்கு ஏதுவாயும், அத்விதியமாயும், நிர்த்தர்மகமாயும், பரமாந்த போத சொரூபமாயும், அசுண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பரப்பிரஹ்மமாயும் விளங்குவதே பரமார்த்தமா மென்று பெரியார் பணித்தவாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

இதற்கு உபகிடதாதிப் பிரமாணங்களும், வேதாந்த டிண்டிமங்களும் பிரமாணமாவதன்றிக் கீழ்வருவனவும் பிரமாணமாம்.

அருட்பா.

கிழக்குவெளுத் ததுகருணை யருட்சோதி யுதயங்
கிடைத்ததென துளக்கமலங் கிளர்ந்ததென தகத்தே
சுழக்குவெளுத் ததுசாதி யாச்சிரமா சாரஞ்
சமயமதா சாரமெனச் சண்டையிட்ட கலக
வழக்குவெளுத் ததுபலவாம் பொய்நூல்கற்றவர்தம்
மனம்வெளுத்து வாய்வெளுத்து வாயுறவா தித்த
முழக்குவெளுத் ததுகிவமே பொருளெனுஞ்சன் மார்க்க
முழுநெறியிற் பரநாத முரசுமுழங் கியதே.
சாதிசூல மென்றுஞ் சமயமத மென்றுமுய
நீதியி லாச்சிரம நீட்டென்று-மோதுகின்ற
பேயாட்ட மெல்லாம் பிதிர்ந்தொழிந்த வேபிறர்தம்
வாயாட்டந் தீர்த்தனவே மற்று.

தாயுமானவர்.

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர் பொறிபுல
நடங்கு மிடமே—பொருளென்பர் சிலர்காண முடிவென்பர் சிலர்
குணம் போனகிட மென்பர் சிலபேர், நாதவடி வென்பர் சிலர் விந்
துமய மென்பர்சிலர் நட்புநடு வேயிருந்த—நாமென்பர் சிலருருவ
மாமென்பர் சிலர்கருதி நாடிவரு வென்பர் சிலபேர், பேதமற
வுயிர்கெட்ட நிலையமென்றிவெர்சிலர் பேசினரு ளென்பர் சிலபேர்-
பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர்சிலர் பிறவுமே மொழி
வரிவையாற், பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற் பரமசுக

நிஷ்டை பெறுமோ— பார்க்குமிட பெங்குமொரு நீக்கமற நிறை
கின்ற பரிபூர னாகந்தமே.

பூவிற்கும் வான்கடையிற் புல்லிற்போர் போலவொன்றறப்
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே.

தத்துவராய சுவாமிகள்.

வேதாக மங்கள் சொன்னபொருண் மெய்யேயறிவார்
போன்றிருந்து, பேதாபேதஞ் சாறுக்கும் பெரும்பேய் தனக்
கும் வாரீரே.

ஞானம் போலச் சிலசொல்லி நாடற்கரிய முத்தியினுந்,
தானுஞ் சிவமும் பாசமுமாஞ் சைவப் பேய்க்கும் வாரீரே.

குதசங்கிதை.

மேவரு மறைக ளத்து விதமென விளம்பு மர்சொற்
றவரும் பொருள்வே றன்மை தானென வுரைப்ப ரத்தாற்
சீவர்கள் பலருந் தானாய் நிற்பனந் தேவ தேவன்
பாவனை துவிதங் கொள்ளிற் பவமொழி யாது நாளும்.

விவேக சூடாமணி.

இகழுமித் துவித மியாவு மென்றுமே மித்தை யாகும்
புகழுமத் துவித மென்றும் போற்றிய பரமார்த் தந்தான்
மகனையிப் படியே நேராய் மறைமுடி வுரைக்கந் கண்டோஞ்
சுகசமுத் தியிலு நித்தஞ் சுத்தவத் துவிதங் கண்டோம்.

கற்பித வஸ்து வுக்குக் கருதிய வதிட்டா னததோ
டொப்பிய வபேதந் தன்னை யுள்ளவா ரறிஞ்ச ரெல்லாங்
கற்பித விரச்சு சர்ப்பங் கானனீர் முதலிற் கண்டா
ரிப்படி யிருக்க பேத மிசைந்திடல் பிராந்தியன்றோ.மேலும்,

* “நயோகேந நசாங்க்யேந கர்மணோ நவித்பராய,
ப்ரஹ்மாத் மைகத்வ போதேந மொக்ஷஸித்யதி நார்பதா.”

* நயொமெநநஸாரொஷ்யேந கரீடணாமொநவிஷ்யா ।

ஸ ஹொஷ்யேநகஸ்வொஷ்யேந கொக்ஷஃ லிப்யதிநாந்யயா ॥

என்றுள்ள பிரமாணத்தின்படி பிரஹ்மாத்மைக்ய தத்துவ ஞானத்தினால் மோகமும் ஸித்திக்குமே யன்றி, மற்றைய ஞாங்கிய யோகாதி சாஸ்திர விசாரங்களினால் சித்தியாதாம்.

இவ்விஷயம் சுருதி முதலிய பிரமாணங்களால் தக்கவாறாக ருஜுவாகியிருப்பதால், அஞ்ஞானி புத்திர்களாகிய பாமரன், கர்மி, மூடபக்த னென்னும் பிரதிவாதிக் கட்சிக்காரர் செய்கின்ற வியா ஜ்யந்தூர்வியாஜ்யமா மென்று தள்ளப்பட்டது.

இனி அகண்ட பரிபூரணசத்தியஞாநாநந்தாநந்த பரப்பிரஹ்ம சொரூபமாகிய (அகம்பதார்த்த மென்னும்) ஆத்மாவை முழுட்சு வென்னும் வாதி நிராட்சேபமாய் நிரந்தரமு மனுபவித்தற் குரியவனாவன்.

இனி நானென்னும் ஆத்மார்த்தத்தைக் கர்த்திருத்வாதி விய வகார கற்பனைகளைச் செய்து எவர்களாயினும் பேராசையோடு அதுபவிக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்வார்களாயின், அவர்கள் அஞ்ஞான திமிர சம்சார துக்கபங்க தூபமக்கினர்களா யிருத்தல் வேண்டுமென்றுந் தீர்மானம் செய்திருக்கின்றோம்.

எக்காலத்திலேனு மிந்தவிரோதிகளாகிய சடுர்மிகள் தோன்றி முன்போலவே தானென்பதற்குக் கோரமுட சம்சார துக்கங்களை வினைவிக்க முயல்வார்களாயின், அவர்கள் சுவிசாராந்தரத்தின்கண் சொலிக்கும் ஞானாக்கினியினால் சுட்டுப் பஸ்ம மாக்கப்படுவார்க னென்று யாவருக்கும் வெள்ளியிடை மலை போலத் தெரியும்படி விளம்பரஞ் செய்திருக்கின்றோம்.

இந்தப் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பைப் பரம சாது சிரோ மணிகளாய்க் குருகுல வாசஞ்செய்து குருமுகமாய்ப் பூர்வாபர விரோதமில்லாது நன்றாய்ப் பக்தி சிரத்தையுடன் விசாரித்து அறிந் தவர்கள், பாரமார்த்திக சத்தாய் விளங்கும் நானென்னு மாத் மாவை, கர்த்திருத்வாதி பந்தமறச் செவ்வையாக வறிதற்குரியவராவர். நானென்பதன் பொருள்: சரீரத்திரய விலக்ஷணமாய், அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாய், பஞ்சகோச வியதிரித்தமாய், சச்சிதா நந்த சுயம்பிரகாச அபரோக்ஷ சாட்சாத்காரமாய்ப் பிரஹ்மாயின்ன மாய் இருப்பது; அநாத்மா அசத்து யென்றுந் தீர்மானஞ் செய் யப்பட்டிருக்கின்றது.

சர்வ சாரோபநிஷத்.

† “ஸதிதி சரோதிப்ரதிதி லக்ஷ்யம் ஸத்யம், அஸதித்ய வாச்யம்ஸத்யம், த்ரிகாலா பாத்யம் ஸத்யம், த்ரிகாலாநுஷ்டிதம் ஸத்யம், வதஸ்திதத்ஸத்யம், ஏகமேவாத் வித்யம் ஸத்யம், ஸஜாதி விஜாதி பேதரஹிதம் ஸத்யம், ஸர்வகல்ப நாதிஷ்டா நம்வாஸத்யம்”.

(இ-ள்.) (மேலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற) ‘சத்யம்’ எதுவென்றாலோ வேதங்களால் குறிக்கப்படும் லக்ஷியமான சத்துத்தான் சத்யம்; அசத்தென்றதைச் சொல்லக்கூடாதோ, அதுதான் சத்யம்; முக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாத தெதுவோ அது சத்யம்; முக்காலத்திலுந் தொடர்ந்து எது இருக்கிறதோ அது சத்யம்; எது இருக்கிறதோ அது சத்யம்; இரண்டாவதில்லாம லொன்று கவே யிருப்பது சத்யம்; சஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றது சத்யம்; சகல கற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாய் (இருப்பிடமாய்) இருப்பது சத்யம் என்றும்,

தேஜோபிந்தூபநிஷத்.

‡ “மாயாகார்யாதிகர நாஸ்தி மாயாநாஸ்தி பயம் நஹி, இதம் பிரபஞ்சம் நாஸ்த்ரேயவ தோத்பநநம் தோஸ்தி தம்க்வசித்.” என்றும் கூறுவதும்,

சுருதிகள்.

* “நக்வம் நாஹம் நசாந்யம் ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம், நதேகோநச கர்மாணி ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம்” என்றும்,

† ஸதிதிஸூனதிவ தீதிஸூனம் ஸத்யம், ஸஸதித்யவாஸ்யம் ஸத்யம், த்ரிகாலாவாஸ்யம் ஸத்யம், த்ரிகாலாநுஷ்டிதம் ஸத்யம், வதஸ்திதத்ஸத்யம் வனகலேவாதிதீயம் ஸத்யம், ஸஜாதி விஜாதிஹேதாரஹிதம் ஸத்யம், ஸர்வகல்பநாதிஷ்டாநம் வாஸத்யம்.

‡ மாயாகார்யாதிகர்மாணி நாஸ்தி மாயாநாஸ்தி பயம் நஹி, ஐஹம் ஸ்வபஞ்சம் நாஸ்தி ஸ்ரேயவ தோத்பநநம் தோஸ்தி தம்க்வசித்.

* நக்வம் நாஹம் நசாந்யம் ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம், நதேகோநச கர்மாணி ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம்.

† “ஸர்வம் கல்விதம் பிரஹ்ம்” “ஏகமேவாத் விதீயம் பிரஹ்ம்” “தத்வமஸி” “நேஹநா நாஸ்திகஞ்சந” என்றும் வேறு உபநிஷத்துக்கள் கூறுவதும், இத்தீர்மானத்திற்குத் தக்கவாதாரமாம்.

மாயையும் மாயாகாரியங்களும் மித்தை யென்றும், காலத்திரயத்திலும் வஸ்துவாங்கர மில்லையென்றும், நீ நான் ஆவன் இவன், அதுஇது வென்னும் வியவகாரங்களால் பேதம் வாஸ்தவமாக இருப்பதில்லை யென்றும் அறிந்து மஹா வாக்கியார்த்த விசாரத்தால் பாப்பிரஹ்மம் நானே யென்னுந் திட நிச்சயத்தோடு நிருவிசற்ப ஸகஜாமஸ்க சிவ ராஜயோக சுக சமாதி பெற்றிருப்பவன் சுகப் பிரஹ்ம ரிஷியைப்போன்று சத்தியோஜாத முத்தியைப் பெறுவான். இவனே ஜீவன் முத்தனுவன். இவனுக்குத் தான் விதேகமுத்தி சித்தியாம். மற்றையர்கள் வாமதேவ ரிஷி அநுசரித்த பிபிலிகா மார்க்கத்தில் சென்று அநேக ஜன்மங்களைப் பெற்று முடிவில் கிரமமுத்தியை யடைவார்களென்பது ஸ்ரீசற்குரு சக்கரவர்த்தி யென்னும் உத்தம நியாயாதிபதியின் பரமார்த்த தீர்த்தேச மென்னும் நியாயத் தீர்ப்பாம்.

யாவரும் இவ்வாறு சத்தியஞானந்த பாப்பிரஹ்ம் சொரூபமாயுள்ள ஆத்மாவை யுள்ளவாற்றிந்து ஸகஜாமஸ்க சிவ ராஜயோகசுக சமாதியை யடைந்து நித்திய திருப்திபைப் பெற, சற்குரு பாபு சக்ரவர்த்தி தீர்ப்புச் செய்த இந்தப் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பையும் இதிலடங்கிய சுருதி முதலிய பிரமாணங்களையும் ஆதியந்தமாகப் படித்துணர்ந்தி, உணர்ந்தவா ரெழுநின்வன் ஜீவன் முத்தனுவன். இதிற் சந்தேகமில்லை. இந்த ஜீவன் முத்திப் பதவியை யடைந்தவரே தந்தியர்கள்; அவர்களை துக்காபாவ முற்றவர்கள்; அவர்களை கிருத கிருத்தியாகள்; அவர்களை பரமநந்தப் பிராப்தி யுற்றவாகள்; அவர்களை மஹாநுபாவர்கள்; அவர்களை மகாபுண்ணிய புருஷோத்தமர்கள்; அவர்களை சர்வகாமாப்தியை யடைந்தவர்கள். இவ்வாறு கூறியது சர்வ சாத்திர சம்மதமா மென்பது.

† ஸவ்யம் வஹிதம் ஸ்ரஹ, ■■■கடுவாழிதீயம் ஸ்ரஹ, -சகூலி, நெஹநாநாஸி கிவந.

பைங்குளோபரிஷத்.

§ “நாஹம் ப்ரஹ்மேதி ஜானாதி தஸ்ய முக்திர் ந ஜாயமீத”

(இ-ள்.) நானே பிரதீரமமென் நறியாதவனுக்கு முத்தி யுண்டாகின்றதிவ்வே.

அ.த்மபோதம்.

* “தித்ய சுத்த விழுங்கைசு மகண்டாரந்த மத்வயம், ஸத்யம் ஞானமநந்தம் யத்பரம் ப்ரஹ்மஹ மேவதத்”.

(இ-ள்.) நித்தியமாயும், சுத்தமாயும், விழுத்தமாயும், வகையாயும், அகண்டநந்தமாயும், அத்வயமாயுமுள்ள பிரஹ்மமே துவோ அதுவே நானாகவிருக்கிறேன்.

சுருதி.

† “ஆந்த ரூபோஹ மகண்டபோதஃ” “பராத்பரோஹம்
சுநசித் பிரகாசகஃ” “மேகாய தாவ்யோம நசஸ்ப்ரசந்தி ஸம்சாரது
காநி நமாஸ்ப்நசந்தி”.

(இ-ள்.) நான் ஆரந்தருபன், அகண்ட ஞானமுள்ளவன், சர்வசிவரஷ்டன், பிரகாசமான சித்தகன், ஆகாசத்தை மேகம் எப்படி தொடுகிற தில்லையோ அப்படி சமசார ஆக்கங்கள் என்னைத் தொடுவதில்லை.

பஞ்சதூசி.

† “தந்யோஹம் தந்யோஹம் நிதயம் ஸ்வாத்மாந மம்ஜஸா
வேத்தி, தந்யோஹம் தந்யோஹம் பரஹ்மாநநோ஽பிபாதி மேஸ்

§ நாஹுஸெஹ்திஜாநாதிதஸு₂கிந₃ஜாயதெ.

* நித்யஸ்ராவணிகளெனக்கூறப்பட்டவர்கள்,
வந்தியத்தாநிநதம்யதாஸஹாஹரேவதக்.

† சூதாட்டம் பொறுத்தவரையில் வாழ்ந்தவர்களுக்கும்
வந்தது காணக்கூடியதாகவே இருந்திருக்கலாம் என்பது
பொருத்தமாகும்.

† யெந்நாஹம் யெந்நாஹம் நிதும் ஸூதாநமேஜிஸாவெஹி
யெந்நாஹம் யெந்நாஹம் ஸ ஹாந்ஷொவிஹாதி ரெ ஸ்ஷடம் ।

பஷ்டம், தந்யோஹம் தந்யோஹம் துக்ம் ஸாம் ஸாரிகம் நவீ
 கேஷத்ய, தந்யோஹம் தந்யோஹம் ஸ்வஸ்யாஜ் ஞாகம் பலாயிரம்
 க்வாபி, தந்யோஹம் தந்யோஹம் கர்தவ்யம் மெந்நிதய தேகிஞ்
 சித், தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ராப்தவ்யப் ஸர்வமத்ய ஸம்பந்
 நம், தந்யோஹம் தந்யோஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமாபவேல்
 லோகே, தந்யோஹம் தந்யோஹம் தந்யோதர்ய புந் புநர்தர்ய;
 அஹோபுண்யம் ஹோபுண்யம் பனிதம் பனிதம் த்ருடம், அஸ்ய
 புண்யஸ்ய ஸப்பத்தே ரஹோவய மஹோவயம், அஹோ சாஸ்
 திர மஹோ சாஸ்திர மஹோ குரு ரஹோ குரு: அஹோ
 ஜ்ஞாந மஹோஜ்ஞாந மஹோஸூக மஹோஸூகம்”.

இதன்பொருள்.

எதனால் ஆத்மாவைச் சாட்சாத்தாக அறிகின்றேனோ, அத
 னால் யான் தன்னியன், யான் தன்னியன்; எதனால் எனக்குப் பிர
 ஹ்மாநந்தம் ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றுகின்றதோ, அதனால் யான்
 தன்னியன், யான் தன்னியன்; எதனாலிப்போது சம்சாரசம்பந்தி
 யான துக்கத்தினை யான்காணினோ, அதனால் யான் தன்னியன்,
 யான் தன்னியன், அஃதாவது கிருதார்த்தன்; எதனால் எனது சொ
 ரூபத்தின் அஞ்ஞானம் எங்கேகாடிவிட்டதோ, அதனால் யான் தன்
 னியன், யான் தன்னியன்; எதனாலெனக்குச் சிறிதுஞ்செய்யவேண்
 டியதில்லையோ அதனால் யான் தன்னியன், யான் தன்னியன்; எத
 னால் அடையத் தக்க சகலமும் அடையப்பட்டனவோ அதனால்
 யான் தன்னியன், யான் தன்னியன்; என்னுடைய திருப்திக்கு

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் ஁ஃஃஃஸாஸாரிகம் நவீக்ஷேஷு ।

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம் வலாயிரம் க்வாபி ।

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் கர்தவ்யம் மெந்நித்ய தேகிஞ்சித் ।

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் ப்ராப்தவ்யம் ஸர்வமத்ய ஸம்பந்நம் ।

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமாபவேல் ।

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமாபவேல் ।

கஹோபுண்யம் ஹோபுண்யம் பனிதம் பனிதம் த்ருடம் ।

அஸ்ய புண்யஸ்ய ஸப்பத்தே ரஹோவய மஹோவயம் ।

அஹோ சாஸ்திர மஹோ சாஸ்திர மஹோ குரு ரஹோ குரு: அஹோ

ஜ்ஞாந மஹோஜ்ஞாந மஹோஸூக மஹோஸூகம் ॥

உலகத்தில் உவமை யானது? எதுவுமில்லை; யான் தன்னியன், தன்னியன், தன்னியன், தன்னியன், மறுபடியும் மறுபடியும் தன்னியன்; எனது புண்ணியம் அகோ (ஆச்சர்யம்) புண்ணியம் அகோபுண்ணியம் திடமாகப்பலித்தது, திடமாய்ப் பலித்தது; இப்புண்ணியத்தின் சம்பந்தியினால் யாம்அகோ யாம்அகோ; வேதாந்தமாகிய சாஸ்திரமகோ, சாஸ்திரம்அகோ; பிரஹ்ம கிஷ்டராகிய குருஅகோ, குருஅகோ; பிரஹ்ம வித்தையாகிய ஞானம் அகோ, ஞானம் அகோ; வித்தியாந்தமாகிய சுகம்அகோ, சுகம்அகோ.

வாசிஷ்டம்.

காயத்தின் வேறுகத தன்னைக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறிவான் கன்னற் கட்டி, தீயிற்கா யினுமறிந்த போது மின்பந் தீராத வாறு போற் றெளிந்த ஞானி, காயத்தின் மோகத்தாற் பேதமாகான மணந்தபர புருடன்மேன் மனஞ்சீர் மங்கை, நேயத்தான் மனைத்தொழில்கள் செய்யுமா லோ நிகழ்தொழிற் செய யினும் பரத்தின் நிலைமை நீங்கான்.

நானெனும் பொருள்கா ணாதோன் ஞானவா காயங் காணான்
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர் ஞானவா காய மாவார்
நானெனும் மகங்கா ரக்கார் ஞானவின் மதியை மூடி
நானெனும் பரம வாய்ப் பன்னமலர் விரியா தன்றே.

திருமந்திரம்.

தன்னை யறியாத தனக்கொரு மேடி ல்லை
தன்னை யறியாமற் றானே கெடுக்கின்றா
தன்னை யறியு மறிவை யறிந்ததின்
றன்னை யருச்சிக்கத் தானிருந் தானே.

சூதசங்கிதை.

கரைகரண திகட்ககோ சரமாயுஞ் சர்வலோ கத்தி னுக்கு,
முறைதருகா ணமாயு மிருக்குமான் மாவையொளி ராடி தன்னி
ல், விரைதரத்தன் னுருநோக்கல் போன்மெய்யிற் பார்ப்பவனே
மேவு முத்தி, வரைதருமில் வதிகார சரீரத்திற் பாராதான் மரு
வும் பாசம்.

கைவல்ய நவந்தம்.

நானென வுடலைத் தானே நம்பினை னேக சன்மம்
 ஈனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை யெலாமிப் போது
 கானவில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
 நானென வென்னைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே.

என்னபுண் ணியமோ செய்தே னேதுபாக் கியமோ காணென்
 நன்னிலந் தனிலெ ழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே
 தன்னிய னானே னானுத் தரியத்தை விச கின்றேன்
 தன்னிய னின்னு நானே தாண்டவ மாடு கிறேன்.

என்றுள்ள பிரமாணங்களால் நன்கு விளங்கும். இவை கூறிய
 வாறு ஆந்தித் திருப்பதே இக ஜன்ம மெடுத்ததற்குப் பிர
 யோஜனமாம். சுருதி ஸ்மிருதி புராணதிகள் கூறியவாறு தன்னை
 யறிந்து சதாநந்தமாக விருப்பதே இந்நூலின் முக்கியப் பிரயோ
 ஜனமாம்.

வாழி விருத்தம்.

சீரிலகு மருட்சோதிச் செல்வனென வேங்கித்
 திகழ்ராம விங்கனடி தினமும் வாழி
 பேரிலகு மரபிலங்கப் பின்னுதித்த வந்த
 பெரும்புகழா ளருணா லேசன் வாழி
 யேரிலகு மறைநான்கு மினிது ணாந்து
 இகபரமற் றொளிரருட்பே ரின்பர் வாழி
 நேரிலகும் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு
 திகைத்துலகி லெந்நாளு நீடு வாழி.

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு

த ச க ம்.

1. ஒதுமண்ணிலே யுதகமிங்கிலை யொளிநுந்தேசிலை காவிலை
புதவிண்ணிலே யிந்தியமிலை புகன்றவைகளின் றிரளிலை
யேதுமேனிப சாரமேனி யிறப்பதாவிச் சுழுத்தியில்
மீதியாயுள பூரணந்த மேனியான சிவோஹமே.
2. சாதுயுமிலை யாச்சுமுமிலை ஜாதுயாச்சும தருமமா
நீதுயுமிலை தாரணையிலே நிதித்தியாசன யோகமே
ஆதுயுமிலை கற்பனையப வாதவாச்சுய மாதலால்
நீதியாய்நிலை நின்றபூரண நித்தபோத சிவோஹமே.
3. தந்தைதாயிலே தேவருயிலே தங்குலோகங் களுமிலை
சந்தைவேதங்க ளில்லையாகங்கள் சகலதீர்த்தங் களுமிலை
கொந்தமற்ற சுழுத்தியிறொட ராதுநீக்குத லான்மகா
நந்தபூரண சத்யகேவல ஞானநித்த சிவோஹமே.
4. பன்னுஞ்சாங்கிய சைவமுமிலை பாஞ்சராத்திர முமிலை
யுன்னுஞ்ஹமீ மாஞ்சையுமிலை யுலகுண்மற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளனுபவப்பிர சித்ததாய சொருபமாய்ப்
பின்னமேயற நிள்பூரண ப்ரஹ்மமென்ற சிவோஹமே.
5. பகருமேனிலைக் கீழிலைப்பா வுள்ளிலைப்புற முமிலை
யகலமேகமி வில்குறுககிலை யாகிழக்கிலை மேற்கிலை
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டகிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச்
சுககனச்சுக தாதிபோத விநினகத்த சிவோஹமே.
6. வெள்ளையுமிலை கருமையுமிலை வேறுபித சிவப்பிலை
குள்ளமுமிலை கெடியதுமிலை குறைபெருத்தலு மில்லையே
தள்ளியித்தனை ரூபமுந்தனி ராதசோதி சொருபமா
யுள்ளபூரண சத்யகேவல வுபாதினை சிவோஹமே.
7. சாத்திரந்தனை போதிபபானிலை சாத்திரம்படிப் பானிலை
சாத்திரமிலைப் பாடமுமிலை சாற்றுகியிலை நானிலை
சாத்தியாதி ஜகத்திலைச்சல மற்றுமிஞ்சுத லான்மகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாந்தரூப சிவோஹமே.
8. ஜாக்கிரமிலை சொப்பனமிலை சாச்சுழுத்தி யிலையிதற் [ன்
ருக்குவிச்வனிற் றைசதனிலை தங்கும்பராக்யனு மில்லைமு

ருக்கையுமில்லையவையளித்தை விகாரமாதலி னாலிவை
நீக்கிநின்றிடுந் தூரியபூரண நித்தரூப சிவோஹமே.

9. ஆதிவியாபக மாதலாலழி வற்றதத்துவ மென்றதால், சதசித்
தப்பொரு ளானதால் தன்னுள் வேறென்றைத்தொட ரா
ததால், சததமாயுள சிவமொழிந்திவண் சகமெனும்பொ
ரு ளேயிலை, யதுவிதென்றுரை செய்வதற்கரி தாமகண்ட
சிவோஹமே.
10. இல்லையேக மெனுஞ்சொ லுமிரண் டென்றுசொல்லுவ தெங்
னான, யில்லைகேவல மோடகேவல மில்லைசூனியா சூனியம்,
எல்லையற்றவ கண்டசிற்குக வேகபூரண வஸ்துவாம், தொல்
லைவேத முடிப்பொருட்குள் தோன்றவொர் படியோதுவாம்.

—o—o—o—

விபாகவாதிநா

- ஸ்ரோ|| நவஞ்ஜி: நதெதாயம் நதெதஜே நவாயம்,
நவொநெஞ்ஜியாவா நதெதஷாம் ஸஜெஞ்ஜி,
சுநெகாநிகககா துஷுஷெகவலிஜ,
ததெதகொவலிஷம் ஸிவகெவலொஹு || (ச)
- ,, நவணடா: நவணடாஸ்ரஜாவா யஜெடா,
நதெயாரணாஜெடாநதெயாஜெடொவி,
சுநாதாஸ்ர யாவா ஜெயாஸவாநாசு,
ததெதகொவலிஷம் ஸிவகெவலொஹு || (உ)
- ,, நஜாதா விதாவா நதெவாந தொகா,
நதெவாந யஜாதா தீயடம் ஸ்வவணி,
ஸுஷுஷெக நிரஸாஜிஸ்ரநா தககாசு,
ததெதகெவலிஷம் ஸிவகெவலொஹு || (ங)
- ,, நவாஷெம் நதெஸவம் நததாஸாநாநா,
நதெஜெநம் நஜீஸாஸகாஜெஜெதாவா,
விஸிஷாநாஷெத்ய விஸ்வாஜா தககாசு,
ததெதகொவலிஷம் ஸிவகெவலொஹு || (சு)

,, நவொய்யுடும் நவாயொ நவானநய்வொஹும்,
நதேயும் நதியுமநவநுவபா வராரிக்,
வியவொவககா டொவொகொநுவ,
ஸதெதகொவஸரிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (ரு)

,, நஸு^{யு}கும் நக^{ரு}ஹும் நரகம் நவீதம்,
நக^{யு}ஹும் நவீதம் நஹு^{யு}ஹும் நதீவ^{யு}டும்,
கர^{யு}நுவனயாஜொதி ராகாரககாசு,
ததெதகொவஸரிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (சு)

,, நவாஸா நஸா^{யு}ஹும் நஸி^{யு}ஷொநஸிக்ஷா,
நயகம் நவாஹம் நவாயம் ப^{யு} வஹம்,
வர^{யு}நுவாவ வொயொ விக^{யு}வாஸஹிஷ்டு:
ததெதகொ வஸரிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (எ)

,, நஜாமு^{யு} ததெஸவ^{யு} கொவாஸுஷுவி:^{யு}
நவி^{யு}ஸொநவா^{யு}தெஸ: ப்ரா^{யு}கொவா,
கவி^{யு}ஜா^{யு}தககா^{யு}திபாணா^{யு}ஹம்,
ஸதெதகொவஸரிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (அ)

,, கவி^{யு}வககாசு ஹி^{யு}தக^{யு}வ^{யு}யொமாசு,
வ^{யு}தவி^{யு}கவாவா டந^{யு}நா^{யு}யகாசு,
ஜ^{யு}த^{யு}வ^{யு}தெ^{யு}த^{யு}தே^{யு}ஸம் தத^{யு}நு^{யு}சு,
ததெதகொவஸரிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (க)

,, நதெவகம் தத^{யு}நு^{யு}சு^{யு} லீ^{யு}தீ^{யு}யம் க^{யு}த^{யு}ஸு^{யு}சு,
நவாகெவயகம் நவாகெவயகம்,
நஸ^{யு}நு^{யு}நவாஸ^{யு}நு^{யு}தெ^{யு}தககாசு,
கயம்ஸவ^{யு}தெ^{யு}வா^{யு}ஹம் லி^{யு}கம்ஸு^{யு}வீ^{யு} || (இ)

லி^{யு}கா^{யு}ஹி^{யு}ந^{யு} ஸ^{யு}வ^{யு}ந^{யு}யு.

வி^{யு}கா^{யு}ந^{யு} ந^{யு}ள^{யு}கா^{யு}ஷ^{யு}சு^{யு}

ஸொ^{யு}. தவொய^{யு}க^{யு} டா^{யு}நா^{யு}லி^{யு} லி^{யு}ஸு^{யு}க^{யு}வ^{யு}ஸி,
,, வி^{யு}பா^{யு}கொ^{யு}ஜா^{யு}கி^{யு} வ^{யு}ரொ^{யு}த^{யு}வ^{யு}ஸு^{யு}க^{யு}யா,
வா^{யு}ரி^{யு}த^{யு}ஜ^{யு} ஸ^{யு}வ^{யு}டும் ய^{யு}பா^{யு}கொ^{யு}தி^{யு} தக^{யு}யு,
வா^{யு}ம் ஸு^{யு}ஹ^{யு}நி^{யு}த^{யு}ம் ததெவா^{யு}ஹி^{யு}ஷி^{யு} || (ஃ)

„ டயாஹும்மாரும் ப்ரஹ்மிஷம் ப்ரஸாஹ்,
ஸரோராயுஹக்ர விவாஸுஸாருவ்ய,
யதாஹோதிதகம் நிதியுஸ்யவிவாங்,
வரஹ் ப்ரஹ்மித்யம் ததெவாஹஸி || (உ)

„ யதாநநாருவ ப்ரகாஸஸாருவம்,
நிரஸதப வஹம் வரிமெடிஸாருவ்யம்,
சுஹம் ப்ரஹ்மபெருகம் மயஹ்மீய்யம்,
வரஹ் ப்ரஹ்மித்யம் ததெவாஹஸி || (ங)

„ யதஜ்ஞாநதொஹாதி விஸம்ஸஸிஷ்ய,
ப்ரணஹம் வ ஸஹ்யாய தா.தப வெப்யை,
தெநாவாமதீதம் விஸம்ஸம்விஸிஷ்ய,
வரஹ் ப்ரஹ்மித்யம் ததெவாஹஸி || (ச)

„ சுநஹ்வீஹம் நிவிஷ் சுஹம் நிர்ஹ்ய
ஸிவம்ஸஹ்வீநம் யதொஹாமஜ்ய,
நிராகரீத்ய ஜ்ஞாநீத்யஹ்ந்ய,
வரஹ் ப்ரஹ்மித்யம் ததெவாஹஸி || (ரு)

„ நிஷெபெக்யுதெநதி நெதீதிவாஹெக்யு
ஸரோயிஸிதாநாம் யதாஹாதிவருண்ய,
சுவஸாதி யாதீத தெஹெதெக்யு,
வரஹ் ப்ரஹ்மித்யம் ததெவாஹஸி || (க்)

„ யதாநந்ரெஹெஸ ஸதாந்ஹிவிஸ்ய,
யதாஹாதிவாந்ய தயாஹாதி ஸவ்ய்ய,
யதாஹொஹெஹெப தெஹ்ந்யத்ய,
வரஹ் ப்ரஹ்மித்யம் ததெவாஹஸி || (௭)

„ யதாநந்ரஹிஸ்ய நிஹிஸ்ய வுஸிஸ்ய,
ஹிஷ்யாவிஸ்ய ஸிஸ்யவஹிஸ்ய,
ததாஹ்மய்ய த்யுஹ்மய்யநிதித்ய,
வரஹ் ப்ரஹ்மித்யம் ததெவாஹஸி || (௮)

, விஜோந்நளகாஃ பாரிமுஷுக்வி தரெடி_௧ ஜோ
 னம்வாஸி_௨ ஜோநாம்வாயபரிஹத
 துவமா விலொ_ண:வடம்பாதி வயெவயநு_௦ ||
 உசிஸ்_௭ கிரேஹைவ பரிவா_௮ ஜிகஸ்_௯ சம்கரா
 மமவதாதாமாய-விரலித்_{௧௦}

விஜயநகரநளசாஸ்திரம்
ஸம்வாடணம்.

三三

புரதஸுரணகுடி.

செராப்ராதஸாதி ஹஜிஸம் வுராத்தக்யு

ஸ்திரீ தம்பம் வாழேனாம் மதிஞார்யு. |

யதவஜி மரஸுஷுவி வெவெ சிந்திது !

தடி ஹ நிஷ ஹை ஹா வயவ-௮ தவஜ ௦ ||
வ ௩ க வ

"வாதஜாதிநலோ வயஸாமேத்யு |
வாசொவினானி நிவிபாய ட்ருஹண!
ப்ருத்தெந்திரவத்ரு ந்தூமார சுவையம் ||

தெருவெடிவெஜிவருத சோஹுரமு || 12 ||

வாத்தநிலாதிதிலை வரகிசுவனடி ।
வகுணெஸ்வநாதநவடி வுருஷோத்திரவடி ।

யலிநிர்ஐமடிசெஷ சிவணசேதுகள்

ராஜா ஸ்ரீராமபெருமாள் கிருஷ்ணபெருமாள் || 11 ||

மெய்யுறுதி

„ சொக துயரிடாவுணா சொக துயலிஹ டிஷணு ।

வாதினாடுவென்றிவ்வழிவெதிராவடி ||

புராதனரணகுடி ஸாஸ்திரம்.

உ
இந்தூலாசிரியரின் மீது
கா. சொருபாந்தமணி இயற்றிய
அக்ஷரமாலிகை.

—❦—
நேரிசை வேண்பா.

சோகொண்ட ஸ்ஷேத்திரத்திற் றேர்கச்சி மாநகர்வாழ்
நார்கொண்ட ஸ்ரீராமா நந்தன்மேல்—நேர்கொண்ட
வட்சரத்தின் மாலிகையை யன்புடனே யாங்குட
வட்சரன்முன் காப்பா னறிநது.

—❦—
இ—ம் சஹானு தா—ம் ஆதி.

க ண் ணி க ள்.

ராமாநந் தேந்திர ராமநந் தேந்திர
ராமநந் தேந்திர ராமநந் தாஹர.

1. அண்டமும் பிண்டமு மாண்டப்ர தாபனை
யண்டிவந் தேனெனை யாள்வாய் சுதீபனே. ராமா
2. ஆரண வாகம மறிந்நிடா அன்பனே
காரண காரியங் காட்டிடு நண்பனே. ராமா
3. இன்பமுந் துன்பமு மில்லா யிறையோனே
யன்பெனும் பிடியினு ளமரு மறையோனே. ராமா
4. ஈசசு ரேசர்க ளிறைஞ்சிடு நேசனே
வாசா மகோசர மாசும்ப்ர காசனே. ராமா
5. உருவமு மருவமு மாகிய வுண்மையே
யிருண்மய நீக்கிமே லேற்றிடு நண்மையே. ராமா
6. ஊச லாடுமன மோய்ந்தரு ளோங்கிட
நாச மிலாதெனை நயந்தென்றுந் தாங்கிட. ராமா
7. எந்தையே வந்தெனை யென்று மனைந்திடாய்
சந்ததந்தனியமு தனித்தினிமணர்ந்திடாய். ராமா
8. ஏகாந்த சுகந்தந் தெனைமன்றி லேற்றிடாய்
மோகாந்த காரத்தில் மூழ்காமற் காத்திடாய். ராமா

9. ஐம்புலக் கள்வரை யகற்றுமணித் தோளா
வாநந்தத் தாண்டவ மாடுமலர்த் தளா. ராமா
10. ஒருமொழி தனைதந் துளவினைக் காட்டினாய்
கருவற வெனுட்சதா கனிந்தமு தூட்டினாய் ராமா
11. ஒங்கார பஞ்சாத் தோங்குமா மதியமே
யீங்கார வென்னுள மெழுமரு னுதயமே. ராமா
12. ஒளவ்வியம் பேசினு னழிந்திடா தருளை
செவ்வெனச் சேர்ந்திடச் செய்தசெம் பொருளே. ராமா
13. அஃதென விஃதென வலைந்துநா னேடி
வஃகித் துயாத்தால் வெம்பினேன் வாடி. ராமா
14. கமலா சனன்மால் கண்டிடாச் சோதியே
நிமலா நந்தத்தை நிதமருள் நீதியே. ராமா
15. நப்போல் வளைத்துநான் ஞானசொ ரூபனே
யெப்போது மின்ப மேற்றேன்பர தாபனே. ராமா
16. சமதம குணங்களைத் தன்யனே தருவாய்
இமயவர் பெருமானே யிக்கணம் வருவாய். ராமா
17. ஞானாஞ் ஞானவி நாசன நாயகா
மோனா நந்தமா மூர்த்தியே தாயகா. ராமா
18. டம்ப மிகுந்துநான் டமருக பாணியே
யம்புவி யிற்றூழ்ந்தே னம்புவி வேணியே. ராமா
19. நண்ணும் வினைகெட நாளுமே யாளாய்
விண்ணுமண் ணெங்கும் விளங்கும்பொற் றுளா. ராமா
20. தண்ணருள் கொண்டெனைத் தழுவுந் தயாபரா
விண்மணி யாயெங்குங் விளங்குங் குணகரா. ராமா
21. நானு மணிமய பூஷண நாதா
நானு ரெனத்தேடு நண்பர்ச மேதா. ராமா
22. பரமக்ரு பாகர பார்வதி மனோஹரா
சரணபத் மந்தரத் தடையேனோ ஹரஹா ராமா
23. மனலய னுசனே மனோன்மணி நேசனே.
மனலய னுசனே சின்மய தேசனே. ராமா

24. யெதிராஜ வள்ளலின் னிணையடி போற்றினேன்
விதிவழி சாராமல் விலக்கிடாய் சாற்றினேன். ராமா
25. ரவிமதி யொளிர்முக ரஞ்சித போதா
குவிமுலை யுமைபணி குஞ்சித பாதா. ராமா
26. லாவண் யாம்புருத லலித ஸதாசிவ
காருண் யாவெனைக் காக்கும்பிர தாபவ. ராமா
27. வடலூர்ச் சிற்சபை வாழ்சபா பதியே
திடமார் ஞானந்தந் தீர்தயா நிதியே. ராமா
28. வாழ்வருட் சபையில் வளர்ந்திடுந் தருவே
தாழ்வினா தோங்கிடுந் தன்மய குருவே. ராமா
29. லங்காதி பன்விழ ரணக்களஞ் சென்று
சிங்கா சனங்கொண்டோன் சேவிக்குங் குன்றே. ராமா
30. ராமலிங் காம்புருத மீந்தநற் நியாகி
ராமா நந்தசிவ ராஜாமா யோகி. ராமா
31. நவநவக் காட்சிகள் நலமுட னளித்த
சிவசொரு பாநந்தன் சிந்தையுட் களித்த. ராமா

திச்சலராமாநந்தன் நீள்கழல்கள் வாழி

அகநாடிகை

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிபந்தம்

அடையாறு, சென்னை.

